

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
Curriculum Evaluation in Master of Economics, School of Economics,
Sukhothai Thammathirat Open University.

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ โต๊ะยามา
รองศาสตราจารย์ ดร.พอพันธ์ อู๋ยานนท์
รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์
อาจารย์ ดร.เรวดี จรุงรัตนพงศ์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปี 2559
(ประเภทการวิจัยสถาบัน)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รศ.ดร.มนูญ โต้ะยามา และคณะ

กันยายน 2561

ชื่อเรื่อง การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชื่อผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ โตะยามา และคณะ

ปีที่แล้วเสร็จ 2561

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ครั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากต้องการให้เนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการใช้และผลที่ได้รับมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและความก้าวหน้าในศาสตร์นั้นๆและที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการที่จะนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์จากการเข้ามศึกษาในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพส่วนตัว การปฏิบัติงานต่อองค์กร สังคมและประเทศชาติท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ให้บริการการเรียนการสอนในปีพ.ศ. 2558 นั้น เป็นหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 ที่ได้มีการปรับปรุงจากหลักสูตรเดิมที่เปิดขึ้นมาครั้งแรก คือหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2544 ซึ่งหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปีพ.ศ. 2558 นั้นครบกำหนด 5 ปีในปี พ.ศ. 2559 ในสถานการณ์ที่ผ่านมาตั้งแต่มีการปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ. 2554 นั้นบริบทของสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ตลอดจนการที่เศรษฐกิจไทยถูกผนวกเข้ากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2559 การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) และการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ในปี พ.ศ. 2559 รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่มีการปรับเปลี่ยนตามแผนพัฒนาฉบับต่างๆดังกล่าวด้วย และที่สำคัญตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กำหนดให้มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 5 ปี นอกจากนี้เพื่อให้มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร มีคุณลักษณะเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาที่ประกอบด้วยเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความรอบรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยต่อไป

ดังนั้นหลักสูตรที่ให้บริการการเรียนการสอนในปี 2560 ควรได้มีการปรับปรุงจากหลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2554 ด้วยเหตุนี้ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เห็นว่ามีควมจำเป็นในการประเมินหลักสูตรฯ ฉบับปี พ.ศ. 2554 เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2559 เพื่อให้การ

จัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ต่อไป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 5 ข้อ ประกอบด้วยเพื่อ 1) ประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร 2) ด้านกระบวนการใช้หลักสูตร 3) ด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต 4) ด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร และ 5) วิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ประธาน/คณะกรรมการบริหารชุดวิชาของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต 9 คน นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 60 คน (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ 46 คน และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ 24 คน) ศิษย์เก่า 5 คน ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต 8 คน และผู้ร่วมสนทนากลุ่มจำนวน 18 คน (อาจารย์ประจำสาขาวิชา 13 คน นักศึกษา 2 คน ศิษย์เก่า 2 คน และ ผู้ใช้บัณฑิต 1 คน)

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยในการประเมินหลักสูตรฯ ข้อที่ 1-4 โดยเป็นความคิดเห็นที่ได้รับจากนักศึกษา บัณฑิต (ศิษย์เก่า) และผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ทั้งในส่วน of **ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร** ได้แก่ ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม คุณภาพของหลักสูตรโดยรวม เนื้อหาชุดวิชา และสื่อการสอน **กระบวนการใช้หลักสูตร** ได้แก่ การจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน และ **ผลการใช้หลักสูตร** ได้แก่ ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรสำหรับการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพของนักศึกษาและบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในแต่ละชุดวิชา และการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้จากการแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ แล้วมีการกำหนดให้ผลการประเมินในระดับ “มาก” ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป) ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 นั้น พบว่าโดยภาพรวมแล้วค่าเฉลี่ยที่ได้รับอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด หรือ ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

อย่างไรก็ตามในส่วน of ความเหมาะสมและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการสอนที่ไม่ใช่สื่อหลัก เช่น e-Learning DVD และ MP3 ภาพรวมของหลักสูตรในส่วนของการทำให้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ ทนต่อเหตุการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ การทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ประโยชน์ที่ได้รับจากบางชุดวิชาในการทำให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยที่ได้ต่ำกว่า 3.51 ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่ยังต้องมีการปรับปรุงต่อไป

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อ

1) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับคำอธิบาย วัตถุประสงค์ชุดวิชาและสื่อการสอน และความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต(ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการศึกษา และภาพรวมของหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสรุปในประเด็นหลักๆ ได้แก่

ด้านความพึงพอใจหลักสูตรโดยรวม บัณฑิต (ศิษย์เก่า) มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนและหลักสูตรโดยรวมสูงที่สุด ตามด้วยนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ตามลำดับ ด้านความทันสมัยของหลักสูตร นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกมีความเห็นในระดับมากและค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าความเห็นของบัณฑิต (ศิษย์เก่า) แม้ว่าอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

ด้านเนื้อหาชุดวิชา ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาเห็นว่าเนื้อหาของชุดวิชาบางชุดวิชายังไม่เหมาะสมและควรต้องมีการปรับปรุงเนื่องจากยังไม่ครอบคลุมคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชา และบางชุดวิชามีเนื้อหาในเชิงเศรษฐศาสตร์น้อยไป ส่วนนักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกและบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ต่างเห็นว่าชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงและชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ มีเนื้อหาที่เป็นอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจอย่างมาก มีเนื้อหามากและยากต่อการทำความเข้าใจ การเรียนรู้จากสื่อต่างๆและเทคนิคการวิเคราะห์ต่างๆทำได้น้อย เนื่องจากหลายคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ สถิติและเศรษฐมิติที่เพียงพอเนื้อหาบางส่วนผิดพลาด บางส่วนไม่ได้นำไปใช้ กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาชุดวิชา วิชาเฉพาะบางวิชามีเนื้อหามากเกินไป และเนื้อหาบางส่วนมีปัญหาในการทำความเข้าใจส่วนที่เป็นคำนวณ และเนื้อหาของการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในการวิพากษ์สถานการณ์เศรษฐกิจวิทยากรมีพรคนะในทางลบไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์

ด้านสื่อการสอน นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก และบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เห็นว่าสื่อการสอนที่มีความเหมาะสมในระดับสูงสุดสองลำดับแรก คือ ประมวลสาระ และแนวการศึกษาสื่อการสอน ตามลำดับ ส่วน e-Learning ศิษย์เก่าเห็นว่ามีเหมาะสมต่ำกว่าสื่ออื่นๆ แต่นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่ามีเหมาะสมในลำดับที่ 3

2) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร

การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่า เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการสอนและการใช้สื่อการสอน และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง และผลการประเมินจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และการใช้สื่อการสอน และ ความคิดเห็นที่ได้จากหน่วยงานสนับสนุนของมหาวิทยาลัยในกระบวนการใช้หลักสูตร ดังนี้

การจัดโปรแกรมการศึกษาและคุณภาพการสอน นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก และบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เห็นว่าการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้ลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาและคุณภาพการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

การสัมมนาเสริม ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาจำนวนหนึ่ง เห็นว่าการสัมมนาเสริม 2 ครั้ง โดยเป็นแบบเผชิญหน้า 1 ครั้ง และผ่านระบบ e-Learning ซึ่งใช้ทดแทนการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า 1 ครั้งนั้น ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าจะมีประสิทธิผลมากกว่า นักศึกษากับอาจารย์และระหว่างนักศึกษาด้วยกันสามารถพบปะกันมากขึ้น นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะในการนำเสนองาน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้มากขึ้น ซึ่งการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าควรเป็นหลัก ส่วนระบบ e-Learning ควรเป็นสื่อเสริม นอกจากนี้การเรียนการสอนในวิชาเชิงปริมาณการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ยังไม่ค่อยมีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถคิดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระได้เท่าที่ควร ทำให้มีปัญหาในการกำหนดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทำวิจัยมาก่อน

สำหรับในส่วนของนักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก และบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ก็เห็นว่าการสัมมนาเสริมมีระยะเวลา น้อยกว่าเนื้อหาและเอกสารเพิ่มเติมมีน้อยไป ส่วนการสอนผ่านระบบ e-learning - มีไม่ครบทุกวิชา และการติดต่อสื่อสารทาง e-learning ไม่ทั่วถึง ไม่ชัดเจน และมีปัญหาในการเข้าระบบ

ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ ที่มีมากกว่าประเภทอื่นๆ ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ประมวลสาระชุดวิชา การสัมมนาเสริมและแนวการศึกษา โดยอยู่ในระดับมากขึ้นไปทั้ง 3 ประเภท ส่วนที่เห็นว่าได้รับประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ DVD MP3 และเอกสารเพิ่มเติม แต่มีลำดับของประโยชน์ที่ได้รับต่างกันระหว่างนักศึกษาสองกลุ่ม

ปัญหาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้มีปัญหาการเรียนชุดวิชาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ เกี่ยวกับการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา ความเข้าใจเนื้อหาวิชา วิธีการและขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ การสืบค้นงานวิจัยผ่านสื่อออนไลน์ และขั้นตอนความก้าวหน้าของทำวิจัย ปัญหาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตฯ เกี่ยวกับความเหมาะสมของช่วงเวลาและความชัดเจนของกำหนดการอบรม และบทบาทของวิทยากร นอกจากนี้ปัญหาความผิดพลาดของกิจกรรมชุดวิชา ความล่าช้าส่งเอกสารการสอนและการจัดตารางสอบวิชาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน ความชัดเจนและทั้งถึงในการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนและบริการที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการใช้หลักสูตรผ่านหน่วยงานสนับสนุน เนื่องจากในการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เอง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมแล้วหน่วยงานต่างๆ มีความพร้อมในการสนับสนุนและเอื้ออำนวยความสะดวกตามขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ แต่เนื่องจากการดำเนินงานของแต่ละ

ละหน่วยงานไม่ได้เป็นอิสระเพราะเป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้เป็นรูปแบบ “ร่วมบริการ ประสานภารกิจ” ซึ่งผลการศึกษาพบว่ายังมีปัญหาความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพในการใช้หลักสูตรเพราะการดำเนินการของหน่วยงานเหล่านี้ในแต่ละเรื่องขึ้นปกติแล้วต่อกันจากต้นทางถึงปลายทาง ดังนั้นความสามารถและความรวดเร็วในการดำเนินการและให้บริการนักศึกษามีมากกว่าหนึ่งหน่วยงานเข้าไปเกี่ยวข้อง ถ้ามีปัญหาในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งส่งผลต่อความรวดเร็วและประสิทธิภาพในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีปัญหาความพร้อมของทรัพยากร และความสะดวกของสถานที่การเรียนการสอนของนักศึกษาทั้งส่วนกลางและในภูมิภาค

3) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตร

ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร (การบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร) ทั้งนักศึกษา 2 วิชาเอก และศิษย์เก่าเห็นว่าประโยชน์ของการเข้าศึกษาในหลักสูตรที่มีคะแนนในระดับมาก ตามลำดับ คือ การได้รับความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ การนำหลักวิชาการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักศึกษาเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับในระดับต่ำสุดโดยเปรียบเทียบ คือ การทำให้มีความสามารถและทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค ศิษย์เก่าเห็นว่าคือ การทำให้มีการพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม ในขณะที่ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับในระดับสูงสุด คือ การพัฒนาความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก้สังคมและสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการแข่งขัน ส่วนที่ต่ำสุด คือ การนำหลักวิชาการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ

ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต เห็นว่าประโยชน์ของชุดวิชาที่บัณฑิตได้รับจากการการศึกษาวិชาต่างๆ ในหลักสูตรใน 4 อันดับแรกตามลำดับคือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ ส่วนชุดวิชาที่ได้รับประโยชน์น้อยใน 2 อันดับจากน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากร

นักศึกษา- ประโยชน์ที่ได้รับจากวิชาแกน นักศึกษาวិชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง (ระดับมาก) มากกว่าชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (ระดับปานกลางถึงมาก) ส่วนนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจและบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เห็นว่าผลที่ได้ทั้ง 3

ด้านข้างต้น จากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์สูงที่สุด ตามด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง และการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ

นักศึกษา - ประโยชน์ที่ได้รับจากวิชาเฉพาะ ประโยชน์ที่ได้รับทั้ง 3 ด้านข้างต้นในแต่ละชุดวิชา โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ได้รับในระดับมากและไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจได้รับในระดับมากแต่แตกต่างกันพอสมควร โดยผลที่ได้จากชุดวิชาวิทยานิพนธ์ทั้ง 3 ด้านสูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ ในขณะที่ผลที่ได้จากชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับต่ำกว่าชุดวิชาอื่นๆ

4) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร

ลักษณะเด่นของคุณลักษณะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตตามลำดับที่ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) มีทักษะการศึกษาทางไกลและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง 2) มีความรับผิดชอบ 3) มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม 4) มีมนุษยสัมพันธ์ดี 5) มีคุณธรรมและจริยธรรม 6) คิดเป็นและแก้ปัญหาได้ และ 7) มีความรอบรู้และมีประสบการณ์

5) ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

แนวโน้มของหลักสูตรที่มีการปรับปรุงประกอบด้วยส่วนที่เกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตร และผลที่ควรได้รับจากหลักสูตร ดังนี้

ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ตัวหลักสูตรควรมีจุดขายหรือจุดเด่นที่แตกต่างของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรทางเศรษฐศาสตร์ของสถาบันอื่นเพื่อให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตรควรเป็นวิชาที่เน้นการนำไปใช้หรือประยุกต์ให้มากขึ้น เนื้อหาชุดวิชาควรเอื้อต่อการทำความเข้าใจศึกษาด้วยตนเองแยกและปรับเนื้อหาและปรับวิธีการอธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้น มีตัวอย่างประกอบกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา ควรมีสื่อเสริมในการศึกษาเนื้อหาคำนวนและภาพกราฟ เนื้อหาวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณควรเพิ่มการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ปรับปรุงเนื้อหาทั้งในส่วนทฤษฎีและเนื้อหาให้ทันสมัยตลอดเวลา เอกสารเพิ่มเติมส่วนที่เป็นของความรู้ทางทฤษฎีต่างๆ กรณีศึกษามีความเป็นปัจจุบัน เพิ่มการวิเคราะห์มุมมองเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับโลกสถานการณ์ปัจจุบันตลอดจนความถูกต้องเอกสารชุดวิชา

กระบวนการใช้หลักสูตร ในการเรียนวิชาแกน ควรมีการให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนก่อนเปิดภาคการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสถิติ ให้นักศึกษาก่อนเรียนเพิ่มระยะเวลาการสัมมนาเสริม โดยมี e-learning เป็นสื่อเสริม เน้นการปฏิสัมพันธ์ในการสัมมนาเสริม และเน้นให้นักศึกษาเข้าใจในเรื่องที่จำเป็นสำหรับนำไปใช้ เช่น การทำวิจัย วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ การเตรียมตัวเรียนรู้การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และแปรรูปข้อมูล การเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญภายนอกมาบรรยาย การสอนระเบียบวิธีการวิจัย

เพื่อให้นักศึกษาสามารถลงมือทำเองต่อไปได้ การจัดส่งเอกสารการสอนให้รวดเร็ว เน้นให้นักศึกษาทำกิจกรรมกลุ่มทุกวิชาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตควรเน้นการให้ความรู้ในลักษณะที่ให้นักศึกษาเข้าใจสถานการณ์ของประเทศและของโลกปัจจุบัน ในเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เช่น การมองวิกฤติเป็นโอกาสและการนำความรู้ไปใช้จัดการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในองค์กร/หน่วยงานที่ทำอยู่ ควรการเพิ่มช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายกับนักศึกษา ควรเพิ่มขีดความสามารถในการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างสาขาวิชากับหน่วยงานสนับสนุนที่เกี่ยวข้องและระหว่างหน่วยงานสนับสนุนด้วยกันเองในกลไกของกระบวนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ การมีความพร้อมด้านทรัพยากรของหน่วยงานสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร และการเอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาในการเรียนการสอนและบริการที่เกี่ยวข้อง

ผลที่ควรได้รับจากหลักสูตร ประโยชน์ที่จะได้จากหลักสูตรควรให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้หรือทำงานเพื่อเสริมประสบการณ์กว้างขวางและเข้มแข็งมากขึ้น สามารถทำงานเก่งมากขึ้น โดยการปรับปรุงและพัฒนาในลักษณะที่เสริมช่องทางและทรัพยากรที่จะเอื้อให้นักศึกษาทุกคนได้มีคุณลักษณะที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการทำงานจริงเพื่อประโยชน์สังคมต่อไปได้ การพัฒนาให้นักศึกษาเป็นพนักงานมีคุณภาพ ผลงานที่มีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านโปรแกรมการวิเคราะห์งานวิจัย การวิจัยเชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ การทำงานอย่างเป็นหมู่คณะหรือเป็นทีม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการมีจริยธรรมและคุณธรรม

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1) ด้านภาพรวมของหลักสูตร

ในการปรับปรุงหลักสูตรผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาทั้งเนื้อหาวิชาและกระบวนการการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับให้ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐศาสตร์มหภาคและจุลภาค ความสามารถในการหลักวิชาความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้สาขาวิชาควรนำเสนอแนะที่ว่าควรมีการปรับปรุงหลักสูตรที่มีลักษณะเด่นเฉพาะเป็นของสถาบันที่มีคุณลักษณะที่มีจุดเด่นต่างจากสถาบันอื่นเพื่อให้มีเอกลักษณ์ของตนเองและสามารถจูงใจกลุ่มผู้เรียนเฉพาะและมีตลาดที่กว้างได้

2) ด้านเนื้อหาชุดวิชา

2.1) ในส่วนของวิชาแกน ควรมีนำเสนอเนื้อหาที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้ตนเองมากขึ้น การจัดอบรมเสริมการเสริมพื้นฐานและ/หรือการจัดทำสื่อเสริมให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์คณิตศาสตร์และสถิติให้แก่นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ที่เพียงพอและแนะนำแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ในส่วนของวิชาวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการศึกษาและมีความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระและการนำไปใช้ใน

การปฏิบัติงานหรือการศึกษาในขั้นต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ให้นักศึกษาทำให้มีความเชื่อมโยงกับสาระสำคัญในเนื้อหาและการประเมินผล

2.2) ในส่วนของวิชาเฉพาะ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละชุดวิชาควรมีการนำเอาข้อสังเกตของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและปรัชญาและวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 มาพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาชุดวิชาให้มีความทันสมัยมากขึ้น มีความเป็นเศรษฐศาสตร์มากขึ้น มุ่งองค์ความรู้ที่จะเพิ่มความสามารถในการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ได้มากขึ้น และมีเนื้อหาที่ให้นักศึกษาจบไปแล้วสามารถเพิ่มพูนและนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนชุดวิชานั้นๆ ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและประกอบอาชีพได้มากขึ้น

2.3) สำหรับการศึกษาในชุดวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ยังมีจุดอ่อนเรื่องการทำวิจัยของนักศึกษาและการให้บริการประสานงานที่เกี่ยวข้องนั้น ควรมีมาตรการจูงใจให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการจัดทำและส่งข้อเสนอโครงวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระภายในระยะเวลาที่กำหนด เพิ่มเวลากับอบรมเชิงปฏิบัติการของการนำเสนอหัวข้อให้มากขึ้น และบังคับให้นักศึกษาทุกคนนำเสนอหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในช่วงของการจัดอบรม การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำข้อเสนอการวิจัยโดยเฉพาะตามความสมัครใจของนักศึกษา และการติดตามนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระอย่างเป็นระบบ

2.4) ในส่วนของชุดวิชาประสบการณ์มหาบัณฑิต ควรปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษาให้มากที่สุด เช่น การให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้องค์ความรู้ที่ศึกษามาในการวิเคราะห์ประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ที่มีความสำคัญทั้งการใช้กรอบความคิดทางทฤษฎีและสถานการณ์ปัจจุบันแบบบูรณาการและเป็นระบบมากขึ้น

3) ด้านกระบวนการเรียนการสอนและสื่อการสอน

ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำประเด็นด้านกระบวนการเรียนการสอนและสื่อการสอนไปพิจารณา เนื่องจากเนื้อหาของวิชาเศรษฐศาสตร์โดยเฉพาะวิชาแกนที่มีความยาก ซึ่งการปฏิสัมพันธ์แบบทางไกลอาจมีข้อจำกัดในการทำ ความเข้าใจเนื้อหาที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ (ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการศึกษาให้มากที่สุดโดยลดช่องทางการเรียนการสอนผ่านระบบ e-Learning ควรเพิ่มการสัมมนาแบบเผชิญหน้า และควรให้ e-Learning เป็นสื่อเสริมไม่ใช่เป็นการทดแทน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ในขณะเดียวกันต้องมีการปรับปรุงระบบการเรียนการสอนผ่าน e-Learning ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นด้วยเช่นกัน และมีการพัฒนาทั้งระบบเทคโนโลยีที่มีความพร้อมรองรับการจัดการเรียนการสอนและบริการ การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งบุคลากรและเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องพร้อมๆ ไปด้วย

4) ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสื่อและการเรียนการสอน

ควรตระหนักถึงความได้เปรียบเสียเปรียบของนักศึกษาต่างจังหวัดในภูมิภาคไกลๆ กับนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เกี่ยวกับต้นทุนการเดินทางและที่พัก ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรมีมาตรการที่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเพื่อลดข้อเสียเปรียบดังกล่าวของนักศึกษา

นอกจากนี้ควรมีการจัดการกับปัญหาการจัดส่งเอกสารเรียนการสอนที่ล่าช้า และในการจัดตารางสอบที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เช่น ไม่จัดสอบชุดวิชาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ชั้นสูงกับชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ในวันเดียวกันเพราะเนื้อหาใกล้เคียงกันอาจส่งผลกระทบต่อเตรียมตัวและทำข้อสอบของนักศึกษาได้

5) ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต

ควรปรับปรุงหลักสูตรที่ให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้มากขึ้น โดยเฉพาะการเป็นผู้ที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ และมีความสามารถในการคิดเป็นและแก้ปัญหาได้ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่มีความสามารถในการวิเคราะห์และสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือและความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้มากขึ้น

ชื่อเรื่อง การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ชื่อผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ โตะยามา และคณะ

ปีที่แล้วเสร็จ 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 โดยครอบคลุม 1) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการสอน 2) กระบวนการใช้หลักสูตร 3) ผลที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตร 4) คุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร และ 5) วิเคราะห์แนวโน้มหลักสูตรที่จะมีการปรับปรุง

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประธานกรรมการบริหารชุดวิชา นักศึกษา บัณฑิต ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต และผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสนับสนุนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร จำนวน 139 คน ใช้แบบสอบถามและประเด็นคำถามการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงเนื้อหา สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินพบว่าปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร กระบวนการใช้และผลการใช้หลักสูตร ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ โดย 1) เนื้อหาวิชาและสื่อการสอนหลักมีความเหมาะสมระดับมาก แต่เนื้อหาวิชาแกนมีความยากสำหรับคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องในการศึกษด้วยตนเอง และวิชาเฉพาะมีจุดอ่อนด้านเนื้อหาเชิงประยุกต์และความทันสมัย ต่อสถานการณ์ปัจจุบัน 2) การจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน และประโยชน์ของสื่อการสอนมีความเหมาะสมระดับมาก แต่การสัมมนาเสริมโดยเฉพาะวิชาแกนมีน้อยไป มีปัญหาการใช้ระบบ e-learning การเรียนการสอนวิชาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ บทบาทวิทยากรในการอบรมประสบการณ์มหาบัณฑิต และการ“ร่วมบริการประสานภารกิจ” ของหน่วยงานสนับสนุนในการใช้หลักสูตรมีจุดอ่อนด้านความพร้อมของทรัพยากรและการประสานงานที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพที่เพียงพอ 3) ประโยชน์ที่ได้รับจากหลักสูตรโดยรวมและชุดวิชาที่เรียนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความสามารถและทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค การพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม และความเหลื่อมล้ำของความรู้และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพของนักศึกษา และบัณฑิตจากการศึกษาในแต่ละชุดวิชา สำหรับ 4) คุณลักษณะเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิต จากหลักสูตร 2 ลำดับแรก คือ ความรับผิดชอบ และมีคุณธรรมและจริยธรรม ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันจุดที่ควรพัฒนา คือ คุณธรรมและจริยธรรม และความรับผิดชอบ ตามลำดับ และ 5) หลักสูตรที่ทำการปรับปรุงควรมีเอกลักษณ์ที่ต่างจากสถาบันอื่น มีเนื้อหาเชิงประยุกต์และการนำไปใช้มากขึ้น มีเนื้อหาวิชาแกนที่เอื้อต่อการศึกษด้วยตนเองได้มากขึ้น ควรมีการเสริมพื้นฐานความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์และสถิติแก่นักศึกษา เนื้อหาวิชาเฉพาะควรมีการปรับให้มีความทันสมัย การเพิ่มประสิทธิผลในการเรียนชุดวิชาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ บัณฑิตมีความสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และทำวิจัย มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ คิดเป็นและแก้ปัญหาได้ และการมีกระบวนการใช้หลักสูตรผ่านหน่วยงานสนับสนุนที่มีทรัพยากรเพียงพอ เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ การประเมินหลักสูตร หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

Research Title: Curriculum Evaluation in Master of Economics, School of Economics, Sukhothai Thammathirat Open University.

Researchers: Assoc. Prof. Dr. Manoon Toyama, et al.

Year: 2018

Abstract

This study aimed to evaluate the curriculum of Master of Economics Program (2011), School of Economics, Sukhothai Thammathirat Open University, including its inputs, processes, and results, as well as desirable qualifications of graduates, and analyze the trend for curriculum improving.

The key informants included 139 persons consisting of chair instructors of the curriculum courses, lecturers, students, graduates of the program, and employers of the graduates. Questionnaires and focus group questions were used as research instruments. Descriptive and content analysis were employed. Descriptive statistics used in the research comprised frequency, percentage, mean, and standard deviation.

Research findings regarding the evaluation of curriculum's inputs, processes, and results passed the setting criteria. The findings were as follows:

1) Subject contents and main instructional media are high level appropriates. However, core subject contents are difficult for students who do not have related basic knowledges in their self-study, also, specific subjects are poor in term of application and up-to-date.

2) Program designs, instruction quality and benefits of main media usage are high level appropriates, but some problems emerged, including less additional seminar particular for core subjects, inconvenient e-learning usage, learning in thesis and independent study course, role of lecturers in graduate professional experience in economics course, and lack of systematic cooperation and resources of supporting departments in the curriculum usage process.

3) Results derived from overall curriculum usage and course-subject studies are high level appropriates, however some weakness were noticed, i.e. skills and ability in deep micro and macro- economic analysis, moral and ethics development, inequality of knowledge utilization in career and occupation of students and graduates between different subjects.

4) Dominant features of graduates comprise distance learning skills and self-study ability, accountabilities, and technology usage and communication, respectively

5) The improved curriculum should have its identity, more applicable content, more contribution to self-study of core courses, preliminary courses in economics, mathematics and statistics, up-to-date contents, more effectiveness in thesis/independent study courses, graduates with more knowledgeable and experienced, and ability to think and solve problems, and more systematic and efficiency, and sufficient resources in curriculum usage process through supporting departments.

Keywords: Curriculum Evaluation, Master of Economics Program, School of Economics

คำนำ

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้เริ่มเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2551 และ 2554 โดยในปี พ.ศ. 2554 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตเพื่อสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และให้สอดคล้องกับข้อบังคับระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีการปรับปรุงเนื้อหาเป็นลักษณะบูรณาการจาก 5 หน่วยกิตให้มีค่าเท่ากับ 6 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็น 2 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ซึ่งหลักสูตรปรับปรุงดังกล่าวได้ใช้มาครบเป็นระยะเวลา 5 ปี ในปี พ.ศ. 2558

การที่ได้มีการใช้หลักสูตรไปแล้ว 5 ปีนั้น สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้กระหนักรถึงความเหมาะสมและสอดคล้องของหลักสูตรปี พ.ศ. 2554 กับสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและปัจจัยอื่นๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งย่อมส่งผลต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ความสอดคล้องกับความต้องการตลอดจนประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวของผู้เรียน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ผู้เรียนเข้าไปเกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติโดยรวม ประกอบกับเพื่อให้การจัดทำหลักสูตรเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาทุกๆ 5 ปี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์จึงได้ทำการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรในการที่จะนำข้อมูลสารสนเทศต่างๆจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการใช้หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตดังกล่าว โดยครอบคลุมคำอธิบายและวัตถุประสงค์สาขา กระบวนการเรียนการสอนและสื่อการสอน ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่ศึกษาจากโดยประธาน/คณะกรรมการบริหารชุดวิชา นักศึกษาและบัณฑิตผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต กระบวนการใช้หลักสูตรโดยหน่วยงานสนับสนุนในการใช้หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ปี พ.ศ. 2554

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต เพื่อให้ได้หลักสูตรปรับปรุงมีคุณค่าทางวิชาการและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสังคมและประเทศชาติภายใต้บริบทของสภาพแวดล้อมต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไป สุดท้ายแล้วจะได้สามารถผลิตมหาบัณฑิตที่สำเร็จตามหลักสูตรเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อตนเอง องค์กร สังคมและประเทศชาติต่อไป

คณะผู้วิจัย

ตุลาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.....	ก
บทคัดย่อ.....	ญ
Abstract.....	ฉ
คำนำ.....	ฉ
สารบัญ	ฐ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร.....	6
2.2 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558	12
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.4 สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	18
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	18
3.2 ผู้ให้ข้อมูล	18
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	25
4.2 ผลการศึกษา	27
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	61
5.2 อภิปรายผล.....	76
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก	
ก หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554).....	84
ข ผลการประชุมคณะกรรมการพิจารณารายงานการวิจัยสถาบันเรื่อง การประเมินหลักสูตร 140	
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ครั้งที่ 1/2561 วันที่ 15 มกราคม 2561	
ค เครื่องมือในการวิจัย.....	144
ค-1 แบบสอบถามสำหรับประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา	
ค-2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา วิชาเอกเศรษฐศาสตร์: ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร	
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ค-3 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ : ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต	
ค-4 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า) : ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตร	
มหาบัณฑิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ค-5 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า : วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ค-6 แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต : ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ค-7	แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิต/ตัวบัณฑิตเอง: ความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ค-8	แบบสอบถามสำหรับหน่วยงานสนับสนุน: ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการเรียน การสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ค-9	ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (focus group)	
ง	สรุปผลความคิดเห็น.....	196
ง-1	ผลการศึกษาจากความคิดเห็นนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ง-2	ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ง-3	ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากศิษย์เก่าเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ง-4	ผลการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตร มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ง-5	ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากสำหรับผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับ หลักสูตร เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
จ	หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ. ศ. 2559).....	211

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่	
4.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคของเนื้อหาชุดวิชา.....	29
4.2 ความคิดเห็นบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคเนื้อหาชุดวิชา.....	32
4.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอน.....	36
4.4 ความคิดเห็นบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคการสัมมนาเสริมและบริการที่เกี่ยวข้อง.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

เนื่องจากการให้บริการศึกษาของสถาบันการศึกษานั้นหลักสูตรที่กำหนดขึ้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะโครงสร้าง องค์ประกอบและเนื้อหาของหลักสูตรเป็นตัวกำหนดกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอนในด้านนั้นๆของสถาบัน โดยปกติแล้วหลักสูตรที่ถูกออกแบบมานั้นจะมีคุณภาพและประโยชน์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับว่ามีเนื้อหาเชิงวิชาการทั้งในเชิงของแนวคิดทฤษฎีและการประยุกต์ใช้เป็นที่ยอมรับกันในศาสตร์นั้นๆหรือไม่ ในขณะเดียวกันเนื้อหาของหลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและความก้าวหน้าในศาสตร์นั้นๆและที่เกี่ยวข้องและที่สำคัญต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการที่จะนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์จากการเข้ามศึกษาในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ประกอบอาชีพ ต่อองค์กร สังคมและประเทศชาติท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ให้บริการการเรียนการสอนในปี พ.ศ. 2558 นั้น เป็นหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 ที่ได้มีการปรับปรุงจากหลักสูตรเดิมที่เปิดขึ้นมาครั้งแรก คือหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2544 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปีพ.ศ. 2558 นั้นครบกำหนด 5 ปีในปี พ.ศ. 2559 นี้ ซึ่งในสถานการณ์ที่ผ่านมาตั้งแต่มีการปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ. 2554 นั้นบริบทของสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ตลอดจนการที่เศรษฐกิจไทยถูกผนวกเข้ากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2559 การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) และการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ในปี พ.ศ. 2559 นี้ รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่มีการปรับเปลี่ยนตามแผนพัฒนาฉบับต่างๆ ดังกล่าวด้วย และที่สำคัญตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดให้มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 5 ปี นอกจากนี้เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร มีคุณลักษณะเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ประกอบด้วยเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความรอบรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยต่อไป

ดังนั้นหลักสูตรที่จะใช้บริการการเรียนการสอนในปี 2560 ควรได้มีการปรับปรุงจากหลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2554 ด้วยเหตุนี้ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เห็นว่ามีคามจำเป็นในการประเมินหลักสูตรฯ ฉบับปี พ.ศ. 2554 เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2559 เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ดังนี้

- 1) เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร
- 2) เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร
- 3) เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต
- 4) เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร
- 5) เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

1.3 ขอบเขตการวิจัย

- 1) นักศึกษา ได้แก่ ผู้เข้าศึกษาที่อยู่ระหว่างการศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555
- 2) บัณฑิต (ศิษย์เก่า) ที่ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554
- 3) ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตหรือผู้ใช้มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554
- 4) ประธานกรรมการบริหารชุดวิชา ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
- 5) หน่วยงานสนับสนุนกระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยหน่วยงานสนับสนุนที่ตั้งอยู่ในสำนักงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้แก่
 - ศูนย์ไปรษณีย์ สำนักบริการการศึกษา
 - สำนักบัณฑิตศึกษา
 - สำนักทะเบียนและวัดผล
 - สำนักบรรณสารสนเทศ

สำนักเทคโนโลยีการศึกษา
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. อุตรธานี
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. ลำปาง
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. นครสวรรค์
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. อุบลราชธานี
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. นครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 ครั้งนี้มีการดำเนินการ ดังนี้

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาวิชา และสื่อการศึกษา เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ดังกล่าวและต่อภาพรวมของหลักสูตรด้านต่างๆ โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ และการประเมินจากประธานกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับคำอธิบาย วัตถุประสงค์ชุดวิชา และสื่อการสอน

การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาและคุณภาพการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรโดยการสอน/สัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ การประเมินจากประธานกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการประมวลผลจากความคิดเห็นที่ได้รับจากหน่วยงานสนับสนุนในกระบวนการใช้หลักสูตรและความคิดเห็นของนักศึกษาผ่านหน่วยงานสนับสนุนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร

การประเมินผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/นายจ้างของบัณฑิต และจากตัวบัณฑิตเองที่ในกรณีที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างแต่บัณฑิตเข้ามาศึกษาในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้วยตนเองในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

การประเมินผลผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิต ประกอบด้วยผลที่ได้ด้านต่างๆ ได้แก่ การมีคุณธรรมและจริยธรรม การมีความรู้และมีประสบการณ์ การคิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น การมีความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/นายจ้างของบัณฑิต และจากตัวบัณฑิตเองที่ในกรณีที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างแต่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้

ประโยชน์ด้วยตนเอง เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตลอดจนจุดเด่น/จุดแข็ง และจุดที่ควรพัฒนา โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของบัณฑิต

การวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรเป็นการประมวลจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักศึกษา บัณฑิต (ศิษย์เก่า) ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ประธานกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาชุดวิชาในหลักสูตร ความเหมาะสมและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ ปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร คุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น/คาดหวังและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต และประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปประกอบในการจัดทำหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตฉบับปรับปรุง ปี 2559

1.4 นิยามศัพท์/นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1) การประเมินหลักสูตร หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการ ปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ในการประเมินครั้งนี้ดำเนินการประเมิน 3 ด้าน คือ การประเมินปัจจัยเบื้องต้น การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลการใช้หลักสูตร และการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

2) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร มีความหมายครอบคลุมปัจจัยต่างๆ ได้แก่

2.1) เนื้อหาหลักสูตร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร (ชุดวิชาต่างๆที่จัดไว้ในหลักสูตร) เนื้อหาชุดวิชาในหลักสูตร วัตถุประสงค์และคำอธิบายชุดวิชา

2.2) สื่อการสอน ประกอบด้วย ประมวลสาระชุดวิชา แนวการศึกษา เอกสารเพิ่มเติม การสัมมนาเสริม บทเรียน e-learning DVD MP3 และสื่ออื่นๆ

3) กระบวนการใช้หลักสูตร มีความหมายครอบคลุมประเด็นต่างๆ คือ

กลไกและบทบาทหน้าที่ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์และบุคลากรสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ในการดำเนินการใช้หลักสูตร ซึ่งในกระบวนการใช้หลักสูตรในทางปฏิบัติแล้วสาขาวิชาฯ มีการดำเนินการที่ต้องมีการประสานงานและพึ่งพาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร เช่น สำนักบัณฑิตศึกษา สำนักบริการการศึกษา สำนักเทคโนโลยีการศึกษา สำนักทะเบียนและวัดผล สำนักบรรณสารสนเทศ และศูนย์วิทย์พัฒนา โดยเกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ ได้แก่ การจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษา การจัดการเรียนการสอน คุณภาพการสอน การใช้สื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ และการวัดและประเมินผล

4) กระบวนการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร หมายถึง การจัดให้มีประมวลสาระชุดวิชา แนวการศึกษาของแต่ละชุดวิชาเป็นสื่อหลัก แผนกิจกรรมการศึกษาประจำชุดวิชา การจัดให้มีการสัมมนาเสริม/สัมมนาเข้ม การเรียนการสอนออนไลน์ (เช่น การจัดสอนผ่านระบบ e-learning) การจัดให้มีการทำกิจกรรมของชุดวิชา และสื่อเสริมต่างๆ

5) ภาพรวมของหลักสูตร มีความหมายครอบคลุมประเด็นต่าง คือ ผลที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อต่างๆ ของหลักสูตร การจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษา ความทันสมัยของเนื้อหาคุณภาพในหลักสูตรโดยรวม และคุณภาพการสอนโดยรวม

6) คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

หมายถึง คุณภาพบัณฑิตใน 6 ด้าน ได้แก่ การมีคุณธรรมและจริยธรรม การมีความรู้และมีประสบการณ์ การคิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น การมีความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

ได้ข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตทั้งในส่วน of เนื้อหาวิชา สื่อการสอน และกระบวนการใช้หลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสมบูรณ์มากขึ้น เพื่อให้เป็นหลักสูตรที่จะเอื้อต่อผู้เรียน มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเอง องค์กรที่ผู้เรียนสังกัดอยู่และสังคม รวมทั้งในการปรับปรุงกระบวนการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาในบทที่ 2 นี้ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร 2) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 4) สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ดังนี้

2.1 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินหลักสูตรในที่นี้ประกอบด้วย ความหมายและองค์ประกอบของหลักสูตร ความหมาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการประเมินหลักสูตร แนวคิด รูปแบบและช่วงเวลาของการประเมินหลักสูตร และขั้นตอนการประเมินหลักสูตร

2.1.1 ความหมายและองค์ประกอบของหลักสูตร

ในส่วนของความหมายของหลักสูตรนั้น ในระยะแรกๆ เน้นไปที่ประสบการณ์ที่สถาบันการศึกษาจัดให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่สถาบันการศึกษาต้องการ (วิชัย วงใหญ่, 2525) ต่อมาความหมายของหลักสูตรเน้นไปที่การเป็นแผน ข้อกำหนดหรือโครงการที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถด้านต่างๆตามที่กำหนดไว้และเพิ่มศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น และได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่อยู่ในหลักสูตรไว้ด้วย โดยในหลักสูตรประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและกิจกรรมต่างๆ โปรแกรมการศึกษา (ธารง บัวศรี, 2540 และ กาญจนา คุณารักษ์, 2540) ต่อมาความหมายของหลักสูตรได้ครอบคลุมประเด็นสำคัญที่เคยมีไว้ก่อนหน้านี้และได้เพิ่มองค์ประกอบของหลักสูตรให้มีความชัดเจนขึ้น ดังที่ ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ และคณะ, 2552) ที่ชี้ว่า หลักสูตรเป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่สถาบันการศึกษาจัดให้กับผู้เรียนเพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยในหลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ คือ ปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

จากความหมายของหลักสูตรที่ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ในช่วงที่ผ่านมาซึ่งประกอบด้วยประเด็นต่างๆดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นแผนหรือโครงการหรือข้อกำหนดการศึกษาที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยปรัชญา วัตถุประสงค์และโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น การพัฒนาของผู้เรียนให้เกิดความรู้ความสามารถ ในการที่ทำให้ผู้เรียนมีศักยภาพของตนเองสูงขึ้น

ดังนั้น หลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบหลักต่างๆ คือ ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร (สาระ ความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่ถูกกำหนดไว้เพื่อช่วยในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตาม

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร) การนำหลักสูตรไปใช้ (การจัดการเรียนการสอน) การประเมินผลหลักสูตร (การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร)

2.1.2 ความหมาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการประเมินหลักสูตร

เมื่อพิจารณาถึงความหมายของการประเมินหลักสูตรที่นักวิชาการด้านการศึกษาให้ความหมายไว้ทั้งในและต่างประเทศ (เสาวภา มีถาวรกุล และฉัตรชัย ลอยฤทธิวิจิตร, 2560: 11-12) พบว่ามีความใกล้เคียงกัน คือครอบคลุมประเด็นเริ่มจากการแสวงหาข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณค่าที่บรรลุตามเป้าหมายหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วเสนอทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป ทั้งนี้ในการแสวงหาข้อมูลนั้นเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เป็นกระบวนการ ซึ่งข้อมูลที่รวบรวม เช่น ข้อดีข้อด้อยของหลักสูตรที่ใช้ และผลการใช้หลักสูตร เมื่อได้มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบมาแล้วมีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีประโยชน์ มีประสิทธิภาพหรือไม่ ตลอดจนข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร หรือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต่อไป อย่างไรก็ตามความหมายของการประเมินหลักสูตรในช่วงระยะที่ผ่านมาที่นักวิชาการให้ความหมายไว้มีการปรับเปลี่ยนเมื่อช่วงเวลาผ่านไปโดยที่ชี้ว่าการประเมินหลักสูตรเริ่มจากการได้มาซึ่งข้อมูล มีการจัดทำข้อมูลเป็นสารสนเทศ ประโยชน์จากข้อมูลที่รวบรวมมาได้นั้นมีความครอบคลุมมากขึ้นหรือชี้ชัดถึงประโยชน์ในการใช้ในการตัดสินใจได้ชัดเจนขึ้น ดังเช่น ในระยะแรกๆ Cronbach (1970) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรที่เน้นไปที่การรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร ต่อมา Stufflebeam et.al. (1971) มองว่าการประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการในการแสวงหาและเก็บเก็บข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกอื่นที่ดีกว่าเดิม ส่วน Worthen และ Sanders (1973) ได้ชี้ว่าการประเมินหลักสูตรนั้นไม่เพียงแต่เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกเท่านั้น แต่ยังกล่าวถึงการนำข้อมูลที่ได้มา ปรับปรุงข้อบกพร่องและวางรูปแบบกำหนดโครงสร้าง รวมทั้งการดำเนินการใช้หลักสูตรอีกด้วย Stufflebeam and Shinkfield (1990:159) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรที่ชี้ว่าข้อมูลที่ได้มาจากการแสวงหาข้อมูลที่เป็นกระบวนการแล้ว ยังมีการจัดการกับข้อมูลที่เป็นสารสนเทศเพื่อเตรียมการสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ต่อการตัดสินใจและแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรต่อไปอีกด้วย ในขณะที่ Fitzpatrick, Sanders, and Worthen (2004:5) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วยังครอบคลุมถึงการใช้ประโยชน์ที่ได้จากสารสนเทศนั้นไปสู่การประยุกต์ใช้มาตรฐานเพื่อตัดสินคุณค่า คุณภาพ คุณประโยชน์ ประสิทธิภาพ หรือความสำคัญของหลักสูตร ซึ่งผลที่ได้ในการประเมินหลักสูตรทำให้ทราบข้อเสนอแนะที่จะทำให้บรรลุตาม

วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจได้ว่าควรดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ปรับปรุง พัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างไรต่อไป

สำหรับความหมายของการประเมินหลักสูตรที่นักวิชาการไทยได้กล่าวไว้ในช่วงที่ผ่านมา เช่น ที่ประกอบด้วย ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544) พิชิต ฤทธิ์จรูญ และคณะ (2550) และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2551) สามารถกล่าวสรุปได้ว่าการประเมินหลักสูตรที่นักวิชาการเหล่านี้ให้ความหมายไว้ คือ เป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือสารสนเทศ ที่ประกอบด้วยการรวบรวมและศึกษาข้อมูล รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรมีข้อดีข้อเสียในเรื่องใดรวมทั้งผลการใช้หลักสูตรว่ามีคุณค่าบรรลุจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตรและการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรเกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ เช่น เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรว่าสามารถตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ การวางแผนโครงสร้างและระบบของหลักสูตร รวมถึงการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตรถูกต้องแล้วหรือไม่ และดูว่าผลผลิตหรือผู้เรียนเป็นอย่างไร เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรว่าสามารถตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ การวางแผนโครงสร้างและระบบของหลักสูตร รวมถึงการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตรถูกต้องแล้วหรือไม่ และดูว่าผลผลิตหรือผู้เรียนเป็นอย่างไร (ทิสนา แคมมณี, 2537. อ้างใน เสาวภา มีถาวรกุล และฉัตรชัย ลอยฤทธิภูมิไกร, 2560:14)

ทางด้านความสำคัญของการประเมินหลักสูตรนั้น มีหลายประการ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ การให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ความสำคัญต่อการบริหารหลักสูตร และความสำคัญต่อผู้รับผิดชอบหลักสูตรในแต่ละระดับ กล่าวคือ การประเมินหลักสูตรทำให้สามารถได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร การใช้และผลผลิตของหลักสูตร ความสำเร็จของหลักสูตรที่จัดทำขึ้น ความคุ้มค่าและประโยชน์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนข้อมูลย้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปยังผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาหลักสูตรต่อไป นอกจากนี้ยังมีความสำคัญในด้านการบริหารหลักสูตรเนื่องจากการประเมินหลักสูตรทำให้ทราบว่าการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนั้นเกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด รวมทั้งช่วยให้ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรทราบจุดแข็ง จุดอ่อน และข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามหลักสูตรในแต่ละขั้นตอน และโอกาสในการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2550. อ้างใน เสาวภา มีถาวรกุล และฉัตรชัย ลอยฤทธิภูมิไกร, 2560:13-14)

2.1.3 แนวคิด รูปแบบและช่วงระยะเวลาของการประเมินหลักสูตร

สำนวนคิดของการประเมินหลักสูตรอาจแบ่งเป็น 4 แนวคิด ที่แสดงให้เห็นถึงทางเลือกในการประเมิน โดยแต่ละแนวคิดก็จะมีทางเลือกให้ผู้ประเมินได้พิจารณาตัดสินใจเลือกใช้เพื่อประเมินหลักสูตรตามความเหมาะสม (เสาวภา มีถาวรกุล และฉัตรชัย ลอยฤทธิภูมิไกร, 2560:17-18. และ ศิริชัย กาญจนวาสี, 2553. อ้างใน วสุ สุวรรณวิหค และคณะ, 2561:8) ได้แก่

การประเมินความก้าวหน้า หรือการประเมินสรุปรวม โดยการประเมินความก้าวหน้าเป็นการประเมินในระหว่างการใช้หลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปปรับปรุงกระบวนการบริหารและการใช้หลักสูตร ส่วนการประเมินสรุปรวมเป็นการประเมินผลสรุปรวมของหลักสูตร หรือเมื่อครบวงจรของหลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลพิจารณาผลสำเร็จของหลักสูตร

การประเมินอย่างไม่เป็นทางการ หรือการประเมินอย่างเป็นทางการ โดยที่การประเมินแบบแรกไม่มีแบบแผนอย่างเคร่งครัด การเก็บข้อมูลตามความสะดวก ไม่มีรูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจน และใช้ดุลยพินิจหรือความคิดเห็นส่วนตัวในการสรุปผล ส่วนการประเมินอย่างเป็นทางการ มีระเบียบแบบแผน วัตถุประสงค์ชัดเจน ทั้งเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และมีรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร

การประเมินผลทั้งหมด หรือการประเมินตามจุดหมาย โดยการประเมินผลทั้งหมด ครอบคลุมผลที่เกิดขึ้นจริงทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยไม่ได้ยึดกับจุดหมายเดิมของหลักสูตร ส่วนการประเมินผลตามจุดหมายเป็นการประเมินว่าได้บรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก หรือการประเมินโดยผู้ประเมินภายใน โดยการประเมินภายนอกประเมินโดยบุคลากรภายนอกของหน่วยงานหรือสถาบันที่ถูกประเมิน ส่วนการประเมินภายในประเมินโดยบุคลากรที่สังกัดอยู่หน่วยงานหรือสถาบัน ซึ่งมักเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและเห็นกระบวนการใช้หลักสูตรมาโดยตลอด

ส่วนรูปแบบของการประเมินหลักสูตรที่นิยมนำมาประยุกต์ใช้ สามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม (วสุ สุวรรณวิหค และคณะ, 2561:8-9) (เสาวภา มีถาวรกุล และฉัตรชัย ลอยฤทธิภูมิไกร, 2560:27-29) คือ

การประเมินที่ยึดจุดหมายเป็นหลัก โดยเป็นรูปแบบที่เน้นการตัดสินคุณค่าโดยเปรียบเทียบระหว่างวัตถุประสงค์หลักสูตรกับผลที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์ที่ใช้สำหรับตัดสินคือ จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การประเมินเริ่มจากการศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และสถานการณ์/เนื้อหา/เทคนิควิธีการวัด การสร้างเครื่องมือวัด การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผล โดยหากผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ก็จะถือว่าเกิดสัมฤทธิ์ผล แต่ถ้าหากไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ก็จะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ อย่างไรก็ตามต่อมา Tayler (1986) เห็นว่าการประเมินหลักสูตรควรประกอบด้วยการประเมินความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและความเป็นไปได้ของแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน ผลผลิตและผลลัพธ์ของหลักสูตร และควรมีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยการประยุกต์โมเดลการประเมินของ Tayler (1986) ที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และผลลัพธ์ของหลักสูตร

การประเมินที่ยึดเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นหลัก โดยเป็นรูปแบบที่เน้นการตัดสินคุณค่าตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงาน หรือองค์กรซึ่งเป็นที่ยอมรับ โดยการประเมินประกอบด้วย 1) การบรรยายลักษณะของหลักสูตร ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร การใช้ปัจจัยของหลักสูตร การปฏิบัติ และผลลัพธ์

และ 2) การตัดสินคุณค่าของหลักสูตร โดยมีการกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร และการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ด้านปัจจัย การปฏิบัติ และผลลัพธ์

การประเมินที่ยึดความต้องการตัดสินใจเป็นหลัก โดยเป็นรูปแบบที่เน้นการให้สารสนเทศแก่ผู้บริหาร เพื่อช่วยให้ผู้บริหารพิจารณาตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งตัวแบบที่เป็นที่นิยมอ้างอิงกัน โดยทั่วไปคือ CIPP model ซึ่งประกอบด้วย 1) การประเมินบริบทของหลักสูตร (วัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร) 2) ปัจจัยนำเข้า (นักศึกษาที่เข้าศึกษา สื่อและอุปกรณ์การสอน สถานที่เรียน) 3) กระบวนการ (การบริหาร การเรียนการสอน วัดและประเมินผล) และผลผลิต (คุณลักษณะของบัณฑิต) เพื่อเป็นข้อมูลช่วยให้ผู้บริหารหลักสูตรตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน กำหนดโครงสร้าง นำไปใช้ และทบทวนหลักสูตร

ทั้งนี้ช่วงเวลาของการประเมินหลักสูตรสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ *ระยะแรก* ที่เป็นการประเมินก่อนการมีหลักสูตรเพื่อศึกษาความต้องการ ความจำเป็น และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ *ระยะที่สอง* ที่เป็นการประเมินระยะของการนำหลักสูตรไปใช้และความก้าวหน้าและกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และ *ระยะที่สาม* เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรทั้งระบบหลังการใช้หลักสูตร ซึ่งการประเมินในระยะที่สามนี้ทำให้ทราบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่สมควรมีการปรับปรุงหรือยกเลิกอย่างไร (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ และคณะ, 2552)

2.1.4 ขั้นตอนการประเมินหลักสูตร

การประเมินผลหลักสูตรนับเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรว่าเมื่อนำหลักสูตรไปใช้แล้วนั้น ผู้ที่จบหลักสูตรนั้นๆ ไปแล้ว มีคุณสมบัติ มีความรู้ความสามารถตามที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่าสูงขึ้น อันเป็นผลในการนำหลักสูตรไปสู่ความสำเร็จว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป เช่น ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยการประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบหลักสูตรทั้งหมด และควรประเมินให้ต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ในขั้นตอนของการประเมินหลักสูตรประกอบด้วย การประเมินสิ่งต่างๆ (สัจ อุทรานันท์, 2532) คือ

1) **การประเมินเอกสารหลักสูตร** ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักการพัฒนาหลักสูตรดีมากน้อยเพียงใด ถ้ามีบกพร่องก็จะทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนจะได้นำไปประกาศใช้ในโอกาสต่อไป

2) **การประเมินการใช้หลักสูตร** ซึ่งเป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรนั้นๆ สามารถนำไปใช้ได้ดีในสถานการณ์จริงเพียงใด มีอุปสรรคในส่วนใดบ้าง ถ้าพบข้อบกพร่องก็จะสามารถแก้ไขได้ทันที เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3) **การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร** ซึ่งปกติแล้วเป็นการดำเนินการประเมินหลักสูตรหลังจากได้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรไปแล้ว และมักจะทำการติดตามความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใด

4) การประเมินระบบหลักสูตร ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะที่มีความสมบูรณ์และสลับซับซ้อนมาก เนื่องจากระบบหลักสูตรจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องหลักสูตร เช่น ทรัพยากรที่ต้องใช้ ความสัมพันธ์ของระบบหลักสูตร กับระบบบริหาร สถาบันการศึกษา ระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นต้น

เมื่อได้มีการประเมินหลักสูตรแล้ว จากการที่สภาพแวดล้อมต่างๆเปลี่ยนแปลงไปนั้นทำให้ทราบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือไม่ รวมทั้งแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้ทราบสิ่งที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับปัจจัยแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในเรื่องใดอย่างบ้าง

ในขณะที่ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2558) (อ้างใน วสุ สุวรรณวิหค และคณะ, 2561:10-11) ชี้ว่าขั้นตอนของกระบวนการประเมินหลักสูตรประกอบด้วย 9 ขั้นตอน ได้แก่

การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรที่ประเมิน จากเอกสารหลักสูตรและที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อทำความเข้าใจกับหลักสูตร และใช้เป็นข้อมูลสำหรับกำหนดแนวทางในการออกแบบและวางแผนการประเมินหลักสูตร

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการประเมิน เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดและแนวทางในการประเมินหลักสูตร การออกแบบและวางแผนการประเมินหลักสูตรได้ครอบคลุม และเอื้อประโยชน์ต่อการใช้ผลการประเมินได้มากขึ้น และรูปแบบการประเมินที่มีผู้เสนอไว้

กำหนดวัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้การประเมิน เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้การประเมินว่าจะประเมินอะไรบ้าง

การออกแบบการประเมิน เพื่อการวางแผน กำหนดรูปแบบ ขอบเขตและแนวทางการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

การจัดทำโครงการประเมินหลักสูตร ที่ประกอบด้วยส่วนประกอบต่างๆ โดยเฉพาะกรอบแนวทางในการประเมินหลักสูตร

การพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อจัดทำเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะต้องมีการวางแผนและที่เกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและสมบูรณ์ครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูล เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน ซึ่งประกอบด้วยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้ค่าสถิติต่างๆ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่มักจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

การรายงานผลการประเมินหลักสูตร เพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร ซึ่งการนำผลการประเมินไปใช้อาจแบ่งได้เป็นลักษณะของรายงานเชิงบริหาร รายงานเชิงวิชาการ และบทความวิจัย

2.2 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

ในปี พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2558:13) ได้ออกประกาศการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 โดยส่วนหนึ่งของปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกนอกจากให้หลักสูตรมีมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล โดยเน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงแล้วควรเน้นผู้เรียนเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ มีความสามารถในการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยง และบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทาง วิชาการและวิชาชีพ ซึ่งในระดับปริญญาโทมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม ส่วนในระดับปริญญาเอกมุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสรรค์ สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคมและประเทศต่อไป

จากเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทั้งในส่วนของปัจจัยเบื้องต้นของ หลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาวิชา สื่อการศึกษา และอื่นๆเกี่ยวกับหลักสูตรในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเบื้องต้น และ กระบวนการใช้หลักสูตรซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการเรียนการสอนและการใช้สื่อต่างๆ ต้องเน้นในการให้ ความสำคัญกับให้นักศึกษาได้มีความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวกับศาสตร์ของหลักสูตรนั้นๆ ในระดับที่สูงเป็นที่ยอมรับ และตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และมีความสามารถในการทำวิจัยที่จะสามารถทำวิจัยต่อไปได้ รวมทั้งให้นักศึกษาที่ สำเร็จการศึกษาไปแล้วมีความรู้ความสามารถในการนำความรู้ที่และประสบการณ์ได้รับในช่วงของการศึกษาไป ประยุกต์ใช้ในการทำงาน รู้จักนำความรู้จากศาสตร์ที่ตนเรียนมา เช่น องค์ความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ไปบูรณา การกับศาสตร์อื่นๆที่ไม่ใช่ตนเองมีความชำนาญเท่ากับความรู้อาสาทางด้านเศรษฐศาสตร์ได้อย่างต่อเนื่อง การสร้างและ ประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์กับความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงานที่ตนเองรับผิดชอบและงานส่วนรวมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชูไอลาห์ เจ๊ะหลง และนิเลาะ แวอุเซ็ง (2551) ได้มีการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดย ใช้การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบชิปปโมเดล ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้าน ผลผลิต กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและนอกหลักสูตร สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม จำนวน 5 คน นักศึกษาปริญญาตรีสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการจัดการ ในอิสลาม (ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป) จำนวน 170 คน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2548 จำนวน 40 คน และ ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตหรือนายจ้าง จำนวน 35 คน รวม 250 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินพบว่า 1) **ด้านบริบท** ที่เป็นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

โดยภาพรวม ทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ในขณะที่บัณฑิตเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2) **ด้านเนื้อหารายวิชาของหลักสูตร** โดยภาพรวมอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ส่วนบัณฑิตเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง 3) **ด้านปัจจัยเบื้องต้น** ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์โดยภาพรวม อาจารย์ นักศึกษาและบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกัน คืออยู่ในระดับดี โดยที่มีความเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับปานกลาง คือ สัดส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษา ส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อสันทนาการ ตำราเรียน และสถานที่เรียนโดยภาพรวม นักศึกษาและบัณฑิตเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์เห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อสันทนาการ ตำราเรียน และสถานที่เรียน เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี 4) **ด้านกระบวนการ** ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมพบว่า อาจารย์ นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมอยู่ในระดับดี ส่วนบัณฑิตเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ที่เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตมีความเห็นสอดคล้องกันคืออยู่ในระดับดี 5) **ด้านผลผลิต** ผู้บังคับบัญชา บัณฑิตเห็นว่าคุณภาพของบัณฑิต ด้านความรู้ ความสามารถและทักษะการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติต่อการทำงาน ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ โดยภาพรวมพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/6186>

กรณีการ ธรรมสารากร (2556) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ (2554) ได้ทำการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบัญชีบัณฑิตที่ใช้อยู่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต ภาควิชาบัญชีการเงินและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 200 คน และใช้สถิติใน การแจกแจงค่าความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อรายวิชาในหลักสูตรบัญชีบัณฑิตในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.90 คิดเป็นร้อยละ 77.96 ด้านความพึงพอใจต่อรายวิชาในหลักสูตรบัญชีบัณฑิตที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบวิชาชีพมีความพึงพอใจในระดับมากทุกรายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.90 คิดเป็นร้อยละ 77.96 ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรสาขาวิชาในด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการจัดกิจกรรมระดับหลักสูตร /ภาควิชา และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 4.01 คิดเป็นร้อยละ 80.16 โดยค่าเฉลี่ยมากที่สุดของนักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรคือ ด้านอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.19 คิดเป็นร้อยละ 83.78 รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมระดับหลักสูตร/ภาควิชา มีค่าเฉลี่ย 4.10 คิดเป็นร้อยละ 82.08 และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมีค่าเฉลี่ย 3.93 คิดเป็นร้อยละ 78.52 ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการจัดกิจกรรมระดับหลักสูตร/ภาควิชา และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

3.98 คิดเป็นร้อยละ 79.57 นอกจากนี้พบว่านักศึกษามีความความต้องการพัฒนาหลักสูตรบัญชีบัณฑิตในด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 4.01 คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมระดับหลักสูตร/ภาควิชา มีค่าเฉลี่ย 3.96 คิดเป็นร้อยละ 79.20 และด้านการจัดหลักสูตรมีค่าเฉลี่ย 3.95 คิดเป็นร้อยละ 79.00 รวมทั้งต้องการให้การจัดหลักสูตรและชี้แจงในการลงรายวิชาให้ชัดเจน เข้าใจง่ายนักศึกษาจะได้ไม่วุ่นวายและสับสน มีการเปิดสอนทุกรายวิชาโดยไม่ต้องรอที่จะเรียนรายวิชาในแต่ละภาค เพื่อเป็นตัวเลือกในการตัดสินใจของนักศึกษา จัดให้มีหลักสูตรเหมาะสมเวลาที่เรียนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน อยากให้มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีน้อย การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนตั้งใจสอนนักศึกษาและแนะนำความรู้ที่อยู่ในระดับดีเป็นกันเองมากให้คาปรึกษาในการเรียนการสอนตลอด และด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ทั่วถึงดีแต่อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ครบถ้วน แม่นยำ ทันต่อเวลา ทั่วถึงและชัดเจน เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารยังมีความล่าช้า

สุภาพร ตรินภา (2554) ได้ทำการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการประกันภัย และการบริหารความเสี่ยง พ.ศ.2552 จากความคิดเห็นของผู้เรียน อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน และผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้การประเมินแบบ Formative Evaluation และการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model มีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่ครอบคลุมการประเมินหลักสูตรใน 4 ด้าน คือ บริบทของหลักสูตร ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร/การบริการ และผลผลิตของหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า **ด้านบริบทของหลักสูตร** ในภาพรวม นักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์พิเศษภายนอก เห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่เกี่ยวกับโครงสร้างเนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยมีอาจารย์ผู้สอนภายในและภายนอกคณะ และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดการจ้างงาน และการก้าวไปสู่วิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในระดับสากล ในขณะที่นักศึกษาเห็นว่าเป็นระดับปานกลาง ที่ควรนำมาปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร ได้แก่ การปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม การเปิดวิชาเลือกให้สอดคล้องกับความต้องการและเป็นประโยชน์กับนักศึกษา และควรเพิ่มเนื้อหาวิชาเสริมพื้นฐาน วิชาพื้นฐานตัวแบบเชิงเส้น และวิชาเลือกทางด้านธุรกิจและธุรกิจการเงิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐานระดับสากลโดยนำหลักสูตรต่างประเทศมาเทียบเคียงประกอบการปรับปรุงหลักสูตร และควรนำวิชาที่ คปภ.กำหนดมาบรรจุไว้ในหลักสูตรและเปิดสอนให้นักศึกษา **ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ที่เกี่ยวกับคุณวุฒิ/คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน และผู้เรียน** การจัดการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก ในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การกำหนดแผนการศึกษา คุณวุฒิและความรู้ความสามารถและการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ประกอบกับเอกสารตำรา การเรียนการสอน

โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเห็นว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาเห็นว่าสิ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งสิ่งที่ควรปรับปรุง ได้แก่ การลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมี ความชัดเจนของการ จัดแผนการศึกษาและการเปิดรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาตลอดหลักสูตร และลำดับการเรียนรู้รายวิชาในแต่ละ ภาคการศึกษา รวมทั้งความเพียงพอของจำนวนอาจารย์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการนำผลการประเมินการ สอนของอาจารย์มาปรับปรุงในภาคการศึกษาต่อไป

ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและการบริการ ที่เกี่ยวกับการจัดตารางเรียนตารางสอน การจัด โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดผลและประเมินผลรายวิชา ปัจจัยเกื้อหนุนและสิ่งสนับสนุนการศึกษา คุณภาพการจัดการเรียนการสอน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน และการบริการ นักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับมาก แต่มีประเด็นที่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งควรนำมาปรับปรุง คือ การจัดตารางเวลาการสอบ การจัดโครงการ กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเรียน การจัดโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ การวัดผลจากการทำรายงาน ความครบถ้วนของข้อมูลข่าวสารด้านการเรียนบน website และช่วงเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Office Hours)

ด้านผลผลิตของหลักสูตร ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา การศึกษาในหลักสูตรก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ การศึกษาในหลักสูตรสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไป วิเคราะห์และตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผล คุณสมบัตินักศึกษาที่จบในหลักสูตรตรงตามความ ต้องการของตลาดการจ้างงาน และความพึงพอใจในการศึกษาในหลักสูตรนี้ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความ คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก แต่มีข้อเสนอแนะให้นำวิชาที่ คปภ.กำหนดทุกวิชาเพิ่มเติมเข้าไปในหลักสูตรเพื่อ ประโยชน์ในวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในระดับประเทศและการก้าวไปสู่ระดับสากลต่อไป

อรรถิพย์ ราชภรณ์นิยม และประพาฬ เพื่องฟูสกุล (2555) ได้ทำการประเมินการเรียนรายวิชาในหลักสูตร เศรษฐศาสตร์บัณฑิต และเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2552 การ ประเมินครอบคลุมลักษณะการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน คุณภาพและความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยใช้ตัวอย่างจากนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 437 คน นักศึกษาปริญญาโท จำนวน 48 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าในหลักสูตรปริญญาตรีทั้งหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง ลักษณะการเรียน การสอน การบริหารจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่คะแนนเฉลี่ยล้วนอยู่ในระดับดี ส่วนในระดับปริญญาโท ลักษณะการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ดีมาก และปานกลาง ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้ข้อเสนอแนะ เช่น ด้านการเรียนการสอนและอาจารย์ผู้สอน ให้มีเอกสารการสอนที่ทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชา และมีวิธีการสอนที่ดึงดูดผู้เรียนมากขึ้น สำหรับ

ทางด้านการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอนควรให้มีความพร้อมต่อการเรียนมากขึ้น

มุกดา หนุ่ยศรี (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อเนื่อง 2 ปี ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่มีต่อคุณภาพสื่อการสอน และการสอนเสริมแบบเข้มชุดวิชา 51206 สารสนเทศและการวิจัยทางการแพทย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 78 คน จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน 112 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านต่างๆ คือ 1) ด้านเอกสารการสอน โดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเนื้อหาที่มีความทันสมัย กระชับและชัดเจน ด้านกิจกรรมท้ายเรื่องทำให้เข้าใจเนื้อหาและตอบได้ชัดเจน ด้านแบบประเมินผลตนเองก่อนและหลังเรียนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ และด้านผลที่ได้หลังศึกษาทำให้ได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ 2) ด้านสื่อเสริม ในระดับปานกลาง โดยพึงพอใจชี้ดีเสียงประจำชุดวิชาระดับปานกลาง แต่พึงพอใจรายการวิทยุกระจายเสียงในระดับน้อย 3) ด้านการสอนเสริมแบบเข้ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ นักศึกษาเสนอแนะให้ทำสื่อที่มีทั้งภาพและเสียง ต้องการให้จัดสอนเสริมแบบเข้มภาคอื่นด้วย บางรายเสนอแนะให้เก็บคะแนนโดยมอบหมายให้ทำกิจกรรมประจำชุดวิชา รวมทั้งต้องการให้สรุปเนื้อหาแต่ละหน่วยลงในเว็บไซต์ของมสธ.ด้วย

เกวลี ผังดี และคณะ (2556) ได้ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 จำนวน 298 จากทั้งหมด 306 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ 1) ด้านรายวิชาในหลักสูตร 2) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และ 5) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

2.4 สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของการประเมินหลักสูตร รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมานั้น หลักสูตรที่เปิดให้ผู้เรียนเข้ามาใช้บริการการศึกษานั้นประกอบด้วยองค์ประกอบหลักต่างๆ เช่น วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งในการนำหลักสูตรไปใช้นั้นต้องมีการประเมินว่าช่วยให้ทราบว่าการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนั้น

เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ข้อดีข้อด้อยของหลักสูตร ตลอดจนปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร โดยการสะท้อนจากจากผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเมื่อมีการประเมินหลักสูตรแล้ว จากการที่สภาพแวดล้อมต่างๆเปลี่ยนแปลงไปนั้นทำให้ทราบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปนั้นหรือไม่ รวมทั้งแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้ทราบสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่างๆที่เปลี่ยนไปในเรื่องใดอย่างบ้าง นอกจากนี้สิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและ/หรือพัฒนาหลักสูตรหลังจากปี พ.ศ. 2558 ต้องนำมาพิจารณาคือต้องให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนดขึ้นมาใหม่ เช่น กรณียของปรัชญาและวัตถุประสงค์หลักสูตรในระดับปริญญาโทที่ให้ผู้เรียนสามารถมีความรู้ความเข้าใจแล้วนำความรู้ไปประยุกต์ใช้การปฏิบัติงานและประกอบอาชีพได้มากขึ้น

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบชิปปโมเดล ในด้านบริบท (วัตถุประสงค์ของหลักสูตร) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (เช่น เนื้อหาวิชาในหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน สื่อการสอนรูปแบบต่างๆ) ด้านกระบวนการ (การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง และสิ่งอำนวยความสะดวก) และด้านผลผลิตของหลักสูตร (คุณลักษณะของบัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว และความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับในการนำไปใช้ประโยชน์) โดยในการศึกษานั้นมีทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากนักศึกษา ผู้บังคับบัญชา/นายจ้างของบัณฑิต และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น บุคลากร/หน่วยงานสนับสนุน

ทั้งนี้ ในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในครั้งนี้เป็นการประเมินหลังการใช้หลักสูตร ที่เป็นรูปแบบการประเมินที่ปรับจากการประเมินแบบชิปป ที่ประกอบด้วย การประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาหลักสูตร สื่อการสอน และกระบวนการใช้หลักสูตร ว่าผลผลิตของหลักสูตรที่ได้รับจากความคิดเห็นของผู้เรียน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน และหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน มีผลเป็นอย่างไร เช่น การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมและประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่างๆในหลักสูตร การนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ รวมทั้งสิ่งที่ควรปรับปรุงข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่สามารถผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ใช้บัณฑิต และสังคมที่เปลี่ยนไปให้มากขึ้น ตลอดจนการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่องโครงการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตของสาขาวิชาเศรษฐศาสตรมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research)

3.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่มหลัก คือ 1) กลุ่มที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล และ 2) กลุ่มที่ใช้ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จำนวนทั้งสิ้น 333 คน ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 258 คน (ประกอบด้วยนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ 126 คน วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ จำนวน 132 คน) บัณฑิตหรือศิษย์เก่า 35 คน ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้อบัณฑิต 35 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร 5 คน และอาจารย์ผู้สอน(อาจารย์บัณฑิต) 10 คน โดยการวิจัยครั้งนี้ในส่วนของนักศึกษา มหาบัณฑิตหรือศิษย์เก่า ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้อบัณฑิต และอาจารย์ประจำหลักสูตร เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ซึ่งประชากรนี้ยังไม่รวมผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน

ทั้งนี้ เนื่องจากการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ให้ข้อมูลกลุ่มต่างๆ แต่ได้รับแบบสอบถามกลับมาไม่ครบถ้วนโดยเฉพาะนักศึกษา มหาบัณฑิต และผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้อบัณฑิต ดังนั้นในการศึกษาจึงใช้ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้ข้อมูลที่ส่งข้อมูลกลับมาซึ่งถือเป็นตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 70 คน (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ 46 คน และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ 24 คน)

บัณฑิต (ศิษย์เก่า) 5 คน ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้อบัณฑิต 8 คน ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร 9 คน

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย 1) ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา จำนวน 9 คน ผู้บริหารและ 2) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานสนับสนุนจำนวน 11 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจงจากหน่วยงานต่อไปนี้

ศูนย์ไปรษณีย์ สำนักบริการการศึกษา
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. อุตรธานี
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. ลำปาง
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. นครสวรรค์
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. อุบลราชธานี
 ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. นครศรีธรรมราช
 สำนักบัณฑิตศึกษา
 สำนักทะเบียนและวัดผล
 สำนักบรรณสารสนเทศ
 สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

3.2.2 ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม จำนวน 18 คน

1. นักศึกษา จำนวน 2 คน
2. บัณฑิต (ศิษย์เก่า) จำนวน 2 คน
3. ผู้ประกอบการ (ผู้ใช้บัณฑิต) จำนวน 1 คน
4. อาจารย์ประจำหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 5 คน
5. อาจารย์ประจำหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต จำนวน 8 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถาม และประเด็นการสนทนากลุ่ม

3.3.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามทั้งโครงสร้างเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร สำหรับตัวอย่างแต่ละกลุ่ม จำนวน 6 ประเภท โดยแบบสอบถามสำหรับประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา นักศึกษา บัณฑิต (ศิษย์เก่า) และผู้ใช้บัณฑิต และหน่วยงานสนับสนุน โดยแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ศิษย์บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต เป็นแบบมีโครงสร้างและแบบปลายเปิด ส่วนแบบสอบถามสำหรับประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา และหน่วยงานสนับสนุน เป็นแบบปลายเปิด แบบสอบถามสำหรับกลุ่มต่างๆ มีองค์ประกอบ (ภาคผนวก ค-1 – ค-8) ดังนี้

1) แบบสอบถามสำหรับประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

แบบสอบถามปลายเปิด มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา และความคิดเห็นเกี่ยวกับคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชาที่รับผิดชอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและสื่อการสอน

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆที่เกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร การใช้และการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2) แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาปัจจุบัน และสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ของหลักสูตร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

แบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้าง องค์ประกอบหลักของแบบสอบถามเหมือนกันโดยแบ่งเป็น 6 ตอน แตกต่างกันรายละเอียดของโครงสร้างชุดวิชาที่ต่างกันระหว่างสองวิชาเอก ซึ่งองค์ประกอบหลักของแบบสอบถามประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาวิชาโดยรวมที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม)

3) แบบสอบถามสำหรับผู้ใชบัณฑิต (กรณีที่บัณฑิตมีนายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา)

แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้บังคับบัญชา/ผู้ชำนาญการ)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความรู้จากวิชาที่มีในหลักสูตร

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

4) แบบสอบถามสำหรับผู้ใชบัณฑิต (กรณีที่บัณฑิตไม่มีนายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา)

แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (บัณฑิต)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

โดย ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ที่มีลำดับคะแนน 5 อันดับ (5 4 3 2 1) นั้นจัดลำดับคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

5) แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานสนับสนุน

แบบสอบถามแบบปลายเปิด ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. บทบาทของหน่วยงานที่เข้าไปสนับสนุนในการเรียนการสอนและให้บริการการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (มสธ.)
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่หน่วยงานในการรับผิดชอบและเข้าไปเกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา
4. ปัญหาอุปสรรคในการทำหน้าที่ของหน่วยงาน เช่น การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง ภาวะเบี้ยบ่าต่างๆที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนจากหน่วยงานภายในมสธ. เอง ปัญหาด้านบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ
5. ปัญหาอุปสรรคที่ได้รับสะท้อนจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาผ่านหน่วยงาน หรือที่รับรู้มา
6. ข้อเสนอแนะเพื่อให้การให้บริการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมีสัมฤทธิ์ผลในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น เช่น การสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม การสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การผลิต/จัดส่งสื่อสิ่งพิมพ์ การให้บริการติดต่อด้านต่างๆ (ทั้งที่เป็นส่วนของหน่วยงานนั้นๆ และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องของ มสธ.)

3.3.2 ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม

ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ประกอบด้วย 1. ภาพรวมของหลักสูตร และ 2. กระบวนการเรียนการสอน (ภาคผนวก ค-9)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งและรับคืนแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสูตรให้นักศึกษา มหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตทางไปรษณีย์ สำหรับประธานชุดวิชา/กรรมการบริหารชุดวิชาส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ส่วนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานสนับสนุนผู้วิจัยส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเองและผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2559

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม

การจัดประชุมสนทนากลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าประชุมซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรตามประเด็นสนทนากลุ่มในวันที่ 8 สิงหาคม 2559

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งสถิติที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยค่าเฉลี่ยที่ได้แปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 คะแนน หมายถึงระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 คะแนน หมายถึงระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 คะแนน หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 คะแนน หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การประเมินผลทำโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยในการวิจัยครั้งนี้จะกำหนดให้ผลการประเมินในระดับ “มาก” ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป) ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจากข้อมูลที่ได้รับจากความคิดเห็นอื่นๆที่ไม่เป็นการแบ่งระดับความคิดเห็น ปัญหา/อุปสรรค และผลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นที่ปรากฏในวัตถุประสงค์การศึกษาทั้ง 5 ข้อ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

3.5.1 การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาวิชา และสื่อการศึกษา และเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตรในประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ และการประเมินจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวข้อง คำอธิบาย วัตถุประสงค์ชุดวิชา และสื่อการสอน โดยเป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

3.5.2 ประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร

เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาและคุณภาพการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรโดยการสอน/สัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ การประเมินจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวข้องกระบวนการเรียนการสอน และการประมวลจากความความคิดเห็นที่ได้รับจากหน่วยงานสนับสนุนในกระบวนการใช้หลักสูตรและความคิดเห็นของนักศึกษาผ่านหน่วยงานสนับสนุนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร แล้วมีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในส่วนของความคิดเห็นจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาและหน่วยงานสนับสนุน

3.5.3 การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต

เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/นายจ้างของบัณฑิต และจากตัวบัณฑิตเองที่ในกรณีที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างแต่บัณฑิตเข้ามาศึกษาในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้วยตนเองในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

3.5.4 ประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร

เป็นการประเมินจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/นายจ้างของบัณฑิต และจากตัวบัณฑิตเองที่ในกรณีที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างแต่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้วยตนเอง เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ การมีคุณธรรมและจริยธรรม การมีความรู้และมีประสบการณ์ การคิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น การมีความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนจุดเด่น/จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา โดยแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของบัณฑิต

3.5.5 การวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

เป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาที่ประมวลจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักศึกษาบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต รวมทั้งผลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาชุดวิชาในหลักสูตร ความเหมาะสมและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ ปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร คุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น/คาดหวังและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต และประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 นี้ ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา และ 2) ผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 5 ข้อ คือ (1) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร (2) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร (3) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต (ศิษย์เก่า) (4) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร และ (5) ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต/นายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ที่มีบทบาทสนับสนุนการเรียนการสอนและให้บริการการจัดการเรียนการสอนของในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแต่ละกลุ่มมีลักษณะทั่วไป ดังนี้

4.1.1 ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ข้อมูลในส่วนของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาจำนวน 9 คน ซึ่งรับผิดชอบชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร รวมทั้งสิ้น 14 ชุดวิชา

4.1.2 นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต/นายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา

ในการศึกษารั้งนี้ในส่วนของนักศึกษา บัณฑิต (ศิษย์เก่า) และผู้ใช้บัณฑิต/นายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรแต่ละกลุ่มทั้งหมด แต่ได้รับแบบสอบถามคืนมาบางส่วน โดยมีจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามแยกแต่ละกลุ่ม ซึ่งนับเป็นตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ (ภาคผนวก ง-1 – ง-7) ได้แก่

1) นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 60 คน (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ 46 คน และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ 24 คน) บัณฑิต (ศิษย์เก่า) 5 คน ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้อบัณฑิต 8 คน โดยแต่ละกลุ่มมีลักษณะดังนี้

1.1) นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 46 คน อายุเฉลี่ย 37.6 ปี หรืออยู่ในช่วง 28-57 ปี (ร้อยละ 37.6) โดยเกือบทั้งหมดรับราชการ 39 คน (ร้อยละ 84.8) ที่เหลือทำงานเป็นลูกจ้างในธุรกิจเอกชน 6 คน (ร้อยละ 13.0) และมีทำธุรกิจส่วนตัว 1 คน โดยข้าราชการส่วนใหญ่ทำงานในหน่วยงานสังกัดกระทรวงการคลังที่เหลือนั่งก้อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วุฒิการศึกษาที่สมัครส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ วิชาเอกบัญชีและการจัดการทั่วไป และทางด้านเศรษฐศาสตรบัณฑิต

1.2) นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 24 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 20 คน (ร้อยละ 83.33) อายุเฉลี่ย 33.75 ปี (ช่วงอายุ 35-45 ปี มากที่สุด) อาชีพรับราชการ 10 คน รับจ้างในภาคเอกชน 10 คน (ร้อยละ 41.67 เท่ากัน) โดยข้าราชการส่วนใหญ่ทำงานเกี่ยวกับการเงินการคลังและบัญชี ส่วนในภาคเอกชนทำงานเกี่ยวกับผู้จัดการ วิศวกร การขาย/การตลาด วุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครส่วนใหญ่สาขาบริหารธุรกิจ (บัญชี/การจัดการทั่วไป) วิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ประยุกต์ และศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้สมัครที่จบจากสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เพียง 2 คน และมีผู้ที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามาแล้ว 3 คน

2) บัณฑิต (ศิษย์เก่า) หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 5 คน – ทำงานภาคเอกชนจำนวน 3 ราย และข้าราชการ 2 ราย วุฒิการศึกษาเดิมประกอบด้วย เศรษฐศาสตร์ สถิติประยุกต์ วิศวกรรมโยธา ทั้งนี้มีผู้ที่มีวุฒิ 3 ปริญญา (ศิลปศาสตรบัณฑิต รัฐศาสตร์ บัญชี) 1 ราย

3) ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้อบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 8 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหัวหน้างานภาครัฐ/เอกชน ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์มากกว่า 1 ปี

4.1.3 ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม รวมทั้งหมด 18 คน ประกอบด้วย นักศึกษา 2 คน บัณฑิต (ศิษย์เก่า) 2 คน ผู้ประกอบการ (ผู้ใช้อบัณฑิต) 1 คน อาจารย์ประจำหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต 5 คน และอาจารย์ประจำหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต 8 คน

4.1.4 ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่หน่วยงานสนับสนุน

ข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานสนับสนุน ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่มีบทบาทสนับสนุนการเรียนการสอนและให้บริการการจัดการเรียนการสอนของในหลักสูตร เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ทั้งหมดจำนวน 6 หน่วยงาน และมีผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดจำนวน 11 คน ดังนี้

1) สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา) จำนวน 1 คน 2) ศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เคยใช้บริการการจัดการเรียนการสอนในระดับ บัณฑิตศึกษา จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย ศูนย์วิทย์พัฒนา ลำปาง นครสวรรค์ อุตรธานี อุบลราชธานี และนครศรีธรรมราช โดยผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 11 คน (บางแห่งมีผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่า 1 คน) ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการศูนย์วิทย์พัฒนา 1 คน หัวหน้างานส่งเสริมและบริการการศึกษา 1 คน นักวิชาการศึกษาคำนวณการพิเศษ 2 คน นักวิชาการศึกษาคำนวณการ 1 คน นักวิชาการศึกษา 3 คน นักแนะแนวการศึกษา 1 คน นักวิชาการคอมพิวเตอร์ 1 คนและ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ชำนาญงาน 1 คน 3) สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดส่งเอกสารการสอนและที่เกี่ยวข้องให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 1 คน 4) สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา) 1 คน 5) สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา) 1 คน และ 6) สำนักทะเบียนและวัดผล (ผู้อำนวยการสำนักฯ) 1 คน

4.2 ผลการศึกษา

ในส่วนที่ 2 นี้ เป็นการนำเสนอผลการศึกษาโดยแยกตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 5 ข้อ โดยผลการประเมินหลักสูตรในด้านต่างๆ ที่เห็นความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิต (ศิษย์เก่า) และผู้บังคับบัญชา/ใช้บัณฑิต ที่เป็นส่วนที่เป็นค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในภาคผนวกที่ (ภาคผนวก ง1 – ง7) ตามลำดับ รวมทั้งผลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

4.2.1 ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับคำอธิบาย วัตถุประสงค์ชุดวิชาและสื่อการสอน และความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการศึกษา และภาพรวมของ

หลักสูตรที่เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ที่พิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง

1) ความคิดเห็นของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

1.1) ความเหมาะสมของคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชา

ประธานชุดวิชาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ายังไม่มี การปรับปรุงคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชา ในขณะที่ผู้ที่รับผิดชอบชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะที่เห็นว่ายังไม่ควรมีการปรับปรุงคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชาเนื่องจากเพิ่งมีการผลิต สำแต่มีชุดวิชาที่ประธานชุดวิชาเห็นว่าควรมีการปรับปรุง มี 2 ชุดวิชา คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม และชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ที่ยังเห็นว่ามีจุดที่ต้องมีการปรับปรุงในส่วนเนื้อหาของชุดวิชาให้มีเนื้อหาที่นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นแนวทางการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมทั้งการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น

1.2) เนื้อหาชุดวิชา

เนื้อหาของ 2 ชุดวิชา คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรมและชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ยังไม่เหมาะสมเนื่องจากมีเนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุมคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชาที่มีอยู่ ดังนั้นในกรณีที่มีการปรับปรุงมีประเด็นที่ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคำอธิบายชุดวิชา และชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรมีเนื้อหาในเชิงเศรษฐศาสตร์น้อยไป ซึ่งควรมีการปรับปรุงในประเด็นนี้ให้มากขึ้น

2) ความคิดเห็นของนักศึกษา

2.1) ภาพรวมและความทันสมัยของหลักสูตร เนื้อหาชุดวิชาและสื่อการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับภาพรวมและความทันสมัยของหลักสูตร เนื้อหาชุดวิชาและสื่อการสอนที่เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงในภาคผนวก ง 1 – ง 2

(1) ภาพรวมและความทันสมัยของหลักสูตร

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตรโดยรวมและความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) และความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่ระดับคะแนนรองลงไป ($\bar{X} = 4.04$)

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตรโดยรวมและความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) และความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่ระดับคะแนนที่สูงกว่า ($\bar{X} = 4.10$)

(2) เนื้อหาชุดวิชา

นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก

เนื้อหาชุดวิชาที่นักศึกษามีความคิดเห็นซึ่งส่งผลต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาอันมากคือ ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง และชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ โดยชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงนั้น มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระมีมาก ยากต่อการทำความเข้าใจ โดยเฉพาะคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เศรษฐศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่เพียงพอ ในขณะที่เดิยนักศึกษามีพื้นฐานความรู้หลากหลาย บางคนทำความเข้าใจอาจารย์ผู้สอนไม่ทัน ส่วนชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์นั้นเนื้อหาไม่มากเกินไปและยากต่อการทำความเข้าใจด้วยตนเองสำหรับคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ สถิติและเศรษฐมิติที่เพียงพอ และไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ (หลายคนไม่ได้จบสายวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์) ทำให้การเรียนรู้จากสื่อต่างๆและเทคนิคการวิเคราะห์ต่างๆทำได้น้อย (เรียนรู้ได้น้อย) นอกจากนี้กิจกรรมที่ให้ทำกับเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน (นักศึกษาใช้ตำราที่เป็นประมวลสาระชุดวิชาเป็นสื่อการสอนหลัก) และเนื้อหาบางส่วนไม่ได้นำไปใช้

ส่วนชุดวิชาอื่นๆ ได้แก่ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เห็นว่าเนื้อหาไม่มากทำให้ตอนสอบไม่สามารถตอบตรงประเด็นได้ ส่วนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงินและชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร นักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในการทำความเข้าใจเนื้อหาไม่ค่อยเข้าใจในส่วนที่เป็นคำนวณ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคของเนื้อหาชุดวิชา

เนื้อหาชุดวิชา	ปัญหา/อุปสรรค
ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	เนื้อหาสาระมีมาก ยากต่อการทำความเข้าใจ โดยเฉพาะคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เศรษฐศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่เพียงพอ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้หลากหลาย บางคนทำความเข้าใจอาจารย์ผู้สอนไม่ทัน
ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณ	เนื้อหาไม่มากเกินไปและยากต่อการทำความเข้าใจด้วยตนเองสำหรับคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ สถิติ เศรษฐมิติ ที่เพียงพอ

เนื้อหาชุดวิชา	ปัญหา/อุปสรรค
	ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ (หลายคนไม่ได้จบสายวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์) การเรียนรู้จากสื่อต่างๆ และเทคนิคการวิเคราะห์ต่างๆ ทำได้น้อย (เรียนรู้ได้น้อย) กิจกรรมที่ให้ทำกับเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน (นักศึกษาใช้ตำราชุดวิชาเป็นสื่อการสอนหลัก) และเนื้อหาบางส่วนไม่นำไปใช้
ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ ทรัพยากรมนุษย์ฯ	เนื้อหามีมาก ตอนสอบไม่สามารถตอบตรงประเด็นได้
ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินฯ	ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาส่วนที่เป็นคำนวณ
ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรมฯ	-
ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร และการจัดการทรัพยากร การเกษตร	ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาส่วนที่เป็นคำนวณ
ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่าง ประเทศ	-

สื่อการสอน

นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกเห็นว่าสื่อการสอนที่มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ประมวลสาระชุดวิชา แนวการศึกษา และ e-Learning ตามลำดับ

โดยนักศึกษาวិชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าสื่อการสอนที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ประมวลสาระชุดวิชา แนวการศึกษา และ e-Learning ($\bar{X}$ = 4.36 4.31 และ 4.00 ตามลำดับ) ในขณะที่สื่อที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดตามลำดับคือ MP3 DVD และ เอกสารเพิ่มเติม ($\bar{X}$ = 3.18 3.30 และ 3.89 ตามลำดับ)

ส่วนนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจเห็นว่าสื่อการสอนที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมต่อการเรียนและการทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ประมวลสาระชุดวิชา และแนวการศึกษา และ e-Learning ($\bar{X}$ = 4.35 4.30 และ 3.78 ตามลำดับ) สำหรับสื่อการสอนที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ เอกสารเพิ่มเติม MP3 และ DVD ($\bar{X}$ = 3.65 3.38 และ 3.38 ตามลำดับ)

3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร ความทันสมัยของเนื้อหา เนื้อหาชุดวิชา และสื่อการสอนในหลักสูตรของบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

ภาพรวมของหลักสูตรและความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตร

ความคิดเห็นของบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ภาพรวมของหลักสูตร และความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรที่เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงในภาคผนวก ง-3

โดยศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร ด้านความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวมและความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40 และ 3.8 ตามลำดับ)

เนื้อหาชุดวิชา

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง เนื้อหาในบางหน่วยมีความผิดพลาด (เขียนผิด) ส่งผลให้นักศึกษาที่ยึดตำราเรียนเล่มเดียวหรือไม่ได้คิดวิเคราะห์ตามส่งผลให้มีความเข้าใจที่ผิดไปตามไปด้วย

ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ มีความไม่สอดคล้องระหว่างกิจกรรมประจำชุดวิชากับเนื้อหาในประมวลสาระชุดวิชา และเนื้อหาของชุดวิชามีส่วนน้อยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าอิสระหรือทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเนื้อหาบางหน่วยมีความยากต่อการทำความเข้าใจ เนื้อหาโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสถิติและเศรษฐมิติ ที่ยากต่อการอ่านศึกษาด้วยตนเองเป็นอย่างมาก เนื้อหาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ขั้นสูงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักศึกษาที่มาจากสายสังคมตามไม่ทัน และ นอกจากนี้มีปัญหาในส่วนโปรแกรมคอมพิวเตอร์และเครื่องมือในการวิจัย เนื่องจากเนื้อหาไม่ละเอียดพอและอธิบายไม่ชัดเจน

กิจกรรมของชุดวิชา กิจกรรมตัวอย่างในประมวลสาระชุดวิชาบางชุดวิชา ในบางกิจกรรมผิด ไม่สามารถคำนวณหาคำตอบได้

ชุดวิชาประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ ในการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์วิทยากรมีแต่การวิพากษ์สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันในทางลบซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคเนื้อหาชุดวิชา

เนื้อหาชุดวิชา	ปัญหา/อุปสรรค
ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ขั้นสูง	ตำราเรียน เช่นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ในบางหน่วยเขียนผิด ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาที่ยึดตำราเรียน เล่มเดียวหรือไม่ได้คิดวิเคราะห์ตามมีความเข้าใจที่ผิดๆไปตลอด
การวิเคราะห์เชิง ปริมาณและการวิจัย สำหรับนัก เศรษฐศาสตร์	- เนื้อหาในตำราเรียนกับกิจกรรมประจำชุดวิชาไม่สอดคล้องกันและเนื้อหาของประมวลสาระชุด วิชามีส่วนน้อยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าอิสระหรือทำวิทยานิพนธ์ - ไม่เข้าใจเนื้อหาบางหน่วย - เนื้อหายากต่อการอ่านศึกษาด้วยตนเองเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ สถิติ และเศรษฐ มิติ - การทำความเข้าใจด้วยตัวเองทำได้ยาก และไม่ละเอียดพอ ในส่วนโปรแกรมและเครื่องมือในการ วิจัย เนื่องจากเนื้อหาอธิบายไม่ชัดเจน - เนื้อหาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ขั้นสูงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักศึกษาที่มาจากสายสังคมตามไม่ทัน
การอบรมเข้มเสริม ประสบการณ์ มหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์	การวิพากษ์สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันมีแต่การวิจารณ์ในทางลบซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ในทางสร้างสรรค์
กิจกรรมของชุดวิชา	กิจกรรมตัวอย่างในประมวลสาระชุดวิชาบางกิจกรรมผิด ไม่สามารถคำนวณหาคำตอบได้

สื่อการสอน

ศิษย์เก่าเห็นว่าสื่อการสอนที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 2 ลำดับแรก คือ ประมวลสาระชุดวิชา ($\bar{X}$ = 4.6) และแนวการศึกษาและเอกสารเพิ่มเติม (Supplement) ($\bar{X}$ = 4.0 เท่ากัน) ส่วนสื่อที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดตามลำดับ คือ e – learning MP3 และ DVD ($\bar{X}$ = 3.0 3.3 และ 3.5 ตามลำดับ)

4.2.2 ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร

การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่า เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน การใช้สื่อการศึกษา และภาพรวมของหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง กระบวนการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งปัญหา/อุปสรรคที่เกี่ยวข้อง และผลการประเมินจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และการใช้สื่อการสอน ดังนี้

1) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตรจากประธานกรรมการบริหารชุดวิชา

1.1) ความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ทางด้านความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นมีประธานชุดวิชา 4 ชุดวิชา คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน และเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ ต่างมีความเห็นตรงกันว่าในการจัดการสอนที่ใช้อยู่โดยมีการสัมมนาเสริม 2 ครั้ง โดยเป็นแบบเผชิญหน้า 1 ครั้ง และการสัมมนาเสริมผ่านระบบ e-Learning ซึ่งใช้ทดแทนการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า 1 ครั้งนั้น ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าจะมีประสิทธิผลมากกว่า ดังนั้นเพื่อให้การสัมมนาเสริมมีประสิทธิผลมากขึ้นควรมีการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าเป็นหลัก ส่วนการใช้สื่อการสอน ผ่านระบบ e-Learning ควรเป็นสื่อเสริม

1.2) การเรียนการสอนในวิชาเชิงปริมาณการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

การเรียนการสอนที่เป็นอยู่ยังไม่ค่อยมีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถคิดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระได้เท่าที่ควร แม้ว่าเนื้อหาของชุดวิชาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทำวิจัยไว้ด้วย ดังนั้นควรมีการปรับปรุงในประเด็นดังกล่าว

1.3) ปัญหา/อุปสรรค และความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตร

(1) การใช้หลักสูตรที่มีจำนวนครั้งของการใช้การสอนผ่านระบบ e-Learning มีมากเกินไป ในขณะที่สัมมนาเสริมแบบปกติ (แบบเผชิญหน้า) มีน้อยเกินไปทำให้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาของนักศึกษา เพราะการสอบเผชิญหน้าทำให้นักศึกษากับอาจารย์และระหว่างนักศึกษาด้วยกันสามารถพบปะกันมากขึ้น นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะในการนำเสนองาน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้มากขึ้น

(2) นักศึกษามีปัญหาในการกำหนดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นการยากสำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยประสบการณ์ทำวิจัยมาก่อน

(3) นักศึกษาบางส่วนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นในการสัมมนาเสริม และความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

2) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตรจากนักศึกษา

2.1) การจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตรจากนักศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน และประโยชน์จากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ แสดงใน ภาคผนวก ง-1 – ง-2

โดยนักศึกษาทั้งสองวิชาเอกเห็นว่าการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้ลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาและคุณภาพการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

โดยนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา และคุณภาพการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$ และ 4.17 ตามลำดับ) ส่วนนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา และคุณภาพการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$ และ 4.00) ตามลำดับ

2.2) ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ

นักศึกษาทั้งสองวิชาเอกเห็นว่าการประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ ที่มีมากกว่าประเภทอื่นๆ ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ประมวลสาระชุดวิชา การสัมมนาเสริมและแนวการศึกษา โดยอยู่ในระดับมากขึ้นไปทั้ง 3 ประเภท แต่มีลำดับของประโยชน์ที่ได้รับต่างกันระหว่างนักศึกษาสองกลุ่ม

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าได้รับประโยชน์จากประมวลสาระชุดวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนการสัมมนาเสริม และแนวการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ และ 4.30 ตามลำดับ) สำหรับที่เห็นว่าได้รับประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย (เช่นเดียวกับกรณีของความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อการสอนที่กล่าวมาแล้ว) คือ MP3 DVD และ เอกสารเพิ่มเติม ($\bar{X} = 3.20$ 3.37 และ 3.74 ตามลำดับ)

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมีความเห็นว่าการประโยชน์จากการสัมมนาเสริม ประมวลสาระชุดวิชา และแนวการศึกษา มีมากกว่าประเภทอื่นๆ ใน 3 อันดับแรก ($\bar{X} = 4.37$ 4.29 และ 4.21 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจเห็นว่าการสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ($\bar{X} = 4.05$) มีประโยชน์มากกว่าบทเรียน e-Learning ($\bar{X} = 4.00$) สำหรับที่เห็นว่าได้รับประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ DVD MP3 และ เอกสารเพิ่มเติม ($\bar{X} = 3.53$ 3.62 และ 3.79 ตามลำดับ)

2.3) ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอน

นักศึกษาทั้งสองวิชาเอกมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอนในชุดวิชาต่างๆ

ชุดวิชาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ

มีปัญหา/อุปสรรค ได้แก่

- ปัญหาการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา (อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลา ไม่ค่อยมีความรู้ทั้งทฤษฎี คำนวณ และประมวลผล)

- ไม่มีเวลาเพียงพอในการทำงานให้สมบูรณ์

- ขาดความเข้าใจเนื้อหาวิชา วิธีการและขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ (ยากสำหรับคนไม่มีพื้นฐานในการทำวิจัยด้วยตนเอง)

- การหาข้อมูลวิทยุภูมิสำหรับการทำวิจัย

- การเข้าไปศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยผ่านสื่อออนไลน์ไม่ได้

- ไม่ทราบว่าจะงานอยู่ขั้นตอนไหน นักศึกษาต้องติดตามจากอาจารย์ที่ปรึกษาเอง ซึ่งบางครั้งก็ไม่

สะดวก

ชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์สหกิจศึกษา

มีปัญหา/อุปสรรค ได้แก่

- ช่วงการอบรมตรงกับวันทำงาน มีงานมากระหว่างอบรม และไม่มีการแจ้งล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้าง

- การวิพากษ์วิจารณ์สถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบัน (ของวิทยากร?) มีแต่ทางลบไม่เกิดประโยชน์สร้างสรรค์

การสัมมนาเสริม

- ระยะเวลาการสัมมนาเสริมมีน้อย (กว่าเนื้อหา) และนักศึกษาต่างจังหวัดมีโอกาสพบปะกับอาจารย์น้อยมีจำนวนครั้งน้อยมาก ทำให้นักศึกษากับอาจารย์ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน

- ห้องพักรับรอง. ในช่วงสัมมนาเสริมไม่ค่อยสะดวก (ห้องพักอาคารสัมมนา 1-2 ที่ราคาไม่สูงเต็ม ส่วนห้องพักอาคารเฉลิมพระเกียรติมีราคาสูงและเป็นห้องนอนรวม)

การสอนผ่านระบบ e-Learning

- ไม่มีครบทุกวิชา การติดต่อสื่อสารในการเข้าไปทำความเข้าใจไม่ทั่วถึงและชัดเจน

- ไม่มีการบรรยายหรือนัดหมายเพื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถามทำความเข้าใจระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (มีเพียงให้ทำกิจกรรม) และการเฉลยกิจกรรมสั้นไป

-บางครั้งเข้าระบบไม่ได้

การบริการและอื่นๆ

-การจัดส่งเอกสารการสอนล่าช้า

-การจัดตารางสอบชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ชั้นสูง กับชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการฯ วันเดียวกันทำให้สับสนในการสอบเพราะเนื้อหาใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ ในส่วนของเอกสารเพิ่มเติมยังมีน้อย

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอน

การดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอน	ปัญหา/อุปสรรค
ชุดวิชาวิทยานิพนธ์/ การศึกษาค้นคว้าอิสระ	- ปัญหาการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา (อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลา ไม่ค่อยมีความรู้ทั้งทฤษฎี คำนวณ และประมวลผล) - ไม่มีเวลาเพียงพอในการทำงานให้สมบูรณ์ - ขาดความเข้าใจเนื้อหาวิชา วิธีการและขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ (ยากสำหรับคนไม่มีพื้นฐานในการทำวิจัยด้วยตนเอง) - การหาข้อมูลวิทยุภูมิสำหรับการทำวิจัย - การเข้าไปศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยผ่านสื่อออนไลน์ไม่ได้ - ไม่ทราบว่างานอยู่ขั้นตอนไหน นักศึกษาต้องติดตามจากอาจารย์ที่ปรึกษาเอง ซึ่งบางครั้งก็ไม่สะดวก
ชุดวิชาการอบรมเสริม ประสบการณ์มหาบัณฑิตฯ	- ช่วงการอบรมตรงกับวันทำงาน มีงานมากระหว่างอบรม และไม่มีการแจ้งล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้าง - การวิพากษ์วิจารณ์สถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบัน (ของวิทยากร) มีแต่ทางลบไม่เกิดประโยชน์สร้างสรรค์
เอกสารเพิ่มเติม	มีน้อย
MP3	-
การสัมมนาเสริม	- ระยะเวลาการสัมมนาเสริมมีน้อย (กว่าเนื้อหา) และนักศึกษาต่างจังหวัดมีโอกาสพบปะกับอาจารย์น้อยมีจำนวนครั้งน้อยมาก ทำให้

การดำเนินการการสอนและ ใช้สื่อการสอน	ปัญหา/อุปสรรค
	นักศึกษา กับอาจารย์ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน - ห้องพักที่มสธ. ในช่วงสัมนาเสริมไม่ค่อยสะดวก (สัมนา1-2 เต็ม ห้องพักอาคารเฉลิมพระเกียรติเป็นห้องนอนรวม ราคาสูง)
การสอนผ่านระบบ e-Learning	- มีไม่ครบทุกวิชา การติดต่อสื่อสารไม่ทั่วถึงชัดเจน ในการเข้าไปทำความเข้าใจ - ไม่มีการบรรยายหรือนัดหมายเพื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถาม ทำความเข้าใจระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (มีเพียงให้ทำกิจกรรม) และการเฉลยกิจกรรมสั้นไป - บางครั้งเข้าระบบไม่ได้
การบริการและอื่นๆ	- การจัดส่งเอกสารการสอนล่าช้า - การจัดตารางสอบชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ชั้นสูง กับชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการฯ วันเดียวกันทำให้สับสนในการสอบเพราะเนื้อหาใกล้เคียงกัน

3) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตรจากบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตรจากศิษย์เก่าที่เกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตรและประโยชน์ที่ได้รับจากการสอน และสื่อการสอนรูปแบบต่างๆ แสดงในภาคผนวก ง 3

3.1) ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.8$)

3.2) ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอนรูปแบบต่างๆ

สื่อการสอนที่มีประโยชน์มากที่สุด 4 ลำดับแรก ได้แก่ ประมวลสาระชุดวิชา การสัมมนาเสริม แนวการศึกษา และ เอกสารเพิ่มเติม (Supplement) ($\bar{X} = 5.0$ 4.8 4.2 และ 4.00 ตามลำดับ) ในขณะที่สื่อที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดตามลำดับคือ MP3 บทเรียน e-learning และDVD และ ($\bar{X} = 2.5$ 2.8 และ 3.0

ตามลำดับ) และเป็นที่สังเกตว่าการสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษาด้วยกันมีประโยชน์มากกว่าสื่อเสริม 3 ประเภทดังกล่าว โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.4$)

3.3) ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอน

การสัมมนาเสริมมีระยะเวลาน้อยกว่าเนื้อหา เอกสารเพิ่มเติมมีน้อยไป

การสอนผ่านระบบ e – learning - มีไม่ครบทุกวิชา และการติดต่อสื่อสารทาง e-learning ไม่ทั่วถึง ไม่ชัดเจน ในการเข้าไปทำความเข้าใจ รวมทั้งไม่มีการบรรยายหรือการนัดหมายเพื่อเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารอภิปรายหรือซักถามทำความเข้าใจชุดวิชาระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา(มีเพียงการกำหนดกิจกรรมเสริมให้ทำเพิ่มเติม) และการเฉลยกิจกรรมเสริมสั้นเกินไป

กิจกรรมของชุดวิชา ในส่วนที่เป็นกิจกรรมตัวอย่างในประมวลสาระชุดวิชาบางกิจกรรมผิด ไม่สามารถคำนวณหาคำตอบได้

การให้บริการอื่นๆ การแจ้งข้อมูลข่าวสารบางอย่างไม่ชัดเจน ทั่วถึง และไม่มีจุดแจ้งข่าวสารทุกเรื่อง เป็นจุดหลัก ทำให้บางครั้งไม่ได้รับข่าวสารตามกำหนดที่ควรจะได้รับ

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคการสัมมนาเสริมและบริการที่เกี่ยวข้อง

การสัมมนาเสริมและ บริการที่เกี่ยวข้อง	ปัญหา/อุปสรรค
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	เอกสารมีน้อยไป
การสัมมนาเสริม	ระยะเวลาน้อยกว่าเนื้อหา
e – learning	- มีไม่ครบทุกวิชา และการติดต่อสื่อสารทาง e-learning ไม่ทั่วถึง ไม่ชัดเจน ในการเข้าไปทำความเข้าใจ - ไม่มีการบรรยายหรือการนัดหมายเพื่อเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารอภิปรายหรือซักถามทำความเข้าใจชุดวิชาระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา(มีเพียงการกำหนดกิจกรรมเสริมให้ทำเพิ่มเติม) และการเฉลยกิจกรรมเสริมสั้นเกินไป
กิจกรรมของชุดวิชาใน หลักสูตร	กิจกรรมตัวอย่างในประมวลสาระชุดวิชาบางกิจกรรมผิด ไม่สามารถคำนวณหาคำตอบได้
การให้บริการอื่นๆ	การแจ้งข้อมูลข่าวสารบางอย่างไม่ชัดเจน ทั่วถึง และไม่มีจุดแจ้งข่าวสารทุกเรื่องเป็นจุดหลัก ทำให้บางครั้งไม่ได้รับข่าวสารตามกำหนดที่ควรจะได้รับ

4) ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรผ่านหน่วยงานสนับสนุน

ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรผ่านหน่วยงานสนับสนุนประกอบด้วย ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา ปัญหาอุปสรรคของหน่วยงานในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา และปัญหาอุปสรรคในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาที่สะท้อนผ่านหน่วยงานสนับสนุน ดังนี้

4.1) ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา

(1) สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา)

เนื่องจากสำนักบัณฑิตศึกษามีบทบาทเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ความเหมาะสมของหน่วยงานว่าจะสามารถให้บริการได้มากน้อยเพียงใดยังขึ้นอยู่กับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ระบุให้การดำเนินงานเป็นไปในรูปแบบ “ร่วมบริการ ประสานภารกิจ” ดังนั้นจึงต้องดำเนินงานร่วมกันหลายภาคส่วน ทำให้ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่จึงขึ้นอยู่กับสำนักบัณฑิตศึกษาเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในบางครั้งอาจทำให้การทำงานล่าช้าและไม่คล่องตัว เช่น กรณีของการจัดส่งข้อมูลผู้สมัครให้สาขาวิชาที่สามารถทำได้รวดเร็วก็เป็นปัจจัยสนับสนุนให้สาขาวิชาแจ้งผลการคัดเลือกให้สำนักบัณฑิตศึกษาเร็วขึ้น ส่งผลให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการประกาศผลการคัดเลือกให้ผู้สมัครทราบเร็วขึ้น ผู้ผ่านการคัดเลือกสามารถขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาใหม่ได้เร็วขึ้น และกรณีของการจัดส่งข้อมูลลงทะเบียนชุดวิชาต่างๆของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาให้สาขาวิชา ถ้าสามารถทำได้ตามมาตรฐานเวลาทำให้การปฏิบัติงานของฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษามีส่วนช่วยสนับสนุนให้สาขาวิชาได้รับข้อมูลลงทะเบียนเพื่อนำไปจัดกลุ่มสัมมนาเสริม/เข้มได้ทันเวลา

(2) ศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (จำนวน 6 แห่ง)

โดยภาพรวมแล้วทางผู้บริหาร บุคลากรและเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิทย์พัฒนา เห็นว่าบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ห้องสัมมนาเสริมที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ครั้งละ 7 ห้องพร้อมกัน ห้องสมุดที่เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูล รวมทั้งความยินดีและความเต็มใจให้บริการของบุคลากรของศูนย์วิทย์พัฒนา มีความพร้อมสามารถสนับสนุนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาได้อย่างดี มีห้องที่สามารถ

จัดการเรียนการสอนได้ครั้งละ 7 ห้องสัมมนา นอกจากนี้ศูนย์วิทยพัฒนาบางแห่งตั้งอยู่ใกล้ตัวเมือง สนามบิน และสถานีขนส่ง ทำให้เดินทางสะดวก ดังเช่นกรณีของศูนย์วิทยพัฒนาอุบลราชธานี

(3) สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์)

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานมีความเหมาะสมที่ต้องให้บริการกับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เกี่ยวกับเรื่องเอกสารการสอน แผนกิจกรรม ที่จะต้องจัดส่งให้รวดเร็ว ถูกต้อง ในทุกช่องทางที่นักศึกษา ลงทะเบียนเรียน

(4) สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา)

บทบาทของหน่วยงานมีความเหมาะสม เนื่องจากห้องสมุดมีสื่อการศึกษาทั้งรูปภาพสิ่งพิมพ์และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์อย่างเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าในระดับบัณฑิตศึกษา

(5) สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา)

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา เช่น การที่มีการ จัดคณาจารย์ประจำสำนักเทคโนโลยีการศึกษาในการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการเรียนการสอนระดับ บัณฑิตศึกษาในฐานะบทบาทของนักออกแบบและจัดระบบสื่อการศึกษาทางไกล ถือว่ามีความสำคัญในการ เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนทางไกลที่มีประสิทธิภาพ ทั้งต่อนักศึกษาและคณาจารย์ผู้สอน

(6) สำนักทะเบียนและวัดผล

บทบาทของสำนักทะเบียนและวัดผลเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษามี ขอบเขตจำกัด (ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนการสอน) เนื่องจากเกี่ยวข้องเฉพาะการจัดทำ แบบทดสอบให้นักศึกษาและจัดสอบให้นักศึกษาบัณฑิตศึกษาตามสนามสอบต่างๆเท่านั้น

4.2) ปัญหาอุปสรรคของหน่วยงานในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับ บัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา

ปัญหาอุปสรรคในที่นี้ประกอบด้วยความคิดเห็นของหน่วยงานเอง และความคิดเห็นของนักศึกษา ผ่านหน่วยงานสนับสนุน ดังนี้

(1) ปัญหาอุปสรรคในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็น ความคิดเห็นของหน่วยงานสนับสนุนเอง

(1.1) สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา)

1.1.1) ปัญหาด้านทรัพยากร โดยในบางสัปดาห์ที่มีการสัมมนาเสริมไม่สามารถจัดหาห้องเรียน ระดับบัณฑิตศึกษาได้เพียงพอ

1.1.2) ปัญหาด้านกฎระเบียบ ที่มีระเบียบประกาศจำนวนมาก และผู้ใช้งานมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

1.1.3) ปัญหาด้านนโยบาย บางนโยบายไม่ได้รับการตอบรับหรือสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ

(1.2) ศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (จำนวน 6 แห่ง)

ปัญหาอุปสรรคของศูนย์วิทย์พัฒนามีความแตกต่างกันไปบ้าง เช่น

1.2.1) แม้ว่าในส่วนของความเหมาะสมในการให้บริการ ทุกศูนย์แจ้งว่ามีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และบุคลากร แต่บางแห่งมีปัญหาในกรณีที่มียุทธศาสตร์หลายๆ กัน มีผู้มาใช้บริการศูนย์ทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอกในช่วงเวลาเดียวกัน รวมทั้งบุคลากรบางส่วนออกไปปฏิบัติงานภาคสนาม ที่อาจมีบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ให้บริการไม่เพียงพอและทั่วถึง ซึ่งโยงไปถึงปัญหาการยอมรับและเข้าใจบทบาทภาระหน้าที่ของศูนย์ฯ ที่บางครั้งทรัพยากรบุคคลที่ให้บริการอาจไม่เพียงพอแม้ว่าบุคลากรของศูนย์ฯ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถและทำงานมากกว่าภาระงานด้วย

1.2.2) ปัญหาที่มีการแจ้งกำหนดการสัมมนาเสริมล่าช้าเป็นบางครั้ง ซึ่งทางสำนักบัณฑิตแจ้งว่าอาจารย์ในสาขาวิชาส่งข้อมูลมาช้า

1.2.3) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่ศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. บางแห่งมีน้อยลง เพราะมีการย้ายไปจัดการสัมมนาเสริมในจังหวัดอื่นที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ เช่น การย้ายการสัมมนาเสริมจากศูนย์วิทย์พัฒนาลำปางไปที่โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จ.เชียงใหม่เป็นส่วนใหญ่

1.2.4) ปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บริหารระดับสูงต้องเข้าใจ Concept ของการจัดการศึกษาทางไกล และต้องสร้างความเข้าใจกับผู้เรียน คือ ต้องเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนทางไกลกับ มสธ. ปัญหาเพราะผู้จัดการศึกษายังติดอยู่กับปัญหาเดิมๆ เช่น การจัดส่งตำราส่งไม่ทัน ซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรคกับการจัดการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัยเปิด ในขณะที่ผู้เรียนติดอยู่กับปัญหาที่เรียนรู้ด้วยตนเองไม่เป็น

1.2.5) ปัญหาการสนับสนุนจากหน่วยงานภายใน มสธ. หน่วยงานภายใน มสธ. ยังมองภาพลักษณ์ของ ศูนย์วิทย์พัฒนา ในทางลบ เช่น มองว่าไม่ค่อยมีงานทำ และการเข้าใจภาระหน้าที่และข้อจำกัดของศูนย์ฯ

1.2.6) ศูนย์วิทย์พัฒนาบางแห่งมีปัญหาความไม่เพียงพอด้านอุปกรณ์โสตทัศนและด้านบุคลากรที่ยังสรรหาเพิ่มเติมอยู่ยังไม่ได้

(1.3) สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์)

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องชุดวิชาที่มีเอกสารสั่งซื้อ เป็นต้น

(1.4) สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา)

1.4.1) ปัญหาที่นักศึกษาใช้ทรัพยากรของห้องสมุดไม่คุ้มค่า โดยเฉพาะสื่อประเภทอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ

1.4.2) ปัญหาการตรวจสอบสิทธิ์ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนแต่ละเทอมเพื่อดูว่ามีสิทธิการยืมสื่อการศึกษาหรือไม่ เพราะต้องรอการตรวจสอบจากสำนักบัณฑิตศึกษา ทำให้ล่าช้าหรือนักศึกษาขาดโอกาสในการใช้ห้องสมุด

1.4.3) ปัญหานักศึกษาไม่มีเวลาในการใช้ห้องสมุด/ใช้ห้องสมุดไม่เป็น

(1.5) สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา)

1.5.1) ปัญหาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนทางไกล โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ที่ใช้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

1.5.2) ปัญหาที่ยังมีคณาจารย์บางส่วนที่ยังไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีใหม่ที่ใช้กับการบริการศึกษา ยังไม่สามารถใช้เครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนได้เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้องหาแนวทางพัฒนาศักยภาพและทำความเข้าใจร่วมกันในการใช้ประโยชน์จากสื่อดังกล่าว

1.5.3) ปัญหาอื่นๆ เช่น ความพร้อมของนักศึกษาในการใช้สื่อการศึกษา งบประมาณในการจัดทำสื่อการศึกษา เป็นต้น

(1.6) สำนักทะเบียนและวัดผล

1.6.1) ปัญหาการจัดทำต้นฉบับแบบทดสอบ เนื่องจากสำนักทะเบียนและวัดผลได้รับข้อมูลการลงทะเบียนเรียนจากสำนักบัณฑิตศึกษาในระยะเวลาที่กระชั้นชิด ที่ส่งผลต่อการจัดพิมพ์ต้นฉบับ ซึ่งบางครั้งอาจจะจัดเตรียมไม่ทัน

1.6.2) ปัญหาการสอบของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยสำนักทะเบียนและวัดผลจะจัดแบบทดสอบไปให้นักศึกษาตามสนามสอบที่นักศึกษาแจ้งไว้ โดยห้ามย้ายสนามสอบก่อนแจ้ง มสธ. เนื่องจากสำนักทะเบียนและวัดผลไม่ได้เตรียมสำรองข้อสอบไว้ แต่ในทางปฏิบัติมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ย้ายสนามสอบโดยไม่แจ้งสำนักทะเบียนและวัดผลก่อน จึงทำให้สำนักทะเบียนและวัดผลต้องส่งข้อสอบผ่านโทรสารให้สนามสอบในวันสอบ ซึ่งมีปัญหาค่อนข้างมาก

4.3) ปัญหาอุปสรรคในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาที่สะท้อนผ่านหน่วยงานสนับสนุน

(1) สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา)

ปัญหาการได้รับเอกสารการสอนจัดส่งล่าช้า/ไม่ได้รับเอกสารการสอน และปัญหาการให้ข้อมูลกับนักศึกษามีความคลาดเคลื่อน

(2) ศูนย์วิทยพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (จำนวน 6 แห่ง)

2.1) ปัญหาการที่ศูนย์วิทยพัฒนาบางแห่งอยู่ไกลจากตัวเมือง การเดินทางไม่สะดวก ไม่มีรถรับส่ง การเดินทางต้องใช้รถส่วนตัว หรือเช่ารถจากสถานีขนส่งซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น เช่น ศูนย์วิทยพัฒนาอุดรธานี รวมทั้งไม่มีที่พัก ต้องพักในตัวเมืองไม่สะดวกในการเดินทางและเสียค่าใช้จ่าย

2.2) นักศึกษาไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัย เพราะผู้เรียนยังติดขัดกับมหาวิทยาลัยระบบปิด ซึ่ง มสธ. เป็นมหาวิทยาลัยเปิด ที่ต้องเน้นให้เรียนรู้ด้วยตนเองได้ ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองได้จากสื่อและเทคโนโลยี

2.3) ปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารกับ มสธ. ไม่ค่อยสะดวก ติดต่อยาก นักศึกษาจึงมาติดต่อผ่านศูนย์ฯ บ่อยครั้ง

2.4) การจัดสัมมนาเสริมที่ศูนย์วิทยพัฒนาบางแห่งมีน้อยมาก และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ของ มสธ. เป็นสาขาที่นักศึกษาจบการศึกษาน้อยมาก และเป็นสาขาที่ยากกว่าสาขาอื่น ๆ ควรปรับลดขั้นตอนบางขั้นตอนให้กระชับ

(3) สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์)

ปัญหาเกี่ยวกับเอกสารการสอนและแผนกิจกรรม

(4) สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา)

4.1) ปัญหาการเข้าใช้ VPN ของมหาวิทยาลัยขัดข้อง / ไม่ทราบวิธีการใช้

4.2) ปัญหาการติดต่อสาขาวิชา / อาจารย์ไม่สะดวก มีการโอนสายโทรศัพท์ไปมาหลายหน่วยงาน

4.3) ปัญหาผลการศึกษาออกล่าช้า

(5) สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา)

5.1) ปัญหา นักศึกษาไม่สามารถติดต่อกลับอาจารย์ผู้สอนหรือที่ปรึกษาได้

5.2) ปัญหาการที่ช่องทางและกิจกรรมที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์มีน้อย

(6) สำนักทะเบียนและวัดผล

ส่วนใหญ่ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะแจ้งปัญหาไปที่สำนักบัณฑิตศึกษา แต่ถ้าส่งปัญหามาที่สำนักทะเบียนและวัดผลก็จะส่งต่อไปที่สำนักบัณฑิตศึกษา สำหรับปัญหามักเกิดขึ้นประจำกับสำนักทะเบียนและวัดผลคือ เรื่องการย้ายสนามสอบ แม้ว่าสำนักบัณฑิตศึกษาได้มีการแจ้งย้ำเตือนนักศึกษาว่าถ้านักศึกษาจะย้ายสนามสอบต้องแจ้งให้สำนักทะเบียนและวัดผลก่อนทุกครั้ง เพื่อที่สำนักทะเบียนและวัดผลจะได้จัดเตรียมข้อสอบให้พร้อม

4.2.3 ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตร

การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต (ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับผลการใช้หลักสูตรในการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และการประกอบอาชีพของบัณฑิต โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรและการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของนักศึกษา

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรและการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของนักศึกษาแสดงในภาคผนวก ง-1 – ง-2

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์

ภาพรวมของหลักสูตร

ในประเด็นต่างๆ ของหลักสูตรที่เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าศึกษาในหลักสูตรความพึงพอใจและคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ดังนี้

(1) ความรู้ที่ได้จากการศึกษาและประโยชน์ที่ได้รับในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตทำให้ตนเองมีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) ตามด้วยการที่ทำให้สามารถนำหลักวิชาทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ได้รับมีความสอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงานและเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ($\bar{X} = 4.35$ และ 4.43 ตามลำดับ)

(2) ผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ในหลักสูตร

การพิจารณาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตในส่วนนี้แยกเป็น 2 ส่วน คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากชุดวิชาแกน และการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาทุกคนลงคะแนนกับผลที่ได้รับจากการลงทะเบียนชุดวิชาอื่นๆ ที่เป็นวิชาเลือก วิทยานิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นการพัฒนาผลที่ได้รับจากแต่ละชุดวิชานั้นๆ เพราะจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนไม่เท่ากัน ดังนี้

(2.1) ผลที่ได้รับจากวิชาแกน

ผลที่ได้รับทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ นักศึกษาได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงมากกว่าชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณ และการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ กล่าวคือ ผลที่ได้รับได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงทั้ง 3 ด้าน ซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ $\bar{X} = 4.11$ 3.93 และ 3.91 ตามลำดับ ในขณะที่ผลที่ได้รับจากชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ $\bar{X} = 3.61$ 3.52 และ 3.46 ตามลำดับ และเป็นที่น่าสังเกตว่าผลที่ได้รับทั้ง 3 ด้านจากทั้ง 2 ชุดวิชา คะแนนที่ได้รับโดยรวมอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก โดยเฉพาะชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งผลที่ได้ในการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพอยู่แค่ระดับปานกลาง

(2.2) ผลที่ได้รับจากหมวดวิชาเฉพาะ

ผลที่ได้รับทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ของชุดวิชาเฉพาะโดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ยกเว้นชุดวิชาชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรมที่ผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับชุดวิชาอื่นๆ

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากวิชาเฉพาะในด้านต่างๆ พบว่าในส่วนของความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับชุดวิชา และการนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ในระดับที่สูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ ($\bar{X} = 4.10$ และ 4.12 ตามลำดับ) ส่วนด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ได้รับจากชุดวิชา เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรในระดับที่สูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ ($\bar{X} = 4.15$)

สำหรับรายละเอียดของผลที่ได้รับในด้านต่างๆจากแต่ละชุดวิชา มีดังนี้

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน (N = 42) ผลที่ได้ในด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ สูงที่สุด ตามด้วยความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน $\bar{X} = 4.12$ 4.10 และ 3.98 ตามลำดับ

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร (N = 22) ผลที่ได้ทำให้มีความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจได้

ระดับเท่าๆ กัน ($\bar{X} = 4.00$) และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพรองลงไป ($\bar{X} = 3.91$)

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (N = 34) ผลที่ได้ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ $\bar{X} = 4.16$ 4.41 และ 3.94 ตามลำดับ

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (N = 25) ผลที่ได้รับในด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในระดับใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 4.08$ และ 4.04 ตามลำดับ) ส่วนผลที่ต่อความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจต่ำกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{X} = 3.90$)

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม (N = 9) ผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านนับว่าอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับชุดวิชาอื่นๆ โดยผลที่ได้รับด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ และความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจเท่ากับ ($\bar{X} = 3.56$ 3.50 และ 3.30) ตามลำดับ

ชุดวิชาวิทยานิพนธ์ (N = 7) ผลที่ได้รับด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจในระดับที่เท่าๆ กัน ($\bar{X} = 4.00$) ในขณะที่ผลต่อการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเท่ากับ $\bar{X} = 3.86$

ชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ (N = 36) ผลที่ได้จาก 3 ด้านตามลำดับคือ มีความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.00$ 3.92 และ 3.89 ตามลำดับ)

ชุดวิชาการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ (N = 15) ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับทั้ง 3 ด้านไม่ต่างกันมาก ($\bar{X} = 3.93 - 4.00$) โดยได้รับในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพสูงกว่าด้านอื่นๆ

(3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน นักศึกษาเห็นว่าได้รับประโยชน์จากประมวลสาระชุดวิชา การสัมมนาเสริม และแนวการศึกษามากที่สุดตามลำดับ ($\bar{X} = 4.56$ 4.43 และ 4.30 ตามลำดับ) ส่วนที่เห็นว่าได้รับประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย เช่นเดียวกับความเหมาะสมของสื่อการสอน คือ MP3 DVD และ Supplement ($\bar{X} = 3.20$ 3.37 และ 3.74 ตามลำดับ)

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

(1) ภาพรวมของหลักสูตร

ความรู้ที่ได้จากการศึกษาและประโยชน์ที่ได้รับในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิตเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างประโยชน์ด้านต่างๆ พบว่า ประโยชน์จากการที่ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์มากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$) ตามด้วยการที่สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับที่เท่ากัน ($\bar{X} = 4.24$) ส่วนที่เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด คือการที่ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับจุลภาคและมหภาคอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.90$) และเป็นที่น่าสังเกตว่าความคิดเห็นในแง่ของประโยชน์ที่ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.14$) อยู่ในระดับที่สูงกว่า ประโยชน์ในการได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และประโยชน์ที่ทำให้ตนเองสามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทันต่อเหตุการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.10$ และ 4.05 ตามลำดับ)

(2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาชุดวิชา (ผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ในหลักสูตร)

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นในส่วนนี้แยกเป็นหมวดวิชาแกน และวิชาเฉพาะ เนื่องจากในหมวดวิชาแกน บัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามลงทะเบียนเรียนวิชาแกน ส่วนวิชาเฉพาะจำนวนบัณฑิตลงทะเบียนไม่เท่ากัน

(3) ผลที่ได้รับจากหมวดวิชาแกน

วิชาแกนประกอบด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ ซึ่งพบว่าผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพได้จากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์สูงที่สุด ตามด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง และการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

ผลที่ได้ในแง่ของความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ได้รับจากเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$) ตามด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง และการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ($\bar{X} = 4.13$ และ 3.88 ตามลำดับ)

ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ ผลที่ได้จาก 3 ชุดวิชาดังกล่าวตามลำดับ คือ ($\bar{X} = 4.08$ 4.04 และ 3.8) และด้านการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพจาก 3 ชุดวิชาดังกล่าวตามลำดับ คือ ($\bar{X} = 4.08$ 4.04 และ 3.75)

ผลที่ได้รับจากหมวดวิชาเฉพาะ

ผลที่ได้รับจากวิชาเฉพาะต่างๆโดยเปรียบเทียบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ของชุดวิชาเฉพาะโดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับที่แตกต่างกันพอสมควร โดยผลที่ได้จากชุดวิชาวิทยานิพนธ์ทั้ง 3 ด้านสูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ ($\bar{X}$ = 4.50 ทั้ง 3 ด้าน) ในขณะที่ผลที่ได้จากชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับต่ำกว่าชุดวิชาอื่นๆ (แม้แต่ชุดวิชาแกนอย่างการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) ในทุกด้าน ($\bar{X}$ = 3.73 3.80 และ 3.64 ตามลำดับ)

สำหรับผลที่ได้รับจากวิชาเฉพาะในด้านต่างๆ นอกจาก 2 ชุดวิชาดังกล่าว พบว่าในส่วนของความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับชุดวิชา ได้รับจากชุดวิชาการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ตามลำดับ ($\bar{X}$ = 4.43 4.33 4.27 และ 4.22 ตามลำดับ) สำหรับในด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ ตามลำดับ ($\bar{X}$ = 4.18 4.18 และ 4.14 ตามลำดับ) ส่วนด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามลำดับ ($\bar{X}$ = 4.20 4.19 4.18 และ 4.15 ตามลำดับ)

2) ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการศึกษาใน

หลักสูตรและการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต

(ศิษย์เก่า)

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ด้านผลการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรและการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต (ศิษย์เก่า) แสดงในภาคผนวก ง-3

2.1) ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตรในประเด็นความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรและการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก คือ การทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ และการทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ การที่สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.8$ 4.0 และ 3.8 ตามลำดับ) ในลำดับต่อไปมีระดับมากรองลงมาและมีคะแนนเท่ากัน คือ การที่สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการที่ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ($\bar{X} = 3.6$) และเป็นที่น่าสังเกตว่าที่มีระดับคะแนนต่ำสุด 2 ประเด็น ตามลำดับ คือ การทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.8$ และ 3.2 ตามลำดับ)

2.2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ในหลักสูตร

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นในส่วนนี้แยกเป็นหมวดวิชาแกน และวิชาเฉพาะ เนื่องจากในหมวดวิชาแกน บัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามลงทะเบียนเรียนวิชาแกน ส่วนวิชาเฉพาะจำนวนบัณฑิตลงทะเบียนไม่เท่ากัน

(1) หมวดวิชาแกน

วิชาแกนประกอบด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ ซึ่งพบว่าผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและเครื่องมือ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพได้จากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์สูงที่สุด ($\bar{X} = 5.0$ ทั้ง 2 ประเด็น) ตามด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงใน 2 ประเด็นนี้ ($\bar{X} = 3.4$ และ 3.0 ตามลำดับ) ส่วนความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจที่ได้รับจากชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์อยู่ในอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.5$)

(2) หมวดวิชาเฉพาะ

ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร และการจัดการทรัพยากรการเกษตร และชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในระดับที่เท่ากัน ($\bar{X} = 5.0$) ตามด้วยชุดวิชาวิทยานิพนธ์ และเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ($\bar{X} = 4.7$ และ 4.5 ตามลำดับ) ในขณะที่ทั้งทางด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ ได้รับจากชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และเศรษฐศาสตร์

อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ ($\bar{X} = 5.0$ 4.8 (4.75) และ 4.5 ตามลำดับ) ทั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษาจากชุดวิชาทั้ง 3 ประเด็นข้างต้นในส่วนที่ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.0$ ทั้ง 3 ประเด็น)

สำหรับผลที่ได้จากการอบรมเสริมประสบการณ์หาบัณฑิตเป็นที่น่าสนใจว่าบัณฑิตเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับในประเด็นของความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพน้อยกว่าทุกวิชา(ทั้งวิชาเฉพาะและวิชาแกน) ($\bar{X} = 2.8$ ทั้ง 2 ประเด็น)

3) ผลการประเมินการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต โดยผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต

ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิตของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต แสดงในภาคผนวก ง-4

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (การบรรลุมิติประสงค์ของหลักสูตร)

จากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 4 ข้อ ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตชี้ว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปปฏิบัติงานหรือนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับนั้นสามารถบรรลุมิติประสงค์แต่ละข้อระดับที่แตกต่างกันไปตามลำดับ คือ

- (1) พัฒนาศักยภาพทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก่สังคม รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อเอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.50$)
- (2) พัฒนามหาบัณฑิตให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทนต่อเหตุการณ์ มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.38$)
- (3) เสริมสร้างความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับธุรกิจอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.25$)
- (4) ผลิتمหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.13$)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความรู้ที่ได้รับจากวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สำหรับประโยชน์ที่บัณฑิตได้รับการจากการศึกษาวิชาต่างๆในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตนั้น พบว่าประโยชน์ที่ได้รับใน 4 อันดับแรกชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ ($\bar{X}$ = 4.29 3.88 3.75 และ 3.75 ตามลำดับ) ส่วนชุดวิชาที่ได้รับประโยชน์น้อยใน 4 อันดับจากน้อยที่สุด คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ และเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม ($\bar{X}$ = 3.29 3.33 3.33 และ 3.57 ตามลำดับ) จากวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตรในปัจจุบันนั้น ท่านคิดว่าเนื้อหาของวิชาต่างๆ ควรเน้นในเรื่องใดเป็นพิเศษ หรือ เพิ่มวิชาด้านเศรษฐศาสตร์อื่น ๆ เพื่อให้มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น

4.2.4 ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร

ผลการประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต เป็นผลที่ได้รับจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ใน 7 ด้าน จุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิต และคุณลักษณะของมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่จำเป็น/คาดหวังต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน ดังนี้

1) ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ด้าน

จากคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตในด้านต่างๆ คือ 1) มีคุณธรรม จริยธรรม 2) มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ 3) คิดเป็นและแก้ปัญหาได้ 4) มีความรับผิดชอบ 5) มีมนุษยสัมพันธ์ดี 6) มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และ 7) ทักษะการศึกษาทางไกลและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง จากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต พบว่าคุณลักษณะที่เด่นที่สุดตามลำดับ คือ (1) ทักษะการศึกษาทางไกลและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง ($\bar{X}$ = 4.78) (2) มีความรับผิดชอบ ($\bar{X}$ = 4.56) (3) มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.53) (4) มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X}$ = 4.50) (5) มีคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X}$ = 4.44) (6) คิดเป็นและแก้ปัญหาได้ ($\bar{X}$ = 4.00) และ (7) มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ ($\bar{X}$ = 3.75) ดังแสดงในภาคผนวก ง-5

2) จุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิต

สำหรับจุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิต ตามลำดับ คือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และความรู้และมีประสบการณ์อยู่ในอันดับแรก ตามด้วยด้านคิดเป็นและแก้ปัญหาได้ มนุษย์สัมพันธ์ ความรับผิดชอบ และความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ตลอดจนทักษะการศึกษาทางไกลและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

(3) คุณลักษณะของมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่จำเป็น/คาดหวังต่อการปฏิบัติงานใน

หน่วยงาน

คุณลักษณะของมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่จำเป็น/คาดหวังต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย 2) สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด และ 3) สามารถใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ต่าง ๆ ตามหลักเศรษฐศาสตร์ได้ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวันได้ดี รวมทั้งสามารถไปทำงานด้านที่ปรึกษาการลงทุนได้

4.2.5 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

1) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

1.1) เนื้อหาชุดวิชา

1.1.1) ข้อเสนอแนะของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร มีดังนี้

1) ในกรณีที่มีการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ไม่ควรใช้ชุดวิชาวิเคราะห์เชิงปริมาณฯ เป็นวิชาแกน แต่ควรใช้วิชาสถิติเป็นวิชาแกนแทน นอกจากนี้เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตรควรเป็นวิชาที่เน้นการนำไปใช้หรือประยุกต์ มากกว่าวิชาทางด้านแนวคิดหรือทฤษฎี รวมทั้งการมีจุดขายหรือจุดเด่นที่แตกต่างของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรทางเศรษฐศาสตร์ของสถาบันอื่นเพื่อให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง

2) เพื่อแก้ปัญหาที่นักศึกษายังมีจุดอ่อนในการกำหนดหรือตั้งหัวข้อการวิจัย ควรมีสอดแทรกกิจกรรมโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือการให้กิจกรรมที่มอบหมายให้กับนักศึกษาลองตั้งหัวข้อวิจัย และส่งมาให้อาจารย์ โดยการให้คะแนน (ถ้าสามารถทำได้) เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาส่งหัวข้อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระมาก่อนที่จะมาสัมมนาครั้งที่ 1 และการลดเวลาการบรรยาย (lecture) เกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิจัยลง และให้เวลากับอบรมเชิงปฏิบัติการของการนำเสนอหัวข้อให้มากขึ้น ถ้าเป็นไปได้น่าจะให้นักศึกษาทุกคนนำเสนอหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในช่วงของการจัดอบรม

1.1.2) ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาจากสองวิชาเอกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร ในภาคผนวก ง-5 ทั้งในส่วนของวิชาแกน วิชาเฉพาะและเอกการเพิ่มเติม มีดังนี้

วิชาแกน

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง – 1) เนื่องจากเนื้อหาบางหน่วยมีมากและยาก ควรแยกเนื้อหาและปรับวิธีการอธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้น และ 2) ควรสอดแทรกกรณีศึกษาที่หลากหลายประกอบการวิเคราะห์

ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ – 1) ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้นและควรเน้นเฉพาะส่วนที่สำคัญ 2) ในส่วนของเนื้อหาที่เป็นสถิติควรระบุที่มาของตัวแปรในสูตรให้ละเอียดขึ้นเพื่อให้สามารถศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น (เช่นในชุดหลักสูตรระดับปริญญาตรี) และมีตัวอย่างการใช้สูตรในแต่ละกรณีในประมวลสาระชุดวิชา และ 3) กิจกรรมที่ให้ทำควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาในประมวลสาระชุดวิชา

วิชาเฉพาะ

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร – ควรเพิ่มเนื้อหาการวิเคราะห์ในทางเศรษฐศาสตร์ให้มากขึ้น

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน – 1) ควรมีเอกสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับความก้าวหน้าของทฤษฎีต่างๆ ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น ที่ไม่ได้จัดทำประกอบไว้ในชุดวิชา และ 2) ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาทั้งในส่วนทฤษฎีและเนื้อหาให้ทันสมัยตลอดเวลา

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม - ควรเพิ่มกรณีศึกษาให้มากขึ้นและเป็นเรื่องใหม่ๆ

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ – 1) ควรเพิ่มการวิเคราะห์มุมมองเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะแนวคิด มุมมองของโลกยุคปัจจุบัน และ 2) ควรเพิ่มการวิเคราะห์เศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ (แนวคิด/มุมมอง) ของโลกในสถานการณ์ปัจจุบันให้มากขึ้น

เอกสารเพิ่มเติม - ในกรณีที่เนื้อหาชุดวิชาเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งยังขาดเนื้อหาที่ทันสมัย ควรจัดทำเพิ่มเติมเกี่ยวกับความก้าวหน้าด้านทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องในชุดวิชานั้นๆที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น (ที่ไม่ได้จัดทำประกอบไว้ในชุดวิชา)

อื่นๆที่เกี่ยวข้อง – 1) ควรเพิ่มเนื้อหาเศรษฐศาสตร์สถาบัน เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข และ 2) ควรมีการตรวจทานเนื้อหา เช่น ทดลองทำตามกิจกรรมตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความถูกต้องก่อนการตีพิมพ์

1.1.3) ข้อเสนอแนะของบัณฑิตย (ศิษย์เก่า)

ข้อเสนอแนะของศิษย์เก่าจากสองวิชาเอกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร ในส่วนของวิชาแกน วิชาเฉพาะและเอกการเพิ่มเติม มีดังนี้

วิชาแกน

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง – ควรมีการตรวจทานความถูกต้องของเนื้อหาให้เรียบร้อยก่อนนำออกเผยแพร่หรือตีพิมพ์

ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ – 1) กรณีที่เนื้อหาตามหลักสูตรมากเกินไป เกินกว่าที่นักศึกษาจะสามารถทำความเข้าใจทั้งหมดได้ครบถ้วน อาจารย์ควรจะเน้นให้ นักศึกษาเข้าใจเฉพาะเรื่องที่จำเป็นต้องนำไปใช้งานในอนาคต เช่น นำไปใช้ทำงานวิจัย/วพ. เป็นต้น และสอนรายละเอียดเชิงลึกให้ นักศึกษาเข้าใจให้ดียิ่งขึ้น และ 2) ควรมีเอกสารอธิบายขั้นตอนแต่ละวิธีการให้ชัดเจน สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ไม่ยาก พร้อมบอกเหตุผลการเลือกใช้วิธีหรือโปรแกรมนั้นให้ชัดเจน

วิชาเฉพาะ

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม - ควรเสริมเนื้อหา ระดับ ป.ตรี การวิเคราะห์โครงการ ต้นทุน จุดคุ้มทุนเป็นส่วนประกอบ

อื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจกรรมชุดวิชา – ควรมีการตรวจทานเนื้อหา เช่น ทดลองทำตาม กิจกรรมตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความถูกต้องก่อนการตีพิมพ์

2) กระบวนการใช้หลักสูตร

2.1) ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาจากสองวิชาเอกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของชุดวิชาแกน วิชาเฉพาะ และอื่นๆ ได้แก่

2.1.1) การจัดการเรียนการสอนของชุดวิชาแกน และวิชาเฉพาะ

(2) วิชาแกน

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง – 1) ควรมีการให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนก่อนเปิดภาคการศึกษา เพราะนักศึกษาบางส่วนไม่มีพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ และควรมีเอกสารสรุปเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นให้นักศึกษาก่อนเรียน และ2) ในการสอบไล่ควรมีการจำแนกข้อสอบและวันสอบระหว่างวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค

ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ – 1) ควรมีการอบรมเสริมความรู้พื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ (ตั้งแต่เลขยกกำลัง แยกตัวประกอบ สัญลักษณ์ ตัวแปรต่างๆ) และสถิติ และควรสรุปคณิตศาสตร์เบื้องต้นให้นักศึกษาก่อนเรียน 2) ควรเพิ่มการสัมมนาเสริม และเน้นให้นักศึกษาเข้าใจ (สอนรายละเอียดเชิงลึกให้เข้าใจ หรืออธิบายแบบสังเขปที่นักศึกษาสามารถอ่านแล้วเข้าใจได้) ในเรื่องที่จำเป็นสำหรับนำไปใช้ (เนื่องจากเนื้อหาหนัก) เช่น การทวิจัย วิชานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และ3) ควรมีการแนะนำให้นักศึกษาเตรียมตัวเรียนรู้การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และมีเอกสารแนะนำขั้นตอนและวิธีการศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้งเพิ่มเนื้อหา/รูปภาพสำหรับการอ่านผลการคำนวณ (print out)

(2) วิชาเฉพาะ

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน - ควรเชิญวิทยากรภายนอกในสายการเงินมาบรรยายเพื่อให้เนื้อหาการเรียนน่าสนใจมากขึ้น และผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้น

ชุดวิชาวิชานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ – 1) ควรมีการสอนระเบียบวิธีการวิจัย ขั้นตอนเพื่อให้นักศึกษาสามารถลงมือทำเองต่อไปได้ 2) ควรมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบว่างานแต่ละคนอยู่ขั้นตอนไหน (นักศึกษาติดตามจากอาจารย์ที่ปรึกษาเองไม่สะดวก) เช่น อยู่ระหว่างพิจารณาร่าง ระหว่างรอมติที่เกี่ยวข้องและมีการติดตามนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ 3) ควรมีการสัมมนาให้มากขึ้น เช่น 3-5 ครั้ง ตั้งแต่การกำหนดชื่อเรื่อง และดำเนินการแต่ละบท เพื่อให้นักศึกษาสามารถพบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาสอบถามปัญหาในช่วงต่างๆของการจัดทำได้

ชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ - วิทยากรควรมีการให้ความรู้ในลักษณะที่ให้นักศึกษาเข้าใจสถานการณ์ของประเทศและของโลกปัจจุบัน ในเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เช่น การมองวิกฤติเป็นโอกาส การนำความรู้ไปใช้จัดการแก้ไขปัญหาต่างๆในองค์กร/หน่วยงานที่ทำอยู่ เป็นต้น

2.1.2) การดำเนินการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การสัมมนาเสริม – 1) ควรเพิ่มการสัมมนาเสริม 2) ควรมีการจัดการสัมมนาเสริมควบคู่กับการสร้างเครือข่ายนักศึกษา และ 3) ควรจัดนักศึกษาเข้าพักให้เหมาะสมกับจำนวนคนในแต่ละอาคาร

e-learning - 1) ควรมีการจัดให้ครบทุกวิชา ทุกหน่วย และแจ้งกำหนดการนักศึกษาให้เข้าไปศึกษาให้ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาสามารถวางแผนการเรียนในชุดวิชานั้นๆได้ และ2) เพื่อช่วยนักศึกษาที่ไม่คุ้นเคยและสะดวกในการเข้าระบบ ควรมีเอกสารแนะนำเพิ่มเติม

การบริการและอื่นๆ - 1) ควรมีการสอนปรับพื้นฐานแก่นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เศรษฐศาสตร์ก่อนการเรียนในหลักสูตร 2) เนื่องจากการเปิดรับนักศึกษาไม่จำกัดพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ ที่มาจากหลากหลายพื้นฐานความรู้และอาชีพ ดังนั้นเพื่อให้การเรียนสัมฤทธิ์ผลมากขึ้นควรมีการกระตุ้นการเรียนรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการทางเศรษฐศาสตร์/แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ให้มากขึ้น 3) ควรจัดส่ง MP3 ให้นักศึกษาพร้อมชุดวิชา 4) ควรปรับปรุงการจัดส่งเอกสารการสอนให้รวดเร็ว 4) ควรเน้นให้นักศึกษาทำกิจกรรมกลุ่มทุกวิชาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) ควรมีการอบรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น E-view, SPSS และ 6) ควรเพิ่มวิชาการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2) ข้อเสนอแนะของบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

ข้อเสนอแนะของศิษย์เก่าจากสองวิชาเอกที่เกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของชุดวิชาแกน วิชาเฉพาะ และอื่นๆ ซึ่งแสดงในภาคผนวก ง-3 ได้แก่

2.2.1) การจัดการเรียนการสอนของชุดวิชาแกน และวิชาเฉพาะ

(1) วิชาแกน

ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ - 1) ควรมีอบรมเสริม ปูพื้นฐานตั้งแต่เรื่องตัวเลขยกกำลัง การแยกตัวประกอบ การใช้สัญลักษณ์ความหมายตัวแปรต่างๆ 2) ในการเรียนชุดวิชานี้ควรกำหนดให้กิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจหรือไม่ได้มีพื้นฐานทางด้านการวิเคราะห์เชิงปริมาณและสถิติ อีกทั้งการเรียนการสอนระบบทางไกล ตำราเรียนเป็นสื่อการสอนหลักที่นักศึกษาใช้เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาชุดวิชา และทำกิจกรรมเพื่อฝึกฝนและหาความรู้หากตำราเรียนและกิจกรรมไม่สามารถตอบโจทย์ซึ่งกันและกัน อีกทั้งนักศึกษาไม่ได้มีความพยายามที่จะหาความรู้เองนอกตำราเรียน การศึกษาชุดวิชานี้จึงยากที่จะได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดี และ 3) เพิ่มการสัมมนาเสริม

(2) วิชาเฉพาะ

ชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ - เศรษฐศาสตร์นอกจากจะสอนเนื้อหาต่างๆที่เป็นทฤษฎีและการนำทฤษฎีไปประยุกต์เพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจแล้วอาจารย์ควรสอนให้ น.ศ.เข้าใจสถานการณ์ของประเทศและโลกในปัจจุบัน ในมุมมองเชิงสร้างสรรค์ เช่น การมองวิกฤตให้เป็นโอกาส การนำความรู้เข้าไปจัดการปัญหาต่างๆในองค์กร/หน่วยงานที่ทำงาน เป็นต้น

2.2.2) การดำเนินการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การสัมมนาเสริม – 1) ควรเพิ่มการสัมมนาเสริม 2) ควรมีการจัดการสัมมนาเสริมควบคู่กับการสร้างเครือข่ายนักศึกษา และ 3) ควรจัดนักศึกษาเข้าพักให้เหมาะสมกับจำนวนคนในแต่ละอาคาร

e-learning – 1) ควรจัดให้มีทิวทัศน์ และชี้แจงการเข้าไปศึกษา บอกวัน-เวลาการเข้าไปศึกษาให้ชัดเจนตลอดภาคการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้วางแผนการเรียนของตนเองให้ได้ตามที่ชุดวิชากำหนด 2) เนื่องจากนักศึกษาที่เข้าเรียนบางส่วนเป็นผู้สูงอายุ อาจสับสนในการเข้าสู่ระบบ e – learning ของมหาวิทยาลัย จึงมีข้อเสนอแนะ คือ (1) ควรมีเป็นเอกสารกระดาษแจกเสริม และ (2) การส่งงานควรใช้ social media มาตรฐาน เป็นทางเลือกเสริมในการส่ง เช่น ส่งทาง E-mail , Facebook ประจำวิชา , หรือ จัดตั้ง Line กลุ่มแทน 3) e – learning ควรเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเรียนการสอนที่มากกว่าการให้กิจกรรมเสริมเช่น กำหนดวันเวลานัดหมายให้นักศึกษาและอาจารย์ออนไลน์พร้อมกันเพื่อให้นักศึกษามีช่องทางในการติดต่อสื่อสาร ชักถาม อภิปรายเนื้อหาชุดวิชาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น

การบริการและอื่นๆ – 1) ควรจัดส่ง MP3 ให้นักศึกษาพร้อมชุดวิชา และ 2) ควรจัดจุดประชาสัมพันธ์หลักเพียงจุดเดียว และชัดเจนว่านักศึกษาต้องเข้าไปรับข่าวสารหลักที่จุดไหน เช่น เว็บไซต์ของสาขาวิชา พร้อมบอกนักศึกษาให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในหลักสูตร

2.3) ข้อเสนอแนะของหน่วยงานสนับสนุน

ข้อเสนอแนะของหน่วยงานสนับสนุนเพื่อให้การให้บริการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมีสัมฤทธิ์ผลในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น ได้แก่

2.3.1) สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา)

(1) สาขาวิชาควรจัดทำแผนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการสอนให้ชัดเจน (จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้)

(2) มหาวิทยาลัยระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและรองรับการทำงานจริงเพื่อสะดวกต่ออาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งาน

2.3.2) ศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (จำนวน 6 แห่ง)

(1) มหาวิทยาลัยควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เช่น การเตรียมความพร้อมในการใช้เทคโนโลยี และการใช้ภาษาอังกฤษ เตรียมความพร้อมในการศึกษาค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง

(2) ศูนย์ฯ ควรมีที่พัก เช่นอาคารสัมมนา เพื่อความสะดวกของนักศึกษา การจัดรถรับส่งนักศึกษาระหว่างศูนย์ฯ ที่อยู่นอกเมืองกับที่พักในเมือง

(3) การเรียนการสอนควรใช้สื่อการเรียนการสอนทางไกล (เช่น การสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์) ให้มากขึ้นและมีประสิทธิภาพ เพื่อลดปัญหาด้านการเดินทางของนักศึกษาที่ชุมนุมที่ศูนย์ฯ น้อยลงเพราะไม่ค่อยสะดวก

(4) สำนักบัณฑิตศึกษาควรบริหารจัดการเรื่องกำหนดการจัดสัมมนาเสริมและแจ้งศูนย์ฯ ให้ทราบล่วงหน้าเพื่อเตรียมการได้ทัน (อย่างน้อย 1 สัปดาห์) ไม่ควรมีชุดวิชาที่แจ้งล่วงหน้าเพียงวันเดียว (บางครั้งชื่ออาจารย์ผู้สอนเปลี่ยนจากเดิม แต่เจ้าหน้าที่ติดบอร์ดชื่อเดิมไปแล้ว ดังนั้นหากมีการเพิ่มห้องในการสัมมนา ควรแจ้งศูนย์ฯ ก่อนเพื่อเตรียมความพร้อม)

(5) ควรปรับปรุงช่องทางการติดต่อสื่อสารให้สะดวกขึ้น เช่น สายตรง การเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เพิ่มช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น และปรับปรุงด้านการประสานงานให้ดีขึ้น

(6) การผลิตและจัดส่งสื่อสิ่งพิมพ์ให้รวดเร็วขึ้นและทันสมัยมากกว่าเดิม

2.3.3) สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์)

สาขาวิชาควรดำเนินการนำแผนกิจกรรมขึ้นเว็บไซต์ให้เร็วขึ้นเพื่อที่นักศึกษาสามารถเปิดเข้าไปดู จะทำให้รู้ข้อมูลแล้ววางแผนการเรียน เนื่องจากที่ผ่านมาแผนกิจกรรมจะส่งตามไปหลังจากที่นักศึกษาได้รับเอกสารการสอนแล้ว

2.3.4) สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา)

(1) ควรมีการบรรจุหลักสูตรการใช้ห้องสมุด / การศึกษาค้นคว้าทางวิชาการในโปรแกรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจน

(2) ควรมีการมีสิทธิ์ตรวจสอบสถานภาพของนักศึกษาเพื่อการใช้ห้องสมุดอย่างทันเวลา

(3) ควรมีการออกแบบงานให้นักศึกษาเข้าใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อภาษาอังกฤษอย่างคุ้มค่างบประมาณ

2.3.5) สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา)

เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การสื่อสาร โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารและรับส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น มหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมให้นำช่องทางเหล่านี้มาสนับสนุนการเรียนการสอนให้มากขึ้น รวมทั้งควรพัฒนาสื่อหลัก สื่อเสริมให้เป็นไฟล์ดิจิทัล เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการรับสื่อของนักศึกษา นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้คณาจารย์ใช้ช่องทางการสื่อสารทางไกล เช่น ระบบ VDO conference หรือสื่อสังคมต่างๆ มาใช้จัดการเรียนการสอนทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม

2.3.6) สำนักทะเบียนและวัดผล

ควรมีการเสนอแนะในเรื่องเกี่ยวกับการย้ายสนามสอบให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

3) การปรับปรุงและพัฒนาคุณลักษณะและคุณภาพบัณฑิต

การปรับปรุงและพัฒนาคุณลักษณะและคุณภาพบัณฑิตเป็นข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพมากขึ้น และเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาในหลักสูตรมากขึ้น ดังนี้

3.1) การเน้นการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตให้ดีขึ้น

สำหรับมีข้อเสนอแนะเพื่อเน้นการพัฒนาให้ดีขึ้น ได้แก่ ควรเสริมความสามารถแก่บัณฑิตด้านต่างๆ เช่น ในการค้นคว้าวิจัยเชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ การทำงานอย่างเป็นหมู่คณะหรือเป็นทีม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการรักษาเรื่องการเมืองจริยธรรม และคุณธรรมพื้นฐานของผู้ที่จะเป็นบัณฑิตทุกคน

3.2) การปรับปรุงและพัฒนาของมหามหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาของมหามหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้แก่ 1) การเสริมช่องทางและเพิ่มทรัพยากรที่จะเอื้อให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้หรือทำงานเพื่อเสริมประสบการณ์กว้างขวางและเข้มแข็งมากขึ้น สามารถทำงานเก่งมากขึ้น ประยุกต์ใช้วิธีความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการทำงานจริงเพื่อประโยชน์สังคมต่อไป การพัฒนาให้นักศึกษาเป็นพนักงานมีคุณภาพ ผลงานที่ได้ชื่อว่ามีคุณภาพ ทั้งในเชิงความน่าเชื่อถือของตัวงานวิชาการและอื่น ๆ และ 2) ควรปรับปรุงขั้นตอนการสอนด้านโปรแกรมในการวิเคราะห์งานวิจัยให้ละเอียด ตามความสนใจและลักษณะงานวิจัยของนักศึกษา โดยการเลือกหัวข้อโดยนักศึกษาเอง เป็นการเพิ่มเติมหลักสูตรให้นักศึกษาสามารถใช้โปรแกรมได้อย่างถูกต้องทุกกระบวนการ

3.3) การปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการศึกษามากขึ้น

นอกจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ประโยชน์ของความรู้จากวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตแล้ว ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการศึกษาได้มากขึ้น โดยสิ่งที่ควรปรับปรุง ได้แก่

(1) การเพิ่มเติมหลักสูตรในด้านการศึกษารูปแบบและวิธีดำเนินการธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้เข้าใจการวิเคราะห์ตลาดหลักทรัพย์ได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานจริงได้

(2) แนวทางและหลักเกณฑ์อันหลากหลาย (เช่น ประสบการณ์ต่างประเทศ และประมวลข้อมูลที่มีอยู่ในประเทศไทย) ที่สามารถนำมาใช้ประยุกต์เพื่อวางหลักฐานสำหรับประเทศไทยในการกำหนดมาตรการหลักเกณฑ์ หรือวิธีการชดเชยความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม สุขภาพ โดยเฉพาะที่เชื่อมโยงกับปัญหาจากมลพิษ

แต่ละประเภท หรือสารเคมีแต่ละกลุ่ม และสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเนื้อหากฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม โรคจากการทำงาน และพิษวิทยา เป็นต้น

(3) เน้นการวิเคราะห์ตลาดในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสรุปภาวะตลาดสำหรับการลงทุนในช่วงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3) ผลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ผลที่ได้จากการสนทนากลุ่มที่ประกอบด้วยนักศึกษา บัณฑิต (ศิษย์เก่า) ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต และอาจารย์บัณฑิตประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร การบวนการใช้หลักสูตร และผลที่คาดหวังจากการใช้หลักสูตร ดังนี้

ความเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่า และอาจารย์ประจำหลักสูตร เห็นว่าส่วนของวิชาแกนควรมีการเสริมพื้นฐาน ระยะเวลาการสัมมนาเสริมน้อยไป ควรเพิ่มการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า (แม้ว่ามี e-learning ไม่ควรลดการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า) การสัมมนาเสริมควรเน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการนำเสนอเพื่อให้มีการทราบทั้งด้านวิชาการและมุมมองใหม่ๆ ควรมีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้มุมมองใหม่ที่เป็นประโยชน์ กรณีศึกษาที่ใช้ควรเป็นสถานการณ์ปัจจุบันและสามารถนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ เนื้อหาชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณมีความยาก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับคณิตศาสตร์เศรษฐกิจ เป็นอุปสรรคต่อการศึกษด้วยตนเอง ควรปรับปรุงเอกสารการสอนให้สามารถศึกษาได้เข้าใจง่าย ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา และควรมีตัวอย่างประกอบในการประยุกต์ใช้ก็จะช่วยนักศึกษาในการทำความเข้าใจได้มากขึ้น ซึ่งในการประยุกต์ใช้ควรปรับให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เช่น บริบทและความหลากหลายทางเศรษฐกิจและธุรกิจที่เปลี่ยนไป พฤติกรรมผู้ผลิตและบริโภคที่เปลี่ยนไป การประยุกต์มีทั้งสำหรับการทำงานและชีวิตประจำวัน สำหรับในส่วนของ e-Learning ของ ที่สาขาวิชาดำเนินการอยู่ ยังไม่เต็มรูปแบบและยังไม่มีปฏิสัมพันธ์ที่มากพอ นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับสื่อเสริมนอกจาก CD DVD ที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจมากขึ้นในส่วนของเนื้อหาที่เป็นคำนวณและรูปภาพ ในการอบรมประสบการณ์มหาบัณฑิตควรแจ้งการเตรียมตัวของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์กรณีศึกษา

ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าในการปรับปรุงหลักสูตรควรเน้นให้ผู้เรียนที่อาจมีความรู้หรือภูมิทางด้านเศรษฐศาสตร์หรือไม่ล้วนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานอยู่แล้ว ดังนั้นเนื้อหาวิชาและการเรียนการสอนควรเน้นการนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้วิเคราะห์ได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้งานที่ทำมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการทำงาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้ดำเนินการจัดทำวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554” ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรที่สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มใช้ในการศึกษา พ.ศ. 2555 ในการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตครั้งนี้ประกอบด้วย และการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตร ผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรดังกล่าว ตลอดจนการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ซึ่งสรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษาในที่นี้ประกอบด้วยลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา และผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5.1.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ประธาน/คณะกรรมการบริหารชุดวิชาของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต 9 คน นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 70 คน (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ 46 คน และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ 24 คน) ศิษย์เก่า 5 คน ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต 8 คน โดยแต่ละกลุ่มมีลักษณะดังนี้

ประธานกรรมการบริหารชุดวิชาของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 จำนวน 9 คน ซึ่งรับผิดชอบชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร รวมทั้งสิ้น 14 ชุดวิชา

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ - ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการกระทรวงการคลัง พาณิชย และเกษตรและสหกรณ์ (39 คน) อายุเฉลี่ย 37.6 ปี วุฒิเดิมบริหารธุรกิจ (บัญชีและการจัดการทั่วไป) และเศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ - ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ (งานการเงิน การคลังและบัญชี) และพนักงานเอกชน (ผู้จัดการ วิศวกร การขาย/การตลาด) (กลุ่มละ 10 คนเท่ากัน) วุฒิเดิมส่วนใหญ่บริหารธุรกิจ (บัญชี/การจัดการทั่วไป) วิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์ ศิลปศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ 2 คน) มีผู้จบบัณฑิตศึกษาแล้ว 2 คน

ศิษย์เก่า - ทำงานภาคเอกชน 3 ราย และข้าราชการ 2 ราย วุฒิเดิม เศรษฐศาสตร์ สถิติประยุกต์ วิศวกรรมโยธา

ผู้บังคับบัญชา/ใช้บัณฑิต – ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้างานภาครัฐ/เอกชน ทำงานร่วมกับมหาดบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
มากกว่า 1 ปี

ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานสนับสนุนจำนวน 11 คน

ผู้เข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม 18 คน ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษา 2 คน ศิษย์เก่า 2 คน ผู้บังคับบัญชา/ใช้
บัณฑิต 1 คน อาจารย์บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และอาจารย์ประจำหลักสูตร 13 คน

5.1.2 ผลการศึกษา

ผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ 1) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตด้านปัจจัย
เบื้องต้นของหลักสูตร 2) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร 3) ผลการ
ประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรไป
ใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพของบัณฑิต 4) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตด้าน
ผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร และ 5) ผลการ
วิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยในการประเมินหลักสูตรฯ ข้อที่ 1-4 โดยเป็นความคิดเห็นที่ได้รับจากนักศึกษา
บัณฑิต (ศิษย์เก่า) และผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ทั้งในส่วนของ**ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร** ได้แก่ ความทันสมัยของ
เนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม คุณภาพของหลักสูตรโดยรวม เนื้อหาชุดวิชา และสื่อการสอน **กระบวนการใช้หลักสูตร**
ได้แก่ การจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน และ**ผลการใช้หลักสูตร** ได้แก่ ความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจาก
การศึกษาในหลักสูตรสำหรับการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพของนักศึกษาและบัณฑิต (ศิษย์เก่า) ความรู้ที่ได้รับจาก
การศึกษาในแต่ละชุดวิชา และการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการคำนวณเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ที่กำหนดไว้จากการแบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ แล้วมีการกำหนดให้ผลการประเมินในระดับ “มาก” ขึ้น
ไป (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 นั้น พบว่าโดยภาพรวมแล้ว
ค่าเฉลี่ยที่ได้รับอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด หรือ ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

อย่างไรก็ตามในส่วนของความเหมาะสมและประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการสอนที่ไม่ใช่สื่อหลัก เช่น e-
Learning DVD และ MP3 ภาพรวมของหลักสูตรในส่วนของการทำให้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ ทนต่อเหตุการณ์ที่
เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ และการทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการ
ปฏิบัติหน้าที่ และประโยชน์ที่ได้รับจากบางชุดวิชาในการทำให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ และ
การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยที่ได้ต่ำกว่า 3.50 ซึ่งถือว่าเป็นส่วน
ที่ยังต้องมีการปรับปรุงต่อไป

สำหรับผลการศึกษาทั้ง 5 ข้อ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา ที่เกี่ยวกับคำอธิบาย วัตถุประสงค์ชุดวิชาและสื่อการสอน และความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต(ศิษย์เก่า) เกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาวิชา สื่อการศึกษา และภาพรวมของหลักสูตรที่เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ที่พิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง

1.1) ความคิดเห็นของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

ชุดวิชาที่ประธานชุดวิชาเห็นว่าควรมีการปรับปรุง มี 2 ชุดวิชา คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม และชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร ในส่วนของเนื้อหาของชุดวิชาให้มีเนื้อหาที่นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นแนวทางการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมทั้งการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น นอกจากนี้เนื้อหาของ 2 ชุดวิชาดังกล่าวยังไม่เหมาะสมเนื่องจากมีเนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุมคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชาที่มีอยู่ และชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรมีเนื้อหาในเชิงเศรษฐศาสตร์น้อยไป

1.2) ความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

(1) ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ด้านความพึงพอใจหลักสูตรโดยรวม นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าความเหมาะสมของการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าต่ำสุดเมื่อเทียบกับนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจและศิษย์เก่า ด้านความทันสมัยของหลักสูตร นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นในระดับใกล้เคียงกัน ด้านความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนและหลักสูตรโดยรวมของศิษย์เก่ามีสูงที่สุด ตามด้วยนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ตามลำดับ

(2) ความคิดเห็นต่อเนื้อหาชุดวิชา

(2.1) ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก

เนื้อหาชุดวิชาที่นักศึกษามีความคิดเห็นซึ่งส่งผลต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาอันมากคือ ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง และชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ โดยชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงนั้น มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระมีมาก ยากต่อการทำความเข้าใจ โดยเฉพาะคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เศรษฐศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่เพียงพอ ส่วนชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์นั้นเนื้อหามีมากเกินไปและยากต่อการทำความเข้าใจด้วยตนเองสำหรับคนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ สถิติและเศรษฐมิติที่เพียงพอ ทำให้การเรียนรู้จากสื่อต่างๆและเทคนิคการวิเคราะห์ต่างๆทำได้น้อย นอกจากนี้ก็กิจกรรมกับเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน และเนื้อหาบางส่วนไม่ได้นำไปใช้

ส่วนชุดวิชาอื่นๆ ได้แก่ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เห็นว่าเนื้อหาจำนวนมากทำให้ตอนสอบไม่สามารถตอบตรงประเด็นได้ ส่วนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน และชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร นักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในการทำ ความเข้าใจเนื้อหาไม่ค่อยเข้าใจในส่วนที่เป็นคำนวณ

(2.2) ความคิดเห็นของบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

เนื้อหาที่มีความผิดพลาด (เขียนผิด) ในบางหน่วยของชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง ส่งผลให้นักศึกษาที่ยึดตำราเรียนเล่มเดียวหรือไม่ได้คิดวิเคราะห์ตามส่งผลให้มีความเข้าใจที่ผิดไปตามไปด้วย ความไม่สอดคล้องระหว่างกิจกรรมประจำชุดวิชากับเนื้อหาในชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ และเนื้อหามีส่วนน้อยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าอิสระหรือทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเนื้อหาบางหน่วยมีความยากต่อการทำความเข้าใจ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถิติและเศรษฐมิติที่ยากต่อการอ่านศึกษาด้วยตนเองเป็นอย่างมาก นอกจากนี้มีปัญหาในส่วนโปรแกรมคอมพิวเตอร์และเครื่องมือในการวิจัยที่เนื้อหาไม่ละเอียดพอและอธิบายไม่ชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมตัวอย่างในบางกิจกรรมของบางชุดวิชาที่มีความผิดพลาดทำให้ไม่สามารถคำนวณหาคำตอบได้ และในการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์วิทยาการมีแต่การวิพากษ์สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันในทางลบซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์

(3) ความคิดเห็นต่อสื่อการสอน

นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก และศิษย์เก่าเห็นว่าสื่อการสอนที่มีความเหมาะสมในระดับสูงสุดสองลำดับแรก คือ ประมวลสาระ และแนวการศึกษาสื่อการสอน ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าในกรณีของ e-Learning ศิษย์เก่าเห็นว่ามีความเหมาะสมต่ำกว่าสื่ออื่นๆ แต่นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่ามีความเหมาะสมในลำดับที่ 3

2) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านกระบวนการใช้หลักสูตร

การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่า เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษา คุณภาพการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการสอนและการใช้สื่อการสอน และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง และผลการประเมินจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และการใช้สื่อการสอน ดังนี้

2.1) ความคิดเห็นของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา 4 ชุดวิชา คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน และเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ ต่างมีความเห็นตรงกันว่าในการจัดการสอนที่ใช้อยู่โดยมีการสัมมนาเสริม 2 ครั้ง โดยเป็นแบบเผชิญหน้า 1 ครั้ง และการสัมมนาเสริมผ่านระบบ e-Learning ซึ่งใช้ทดแทนการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า 1 ครั้งนั้น ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าจะมีประสิทธิผลมากกว่า เพราะการสอบเผชิญหน้าทำให้นักศึกษากับอาจารย์และระหว่างนักศึกษา

ด้วยกันสามารถพบปะกันมากขึ้น นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะในการนำเสนองาน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้มากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้การสัมมนาเสริมมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าเป็นหลัก ส่วนการใช้สื่อการสอน ผ่านระบบ e-Learning ควรเป็นสื่อเสริม นอกจากนี้การเรียนการสอนในวิชาเชิงปริมาณการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ยังไม่ค่อยมีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถคิดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระได้เท่าที่ควร แม้ว่าเนื้อหาของชุดวิชาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการทำวิจัยไว้ด้วย ดังนั้นควรมีการปรับปรุงในประเด็นดังกล่าว นอกจากนี้ชี้ว่านักศึกษามีปัญหาในการกำหนดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นการยากสำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยประสบการณ์ทำวิจัยมาก่อน ในขณะที่นักศึกษาบางส่วนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นในการสัมมนาเสริม และความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

2.2) ความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

(1) การจัดโปรแกรมการศึกษาและคุณภาพการสอน

ความเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการศึกษาและคุณภาพการสอน นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกและศิษย์เก่าเห็นว่าการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้ลงทะเลเบียนในแต่ละภาคการศึกษาและคุณภาพการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการสอนโดยรวมและความเหมาะสมของโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเลเบียนในแต่ละภาคการศึกษาอยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเลเบียนในแต่ละภาคการศึกษา และคุณภาพการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากตามลำดับ

(2) ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ

นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อและการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ ที่มีมากกว่าประเภทอื่นๆ ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ประมวลสาระชุดวิชา การสัมมนาเสริมและแนวการศึกษา โดยอยู่ในระดับมากขึ้นไปทั้ง 3 ประเภท แต่มีลำดับของประโยชน์ที่ได้รับต่างกันระหว่างนักศึกษาสองกลุ่ม กล่าวคือนักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าได้รับประโยชน์จากประมวลสาระชุดวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการสัมมนาเสริมและแนวการศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ สำหรับที่เห็นว่าได้รับประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย (เช่นเดียวกับกรณีของความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อการสอนที่กล่าวมาแล้ว) คือ MP3 DVD และ เอกสารเพิ่มเติม ตามลำดับ นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมีความเห็นว่าประโยชน์ใน 3 อันดับแรกอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสัมมนาเสริม ประมวลสาระชุดวิชาและแนวการศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้เห็นว่าการสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษาด้วยกันมีประโยชน์มากกว่าบทเรียน e-Learning ส่วนที่เห็นว่าได้รับประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ DVD MP3 และ เอกสารเพิ่มเติม ตามลำดับ

(3) ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอน

(3.1) ความคิดเห็นของนักศึกษา

นักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอกมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการการสอนและใช้สื่อการสอนในชุดวิชาต่างๆ ดังนี้

การสัมมนาเสริม -ระยะเวลาการสัมมนาเสริมมีน้อย (กว่าเนื้อหา) และนักศึกษาต่างจังหวัดมีโอกาสพบปะกับอาจารย์น้อยมีจำนวนครั้งน้อยมาก ทำให้นักศึกษากับอาจารย์ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน ห้องพักที่มสธ. ในช่วงสัมมนาเสริมไม่ค่อยสะดวก (ห้องพักอาคารสัมมนา 1-2 ที่ราคาไม่สูงเต็ม ส่วนห้องพักอาคารเฉลิมพระเกียรติมีราคาสูงและเป็นห้องนอนรวม)

การสอนผ่านระบบ e-Learning - มีไม่ครบทุกวิชา การติดต่อสื่อสารในการเข้าไปทำความเข้าใจไม่ทั่วถึงและชัดเจน บางครั้งเข้าระบบไม่ได้ และไม่มีการบรรยายหรือนัดหมายเพื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถามทำความเข้าใจระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา (มีเพียงให้ทำกิจกรรม) และการเฉลยกิจกรรมสั้นไป

ชุดวิชาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ -การติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา (อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลา ไม่ค่อยมีความรู้ทั้งทฤษฎี คำนวน และประมวลผล) การรวบรวมข้อมูลหาค่า มีเวลาไม่เพียงพอในการทำงานให้สมบูรณ์ ขาดความเข้าใจเนื้อหาวิชา วิธีการและขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ (ยากสำหรับคนไม่มีพื้นฐานในการทำวิจัยด้วยตนเอง) การสืบค้นงานวิจัยของมหาวิทยาลัยผ่านสื่อออนไลน์ และไม่ทราบว่าจะงานอยู่ขั้นตอนไหนของทำวิจัยและถ้าติดตามจากอาจารย์ที่ปรึกษาเองบางครั้งก็ไม่สะดวก

ชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตฯ -ช่วงการอบรมตรงกับวันทำงาน มีงานมากระหว่างอบรม และไม่มีการแจ้งล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้าง บทบาทของวิทยากรที่วิพากษ์วิจารณ์สถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันมีแต่ทางลบไม่เกิดประโยชน์สร้างสรรค์

การบริการและอื่นๆ -การจัดส่งเอกสารการสอนล่าช้า การจัดตารางสอบชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ชั้นสูงกับชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการฯ วันเดียวกันทำให้สับสนในการสอบเพราะเนื้อหาใกล้เคียงกัน เอกสารเพิ่มเติมยังมีน้อย

(3.2) ความคิดเห็นของบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

โดยภาพรวมแล้วการสัมมนาเสริมมีเวลาน้อยกว่าเนื้อหาและเอกสารเพิ่มเติมมีน้อยไป **การสอนผ่านระบบ e-learning** - มีไม่ครบทุกวิชา และการติดต่อสื่อสารทาง e-learning ไม่ทั่วถึง ไม่ชัดเจน ในการเข้าไปทำความเข้าใจ รวมทั้งไม่มีการบรรยายหรือการนัดหมายเพื่อเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารอภิปรายหรือซักถามทำความเข้าใจชุดวิชาระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา(มีเพียงการกำหนดกิจกรรมเสริมให้ทำเพิ่มเติม) และการเฉลยกิจกรรมเสริมสั้นเกินไป **กิจกรรมของชุดวิชา** ในส่วนที่เป็นกิจกรรมตัวอย่างในประมวลสาระชุดวิชาบางกิจกรรมผิด ไม่สามารถคำนวณหาคำตอบได้ และการให้บริการอื่นๆ ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารบางอย่างไม่ชัดเจน ทั่วถึง และไม่มีจุดแจ้งข่าวสารทุกเรื่องเป็นจุดหลัก ทำให้บางครั้งไม่ได้รับข่าวสารตามกำหนดที่ควรจะได้รับ

2.3) ความเห็นของหน่วยงานสนับสนุน

ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรผ่านหน่วยงานสนับสนุนประกอบด้วย ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา ปัญหาอุปสรรคของหน่วยงานในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา และปัญหาอุปสรรคในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาที่สะท้อนผ่านหน่วยงานสนับสนุน ดังนี้

(1) บทบาทของหน่วยงานสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตของสาขาวิชา

สำนักบัณฑิตศึกษาเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการทางการศึกษาและให้ข้อมูลสนับสนุนแก่สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (และสาขาวิชาอื่นๆ) ในการจัดการเรียนการสอนและให้บริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาในเรื่องต่างๆ ตั้งแต่การรับสมัครนักศึกษาจนถึงกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา ส่วนหน่วยงานอื่นๆแม้ว่าไม่ใช่หน่วยงานหลักแต่ล้วนมีความสำคัญ คือ **ศูนย์วิทย์พัฒนา** ที่มีบทบาทในการบริการอำนวยความสะดวกประสานงานและเป็นสถานที่ในด้านจัดการเรียนการสอนในภูมิภาคแก่นักศึกษาและอาจารย์ รวมทั้งการรณรงค์ประชาสัมพันธ์และการรับสมัครนักศึกษา บัณฑิตศึกษา และการให้บริการสนับสนุนสื่อการศึกษาและการสืบค้นข้อมูลเพื่อการศึกษาและวิจัย **สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์)** มีบทบาทในการจ่าย/ส่งเอกสารการสอน ประสานและส่งแผนกิจกรรมให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา **สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา)**มีบทบาทเกี่ยวกับสื่อการศึกษาและการสืบค้นข้อมูล สอน/แนะนำการค้นคว้าข้อมูล การเขียนบรรณานุกรม/อ้างอิง และบริการยืมระหว่างห้องสมุดรวมทั้ง **สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา)**มีบทบาทเกี่ยวกับการจัดคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีการศึกษาเข้าไปเป็นกรรมการในกลุ่มผลิต/ปรับปรุง/บริหารชุดวิชา ออกแบบและจัดระบบสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งควบคุมการผลิตสื่อการศึกษาและ**สำนักทะเบียนและวัดผล** ที่มีบทบาทเกี่ยวกับการดูแลคุณภาพข้อสอบ และดำเนินการจัดสอบจัดสอบให้นักศึกษา

(2) ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา

โดยภาพรวมแล้วหน่วยงานต่างๆมีความพร้อมในการสนับสนุนและเอื้ออำนวยความสะดวกตามขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ แต่เนื่องจากการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานไม่ได้เป็นอิสระเพราะเป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้ในรูปแบบ “ร่วมบริการ ประสานภารกิจ” กล่าวคือ **สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา)** ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา แต่ความสามารถให้บริการยังขึ้นอยู่กับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องทั้ง กับสาขาวิชาเองและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง **ด้านศูนย์วิทย์พัฒนา** โดยภาพรวมแล้วมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากมีความพร้อมทั้งในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ห้องสมุดที่เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูล

รวมทั้งความยินดีและความเต็มใจให้บริการของบุคลากร ซึ่งศูนย์วิทยพัฒนาบางแห่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมือง การเดินทางสะดวก ส่วนสำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์) ความเหมาะสมในการให้บริการที่จะต้องจัดส่งเอกสาร การสอนและแผนกิจกรรมให้รวดเร็ว ถูกต้อง และครอบคลุมนักเรียน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลงทะเบียนเรียน สำหรับสำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา) มีความเหมาะสมในการสนับสนุนเนื่องจากห้องสมุดมีสื่อการศึกษาทั้งรูปภาพสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าในระดับบัณฑิตศึกษา ในขณะที่สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา) มีความเหมาะสมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่จัดให้คณาจารย์ประจำสำนักเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาในฐานะนักออกแบบและจัดระบบสื่อการศึกษาทางไกล ที่จะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนทางไกลที่มีประสิทธิภาพ ส่วนทางด้านสำนักทะเบียนและวัดผลมีบทบาทเกี่ยวข้องที่จำกัดเฉพาะการจัดทำแบบทดสอบให้นักศึกษาและจัดสอบให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามสนามสอบต่างๆ

(3) ปัญหาอุปสรรคของหน่วยงานในการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนระดับ

บัณฑิตศึกษาของสาขาวิชา

ปัญหาอุปสรรคของหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา) - ทรัพยากรใช้ในการสัมมนาเสริมบางครั้งไม่เพียงพอ ภาระเบียดมีมาและผู้ใช้งานเข้าใจคลาดเคลื่อน การตอบรับหรือสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ศูนย์วิทยพัฒนา- ความไม่เพียงพอของทรัพยากรในการให้บริการในบางช่วงที่มีกิจกรรมมาก ความเข้าใจของมสธ.ส่วนกลางและผู้มาใช้บริการและการสนับสนุนจากส่วนกลาง ความล่าช้าในการประสานงานจากส่วนกลางเกี่ยวกับการจัดสัมมนาเสริมการย้ายสถานที่สัมมนาเสริมจากศูนย์วิทยพัฒนาไปที่ตัวจังหวัดอื่นในเขตพื้นที่บริการเดียวกัน และความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาทางไกลของผู้บริหารระดับสูงและนักศึกษา สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์) - เกี่ยวกับชุดวิชาที่มีเอกสารสั่งซื้อ สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา) - นักศึกษาใช้ทรัพยากรของห้องสมุดไม่คุ้มค่า ความล่าช้าการตรวจสอบสิทธิ์ของนักศึกษาในการใช้บริการ นักศึกษาไม่มีเวลาในการใช้ห้องสมุด/ใช้ห้องสมุดไม่เป็น สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา) - การใช้สื่อทางไกล โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ที่ใช้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ศักยภาพและความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีใหม่ที่ใช้กับการบริการศึกษา ความพร้อมของนักศึกษาในการใช้สื่อการศึกษา และงบประมาณในการจัดทำสื่อการศึกษา สำนักทะเบียนและวัดผล - การจัดทำต้นฉบับแบบทดสอบล่าช้า เนื่องจากได้รับข้อมูลการลงทะเบียนเรียนจากสำนักบัณฑิตศึกษาในระยะเวลาที่กระชั้นชิด การย้ายสนามสอบของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ปัญหาอุปสรรคของนักศึกษาที่สะท้อนผ่านหน่วยงานสนับสนุน เช่น การได้รับเอกสารการสอนจัดส่งล่าช้า/ไม่ได้รับเอกสารการสอน ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ได้รับ การเดินทางไปศูนย์วิทยพัฒนาบางแห่งอยู่ไกลจากตัวเมือง การเดินทางไม่สะดวก เสียเวลาเดินทางและค่าใช้จ่ายสูง การจัดสัมมนาเสริมที่ศูนย์วิทยพัฒนาบางแห่งมีน้อย ความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทางไกลของม(ยังติดขัดกับมหาวิทยาลัยระบบปิด) การติดต่อสื่อสารกับ มสธ. ไม่

ค่อยสะดวก ติดต่อยาก การจัดส่งเอกสารการสอนและแผนกิจกรรม การเข้าใช้ VPN ของมหาวิทยาลัยขัดข้อง / ไม่ทราบวิธีการใช้ การติดต่อสาขาวิชา / อาจารย์ไม่สะดวก (โอนสายโทรศัพท์ไปมาหลายหน่วยงาน) การติดต่ออาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีน้อยผลการสอบล่าช้า

3) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตร

3.1) ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร (การบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร)

ทั้งนักศึกษา 2 วิชาเอก และศิษย์เก่าเห็นว่าประโยชน์ของการเข้าศึกษาในหลักสูตรที่มีคะแนนในระดับมาก ซึ่งที่สูงกว่าประโยชน์ด้านอื่นๆ คือ การได้รับความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ ตามด้วยการนำหลักวิชาการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าสำหรับประโยชน์ที่ได้รับในระดับต่ำสุดในความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก คือ การที่ทำให้มีความสามารถและทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค ในขณะที่ศิษย์เก่าเห็นว่าได้รับต่ำสุดคือการทำให้มีการพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าประโยชน์ในกรณีหลังนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุดคือการนำหลักวิชาการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมากจากการที่เข้าศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ในส่วนที่ทำให้ตนเองมีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ในระดับสูงกว่าด้านอื่นๆ ตามด้วยการที่ทำให้สามารถนำหลักวิชาทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ได้รับมีความสอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงานและเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ตามลำดับ

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจเห็นว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษาและประโยชน์ที่ได้รับใน 2 ลำดับแรก เช่นเดียวกับนักศึกษาวิชาเอก ส่วนที่เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด คือการที่ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับจุลภาคและมหภาคอย่างเป็นระบบ และเป็นที่น่าสังเกตว่าความคิดเห็นในแง่ของประโยชน์ที่ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับที่สูงกว่า ประโยชน์ในการได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และประโยชน์ที่ทำให้ตนเองสามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทันต่อเหตุการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบตามลำดับ)

ศิษย์เก่ามีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตรในประเด็นความรู้ที่ได้จากการศึกษาในหลักสูตรและการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก คือ การที่ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ และการที่ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ การที่สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพตามลำดับ รองลงมา คือ การที่สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการ

ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการที่ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเป็นที่น่าสังเกตว่าที่มีระดับคะแนนต่ำสุด 2 ประเด็นตามลำดับ คือ การที่ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ

ผู้บังคับบัญชา/ใช้บัณฑิต เห็นว่าบัณฑิตที่จบไปสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก้สังคมและสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการแข่งขันในระดับสูงสุด ในขณะที่เห็นว่าต่ำสุดคือ การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 4 ข้อ ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตชี้ว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปปฏิบัติงานหรือนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับนั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับมากทุกข้อ โดยแต่ละข้อระดับที่แตกต่างกันไปตามลำดับ คือ 1) พัฒนาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก้สังคม รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการแข่งขัน 2) พัฒนามหาบัณฑิตให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทันต่อเหตุการณ์ มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ 3) เสริมสร้างความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับธุรกิจอย่างเป็นระบบ และ 4) ผลิตมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1) ความคิดเห็นต่อผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ

ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าประโยชน์ของชุดวิชาที่บัณฑิตได้รับการศึกษาวิชาต่างๆในหลักสูตรใน 4 อันดับแรกตามลำดับคือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ ส่วนชุดวิชาที่ได้รับประโยชน์น้อยใน 2 อันดับจากน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากร

ส่วนความคิดเห็นที่ได้รับจากนักศึกษาทั้ง 2 วิชาเอก และบัณฑิต(ศิษย์เก่า) แยกเป็นส่วนของวิชาแกนและวิชาเฉพาะ ดังนี้

(1) ผลที่ได้รับจากวิชาแกน

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงมากกว่าชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ โดยผลที่ได้รับได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงทั้ง 3 ด้าน ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผลที่ได้รับจากชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ

ปานกลางถึงมาก และเป็นที่น่าสังเกตว่าผลที่ได้รับทั้ง 3 ด้านจากทั้ง 2 ชุดวิชา คะแนนที่ได้รับโดยรวมอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก โดยเฉพาะชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งผลที่ได้ในการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพอยู่แค่ระดับปานกลาง

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจเห็นว่าผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพได้จากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์สูงที่สุด ตามด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง และการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

บัณฑิต (ศิษย์เก่า) เห็นว่าผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านคือ ความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ ได้จากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์สูงที่สุด ตามด้วยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง ส่วนความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจที่ได้รับจากชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์อยู่ในอันดับที่สูงกว่าวิชาอื่นๆ

(2) ผลที่ได้รับจากวิชาเฉพาะ

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์เห็นว่าผลที่ได้รับทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ จากชุดวิชาเฉพาะโดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมากและไม่แตกต่างกันมากนัก ยกเว้นชุดวิชาชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรมที่ผลที่ได้ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับต่ำกว่าเมื่อเทียบกับชุดวิชาอื่นๆ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากวิชาเฉพาะในด้านต่างๆ พบว่าในส่วนของความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่ และการนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ในระดับที่สูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ ส่วนด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรในระดับที่สูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ

นักศึกษาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจเห็นว่าที่ได้รับจากวิชาเฉพาะต่างๆโดยเปรียบเทียบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมากและแตกต่างกันพอสมควร โดยผลที่ได้จากชุดวิชาวิทยานิพนธ์ทั้ง 3 ด้านสูงกว่าชุดวิชาอื่นๆ ในขณะที่ผลที่ได้จากชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์หยาบบัณฑิตทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับต่ำกว่าชุดวิชาอื่นๆ (แม้แต่ชุดวิชาแกนอย่างการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์) ในส่วนของความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ได้รับจากชุดวิชาการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และเศรษฐศาสตร์

การเงินและการจัดการทางการเงิน ตามลำดับ สำหรับในด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจ ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ ตามลำดับ ส่วนด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร และการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามลำดับ

ด้านความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร และชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระสูงกว่าวิชาอื่นๆ ตามด้วยชุดวิชาวิทยานิพนธ์ และเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน ตามลำดับ ในขณะที่ทั้งทางด้านความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพ ได้รับจากชุดวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ ผลที่ได้จากการศึกษาจากชุดวิชาทั้ง 3 ประเด็นข้างต้นในส่วนที่ได้รับจากชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรอยู่ในระดับต่ำสุด สำหรับผลที่ได้จากการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเป็นที่น่าสังเกตว่าบัณฑิตเห็นว่าได้รับในประเด็นของความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลางและน้อยกว่าทุกวิชา(ทั้งวิชาเฉพาะและวิชาแกน)

4) ผลการประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตด้านผลการใช้หลักสูตรที่เกี่ยวกับ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร

4.1) ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ด้าน

คุณลักษณะบัณฑิต 6 ด้าน ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่เด่นที่สุดตามลำดับ คือ 1) ทักษะการศึกษาทางไกลและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง 2) มีความรับผิดชอบ 3) มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม 4) มีมนุษยสัมพันธ์ 5) มีคุณธรรมและจริยธรรม 6) คิดเป็นและแก้ปัญหาได้ และ 7) มีความรอบรู้และมีประสบการณ์

4.2) คุณลักษณะของมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่จำเป็น/คาดหวังต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน

สิ่งที่ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตคาดหวัง ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย 2) สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด และ 3) สามารถใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ต่าง ๆ ตามหลักเศรษฐศาสตร์ได้ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวันได้ดี รวมทั้งสามารถไปทำงานด้านที่ปรึกษาการลงทุนได้

4.3) จุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิต

จุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิต ตามลำดับ คือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และความรอบรู้และมีประสบการณ์ อยู่ในอันดับแรก ตามด้วยด้านคิดเป็นและแก้ปัญหาได้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมตลอดจนทักษะการศึกษาทางไกลและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

5) ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร เป็นการประมวลผลที่ได้จากความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากนักศึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา คณาจารย์บัณฑิตศึกษา บัณฑิต (ศิษย์เก่า) และผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งได้จากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม ดังนี้

5.1) ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

(1) เนื้อหาชุดวิชา

(1.1) ข้อเสนอแนะของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

1) ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชาบางส่วนเห็นว่าในการปรับปรุงหลักสูตรไม่ควรใช้ชุดวิชาวิเคราะห์เชิงปริมาณฯ เป็นวิชาแกน แต่ควรใช้วิชาสถิติเป็นวิชาแกนแทน นอกจากนี้เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตรควรเป็นวิชาที่เน้นการนำไปใช้หรือประยุกต์ มากกว่าวิชาทางด้านแนวคิดหรือทฤษฎี รวมทั้งการมีจุดขายหรือจุดเด่นที่แตกต่างของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรทางเศรษฐศาสตร์ของสถาบันอื่นเพื่อให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง

2) เพื่อแก้ปัญหาที่นักศึกษายังมีจุดอ่อนในการกำหนดหรือตั้งหัวข้อการวิจัย ควรมีสอดแทรกกิจกรรมโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือการให้กิจกรรมที่มอบหมายให้กับนักศึกษาลองตั้งหัวข้อวิจัย และส่งมาให้อาจารย์ โดยการให้คะแนน (ถ้าสามารถทำได้) เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาส่งหัวข้อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระมาก่อนที่จะมาสัมมนาครั้งที่ 1 และการลดเวลาการบรรยาย (lecture) เกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิจัยลง และให้เวลากับอบรมเชิงปฏิบัติการของการนำเสนอหัวข้อให้มากขึ้น ถ้าเป็นไปได้น่าจะให้นักศึกษาทุกคนนำเสนอหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในช่วงของการจัดอบรม

1.2) ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง – ควรแยกเนื้อหาและปรับวิธีการอธิบายให้เข้าใจง่ายขึ้น และสอดแทรกกรณีศึกษาที่หลากหลายประกอบการวิเคราะห์ **ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์** – ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้นและควรเน้นเฉพาะส่วนที่สำคัญ เนื้อหาที่เป็นสถิติควรระบุที่มาของตัวแปรในสูตรให้ละเอียดขึ้นเพื่อให้สามารถศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น และมีตัวอย่างการใช้สูตรในแต่ละกรณี รวมทั้งกิจกรรมที่ให้ทำควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาในประมวลสาระชุดวิชา

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร – ควรเพิ่มเนื้อหาการวิเคราะห์ในทางเศรษฐศาสตร์ให้มากขึ้น **ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน** – ควรมีเอกสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับความก้าวหน้าของทฤษฎีต่างๆ ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น และปรับปรุงเนื้อหาทั้งในส่วนทฤษฎี

และเนื้อหาให้ทันสมัยตลอดเวลา **ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม** – ควรเพิ่มกรณีศึกษาให้มากขึ้นและเป็นเรื่องใหม่ๆ **ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ** – ควรเพิ่มการวิเคราะห์มุมมองเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะแนวคิด มุมมองของโลกยุคปัจจุบัน และเพิ่มการวิเคราะห์เศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ (แนวคิด/มุมมอง) ของโลกในสถานการณ์ปัจจุบันให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรมีเอกสารเพิ่มเติมในกรณีเนื้อหาชุดวิชาเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งยังขาดเนื้อหาที่ทันสมัยให้เป็นปัจจุบันมากขึ้น และควรเพิ่มเนื้อหาเศรษฐศาสตร์สถาบัน เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข รวมทั้งมีการตรวจทานเนื้อหา เช่น ทดลองทำตามกิจกรรมตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความถูกต้องก่อนการตีพิมพ์

1.3) ข้อเสนอแนะของบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง – ควรมีการตรวจทานความถูกต้องของเนื้อหาให้เรียบร้อยก่อนนำออกเผยแพร่หรือตีพิมพ์ **ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์** – ควรเน้นให้นักศึกษาเข้าใจเฉพาะเรื่องที่จำเป็นต้องนำไปใช้งานในอนาคต เช่น นำไปใช้ทำงานวิจัย/วพ. เป็นต้น และสอนรายละเอียดเชิงลึกให้น.ศ.เข้าใจให้ดียิ่งขึ้น และควรมีเอกสารอธิบายขั้นตอนแต่ละวิธีการให้ชัดเจน สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ไม่ยาก พร้อมบอกเหตุผลการเลือกใช้วิธีหรือโปรแกรมนั้นให้ชัดเจน **ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม** - ควรเสริมเนื้อหา ระดับปริญญาตรี เช่น การวิเคราะห์โครงการ ต้นทุน จุดคุ้มทุนเป็นส่วนประกอบ **กิจกรรมชุดวิชา** –ควรมีการตรวจทานเนื้อหา เช่น ทดลองทำตามกิจกรรมตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความถูกต้องก่อนการตีพิมพ์

5.2) กระบวนการใช้หลักสูตร

(1) ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง – ควรมีการให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนก่อนเปิดภาคการศึกษา เพราะนักศึกษาบางส่วนไม่มีพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ และควรมีเอกสารสรุปเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นให้นักศึกษาก่อนเรียน และนอกจากนี้ในการสอบไล่ควรมีการแยกข้อสอบและวันสอบระหว่างวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค **ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์** – ควรมีการอบรมเสริมความรู้พื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ และสถิติ ให้นักศึกษาก่อนเรียน ควรเพิ่มการสัมมนาเสริมและเน้นให้นักศึกษาเข้าใจในเรื่องที่จำเป็นสำหรับนำไปใช้ เช่น การทำวิจัย วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และแนะนำให้นักศึกษาเตรียมตัวเรียนรู้การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และมีเอกสารแนะนำขั้นตอนและวิธีการศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้งเพิ่มเนื้อหา/รูปภาพสำหรับการอ่านผลการคำนวณ (print out)

ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน - ควรเชิญวิทยากรภายนอกในสายการเงินมาบรรยายเพื่อให้เนื้อหาการเรียนน่าสนใจมากขึ้น และผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้น **ชุดวิชาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ** – ควรมีการสอนระเบียบวิธีการวิจัย ขั้นตอน เพื่อให้นักศึกษาสามารถลงมือทำเองต่อไปได้ แจ้งให้นักศึกษาทราบว่าการแต่ละคนอยู่ขั้นตอนไหน และควรมีการสัมมนาเสริมให้มากขึ้นเพื่อให้นักศึกษาสามารถพบปะกับ

อาจารย์ที่ปรึกษาสอบถามปัญหาในช่วงต่างๆของการจัดทำได้ **ชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์** - ควรมีการให้ความรู้ในลักษณะที่ให้นักศึกษาเข้าใจสถานการณ์ของประเทศและของโลกปัจจุบัน ในเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เช่น การมองวิกฤติเป็นโอกาส การนำความรู้ไปใช้จัดการแก้ไขปัญหาต่างๆในองค์กร/หน่วยงานที่ทำอยู่ เป็นต้น

การสัมมนาเสริม - ควรเพิ่มการสัมมนาเสริม จัดการสัมมนาเสริมควบคู่กับการสร้างเครือข่ายนักศึกษา และ จัดนักศึกษาเข้าพักให้เหมาะสมกับจำนวนคนในแต่ละอาคาร **e-learning** -ควรมีการจัดให้ครบทุกวิชา ทุกหน่วย และ แจกกำหนดการนักศึกษาให้เข้าไปศึกษาให้ชัดเจน และมีเอกสารแนะนำเพิ่มเติมในการเข้าระบบ **การบริการและอื่นๆ** - ควรมีการสอนปรับพื้นฐานแก่นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เศรษฐศาสตร์ก่อนการเรียนในหลักสูตร ควรมีการกระตุ้น การเรียนรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการทางเศรษฐศาสตร์/แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในการ เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ให้มากขึ้น ควรจัดส่ง MP3 ให้นักศึกษาพร้อมชุดวิชา ปรับปรุงการจัดส่งเอกสารการสอนให้ รวดเร็ว เน้นให้นักศึกษาทำกิจกรรมกลุ่มทุกวิชาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดอบรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น E-view, SPSS และเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ

(2) ข้อเสนอแนะของบัณฑิต (ศิษย์เก่า)

ชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ - 1) ควรมีอบรมเสริมปูพื้นฐานตั้งแต่เรื่องตัวเลข ยกกำลัง การแยกตัวประกอบ การใช้สัญลักษณ์ความหมายตัวแปรต่างๆ 2) ในการเรียนชุดวิชานี้ควรกำหนดให้ กิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกันเนื่องจากเป็นวิชาที่ยากและเพื่อเอื้อต่อการศึกษด้วยตนเอง และควรเพิ่มการ สัมมนาเสริม

ชุดวิชาการอบรมเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ - การที่วิชาเศรษฐศาสตร์นอกจากจะสอน เนื้อหาต่างๆในการเรียนการสอนนอกจากเกี่ยวกับเนื้อหาเชิงทฤษฎีและการนำทฤษฎีไปประยุกต์เพื่อทำความเข้าใจ กับปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจแล้ว ควรเน้นให้นักศึกษาเข้าใจสถานการณ์ของประเทศและโลกในปัจจุบัน ในมุมมอง เชิงสร้างสรรค์ เช่น การมองวิกฤติให้เป็นโอกาส การนำความรู้เข้าไปจัดการปัญหาต่างๆในองค์กร/หน่วยงานที่ทำงาน เป็นต้น

การสัมมนาเสริมและ e-learning มีข้อเสนอแนะเช่นเดียวกับนักศึกษา นอกจากนี้เห็นว่าควรมีเป็นเอกสาร กระดาษแจกเสริมในการเรียนผ่าน **e-learning** และการส่งงานควรใช้ social media มาตรฐาน เป็นทางเลือกเสริม ในการส่ง เช่น ส่งทาง E-mail , Facebook ประจำวิชา Line กลุ่ม และช่องทางในการเรียนการสอนที่มากกว่าการให้ กิจกรรมเสริมเช่น กำหนดวันเวลานัดหมายให้นักศึกษาและอาจารย์ออนไลน์พร้อมกันเพื่อให้นักศึกษามีช่องทางในการ ติดต่อสื่อสาร ชักถาม อภิปรายเนื้อหาชุดวิชาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้เห็นว่าควร จัดจุดประชาสัมพันธ์หลักเพียงจุดเดียว และชัดเจนว่านักศึกษาต้องเข้าไปรับข่าวสารหลักที่จุดไหน เช่น เว็บไซต์ ของ สาขาวิชาฯ พร้อมบอกนักศึกษาให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในหลักสูตร

(3) ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตในตัวหลักสูตรและกระบวนการใช้หลักสูตร

การปรับปรุงและพัฒนาของมหาวิทยาลัยเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ 1) การเสริมช่องทางและเพิ่มทรัพยากรที่จะเอื้อให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้หรือทำงานเพื่อเสริมประสบการณ์กว้างขวางและเข้มแข็งมากขึ้น สามารถทำงานเก่งมากขึ้น ประยุกต์ใช้วิธีความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการทำงานจริงเพื่อประโยชน์สังคมต่อไป การพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้ทำงานมีคุณภาพ ผลงานที่ได้ชื่อว่ามีคุณภาพ ทั้งในเชิงความน่าเชื่อถือของตัวงานวิชาการ และอื่นๆ และ 2) ควรปรับปรุงขั้นตอนการสอนด้านโปรแกรมในการวิเคราะห์งานวิจัยให้ละเอียด ตามความสนใจและลักษณะงานวิจัยของนักศึกษา โดยการเลือกหัวข้อโดยนักศึกษาเอง เป็นการเพิ่มเติมหลักสูตรให้นักศึกษาสามารถใช้โปรแกรมได้อย่างถูกต้องทุกกระบวนการ 3) อื่นๆ เช่น การเสริมความสามารถแก่นักศึกษาในการค้นคว้าวิจัยเชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ การทำงานอย่างเป็นหมู่คณะหรือเป็นทีม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการรักษาเรื่อง การมีจริยธรรม และคุณธรรมพื้นฐานของผู้ที่จะเป็นบัณฑิตทุกคน

(4) ข้อเสนอแนะของหน่วยงานสนับสนุนในกระบวนการใช้หลักสูตร

สำนักบัณฑิตศึกษา (ฝ่ายทะเบียนและวัดผลบัณฑิตศึกษา) - สาขาวิชาควรจัดทำแผนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการสอนให้ชัดเจน การมีระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและรองรับการทำงานจริงเพื่อสะดวกต่ออาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งาน **ศูนย์วิทย์พัฒนา** - การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน (การใช้เทคโนโลยีภาษาอังกฤษ การศึกษาค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง) จัดให้มีที่พักที่ศูนย์ฯ การจัดรถรับส่งนักศึกษาระหว่างศูนย์ฯ ที่อยู่นอกเมืองกับที่พักในเมือง การใช้สื่อการสอนให้มากขึ้นและมีประสิทธิภาพเพื่อลดปัญหาด้านการเดินทางของนักศึกษาที่มาสัมมนาที่ศูนย์ฯ ความรวดเร็วการประสานงานจากสำนักบัณฑิตศึกษาเปลี่ยนกำหนดการสัมมนาเสริมการปรับปรุงช่องทางการติดต่อสื่อสารให้สะดวกขึ้น การผลิตและจัดส่งสื่อสิ่งพิมพ์ให้รวดเร็วขึ้นและทันสมัยมากกว่าเดิม **สำนักบริการการศึกษา (ศูนย์ไปรษณีย์)** - สาขาวิชาควรดำเนินการนำแผนกิจกรรมขึ้นเว็บไซต์ให้เร็วขึ้น **สำนักบรรณสารสนเทศ (ฝ่ายบริการสื่อการศึกษา)** - การบรรจุหลักสูตรการใช้ห้องสมุด / การศึกษาค้นคว้าทางวิชาการในโปรแกรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจน การตรวจสอบสิทธิ์ของนักศึกษาการใช้ห้องสมุดอย่างทันเวลาการออกแบบงานให้นักศึกษาเข้าใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อภาษาอังกฤษได้อย่างคุ้มค่า **สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (ศูนย์วิชาการเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา)** - การส่งเสริมให้นำอุปกรณ์การสื่อสาร โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ มาสนับสนุนการเรียนการสอนให้มากขึ้น การพัฒนาสื่อหลักและสื่อเสริมให้เป็นไฟล์ดิจิทัล ส่งเสริมให้คณาจารย์ใช้ช่องทางการสื่อสารทางไกลหรือสื่อสังคมต่างๆ มาใช้จัดการเรียนการสอนทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม **สำนักทะเบียนและวัดผล** - การเน้นย้ำให้นักศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับการย้ายสนามสอบตามระเบียบที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

2. การอภิปรายผล

ในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้เป็นการดำเนินการประเมินหลังจากการใช้หลักสูตรไปแล้วหรือเป็นระยะที่สาม ที่เป็นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรทั้งระบบหลังการใช้หลักสูตร ซึ่งผลการประเมินในระยะที่สามนี้ทำให้ทราบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่ขณะนี้ควรมีการปรับปรุงหรือยกเลิกอย่างไร (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์

เลิศ และคณะ 2552) สำหรับวัตถุประสงค์ในการระเมินนั้นเป็นไปเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรมีข้อดีข้อด้อยในเรื่องใดบ้าง ผลการใช้หลักสูตรสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจตัดสินคุณค่าของหลักสูตรและใช้ประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงและหลักสูตรให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ พิชิต ฤทธิ์จรูญ และคณะ (2550) วิชัย วงษ์ใหญ่ (2551) และปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544) ได้กล่าวไว้ โดยผลการประเมินหลักสูตรถูกนำไปใช้เป็นหลักฐานการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหลักสูตรและระดับสาขาวิชา และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนตลอดจนการให้บริการที่เกี่ยวข้องของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ นอกจากนี้การนำข้อค้นพบไปโดยเฉพาะปัญหาอุปสรรคเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่มหาวิทยาลัยต่อไป

โดยความครอบคลุมขององค์ประกอบการประเมินแตกต่างจากงานของชูโลลัทธ์ เจ๊ะหลง และนิเลาะ แวอุเซ็ง (2551) และสุภาพร ตรีนภา (2554) ที่ใช้การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบชิปปโมเดล นอกจากนี้ในการประเมินที่ไม่ได้ครอบคลุมด้านปัจจัยเบื้องต้นในส่วนของ การประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ รวมทั้งต่างจากการศึกษาของ เกวลิ ผังดี และคณะ (2556) ที่มีการประเมินผู้สอนหรืออาจารย์ด้วย อย่างไรก็ตามผลการประเมินครั้งนี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของสุภาพร ตรีนภา (2554) คือมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตารางสอบ การเสนอให้มีโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเรียน การจัดโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ ในขณะที่ต่างจากการศึกษาของกรรณิการ์ ธรรมสารกุล (2556) ที่พบว่านักศึกษาที่มีความต้องการพัฒนาหลักสูตรบัญชีบัณฑิตในด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด รองลงมาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในขณะที่ในการประเมินครั้งนี้ไม่ได้ครอบคลุมด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตรเพราะเน้นไปที่ภาพรวมของหลักสูตร รวมการบรรลุวัตถุประสงค์หลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร สื่อและกระบวนการเรียนการสอน และบทบาทของหน่วยงานสนับสนุน เป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการศึกษาของ อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม และประภาพร เฟื่องฟูสกุล (2555) ที่ต้องการให้มีเอกสารการสอนมีความทันสมัย อย่างไรก็ตามที่การศึกษาครั้งนี้ที่ไม่ได้มีการประเมินอาจารย์ผู้สอนเนื่องจากกรณีของการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีการประเมินการสอนทุกครั้ง ซึ่งดำเนินการโดยสำนักบัณฑิตศึกษาอยู่แล้ว

ทางด้านเนื้อหาวิชา สื่อการสอนและกระบวนการเรียนการสอน ที่พบว่ายังมีจุดด้อยในหลายจุด เช่น การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้ในชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณฯ (และวัตถุประสงค์ข้ออื่นๆ) นั้นอาจเนื่องจากการปฏิบัติงานในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น ที่ต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์แล้วใช้องค์ความรู้ที่ศึกษามากขึ้นและเป็นระบบ นอกจากนี้ความเข้าใจเนื้อหาชุดวิชาดังกล่าวมีความสำคัญอย่างมากสำหรับการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์กระแสหลักในปัจจุบันและการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และสำหรับการนำไปใช้ในการทำวิจัย รวมทั้งชุดวิชาประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่ผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่สูงนักทั้งๆที่สองวิชาดังกล่าวมีความสำคัญในการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ทาง

เศรษฐกิจและธุรกิจ นอกจากนี้ทางด้านสื่อการสอนที่นักศึกษาและศิษย์เก่าเชื่อว่าประมวลสาระมีความสำคัญซึ่งเป็นสื่อหลักมีความสำคัญมากกว่าสื่อประเภทอื่นนั้น นับว่าสอดคล้องกับที่เป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอน แต่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อคือปกติแล้วสื่อการสอนที่เรียกว่าประมวลสาระชุดวิชานั้นมีการปรับปรุง/ผลิตใหม่ทุก 5 ปี ดังนั้นการเป็นสื่อหลักอาจเป็นจุดอ่อนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพบัณฑิตถ้าไม่มีการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัยและความเป็นปัจจุบันมากขึ้น

ในประเด็นของความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น เนื่องจากลักษณะการจัดการเรียนการสอนและการให้บริการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้ในรูปแบบ “ร่วมบริการ ประสานภารกิจ” ดังนั้นการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีความสำคัญซึ่งกันและกัน เช่น 1) ระยะเวลาในการตรวจสอบ (สาขาวิชา) 2) การตัดสินและประกาศผลสอบ (สำนักบัณฑิตศึกษา) 3) การลงทะเบียนชุดวิชาในภาคการศึกษาถัดไป (สำนักบัณฑิตศึกษา) 4) การจัดสอบ (สำนักทะเบียนและวัดผล) ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้เป็นกิจกรรมต่อเนื่องตามลำดับ ถ้าการดำเนินงานของหน่วยงานใดมีความล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนดก็จะทำให้เกิดความล่าช้ากระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานลำดับถัดไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และท้ายที่สุดคือนักศึกษา นอกจากในการดำเนินงานแบบ “ร่วมบริการ ประสานภารกิจ” นั้น ปัจจัยสำคัญคือการประสานในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานอย่างเข้าใจซึ่งกันและกันโดยมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของผู้เรียนและสถาบัน (สาขาวิชาและมหาวิทยาลัย) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามจากปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่พบว่าการทำงานที่จะให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและเป็นที่พึงพอใจของนักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับบริการและของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสนับสนุนแล้ว ต้องอาศัยการทำงานประสานงานที่ถูกต้อง รวดเร็ว ทันเวลา(ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง) เข้าใจและเคารพบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในที่นี้ประกอบด้วยข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1) ด้านภาพรวมของหลักสูตร

เมื่อพิจารณาจากประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำสุดจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีอยู่ 7 ข้อนั้น พบว่าในความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน(ทั้ง 2 วิชาเอก) คือ การที่ทำให้มีความสามารถและทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค ในขณะที่ศิษย์เก่าเห็นว่า คือ การทำให้มีการพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่า คือ การนำหลักวิชาการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นในการปรับปรุงหลักสูตรผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำประเด็นเหล่านี้มาพิจารณาทั้งเนื้อหาวิชาและกระบวนการการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับให้ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐศาสตร์มหภาคและจุลภาค ความสามารถในการหลักวิชาความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้สาขาวิชาฯ ควรนำข้อเสนอแนะที่ว่าควรมีการปรับปรุงหลักสูตรที่มีลักษณะเด่นเฉพาะเป็นของสถาบันที่มีคุณลักษณะที่มีจุดเด่นต่างจากสถาบันอื่นเพื่อให้มีเอกลักษณ์ของตนเองและสามารถดึงดูดกลุ่มผู้เรียนเฉพาะและมีตลาดที่กว้างได้

2) ด้านเนื้อหาชุดวิชา

2.1) เนื้อหาชุดวิชาทฤษฎีขั้นสูงที่นักศึกษาบางคนให้ข้อสังเกตว่ามีเนื้อหาเยอะและอาจมีบางจุดที่พิมพ์ผิดนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำไปพิจารณาทบทวนที่อาจทำให้การศึกษาคู่มือวิชานี้ยากต่อนักศึกษาในการทำความเข้าใจได้มากขึ้น นอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมเสริมการเสริมพื้นฐานและ/หรือการจัดทำสื่อเสริมให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่เพียงพอและแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเนื้อหาของชุดวิชาโดยรวมแล้วอยู่ในระดับกลางขึ้นไป

2.2) เนื่องจากทั้งนักศึกษาและศิษย์เก่าได้รับด้านความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาและการนำไปประยุกต์ใช้ปฏิบัติงานและอาชีพจากชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์อยู่ในระดับไม่สูงนัก (ต่ำกว่า 4.00 จากระดับคะแนน 5.00) ดังนั้นควรมีการปรับปรุงเนื้อหาและการเรียนการสอนชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการศึกษาและมีความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ให้มากขึ้น โดยมีการเสริมพื้นฐานและ/หรือการจัดทำสื่อเสริมให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์และสถิติที่ไม่แข็งแรงพอ และเนื้อหาในชุดวิชาควรเน้นเฉพาะที่มีความจำเป็นที่เป็นฐานหรือองค์ความรู้ที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระและการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือการศึกษาในขั้นต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆที่ให้นักศึกษาทำให้มีความเชื่อมโยงกับสาระสำคัญในเนื้อหาและการประเมินผล นอกจากนี้เนื้อหาของชุดวิชาการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนั้นควรมีกิจกรรมให้นักศึกษาทำในระหว่างภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับส่วนนี้ด้วย

2.3) ในส่วนของวิชาเฉพาะ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละชุดวิชาควรมีการนำเอาข้อสังเกตของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและปรัชญาและวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 มาพิจารณาปรับปรุงเนื้อหา เช่น ให้มีความทันสมัยมากขึ้น มีความเป็นเศรษฐศาสตร์มากขึ้น มีองค์ความรู้ที่จะเพิ่มความสามารถในการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ได้มากขึ้น และมีเนื้อหาที่ทำให้นักศึกษาจบไปแล้วสามารถเพิ่มพูนและนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนชุดวิชานั้นๆไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและประกอบอาชีพได้มากขึ้น

2.4) สำหรับการศึกษาในชุดวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ยังมีจุดอ่อนเรื่องการทำวิจัยของนักศึกษาและการให้บริการประสานงานที่เกี่ยวข้องนั้น สาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษานำข้อคิดเห็นของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา นักศึกษาและศิษย์เก่าไปพิจารณา เช่น การมีมาตรการจูงใจให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการจัดทำและส่งข้อเสนอโครงวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระภายในระยะเวลาที่กำหนด การโดยเพิ่มเวลากับอบรมเชิงปฏิบัติการของการนำเสนอหัวข้อให้มากขึ้น และบังคับให้นักศึกษาทุกคนนำเสนอหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในช่วงของการจัดอบรม หรือมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำข้อเสนอการวิจัยโดยเฉพาะตามความสนใจของนักศึกษาที่นอกเหนือจากการสัมมนาชมที่เป็นบังคับ และการติดตามนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระอย่างเป็นระบบ

2.5) ในส่วนของชุดวิชาประสบการณ์มหาบัณฑิต ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำความคิดเห็นของนักศึกษาและศิษย์เก่า รวมทั้งผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้นบัณฑิตไปพิจารณาปรับปรุงกิจกรรมในช่วงของการอบรมให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษาให้มากที่สุด เช่น การให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้องค์ความรู้ที่ศึกษามาในการวิเคราะห์ประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ที่มีความสำคัญทั้งการใช้กรอบความคิดทางทฤษฎีและสถานการณ์ปัจจุบันแบบบูรณาการและเป็นระบบมากขึ้น

3) ด้านกระบวนการเรียนการสอนและสื่อการสอน

เนื่องจากในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าทั้งประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา นักศึกษาและศิษย์เก่าต่างเห็นว่าควรให้ความสำคัญกับการสัมมนาเสริม (แบบเผชิญหน้า) มากกว่าการเรียนการสอนผ่าน e-Learning

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำประเด็นนี้ไปพิจารณาเนื่องจากเนื้อหาของวิชาเศรษฐศาสตร์โดยเฉพาะวิชาแกนที่มีความยาก ซึ่งการปฏิสัมพันธ์แบบทางไกลอาจมีข้อจำกัดในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ (ประสิทธิภาพและประสิทธิผล) ในการศึกษาให้มากที่สุดโดยลดช่องทางการเรียนการสอนผ่านระบบ e-Learning และเพิ่มการสัมมนาแบบเผชิญหน้า และควรให้ e-Learning เป็นสื่อเสริม ไม่ใช่เป็นการทดแทน (โดยลด) การสัมมนาเสริมแบบปกติ อย่างไรก็ตามก็ต้องมีการปรับปรุงระบบการเรียนการสอนผ่าน e-Learning ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นด้วยเช่นกัน (เช่น การติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษากับอาจารย์กับนักศึกษา การบรรยาย/อภิปรายผ่าน e-Learning การนัดหมายเพื่อการซักถามปัญหา รวมทั้งการให้แนวเฉลยกิจกรรม) เพราะมหาวิทยาลัยเป็นสถาบันระบบการศึกษาทางไกลของประเทศ ควรมีการพัฒนาทั้งระบบเทคโนโลยีที่มีความพร้อมรองรับการจัดการเรียนการสอนและบริการ การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งบุคลากรและเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องพร้อมๆไปด้วย

4) ด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสื่อและการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชา/มหาวิทยาลัยควรตระหนักถึงความได้เปรียบเสียเปรียบของนักศึกษาต่างจังหวัดในภูมิภาคไกลๆกับนักศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เนื่องจากนักศึกษาต่างจังหวัดมีข้อเสียเปรียบในหลายประเด็น (ต้นทุน-การเดินทางและที่พักอาหาร- ถูกว่ากรุงเทพและปริมณฑล) -ห้องพักที่มสธ. ในช่วงสัมมนา

เสริมไม่ค่อยสะดวก (ห้องพักรวม ราคาสูง) โดยเฉพาะอาคารเฉลิมพระเกียรติ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรมีมาตรการที่เอื้ออำนวยความสะดวกเพื่อลดข้อเสียเปรียบของนักศึกษาเหล่า

นอกจากนี้ควรมีการจัดการหรือลดผลกระทบกับการจัดส่งเอกสารเรียนการสอนที่ล่าช้า และในการจัดตารางสอบดังกรณีของชุดวิชาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูงกับชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ ซึ่งทั้งสองชุดจัดสอบในวันเดียวกันแม้ว่าคนละคาบแต่เป็นวิชาที่มีเนื้อหาหลายส่วนใกล้เคียงกันทำให้ส่งผลในการเตรียมตัวและทำข้อสอบของนักศึกษาได้

5) ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต

ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำเอาจุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิตจากความเห็นของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิตจากคุณลักษณะ 6 ด้าน ไปพิจารณาปรับปรุงเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้มากขึ้น โดยเฉพาะการเป็นผู้ที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ และมีความสามารถในการคิดเป็นและแก้ปัญหาได้ และจากความคาดหวังและจุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิตโดยต้องการให้นักศึกษาที่จบออกไปเป็นผู้ทำงานได้อย่างมีคุณภาพ มีความสามารถในการวิเคราะห์และสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือและความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงเพื่อประโยชน์องค์กร สังคมและประเทศชาติต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การประเมินหลักสูตรครั้งนี้เป็นการดำเนินการเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้มาแล้วเป็นระยะเวลา 5 ปี แต่ถ้าจะให้ผลของการประเมินหลักสูตร โดยการรับฟังความคิดเห็นและผลสะท้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การแก้ไขจุดอ่อนและการเสริมจุดแข็งของหลักสูตรทั้งในเชิงวิชาการ ความทันสมัย การสนองความต้องการของผู้เรียน/หน่วยงาน และมีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติมากขึ้นนั้น ควรมีการดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องทุกปี และอาจมีการประเมินในบางส่วนบางโอกาส เช่น การประเมินจากนักศึกษาในช่วงของการอบรมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

2) ในการศึกษาครั้งนี้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิตยังมีจำนวนไม่มาก ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งคือในรอบ 5 ปีที่มีการใช้ของหลักสูตรอาจมีผู้สำเร็จการศึกษาในช่วงเวลานั้นยังมีน้อย ซึ่งประเด็นนี้อาจมีการศึกษาเพิ่มเติมจากกลุ่มบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลังจากการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ไปแล้วเพิ่มเติม

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต ควรมีแนวทาง/มาตรการที่จูงใจให้แหล่งข้อมูลกลุ่มนี้มีสัดส่วนจำนวนของการตอบแบบสอบถามให้มากขึ้น

3) ควรมีการนำผลการศึกษาไปเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในลักษณะเดียวกันกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตของสถาบันอื่นทั้งที่เป็นสถาบันการศึกษาในระบบปิด ระบบเปิด และตลาดวิชาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสามารถวิเคราะห์ผลที่ได้จากการศึกษาของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เองที่เป็นมาตรฐานและเป็นสากลมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *หลักสูตรและการพัฒนานครปฐม*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรรณิการ์ ธรรมสร้างกูร. (2556). *การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ภาควิชา บัญชีการเงินและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์* สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560, จาก http://stdb.most.go.th/research_detail.aspx?ResearchId=64157/
- เกวลี ผังดี พิมพ์รดา ครองยุติ และ ปราโมทย์ ครองยุทธ. (2556). *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. (รายงานส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาสถิติ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556). สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560, จาก http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/project%20stat/p56/017_56.pdf/
- ชูไอลาห์ เจ๊ะหลง และนิเลาะ แวอุเซ็ง.(2551). *การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และการจัดการในอิสลาม วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*. สืบค้น เมื่อ 20 มิถุนายน 2560. จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/6186/>
- ธีรศักดิ์ อุ่ณอามณเณลเศ และคณะ. (2552). *การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 1 (1) (กรกฎาคม – ธันวาคม 2552), 22-33.*
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2558). *การประเมินหลักสูตร: แนวคิด กระบวนการและการใช้ผลการประเมิน. วารสาร ศึกษาศาสตร์ มสธ, 8 (1), 13 – 28.*
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550) *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: แฮาส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ และคณะ. (2550). *รายงานการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.*
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2544). *หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 1).กรุงเทพมหานคร : นิชิน แอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.
- มุกดา หนุ่ยศรี. (2555). *ความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรต่อเนื่อง 2 ปี ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่มีต่อคุณภาพสื่อการสอน และการสอนเสริมแบบเข้มข้นวิชา 51206 สารสนเทศและการวิจัยทางการแพทย์. วารสาร e-JODIL, 2(12), 175-195. สืบค้นจาก <http://e-jodil.stou.ac.th/page/ShowPaPer.aspx?idindex=435/>*

- วสุ สุวรรณวิหค และคณะ. (2560). *การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2551). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2553). *การประเมินหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ*. สืบค้นจาก <http://www.edu.tsu.ac.th/major/eva/files/journal/scan1.pdf/>
- สัจด์ อุทรนันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร ตรีนภา. (2554). *การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง พ.ศ.2552, คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2560, จาก <http://www.km.nida.ac.th/home/images/pdf/supaporn.pdf/>
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2558). *เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558*. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132 ตอนพิเศษ 295 ง, 12. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560, จาก http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/criterion58/criterion%20_m58.PDF/
- เสาวภา มีถาวรกุล ฉัตรชัย ลอยฤทธิภูมิไกร. (2560). *การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาการตลาด หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี
- อรรถิพย์ ราษฎร์นิยม และประพาฬ เฟื่องฟูสกุล. (2555). *รายงานวิจัยการประเมินผลการเรียนรายวิชาในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตและเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ปีการศึกษา 2552*. สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2560, จาก http://ir.swu.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/600/Orthip_R_R411195.pdf?sequence=1/
- Cronbach, L. J. (1963). Course improvement through evaluation. *Teachers College Record*, 64, 672-683.
- Fitzpatrick, J. L., Sanders, J. R., & Worthen, B. R. (2004). *Program evaluation: Alternative Approaches and Practical Guidelines (3rd ed.)*. New York: Longman.
- Stufflebeam, D. L. (1971). The relevance of the CIPP evaluation model for educational accountability. อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี. (2553). *การประเมินหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ*.
- Stufflebeam, D.L. and Shinkfield, A.J. (1990). *Systematic evaluation*. Boston : Kluwer-Nijhoff.
- Worthen, B. R. & Sanders. J. R. (1973). *Educational Evaluation: Theory and Practice*. California: Wedsworth Publishing Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)

ภาคผนวก ก หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)

รายละเอียดของหลักสูตร

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

หลักสูตรปรับปรุง พ. ศ. 2554

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

(ชื่อภาษาไทย) เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
(ชื่อภาษาอังกฤษ) Master of Economics Program

2. ชื่อปริญญาและแขนงวิชา

(ชื่อเต็มภาษาไทย) เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
(อักษรย่อภาษาไทย) ศ.ม.
(ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ) Master of Economics
(อักษรย่อภาษาอังกฤษ) M. Econ.

3. วิชาเอก

- 1) วิชาเอกเศรษฐศาสตร์
- 2) วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท

5.2 ภาษาที่ใช้

- ☒ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทย
☐ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทยและใช้เอกสาร/ตำราในวิชาของหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ
☐ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาต่างประเทศ (ระบุภาษา).....

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

- ☒ เป็นหลักสูตรของสถาบันโดยเฉพาะ
- ☐ เป็นหลักสูตรความร่วมมือกับ.....

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

- ☒ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 กำหนดเปิดสอน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2555
- สภาวิชาการให้ความเห็นชอบหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 13/2554 เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2554
 - สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2554

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ปีการศึกษา 2555

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 8.1 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ
- 8.2 นักธุรกิจ
- 8.3 ผู้บริหารงานองค์กร
- 8.4 พนักงานธุรกิจเอกชน/องค์กรระหว่างประเทศ/องค์กรพัฒนาเอกชน
- 8.5 นักวิชาการ/นักวิจัย

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	ตำแหน่ง ทาง วิชาการ	ชื่อ – สกุล	รหัสประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา	
						สถาบัน	ปี
1	รศ.ดร.	นายพอลพันธ์ อู่อานนท์	x-xxxx-xxxx9-06-3	Ph.D.	Economics	University of New England, Australia	2540
				ศ.ม.	เศรษฐศาสตร์ (ศึกษาเป็น ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2529
				ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2525
2	รศ.ดร.	นายบุญญ โฉะยามา	x-xxxx-xxxx9-12-2	D.B.A	Economics	University of Strathclyde, U.K.	2543
				M.A.	Development Studies	Institute of Social Studies, The Netherlands	2529
				ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2522
3	รศ.ดร.	นางอรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์	x-xxxx-xxxx3-85-7	Ph.D.	Land Economics	University of Cambridge, U.K.	2536
				M.A.	Rural Development	University of East Anglia, U.K.	2526
				B.A.	Politics and Sociology	University of York, U.K.	2523
4	รศ.ดร.	นายเอกพล หนูยศรี	x-xxxx-xxxx7-63-8	Ph.D.	Ag. Econ.	Purdue University, U.S.A.	2531
				M.S.		University of Wisconsin- Platteville, U.S.A.	2525
				น.บ.	นิเทศศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2521
5	รศ.	นางรัชฎาพร เลิศโกกานนท์	x-xxxx-xxxx3-22-1	Certificate	National Economic Development	EDI, WORLD BANK	2530
				Certificate	National Telecommunication System	USTTL, Washington DC : USA.	2532. 2533
				พ.บ.ม.	พัฒนาการเศรษฐกิจ (เศรษฐศาสตร์ การเงิน)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์	2522
6	รศ.	นายสมบัติ พันธิวิทย์	x-xxxx-xxxx5-77-1	ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์การเงิน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2519
				พ.บ.ม.	พัฒนาการเศรษฐกิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์	2533
				วท.ม. กศ.บ.	เศรษฐศาสตร์ ฟิสิกส์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางเขน)	2535 2524
7	รศ.	นางสุภาสินี ดันดิศรีสุข	x-xxxx-xxxx5-99-2	ศ.ม.	เศรษฐศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2522
				ศ.บ.	การเงินและการคลัง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2520

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จัดการเรียนการสอนในระบบการศึกษาทางไกล โดยไม่มีชั้นเรียนปกติ แต่จัดให้มีกิจกรรมเสริม ฝึกปฏิบัติเสริมทักษะอบรมเข้มชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ และจัดสอบ ณ สถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น ที่ทำการมหาวิทยาลัย ศูนย์วิทยพัฒนา ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด และศูนย์บริการการศึกษาเฉพาะกิจในภูมิภาคที่นักศึกษาไม่มีสำเนา

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ทำให้เศรษฐกิจโลกมีความซับซ้อนและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น เมื่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของโลกเปลี่ยนแปลงไปในประเทศใดประเทศหนึ่งจะมีผลกระทบต่อประเทศอื่นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนากำลังคนในประเทศให้มีความรอบรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ในระดับสูง เพื่อเพิ่มศักยภาพในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและโลกาภิวัตน์ทำให้สังคมและวัฒนธรรมในประเทศต่างๆ ของโลกเปลี่ยนแปลงไป โดยประเทศที่กำลังพัฒนาจะรับวัฒนธรรมจากประเทศทางด้านตะวันตกซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งส่งผลทำให้ค่านิยม ความคิด การปฏิบัติของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป สังคมในประเทศต่างๆ ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของโลกาภิวัตน์ ทำให้สังคมในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายในด้านความคิด วิธีการดำรงชีพ และอาชีพของคนในสังคมเปลี่ยนแปลง

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี โดยสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องปรับและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยคำนึงถึงการนำวิชาความรู้ไปใช้ในการประกอบวิชาชีพ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

เปิดโอกาสทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างกว้างขวางในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนการสอนได้ทั่วประเทศ รวมทั้งดำเนินการพัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ

13. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในสาขาวิชาอื่นของสถาบัน

13.1 ชุดวิชา/รายวิชาที่ต้องเรียนจากสาขาวิชาอื่น

- ไม่มี

13.2 ชุดวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนให้สาขาวิชาหรือหลักสูตรอื่นต้องเรียน

- ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญาและความสำคัญของหลักสูตร

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ประเทศต่างๆ มีความตื่นตัวและมีการแข่งขันกันทางการลงทุน การผลิตและการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น กำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญทางการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี เพื่อใช้เป็นกำลังสำคัญในการวิจัย การวิเคราะห์ การคาดคะเนภาวะเศรษฐกิจ การวางแผน และการจัดการในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังคนทางด้านเศรษฐศาสตร์

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์จึงได้มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยจัดหลักสูตรระดับปริญญาโท 2 วิชาเอก คือ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เพื่อสนองความต้องการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ เน้นทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และความรู้เศรษฐศาสตร์ประยุกต์ในการผลิต การเงิน การคลัง การค้าและการจัดการทางธุรกิจและการเงินระหว่างประเทศ การพัฒนาและการวางแผน เพื่อให้ผู้เรียนนำหลักการทางทฤษฎีไปใช้ในการวิเคราะห์เชิงลึกได้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เน้นการประยุกต์ใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์ในการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มียุทธศาสตร์ความรู้และศักยภาพในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกในระดับธุรกิจกิจการรัฐพาณิชย์ เรียนรู้วิธีการนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาและปฏิบัติงานจนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนรู้จักการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรมและจริยธรรม

จากปณิธานที่จะให้บริการวิชาการเพื่อสนองความต้องการทางการศึกษาของสังคม สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์จึงได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรใหม่และใช้ระบบการศึกษาทางไกล โดยอาศัยสื่อการศึกษาประเภทต่างๆ รวมถึงการสัมมนาในชั้นเรียน ซึ่งนับว่าเป็นระบบที่สามารถพัฒนาศักยภาพและเปิดโอกาสให้นักศึกษาในภาครัฐและภาคเอกชนได้ศึกษาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดและสะดวกโดยไม่ต้องลาศึกษาต่อเต็มเวลา หรือกระทบกระเทือนการทำงาน ยิ่งไปกว่านั้นยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการ

พัฒนาอาชีพอย่างตรงเป้าหมาย เพราะผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ทันทีขณะที่ศึกษา

การจัดการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้จัดสิ่งแวดล้อมให้อำนวยความสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน ซึ่งเน้นการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีกรณีศึกษาประกอบชุดวิชาต่างๆ ในหลักสูตรและมีการสัมมนาเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางวิชาการและการสร้างความรู้ความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติอย่างพร้อมมูล

1.2 วัตถุประสงค์

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. ผลิตมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เสริมสร้างความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับธุรกิจอย่างเป็นระบบ
3. พัฒนามหาบัณฑิตให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทนต่อเหตุการณ์ มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่
4. พัฒนาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก่สังคม รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้อำนวยความสะดวกต่อการแข่งขัน

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนาปรับปรุง กลยุทธ์และหลักฐานรวมทั้งตัวบ่งชี้ประกอบด้วยมิติต่างๆ 3 มิติ คาดว่า จะดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 5 ปี มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แผนการพัฒนา/ปรับปรุง	2.2 กลยุทธ์	2.3 หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
มิติที่ 1 ผู้เรียน 1) มีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน 2) มีการจัดเนื้อหาสาระเพิ่มเติมตามองค์ความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1.1) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 2.1) สำรวจความต้องการของผู้เรียน 2.2) การประเมินเอกสารการสอน	1.1.1) ผลการเรียนแต่ละชุดวิชาในรายงานตาม มคอ. 3, 5 และผลการดำเนินการของหลักสูตรตาม มคอ. 7 2.1.1) ผลการสำรวจความต้องการของผู้เรียน 2.2.1) ผลการประเมินเอกสารการสอน

2.1 แผนการพัฒนา/ปรับปรุง	2.2 กลยุทธ์	2.3 หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
มิตินี้ 2 ผู้ใช้บัณฑิต 1) มีการติดตามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต 2) มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	1.1) สำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต 2.1) มีการจัดประชุมคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร	1.1.1) รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต 2.1.1) รายงานการประชุม
มิตินี้ 3 อื่นๆ 1) ความสอดคล้องของหลักสูตรกับนโยบายรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	1.1) การจัดวิพากษ์หลักสูตรเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ	1.1.1) ผลการวิพากษ์หลักสูตร/ผลการประชุมระดมความคิดเห็น/รายงานการประชุม

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกล โดยจัดสาระของหลักสูตรเป็นชุดวิชาที่บูรณาการเนื้อหาสาระและประสบการณ์ต่างๆ ของชุดวิชาที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกันอย่างมีระบบในรูปของชุดการสอนเรียกว่า “ชุดวิชา” ซึ่งแต่ละชุดวิชาไม่ต่ำกว่า 6 หน่วยกิต วิชาของหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ชุดวิชาหนึ่งแบ่งหน่วยการสอนออกเป็น 15 หน่วย แต่ละหน่วยการสอนใช้เวลาศึกษาประมาณ 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาเป็นระบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่งมี 2 ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ในภาคการศึกษาปกติแต่ละภาค นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิตแต่ไม่เกิน 12 หน่วยกิต แต่นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนได้ 18 หน่วยกิต ตามที่สาขาวิชากำหนดเป็นรายกรณี ส่วนในภาคการศึกษาพิเศษนักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 6 หน่วยกิต จนกว่าจะครบจำนวนหน่วยกิตตามหลักสูตรในสาขาวิชาที่ศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 6 ปีการศึกษา นับจากวันเปิดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในหลักสูตรนี้

ระบบการศึกษาทางไกลที่มหาวิทยาลัยใช้เป็นระบบการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักศึกษาสามารถศึกษด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าห้องเรียนตามปกติ แต่ใช้วิธีการศึกษาโดยผ่านสื่อการสอนต่างๆ ดังนี้

1.1.1 การศึกษาจากสื่อหลัก สื่อหลัก หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเนื้อหาสาระ มโนคติ กิจกรรมและวิธีปฏิบัติทั้งหมดของชุดวิชา ประกอบด้วย

1) แนวการศึกษา เป็นเอกสารคู่มือการเรียนการสอนของชุดวิชา ประกอบด้วย ส่วนแนะนำ ขอบข่าย วัตถุประสงค์ และวิธีศึกษา หรือส่วนที่เป็นสาระปฐมนิเทศชุดวิชา ส่วนที่เป็นแผนการสอน

ประจำหน่วยการสอน สารสังเขปและกิจกรรม และส่วนที่เป็นข่าวสาร รายละเอียดกิจกรรม บทความอ้างอิง หรือสื่อสิ่งพิมพ์ที่จำเป็นและเหมาะสม

2) ประมวลสาระชุดวิชา เป็นเนื้อหาสาระในส่วนที่ทดแทนการบรรยาย ความ คิดเห็น ผลงานและจุดยืนของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของชุดวิชา จัดพิมพ์เป็นคำราชุดตามปกติ ชุด วิชาละ ไม่เกิน 15 หน่วย แต่ละหน่วยมีเนื้อหาสาระที่จะต้องใช้เวลาศึกษาประมาณ 5-18 ชั่วโมง

3) แผนกิจกรรมการศึกษาประจำชุดวิชา เป็นเอกสารคู่มือแนะแนวประกอบกิจกรรม การศึกษาของนักศึกษาตลอดภาคการศึกษา โดยนักศึกษาจะต้องศึกษาแผนกิจกรรมการศึกษาประจำชุดวิชา ก่อนดำเนินกิจกรรมการศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดต่างๆ ได้แก่ โครงสร้างของเนื้อหาชุดวิชา การ เตรียมตัวของนักศึกษา การดำเนินการศึกษา งานที่กำหนดให้ทำ การส่งงาน การเสนอผลงาน การประเมินผล การเรียน การสัมมนาฯ ตารางการศึกษาชุดวิชา ตารางการศึกษาประจำสัปดาห์ และแบบฟอร์มรายงาน เป็นต้น

1.1.2 การศึกษาจากสื่อเสริม เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาเนื้อหาและทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมนอกเหนือจากสื่อหลัก ประกอบด้วย

1) การเรียนการสอนออนไลน์ เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการ สื่อสารบนเครือข่าย ครอบคลุมประกาศ ปฐมนิเทศชุดวิชา รายละเอียดชุดวิชา ปฏิทินการศึกษา การมอบหมาย กิจกรรม การตรวจกิจกรรม การตอบคำถามนักศึกษา การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการสัมมนาเสริมออนไลน์

2) บทเรียนออนไลน์ (ถ้ามี) เสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ในรูปแบบการสรุปเสริม เดิมเต็ม

3) คีวีดีประจำชุดวิชา (ถ้ามี) เสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ในรูปแบบกรณีศึกษา หรือเสริมเนื้อหา

1.1.3 การศึกษาจากแหล่งค้นคว้าและแหล่งวิทยาการต่างๆ ภายใต้การให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

1.1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ได้แก่ การปฐมนิเทศเชิงปฏิบัติการบัณฑิตศึกษา การ สัมมนาเสริม การสัมมนาฯ การอบรมฯเสริมประสบการณ์มหาดบัณฑิต/ประสบการณ์วิชาชีพมหาดบัณฑิต และการฝึกอบรม/การฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรกำหนด

1.2 การจัดการศึกษาภาคพิเศษ

มีการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

- ภาคต้น 1 กรกฎาคม ถึง 15 ตุลาคม ของทุกปี
- ภาคปลาย 16 ธันวาคม ถึง 15 เมษายน ของทุกปี
- ภาคพิเศษ 1 มิถุนายน ถึง 31 กรกฎาคม ของทุกปี

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

- 1) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์หรือสาขาวิชาอื่นๆ * หรือเทียบเท่า จากสถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษารับรอง หรือ
- 2) เป็นผู้ที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษา โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการรักษามาตรฐานบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ * ถ้าสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีสาขาวิชาอื่นๆ หรือเทียบเท่า ทางสาขาวิชาจะจัดให้มีการอบรมเสริมพื้นฐานในวิชาด้านเศรษฐศาสตร์จุลภาค เศรษฐศาสตร์มหภาค และวิชาทางคณิตศาสตร์และสถิติที่จะนำไปใช้เป็นพื้นฐานการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า	2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ ข้อจำกัดของนักศึกษา
2.3.1 ปัญหาจากการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล	2.4.1 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ ข้อจำกัดของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล
1) การปรับตัวในการเรียน	1.1) จัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ในรูปการประชุมเชิง ปฏิบัติการที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเข้าร่วม 1.2) จัดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา 1.3) มีช่องทางการติดต่อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน หลายช่องทางเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษา ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร อินเทอร์เน็ต ไปรษณีย์ และ การติดต่อโดยตรง ที่มหาวิทยาลัยหรือศูนย์วิทย พัฒนามสธ. ทั่วประเทศ เป็นต้น
2) ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสถิติ	2.1 จัดสื่อ (ซีดี) เพื่อจัดเตรียมความพร้อมด้านวิธีเรียนและ ด้านเนื้อหาหรือให้ความรู้พื้นฐานแก่นักศึกษา
3) ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	3.1) มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และการไปนำเสนอ ผลงานวิจัยแก่นักศึกษา
2.3.2 ปัญหาซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของหลักสูตร	2.4.2 กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาลักษณะเฉพาะของหลักสูตร
1) เนื้อหาวิชาในหลักสูตร โดยเฉพาะวิชาแกนมีความยากเพราะ ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ทางคณิตศาสตร์และสถิติที่ดีพอสมควร	1) มีการจัดสื่อ (ซีดี) สำหรับการเตรียมความพร้อมความรู้ พื้นฐานทั้งวิชาเศรษฐศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ ให้นักศึกษาของหลักสูตรเมื่อเริ่มเข้าศึกษา
2) ไม่มีวิชาวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์เป็นการเฉพาะ ทำใ้ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถมีความรู้ ความเข้าใจ หลักและ วิธีการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งใช้ในการทำวิทยานิพนธ์และ การศึกษาค้นคว้าอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2) มีการจัดอบรมการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยและ การศึกษาค้นคว้าอิสระเพิ่มเติมแก่นักศึกษาตามความสนใจ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนักศึกษาที่คาดว่าจะเข้าศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา เป็นระยะเวลา 5 ปีการศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ถึงปีการศึกษา 2559

(หน่วย : คน)

จำนวนนักศึกษา		ปีการศึกษา				
		2555	2556	2557	2558	2559
นักศึกษาใหม่	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์	40	40	40	40	40
	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	100	100	100	100	100
นักศึกษาเดิม	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์	-	30	40	50	60
	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	-	60	100	120	120
รวม		140*	230*	280*	310*	320*
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา		-	-	-	-	-
- วิชาเอกเศรษฐศาสตร์		-	15	20	30	30
- วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ		-	30	40	50	50
รวม		-	45	60	80	80

* ตัวเลขประมาณการ

หมายเหตุ จำนวนอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษาปริญญาโท ตามเกณฑ์ภาระงานที่กำหนด ดังนี้

แผน ก 1:10

แผน ข 1:15

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ

(หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2555	2556	2557	2558	2559
ค่าบำรุงการศึกษา	980,000	1,340,000	1,540,000	1,660,000	1,700,000
ค่าลงทะเบียน	5,880,000	8,580,000	10,080,000	10,980,000	11,280,000
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	-	-	-	-	-
รวมรายรับ	6,860,000	9,920,000	11,620,000	12,640,000	12,980,000

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย

(หน่วย : บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2555	2556	2557	2558	2559
ก. งบดำเนินการ					
1. ค่าใช้จ่ายบุคคล	6,858,434	7,269,940	7,706,136	8,168,504	8,658,615
2. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (ไม่รวม 3)	5,020,920	6,585,200	7,009,800	7,864,560	8,149,480
3. ทุนการศึกษา	-	-	-	-	-
4. รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย	251,046	329,260	350,490	393,228	407,474
รวม (ก)	12,130,400	14,184,400	15,066,426	16,426,292	17,215,569
ข. งบลงทุน					
ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	-
รวม (ข)	-	-	-	-	-
จำนวนนักศึกษา	140	230	280	310	320
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา	86,646	61,671	53,809	52,988	53,799

ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา 21,435 บาทต่อปี

2.7 ระบบการศึกษา

- ☐ แบบชั้นเรียน
- ☒ แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- ☐ แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (e-Learning)
- ☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

13

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้แล้ว

เมื่อวันที่ 19 ธ.ค. 2554

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

การเทียบโอนหน่วยกิตและชุดวิชา ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาสาขาวิชา และคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประกาศหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และประกาศหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาสอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 ดังนี้

แผน ก แบบ ก 2 ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ก. หมวดวิชาแกน	2	ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	2	ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
ค. วิทยานิพนธ์		(12 หน่วยกิต)
ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต		(ไม่นับหน่วยกิต)

แผน ข ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ก. หมวดวิชาแกน	2	ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	3	ชุดวิชา (18 หน่วยกิต)
ค. การศึกษาค้นคว้าอิสระ	1	ชุดวิชา (6 หน่วยกิต)
ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต		(ไม่นับหน่วยกิต)

3.1.2(1) โครงสร้างและรายละเอียดของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์*

แผน ก

1) โครงสร้างหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน	2 ชุติวิชา	(12 หน่วยกิต)
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	2 ชุติวิชา	(12 หน่วยกิต)
ค. วิทยานิพนธ์		(12 หน่วยกิต)
ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต		(ไม่นับหน่วยกิต)
รวมตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต		

2) รายละเอียดหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุติวิชา

60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง

60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 2 ชุติวิชา

เลือกจากชุติวิชาต่อไปนี้

60723 (50623121) เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร

60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม

60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์
ในองค์กร

60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน

60727 (50623125) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ

60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ

60729 (50623127) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาและประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย

ค. วิทยานิพนธ์

60795 (50624002) วิทยานิพนธ์

ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต

60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์

เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์
โดยมีการประเมินผลการอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิต
สะสม

หมายเหตุ * รหัสชุติวิชาตัวเลข 8 หลัก ในวงเล็บเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป

แผน ข

1) โครงสร้างหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน	2 ชุดวิชา	(12 หน่วยกิต)
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	3 ชุดวิชา	(18 หน่วยกิต)
ค. การศึกษาค้นคว้าอิสระ	1 ชุดวิชา	(6 หน่วยกิต)
ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาดำรงจิต		(ไม่นับหน่วยกิต)
รวมตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต		

2) รายละเอียดหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา

60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง

60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 3 ชุดวิชา

เลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

60723 (50623121) เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร

60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม

60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์
ในองค์กร

60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน

60727 (50623125) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ

60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ

60729 (50623127) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาและประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย

ค. การศึกษาค้นคว้าอิสระ

60794 (50624001) การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาดำรงจิต

60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาดำรงจิตเศรษฐศาสตร์

เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์

โดยมีการประเมินผล การอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิต

สะสม

3.1.2(2) โครงสร้างและรายละเอียดของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ*

แผน ก

1) โครงสร้างหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน	2 ชุดวิชา	(12 หน่วยกิต)
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	2 ชุดวิชา	(12 หน่วยกิต)
ค. วิทยานิพนธ์		(12 หน่วยกิต)
ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต		(ไม่นับหน่วยกิต)
รวมตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต		

2) รายละเอียดหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา

60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง

60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 2 ชุดวิชา

♦ บังคับ 1 ชุดวิชา

60730 (50623128) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์

♦ เลือก 1 ชุดวิชาจากชุดวิชาต่อไปนี้

60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม

60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์
ในองค์กร

60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน

60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ

60731 (50623129) การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์

ค. วิทยานิพนธ์

60795 (50624002) วิทยานิพนธ์

ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต

60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์

เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์
โดยมีการประเมินผลการอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิต
สะสม

หมายเหตุ * รหัสชุดวิชาตัวเลข 8 หลัก ในวงเล็บเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป

แผน ข

1) โครงสร้างหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน	2 ชุดวิชา	(12 หน่วยกิต)
ข. หมวดวิชาเฉพาะ	3 ชุดวิชา	(18 หน่วยกิต)
ค. การศึกษาค้นคว้าอิสระ	1 ชุดวิชา	(6 หน่วยกิต)
ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้า		(ไม่นับหน่วยกิต)
รวมตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต		

2) รายละเอียดหลักสูตร

ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา

60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง

60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 3 ชุดวิชา

♦ บังคับ 1 ชุดวิชา

60730 (50623128) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์

♦ เลือก 2 ชุดวิชาจากชุดวิชาต่อไปนี้

60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม

60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์
ในองค์กร

60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน

60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ

60731 (50623129) การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์

ค. การศึกษาค้นคว้าอิสระ

60794 (50624001) การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้า

60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้าเศรษฐศาสตร์

เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์

โดยมีการประเมินผล การอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิต

สะสม

3.1.3 ชุติวิชา

1) ความหมายของรหัสชุติวิชา

เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนโยบายปรับปรุงรหัสชุติวิชาโดยกำหนดเป็นตัวเลข 8 หลัก และเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป ดังนั้น ความหมายของรหัสชุติวิชาจึงมี 2 รูปแบบ ดังนี้

ก. รหัสชุติวิชาตัวเลข 5 หลัก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช มีประกาศเรื่อง การกำหนดรหัสชุติวิชา ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2534 และให้กำหนดรหัสชุติวิชาต่างๆ ดังนี้

ให้ชุติวิชาต่างๆ มีรหัสประจำชุติวิชาเป็นเลข 5 หลัก โดยมีความหมาย ดังนี้

- สองหลักแรก เป็นรหัสบอกสาขาวิชา แขนงวิชา และวิชาเอก
- หลักที่สาม เป็นรหัสบอกระดับชั้นของชุติวิชา
- หลักที่สี่และห้า เป็นรหัสบอกลำดับของชุติวิชา

การกำหนดรหัสหลักที่สามให้มีความหมาย ดังนี้

- 0 หมายถึง ชุติวิชาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
- 1 หมายถึง ชุติวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
- 2 หมายถึง ชุติวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2
- 3 หมายถึง ชุติวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
- 4 หมายถึง ชุติวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4
- 5 หมายถึง ชุติวิชาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และเป็นชุติวิชาที่โอนเทียบหน่วยกิตเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท หรือหลังปริญญาโทไม่ได้
- 6 หมายถึง ชุติวิชาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และเป็นชุติวิชาที่โอนเทียบหน่วยกิตเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท หรือหลังปริญญาโทได้
- 7 หมายถึง ชุติวิชาระดับปริญญาโท
- 8 หมายถึง ชุติวิชาในหลักสูตรหลังปริญญาโท
- 9 หมายถึง ชุติวิชาระดับปริญญาเอก

ข. รหัสชุติวิชาตัวเลข 8 หลัก (สำหรับนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาดังแต่ปีการศึกษา 2556 เป็นต้นไป) ความหมายของรหัสชุติวิชา ดังนี้

หลักที่ 1 หมายถึง ระดับการศึกษา

รหัสระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา
0	สัมฤทธิ์บัตร
1	ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา
2	ปริญญาตรี
3	สัมฤทธิ์บัตรบัณฑิต
4	ประกาศนียบัตรบัณฑิต
5	ปริญญาโท
6	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
7	ปริญญาเอก

รหัสระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา
8	Post Doctoral Diploma
9	อื่นๆ

หลักสูตรที่ 2 - 3 หมายถึง หลักสูตรที่ 2 - 3 ของรหัสสาขาวิชา
 หลักสูตรที่ 4 หมายถึง แขนงวิชาหรือเทียบเท่า
 หลักสูตรที่ 5 หมายถึง หมวดวิชา

รหัสหมวดวิชา	ชื่อหมวดวิชา
1	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
2 *	หมวดวิชาแกน
3 *	หมวดวิชาเฉพาะ/บังคับ/เลือก/เลือกเสรี
4	คุณวุฒิบัณฑิต/วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ
5	การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์/ประสบการณ์วิชาชีพ (ทุกระดับการศึกษา)

* กรณีชุดวิชานั้นอยู่ในหมวดวิชาแกนของหลักสูตรหนึ่ง แต่อยู่ในหมวดวิชาเฉพาะของอีกหลักสูตร

หลักสูตรที่ 6 - 8 หมายถึง ลำดับชุดวิชา

2) ความหมายของกำหนดเวลาการศึกษา

มหาวิทยาลัยกำหนดเวลาที่นักศึกษาควรใช้ในการศึกษาชุดวิชาแต่ละชุดวิชาในแต่ละสัปดาห์ เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาของตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยแต่ละชุดวิชาจะมีกำหนดเวลาแตกต่างกันตามเนื้อหาสาระ และวัตถุประสงค์ของชุดวิชา แต่ทั้งนี้เวลาศึกษาทั้งหมดจะรวมกันได้ประมาณ 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยกระจายเวลาสำหรับแต่ละกิจกรรมตามที่ระบุเป็นสัญลักษณ์ดังนี้

6 (อ - ศ - ป - ก) = 18 ชั่วโมง

6 หมายถึง 6 หน่วยกิต

อ หมายถึง เวลาที่ใช้/สัปดาห์ ในการศึกษาจากประมวลสาระชุดวิชา/เอกสารคัดสรร/แหล่งความรู้คัดสรร

ศ หมายถึง เวลาที่ใช้/สัปดาห์ ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้และเอกสารแนะนำ

ป หมายถึง เวลาที่ใช้/สัปดาห์ ในการทำกิจกรรมภาคปฏิบัติ

ก หมายถึง เวลาที่ใช้/สัปดาห์ ในการศึกษาจากสื่อและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์
 คือ สัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าและ/หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอน 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 สำหรับชุดวิชาที่กำหนดให้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ร้อยละ 25 ดังนี้

$6(14-2-0-2) = 18$ ชั่วโมง หมายถึง

- 6 = 6 หน่วยกิต
- 14 = ศึกษาจากประมวลสาระชุดวิชา/เอกสารคัดสรร/แหล่งความรู้คัดสรร
ประมาณ 14 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 2 = ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้และเอกสารแนะนำ ประมาณ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 0 = ไม่มีกิจกรรมภาคปฏิบัติ
- 2 = ศึกษาจากสื่อและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ คือ สัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า
และ/หรือ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประมาณ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

รูปแบบที่ 2 สำหรับชุดวิชาที่กำหนดให้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ร้อยละ 50 ดังนี้

$6(12-2-2-2) = 18$ ชั่วโมง หมายถึง

- 6 = 6 หน่วยกิต
- 12 = ศึกษาจากประมวลสาระชุดวิชา/เอกสารคัดสรร/แหล่งความรู้คัดสรร
ประมาณ 12 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 2 = ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้และเอกสารแนะนำ ประมาณ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 2 = กิจกรรมภาคปฏิบัติ ประมาณ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
- 2 = ศึกษาจากสื่อและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ คือ สัมมนาเสริมแบบ
เผชิญหน้าและ/หรือ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประมาณ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

3) ชื่อชุดวิชา

แผน ก แบบ ก 2 (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์)

ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

๕๐๖๐๑๐๐๑

60721 (506021+1) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง

6 (14-2-0-2)

Advanced Economic Theory

๕๐๖๐๑๐๐๒

60722 (506021+2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

6 (14-2-0-2)

Quantitative Analysis and Research for Economists

ข. หมวดวิชาเฉพาะ 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

๕๐๖๐๑๑๐๑

60723 (506231+1) เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร

6 (14-2-0-2)

Agricultural Economics and Agricultural Resource Management

* อนุมัติฉบับแก้ไข สภามหาวิทยาลัย ๑๕/๑๕๕๔ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๑๕๕๔
 สภาม. ครั้งที่ ๑/๑๕๕๕ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๑๕๕๕

21

- 6060๓1๐๒
 60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)
 Industrial Economics and Industrial Management
- 6060๓1๐๓
 60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร 6 (14-2-0-2)
 Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization
- 6060๓1๐๔
 60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)
 Monetary Economics and Financial Management
- 6060๓1๐๕
 60727 (50623125) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ 6 (14-2-0-2)
 Public Economics and Public Policy
- 6060๓1๐๖
 60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 6 (14-2-0-2)
 International Economics and International Business
- 6060๓1๐๗
 60729 (50623127) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาและประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย 6 (14-2-0-2)
 Economic Development and Contemporary Issues
- ค. วิทยานิพนธ์
 6060๔0๐1
 60795 (50624002) วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต)
 Thesis
- ง. การอบรมเพิ่มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต (ไม่นับหน่วยกิต)
 6060๕0๐1
 60796 (50625001) การอบรมเพิ่มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
 Graduate Professional Experience in Economics
- แผน ข (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์)
- ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
 6060๖0๐1
 60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6 (14-2-0-2)
 Advanced Economic Theory
- 6060๖0๐๒
 60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)
 Quantitative Analysis and Research for Economists
- ข. หมวดวิชาเฉพาะ 3 ชุดวิชา (18 หน่วยกิต)
 โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้
 6060๗0๐1
 60723 (50623121) เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร 6 (14-2-0-2)
 Agricultural Economics and Agricultural Resource Management
- 6060๗1๐๑
 60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)
 Industrial Economics and Industrial Management

- 60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากร
มนุษย์ในองค์กร 6 (14-2-0-2)
Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization
- 60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)
Monetary Economics and Financial Management
- 60727 (50623125) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ 6 (14-2-0-2)
Public Economics and Public Policy
- 60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 6 (14-2-0-2)
International Economics and International Business
- 60729 (50623127) เศรษฐศาสตร์การ发展和ประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย 6 (14-2-0-2)
Economic Development and Contemporary Issues
- ก. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
60794 (50624001) การศึกษาค้นคว้าอิสระ (6 หน่วยกิต)
Independent Study
- ง. การอบรมเพิ่มเสริมประสบการณ์หาบัณฑิต (ไม่นับหน่วยกิต)
60796 (50625001) การอบรมเพิ่มเสริมประสบการณ์หาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
Graduate Professional Experience in Economics

แผน ก แบบ ก 2 (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

- ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6 (14-2-0-2)
Advanced Economic Theory
- 60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)
Quantitative Analysis and Research for Economists
- ข. หมวดวิชาเฉพาะ 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
- ♦ บัณฑิต 1 ชุดวิชา
60730 (50623128) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ 6 (14-2-0-2)
Managerial Economics and Applications
 - ♦ และเลือก 1 ชุดวิชาจากชุดวิชาต่อไปนี้
60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)
Industrial Economics and Industrial Management

- 60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากร
มนุษย์ในองค์กร 6 (14-2-0-2)
Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization
- 60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)
Monetary Economics and Financial Management
- 60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 6 (14-2-0-2)
International Economics and International Business
- 60731 (50623129) การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ 6 (14-2-0-2)
Organization Risk Management and Strategic Management
- ค. วิทยานิพนธ์
60795 (50624002) วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต)
Thesis
- ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต (ไม่นับหน่วยกิต)
60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
Graduate Professional Experience in Economics

แผน ข (วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

- ก. หมวดวิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)
60721 (506021+1) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6 (14-2-0-2)
Advanced Economic Theory
- 60722 (506021+2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)
Quantitative Analysis and Research for Economists
- ข. หมวดวิชาเฉพาะ 3 ชุดวิชา (18 หน่วยกิต)
- ♦ บัณฑิต 1 ชุดวิชา
60730 (50623128) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ 6 (14-2-0-2)
Managerial Economics and Applications
 - ♦ และเลือก 2 ชุดวิชาจากชุดวิชาต่อไปนี้
60724 (50623122) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)
Industrial Economics and Industrial Management

- 60725 (50623123) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากร
มนุษย์ในองค์กร 6 (14-2-0-2)
Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization
- 60726 (50623124) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)
Monetary Economics and Financial Management
- 60728 (50623126) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 5 (14-2-0-2)
International Economics and International Business
- 60731 (50623129) การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์ 6 (14-2-0-2)
Organization Risk Management and Strategic Management
- ค. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
60794 (50624001) การศึกษาค้นคว้าอิสระ (6 หน่วยกิต)
Independent Study
- ง. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้าอิสระ (ไม่นับหน่วยกิต)
60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้าอิสระ
Graduate Professional Experience in Economics

ฉบับไปทบทวน ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3 / 2555 วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ 2555

25

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์

แผน ก

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ 6(14-2-0-2)

..... ^{ขั้นสูง} ~~ชุดวิชาเฉพาะ 2 ชุดวิชา~~

60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัย 6(14-2-0-2)

สำหรับนักเศรษฐศาสตร์

.....

รวม 12 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

60795 (50624002) วิทยานิพนธ์ (6 หน่วยกิต)

รวม 6 หน่วยกิต

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

..... ชุดวิชาเฉพาะ 2 ชุดวิชา

6(14-2-0-2)

รวม 12 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

60795 (50624002) วิทยานิพนธ์ (6 หน่วยกิต)

60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริม (ไม่นับหน่วยกิต)

ประสบการณ์

มหาบัณฑิต

เศรษฐศาสตร์

รวม 6 หน่วยกิต

แผน ข

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ 6(14-2-0-2)

ขั้นสูง

60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ 6(14-2-0-2)

และการวิจัยสำหรับ

นักเศรษฐศาสตร์

รวม 12 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

..... ชุดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา 6(14-2-0-2)

60794 (50624001) การศึกษาค้นคว้าอิสระ (6 หน่วยกิต)

รวม 12 หน่วยกิต

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

..... ชุดวิชาเฉพาะ 2 ชุดวิชา 6(14-2-0-2)

รวม 12 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริม (ไม่นับหน่วยกิต)

ประสบการณ์

มหาบัณฑิต

เศรษฐศาสตร์

รวม - หน่วยกิต

ฉบับปรับปรุง
แผนการสอน ๑/๑๖๖๖ วันที่ ๑ พค ๖๖ พลว
26

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

แผน ก

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2	
60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์	6(14-2-0-2)	60730(50623128)เศรษฐศาสตร์การ	6(14-2-0-2)
ขั้นสูง		จัดการและการประยุกต์	
60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	6(14-2-0-2)	 ชุติวิชาเฉพาะ 1 ชุติวิชา	6(14-2-0-2)
และการวิจัยสำหรับ			
นักเศรษฐศาสตร์			
รวม 12 หน่วยกิต		รวม 12 หน่วยกิต	
ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2	
60795 (50624002) วิทยานิพนธ์	(6 หน่วยกิต)	60795 (5064002) วิทยานิพนธ์	(6 หน่วยกิต)
		60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริม	(ไม่นับหน่วยกิต)
		ประสบการณ์	
		มหาดบัณฑิต	
		เศรษฐศาสตร์	
รวม 6 หน่วยกิต		รวม 6 หน่วยกิต	

แผน ข

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2	
60721 (50602111) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์	6(14-2-0-2)	60730 (50623128)เศรษฐศาสตร์การ	6(14-2-0-2)
ขั้นสูง		จัดการและการ	
60722 (50602112) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	6(14-2-0-2)	ประยุกต์	
และการวิจัยสำหรับ		 ชุติวิชาเฉพาะ 1 ชุติวิชา	6(14-2-0-2)
นักเศรษฐศาสตร์			
รวม 12 หน่วยกิต		รวม 12 หน่วยกิต	
ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2	
..... ชุติวิชาเฉพาะ 1 ชุติวิชา	6(14-2-0-2)	60796 (50625001) การอบรมเข้มเสริม	(ไม่นับหน่วยกิต)
60794 (50624001) การศึกษาค้นคว้าอิสระ	(6 หน่วยกิต)	ประสบการณ์	
		มหาดบัณฑิต	
		เศรษฐศาสตร์	
รวม 12 หน่วยกิต		รวม - หน่วยกิต	

3.1.5 คำอธิบายชุติวิชา

รายละเอียดปรากฏตามทีระบุในภาคผนวก ก

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ที่	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา		ภาระงานการเป็นคณะกรรมการบริหารชุดวิชา ชุดวิชา/ปีการศึกษา
					สถาบัน	ปี	ภาระงานในหลักสูตรนี้
1	รศ.ดร.	นายพณพันธ์ อุยยานนท์ x-xxxx-xxxx9-06-3	Ph.D. ศ.ม. ศ.บ.	Economics เศรษฐศาสตร์ (ศึกษาเป็น ภาษาอังกฤษ) เศรษฐศาสตร์	University of New England, Australia มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2540 2529 2525	1 ชุดวิชา (60721) (50602111)
2	รศ.ดร.	นายบุญญ ใต้สยาม x-xxxx-xxxx9-12-2	D.B.A. M.A. ศ.บ.	Economics Development Studies เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ	University of Strathclyde, U.K. Institute of Social Studies, The Netherlands มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2543 2529 2522	2 ชุดวิชา (60721) (50602111) (60725) (50623123)
3	รศ.ดร.	นางอรพรรณ ศรีเสาลักษณ์ x-xxxx-xxxx3-85-7	Ph.D. M.A. B.A.	Land Economics Rural Development Politics and Sociology	University of Cambridge, U.K. University of East Anglia, U.K. University of York, U.K.	2536 2526 2523	2 ชุดวิชา (60721) (50602111) (60723) (50623121)
4	รศ.ดร.	นายเอกพล หนูศรี x-xxxx-xxxx7-63-8	Ph.D. M.S. น.บ. ศศ.บ.	Ag. Econ. - นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์	Purdue University, U.S.A. University of Wisconsin- Platteville, U.S.A. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2531 2525 2521 2517	1 ชุดวิชา (60722) (50602112)
5	รศ.	นางรัชฎาพร เลิศโคกานนท์ x-xxxx-xxxx3-22-1	Certificate Certificate พ.บ.ม. ศ.บ.	National Economic Development National Telecommunication System พัฒนาการเศรษฐกิจ (เศรษฐศาสตร์ การเงิน) เศรษฐศาสตร์ การเงิน	EDI, WORLD BANK USTTI, Washington DC : USA. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2530 2532, 2533 2522 2519	1 ชุดวิชา (60725) (50623123)

ที่	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา		ภาระงานการเป็น คณะกรรมการบริหาร ชุดวิชา ชุดวิชา/ปีการศึกษา
					สถาบัน	ปี	
6	รศ.	นายสมบัติ พันธิวิทยุ x-xxxx-xxxx5-77-1	พ.บ.ม. วท.ม. กศ.บ.	พัฒนาการเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์ ฟิสิกส์	สถาบันบัณฑิต-	2533	2 ชุดวิชา (60722) (50602112) (60796) (50625001)
					พัฒนบริหารศาสตร์		
					มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2535	
					มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ (วิทยาเขตบางเขน)	2524	
7	รศ.	นางสุภาสินี คันทิศรีสุข x-xxxx-xxxx5-99-2	ศ.ม. ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์ การเงินและการคลัง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2522	1 ชุดวิชา (60724) (50623122)
					จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2520	

3.2.2 อาจารย์ประจำสาขาวิชา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ตั้งทางธรรม

รองศาสตราจารย์จรินทร์ เทศวานิช

รองศาสตราจารย์รัฐวิษณุ จิวสวัสดิ์

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ มาลัยวรรณ

รองศาสตราจารย์ศิริพร ตั้งจันทน์

รองศาสตราจารย์ สุนัย ศิลพิพัฒน์

รองศาสตราจารย์อรรณพ คุ้มมน

พ.บ. (เกียรตินิยม), Dip. in Development Finance,

M.A., Ph.D. (Economics) University of Hawaii

กศ.บ. (เกียรตินิยม), ศ.ม. (พัฒนาเศรษฐกิจ)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วปอ. รุ่นที่ 43 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

วท.บ., ศศ.บ., ค.ม. (สถิติการศึกษา),

ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ศศ.บ., พ.บ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศ.บ., พ.บ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศศ.บ., M.A. (Economics), M.A. (Development

Studies) Institute of Social Studies, The Hague

วท.บ., วท.ม. (การจัดการทรัพยากร),

พ.บ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ

วท.บ. (เศรษฐศาสตร์), พบ.ม.(พัฒนาการเศรษฐกิจ),

บธ.ม., Ph.D. (Economics), NIDA

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรัชญ์ ปราบปรักษ์

ศศ.บ., พบ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะศิริ เรืองศรีมัน

ศ.บ., วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์รัชณี โคอาจ

ศ.บ.(เกียรตินิยม, M.A.(Economics), U. of

Missouri Columbia

อาจารย์พิทักษ์ ศรีสุขใส

ศ.บ., บธ.ม.(บริหารธุรกิจ), วท.ม.(เศรษฐศาสตร์)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์ภูดินันท์ อคติพิทยางกูร

ศ.บ., ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงาน
ต่างๆ เป็นอาจารย์พิเศษ โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ปฏิบัติหน้าที่ใน 3 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมผลิตชุดวิชาในคณะกรรมการผลิต/ปรับปรุงชุดวิชา
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมในการสัมมนาเสริม/สัมมนาเข้มชุดวิชา/ประสบการณ์วิชาชีพ
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์เกร็กเกียติ พิพัฒน์เสรีธรรม

M.S. (Economics), University of Illinois

ศาสตราจารย์ ดร. คีรณ บัณฑิวิวัฒน์

Ph.D. (Economics), University of Georgia

รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ กังวานพรศิริ

Ph.D. (Monetary Economics), University of
Hawaii

รองศาสตราจารย์ ดร. โกเมน จิรัญกุล

Ph.D. (Economics), Texas A&M University

รองศาสตราจารย์ ดร.จุไร ทัพวงษ์

Ph.D. (Economics), West Virginia University

รองศาสตราจารย์ ดร.รุธิฟ พิพัฒน์ศิลป์

Ph.D. (Development Studies), University of
Pittsburgh

รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท โกสลากร

Ph.D. (Economics) University of Utah

เพิ่มพูนวิวัฒน์

รองศาสตราจารย์ ดร.ชยันต์ ดันติวิศาการ

Ph.D. (Economics), The University of British
Columbia

รองศาสตราจารย์ ดร.ชลัษฏ์พร อมรวัฒนา	Ph.D. (Economics), Oklahoma State University
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย	Ph.D. (Resources and Environmental Economics), University of Wyoming
รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ศกุนตะลักษณ์	Ph.D. (Regional and Urban Economics), University of Iowa.
รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชุกิ	Ph.D. (Ag. Econ.), Kyoto University
รองศาสตราจารย์ ดร.พรเพ็ญ วรสิทธิ์	Ph.D. (Development Economics), University of Notre Dame
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ วัฒนชุติกุล	Ph.D. (Economics), University of Pennsylvania
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ วงศ์วิภาณนท์	Ph.D. (Economics), University of Hawaii
รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี โสคติยานุรักษ์	Ph.D. (Economics), University of Minnesota
รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์	Ph.D. (Agri.Economics), University of Nebraska at Lincoln
รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองไร โตกฤษณะ	Ph.D. (Economics), University of Hawaii
รองศาสตราจารย์ ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์	Ph.D.(Finance and Economics), Wharton School University of Pennsylvania
รองศาสตราจารย์ ดร. สมจินต์ สันถวัรักษ์	Ph.D. (Economics), Indiana University
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก (กุ่มพันธ์) ภาสกรจรัส	Ph.D. (Major-International Business), University of South Carolina
รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ อรพินท์	Ph.D. (Agr.Policy), Kyoto University
รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ มีทรัพย์หลาก	พบ.ด.(รัฐประศาสนศาสตร์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เพียบพร้อม	Ph.D. (Agricultural Economics), Michigan State University
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์	Doctorat de 3e cycle es Sciences Economiques Economiques, University de Paris I-Pantheon Sorbonne
รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม	ปร.ด (ประชากรและการพัฒนา), สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมศักดิ์ ศิลปะชาวงศ์	Ph.D. (Economics), The University of Memphis

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณา จันทร์สม

D.B.A. (Finance), United States International University

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนวรรณ พลวิชัย

Ph.D. (Applied Statistics and Research Methods), University of Northern Colorado

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิมิตร นนทพันธุ์วาทย์

Ph.D. (Monetary Economics), Purdue University

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา ชำนิวิทย์กรณ์

Ph.D.(Economics), University of Illinois Chicago

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรจิต ถักณะสุด

Ph.D.(Economics), North Carolina State University

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอม หุระนันท์

D.B.A.(Business Administration), Indiana University

อาจารย์ ดร.กนก กลติการ

Ph.D.(Ag.Econ.), University of Kentucky

อาจารย์ ดร.ขวัญใจ อังตระกูล

Ph.D.(Economics), University of Hawaii

อาจารย์ ดร.ชนิกา เจริญวงศ์

Ph.D.(Business-Administration), University of Memphis

อาจารย์ ดร.ชนานันต์ ศิวโมกษธรรม

Ph.D. (Engineering Mgt), University of Missouri-Rolla

อาจารย์ ดร.นิทัศน์ ภัทรโยธิน

Ph.D. (Economics), Iowa State University

อาจารย์ ดร.พรเพ็ญ สดศรีชัย

Ph.D. (Economics), Australian National University (ANU), Canberra

อาจารย์ ดร.พิชัย คณิชากรณ

Ph.D.(Economics), University of Pennsylvania

อาจารย์ ดร.วิทยา ปิ่นทอง

Ph.D. (Finance), Indiana University

อาจารย์ ดร.ศิริ การเจริญดี

Ph.D. (Monetary Economics), Monash University

อาจารย์ ดร.สรศาสตร์ สุขเจริญสิน

D.B.A. (Finance), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ ดร.วชิรา อารมย์ดี

Ph.D. (Economics), University of Georgia

อาจารย์ ดร.อดิศร โจนพันธุ์

Ph.D. (Economics), University of Kansas

อาจารย์กฤษฎา อุทยานิน

ศ.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, MSc. (Fiscal Studies) University of Bath

อาจารย์จระพล โพบุคคี

Ph.D.(Economics) Candidate, University of Pennsylvania

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ภาคสนาม โดยเฉพาะ แต่ได้จัดการฝึกปฏิบัติในส่วนที่จำเป็นไว้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ ในการเรียนการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ จะได้จัดประสบการณ์ในการประยุกต์หลักการและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ การวางแผนการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาในทางเศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลอง การพัฒนาตนเองให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม การใช้กิจการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และการเป็นผู้นำ การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

กรณีศึกษาและโครงการที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐศาสตร์

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

วิทยานิพนธ์

1) สามารถเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่สนใจศึกษาหรือการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์
2) มีทักษะในการนำเสนอ ทฤษฎี และวิธีการที่ได้จากการศึกษาจากชุดวิชาต่างๆ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องใช้ในการศึกษาค้นคว้า สามารถสำรวจและวิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์

- 3) สามารถศึกษาค้นคว้าและพัฒนาทางด้านเศรษฐศาสตร์ และ/หรือหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเป็นพิเศษ
- 4) สามารถออกแบบการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์
- 5) มีความรู้และทักษะในการเขียนและเสนอโครงการวิทยานิพนธ์
- 6) สามารถพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์
- 7) สามารถรวบรวม วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์
- 8) สามารถนำเสนอและตอบปกป้องวิทยานิพนธ์
- 9) สามารถเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์
- 10) สามารถเขียนรายงานการวิจัยเพื่อการเผยแพร่

การศึกษาค้นคว้าอิสระ

1) สามารถเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่สนใจศึกษา
2) มีทักษะในการนำเสนอ ทฤษฎี และวิธีการที่ได้จากการศึกษาจากชุดวิชาต่างๆ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3) สามารถศึกษาค้นคว้าและพัฒนาทางด้านเศรษฐศาสตร์ และ/หรือหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเป็นพิเศษ

5.3 **ช่วงเวลา:** แผน ก วิทยานิพนธ์

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1-2

แผน ข การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

5.4 **จำนวนหน่วยกิต:** แผน ก วิทยานิพนธ์

12 หน่วยกิต

แผน ข การศึกษาค้นคว้าอิสระ

6 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

5.5.1 อบรมนักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

5.5.2 คู่มือแนวปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์

5.5.3 นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกันกำหนดหัวข้องานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าอิสระ

5.5.4 ให้คำปรึกษาและติดตามการทำงานของนักศึกษา

5.5.5 เตรียมเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สำหรับทำงานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าอิสระ

5.6 กระบวนการประเมินผล ดำเนินการประเมินผลและกลไกการทวนสอบมาตรฐาน ดังนี้

5.6.1 ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำกรณีวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

5.6.2 ประเมินผลสรุปการทำงานของนักศึกษา จากการติดตามการทำงานผลงานที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนและรายงานโดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และประธานชุดวิชา

5.6.3 ประเมินคุณภาพการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษารอง

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

1.1 คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาในระบบทางไกล	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	1.1) การสอนสอดแทรกในชุดวิชาโดยการนำสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน มาเป็นตัวอย่างให้มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เป็นวิกฤตเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับ จรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การตระหนักรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ 1.2) การใช้กรณีศึกษา ในการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์วิชาชีพมหามัคตเศรษฐกิจศาสตร์ เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ นักศึกษาได้สามารถนำหลักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ แก้ปัญหา และตัดสินใจ วางแผน และความรู้ความเข้าใจภาวะผู้นำ และผู้ตามที่ดี และเพื่อให้มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่
2) การมีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ	2.1) การสอนสอดแทรกการมีวินัยและความรับผิดชอบในการศึกษาด้วยตนเองในชุดวิชา โดยให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะวิเคราะห์ สังเคราะห์พฤติกรรม การกระทำของตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีวินัย และความรับผิดชอบในการบริหารเวลา ทั้งในด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม 2.2) การมอบหมายงาน และการกำหนดตารางเวลา โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษารับผิดชอบงานต่างๆ ทั้งด้านการเรียน ด้านส่วนตัวและสังคม วางแผนงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งกำหนดตารางเวลาและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด
3) การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.1) ศึกษาสื่อหลัก และสื่อเสริมด้วยตนเอง 3.2) การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ และแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยอาจารย์จะช่วยเหลือในการแนะแนวแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

1.1 คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาในระบบทางไกล	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.1) การจัดกิจกรรมและเวทีให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ 4.2) การมอบหมายให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติในการจัดการประชุมสัมมนา สัมมนาปฏิบัติการ การประชุม
5) การทำงานเป็นทีม	5.1) การสอนในกลุ่มที่จำนวนนักศึกษาไม่มาก โดยมอบหมายให้นักศึกษาทำงานกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำกลุ่มและบทบาทของสมาชิกกลุ่มอย่างครบถ้วน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมมือกันในการทำงานเป็นทีม
1.2 คุณลักษณะพิเศษเฉพาะหลักสูตร	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1) การใช้กรอบแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจในเชิงลึก	1.1) การทำกิจกรรมโดยการตั้งประเด็นปัญหาเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ ที่ต้องใช้กรอบการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์
2) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์	2.1) การสอนในกลุ่มมีการฝึกให้นักศึกษาใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ อาทิ คณิตศาสตร์ สถิติ และเศรษฐมิติ เพื่อใช้ในการตัดสินใจ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนี้

คุณธรรม จริยธรรมพื้นฐานของบัณฑิต ได้แก่

- 1) การเคารพกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ
- 2) ความมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์สุจริต และเสียสละ
- 3) ความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคมและวิชาชีพ
- 4) การเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของ

ความเป็นมนุษย์

- 5) มีความตระหนักในความสำคัญของบทบาทหน้าที่ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ผ่านกระบวนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เช่น การปฏิบัติตามแผนการสอน การเข้าห้องสอบ การส่งกิจกรรมประจำวิชาตามกำหนด การเข้ารับการสัมมนาเสริม และการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น
- 2) มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมไว้ ในเนื้อหาสาระของประมวลสาระชุดวิชา
- 3) มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมไว้ ในกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษา

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) ประเมินจากพฤติกรรมของนักศึกษาในการดำเนินการตามกระบวนการเรียนการสอนและการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย โดยการสังเกต
- 2) ประเมินจากคะแนนความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมที่บรรจุในเนื้อหาของเอกสารการสอน ซึ่งเป็นการประเมินพื้นฐานความรู้ที่ถูกต้องอันนำไปสู่การเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ปรัชญา หลักการหรือทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาวิชาของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เป็นระบบ และทันสมัย
- 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
- 3) สามารถนำความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหา ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ แนวทางการแก้ปัญหา และการตัดสินใจที่เหมาะสมและต่อขอองค์ความรู้

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จัดการเรียนการสอนในระบบการสอนทางไกล โดยนักศึกษาศึกษาจากสื่อหลักและสื่อเสริม หรือศึกษาด้วยระบบ e-Learning โดยมีกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา ซึ่งประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา กรรมการด้านเทคโนโลยีการศึกษาและด้านวัดและประเมินผลการศึกษา และมีการปรับปรุงชุดวิชาทุกๆ 5 ปี เพื่อให้เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม และเทคโนโลยี
- 2) มีการจัดสัมมนาเสริม
- 3) มีการมอบหมายให้นักศึกษาทำกิจกรรมสอดแทรกกรณีศึกษา/กิจกรรมในแผนกิจกรรมการศึกษา รวมทั้งการอภิปรายออนไลน์

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้โดยเครื่องมือที่มีความเป็นมาตรฐานในการสร้าง โดยคณะกรรมการออกข้อสอบ ประกอบด้วย คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหา และอาจารย์ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา โดยอาจารย์ด้านเนื้อหาต้องผ่านการฝึกอบรมเทคนิคการวัดและประเมินผลในระบบ การสอนทางไกล มีการจัดทำแผนผังการสร้างข้อสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทุกหน่วย ในการประเมินผล การเรียนรู้ด้านความรู้ จัดแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

- 1) การประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ของนักศึกษา ด้วยตนเองก่อนรับการสัมมนาเสริมจากกิจกรรมที่มอบหมายในการสัมมนาเสริมและจากแนวการศึกษา
- 2) การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ สังเกตจากการมีส่วนร่วม การให้นักศึกษาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน และจัดให้มีกิจกรรมการอภิปรายออนไลน์กรณีศึกษาและ กิจกรรมชุดวิชาเพิ่มเติมไว้ให้นักศึกษา มีการให้คะแนนและนำคะแนนไปรวมกับคะแนนสอบปลายภาค
- 3) การประเมินผลหลังเรียน เป็นการสอบปลายภาค โดยจัดให้มีการสอบพร้อมกันทั่วประเทศ

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาควบคู่ไปกับความรู้และคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพ/วิชาชีพและพึ่งพาตนเองได้ โดยนักศึกษาจะมีคุณสมบัติที่เป็นทักษะทางปัญญา ดังนี้

- 1) มีทักษะในการสืบค้น รวบรวมข้อมูลสารสนเทศ ศึกษาวิเคราะห์ ประเมินสารสนเทศ และสรุปประเด็นต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและการพัฒนาได้
- 2) มีทักษะในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา และทักษะในการตัดสินใจ
- 3) สามารถประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ มีทักษะที่จำเป็นตามวิชาชีพที่หลักสูตรกำหนด

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การใช้ กิจกรรมในแผนกิจกรรมที่มอบหมายให้นักศึกษาทำรายงานส่ง
- 2) e-Learning – การอภิปรายออนไลน์ โดยอภิปรายกิจกรรมและกรณีศึกษาเพิ่มเติม

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

การประเมินตามสภาพจริง การสังเกตในระหว่างการทำกิจกรรม การพูดคุย การอภิปรายออนไลน์ การตรวจผลงานจากกิจกรรมที่นักศึกษานำเสนอและการนำเสนอรายงานกิจกรรม ตลอดจนการสอบ

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นักศึกษาที่จบหลักสูตรจะต้องเข้าสู่อุปการประกอบอาชีพ/วิชาชีพ ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ร่วมงาน ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ต้องมีการประสานงานกับหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ดังนั้น นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) มีความสามารถในการเป็นผู้นำหรือผู้ร่วมทีมทำงานที่ดี เพื่อเอื้ออำนวยให้การแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ มีความราบรื่นและรวดเร็ว มีทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการประสานงานกับบุคคลกลุ่มในระดับต่างๆ ได้

2) มีความคิดริเริ่มในการนำเสนอประเด็นและการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและกลุ่ม

3) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและของวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

4) มีความรับผิดชอบในงานของตนเองและงานของกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

การสอนผ่านสื่อ e-Learning และการสัมมนากลุ่มสอดแทรกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินผลโดยการทดสอบความรู้ด้วยการสอบปลายภาค แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน หลังเรียน กิจกรรมท้ายเรื่อง การสังเกตในระหว่างการทำกิจกรรม การอภิปรายออนไลน์ การพูดคุย การปฏิบัติของนักศึกษา และสังเกตพฤติกรรมในกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อสังเกตภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมในกลุ่ม ความคิดริเริ่ม ความสำเร็จ ความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) สามารถวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาค้นหาและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยเลือกและประยุกต์เทคนิควิธีทางสถิติและคณิตศาสตร์ได้อย่างเหมาะสม

2) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การแปลความหมาย และการนำเสนอข้อมูลได้

3) มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย และ/หรือ ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเลือกใช้รูปแบบและสื่อในการนำเสนอที่เหมาะสมกับสถานการณ์และกลุ่มผู้ฟัง

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) สอดแทรกข้อมูล ตัวเลขในเนื้อหาวิชาต่างๆ รวมทั้งสอดแทรกเนื้อหาที่กระตุ้นให้เห็นความสำคัญของทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสภาพปัจจุบัน
- 2) เพิ่มตัวอย่างข้อมูลตัวเลขในการฝึกปฏิบัติและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประมวลผลและแปลความหมายเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม
- 3) เพิ่มกิจกรรมการฝึกทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชุดวิชาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ เช่น ชุดวิชาฝึกปฏิบัติเสริมทักษะต่างๆ หรือชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ
- 4) สอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ รวมทั้งจัดให้มีการสื่อสารอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กระดานสนทนา เป็นต้น

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการทดสอบด้านการวิเคราะห์ตัวเลขและแปลความ

- 1) ประเมินผลโดยการทดสอบความรู้ด้วยการสอบปลายภาค แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน หลังเรียน กิจกรรมท้ายเรื่อง ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การแปล การตีความหมายข้อมูล
- 2) ประเมินโดยการสังเกตจากการทำกิจกรรมการฝึกทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชุดวิชาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์
- 3) ประเมินจากจำนวนและระยะเวลาการเข้าใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (บทเรียน กระดานสนทนา e-Learning) และการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสื่อสารอย่างมีปฏิสัมพันธ์

(Curriculum mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

[illegible]

[illegible]

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

1.1 การวัดผลการศึกษา

แผน ก แบบ ก 2 ประเมินผลการศึกษาจากผลงานที่ได้มอบหมายให้ทำ การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หรือประสบการณ์วิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

1. การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา เป็นการสอบประจำภาคการศึกษา เพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้ในชุดวิชา ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่น โดยนักศึกษาจะต้องสอบชุดวิชาทุกชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ เว้นแต่ชุดวิชานั้น ได้ออนอย่างถูกต้องตามประกาศมหาวิทยาลัย
2. การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบเพื่อประเมินผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรปริญญาโท แผน ก ประกอบด้วย การตรวจประเมินคุณภาพผลงาน การทดสอบความรู้ของนักศึกษา ด้วยวิธีการสอบปากเปล่า กระทำโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จำนวน ไม่เกิน 4 คน ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา และถือว่าสอบผ่านวิทยานิพนธ์เมื่อคณะกรรมการสอบทั้งคณะมีมติเป็นเอกฉันท์ให้สอบผ่าน นักศึกษามีสิทธิสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ไม่เกิน 2 ครั้ง
3. การเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาบัณฑิตหรือประสบการณ์วิชาชีพหาบัณฑิต เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทจะต้องเข้ารับการอบรม เพื่อพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ส่งเสริมภาวะผู้นำ รวมทั้งการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาวิชาชีพ ในภาคการศึกษาสุดท้ายก่อนสำเร็จการศึกษาหรือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

แผน ข ประเมินผลการศึกษาจากผลงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ หรือประสบการณ์วิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

1. การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา เป็นการสอบประจำภาคการศึกษา เพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้ในชุดวิชา ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่น โดยนักศึกษาจะต้องสอบชุดวิชาทุกชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ เว้นแต่ชุดวิชานั้น ได้ออนอย่างถูกต้องตามประกาศมหาวิทยาลัย
2. การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนและการสอบปากเปล่า หรือเป็นการสอบข้อเขียนอย่างเดียว สำหรับนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ข เพื่อวัดความสามารถในการบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษาไปแล้วของนักศึกษา โดยนักศึกษามีสิทธิสอบประมวลความรู้เมื่อสอบผ่านชุดวิชาครบตามหลักสูตรหรือกำลังศึกษาชุดวิชาในภาคการศึกษาสุดท้าย และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 การสอบให้สอบข้อเขียนเป็นหลัก ส่วนการสอบปากเปล่าเพิ่มเติมให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา การสอบประมวลความรู้ภาคข้อเขียนประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ภาคทฤษฎี และภาคประยุกต์ โดยมีระยะเวลาในการสอบรวมกันไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง กระทำโดย คณะกรรมการสอบประมวลความรู้แยกตามหลักสูตรหรือแขนงวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา นักศึกษามีสิทธิสอบประมวลความรู้ไม่เกิน 2 ครั้ง

3. การสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ เป็นการสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจในการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ข ประกอบด้วย การตรวจประเมินคุณภาพผลงาน การทดสอบความรู้ของนักศึกษาด้วยวิธีการสอบปากเปล่า และการประชุมพิจารณาผลงานของกรรมการ กระทำโดยคณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวนไม่เกิน 2 คน คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้ง และถือว่าสอบผ่านการศึกษาค้นคว้าอิสระ เมื่อคณะกรรมการสอบทั้งคณะมีมติเป็นเอกฉันท์ให้สอบผ่าน นักศึกษามีสิทธิสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระไม่เกิน 2 ครั้ง

4. การเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาบัณฑิตหรือประสบการณ์วิชาชีพหาบัณฑิต เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทจะต้องเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ส่งเสริมภาวะผู้นำ รวมทั้งการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาวิชาชีพ ในภาคการศึกษาสุดท้ายก่อนสำเร็จการศึกษาหรือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.2 การประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลการศึกษาของแต่ละชุดวิชา ให้กระทำเป็นสัญลักษณ์ซึ่งมีความหมายและค่าคะแนนต่อหน่วยกิต ดังนี้

อักษรระดับคะแนน	ความหมาย	คะแนนต่อหน่วยกิต
A	ผลการประเมินขั้นดีเยี่ยม (Excellent)	4.0
B+	ผลการประเมินขั้นดีมาก (Very Good)	3.5
B	ผลการประเมินขั้นดี (Good)	3.0
C+	ผลการประเมินขั้นค่อนข้างดี (Fairly Good)	2.5
C	ผลการประเมินขั้นพอใช้ (Fair)	2.0
D	ผลการประเมินขั้นอ่อน (Poor)	1.0
F	ผลการประเมินขั้นตก (Failed)	0

นักศึกษาที่ได้รับระดับคะแนนต่ำกว่า 2.0 ถือว่าสอบไม่ผ่านต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ในชุดวิชานั้นใหม่ ผลการศึกษาอาจแสดงได้ด้วยสัญลักษณ์อื่น ดังนี้

P (Passed)	สอบผ่านสำหรับการประเมินผลที่ไม่คิดคะแนน
U (Unsatisfactory)	สอบไม่ผ่านสำหรับการประเมินผลที่ไม่คิดคะแนน
I (Incomplete)	การประเมินผลไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่ได้ดำเนินกิจกรรมครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

IP (In Progress)	ผลการประเมินความก้าวหน้าตามจำนวนหน่วยกิต ที่ได้รับการประเมินในภาคการศึกษานั้น
W (Withdrawn)	การยกเลิก ใช้ในกรณีที่นักศึกษาขอถอนชุดวิชาที่ ลงทะเบียนเรียนไว้แล้วภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
N (Not Graded and Credited)	ไม่นับคะแนน
SP (Suspended)	ผลสอบของชุดวิชาที่ลงทะเบียนเพื่อขอระดับคะแนน ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยมีการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับชุดวิชา และระดับ
หลักสูตร

ระดับชุดวิชา

2.1 ทวนสอบ โดยคณะกรรมการผลิต/ปรับปรุงและบริหารชุดวิชา พิจารณาความเหมาะสมของ
ข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน

2.2 มีการประเมินข้อสอบ โดยคณาจารย์จากสำนักทะเบียนและวัดผล

2.3 มีคณะกรรมการตรวจข้อสอบ กรณีข้อสอบอัตนัย

ระดับหลักสูตร

2.4 มีการติดตามบัณฑิตด้านภาวะการมีงานทำ ความพึงพอใจของบัณฑิตในการนำความรู้ไปพัฒนา
คุณภาพชีวิต ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2.5 มีการประเมินเมื่อครบรอบการเปิดสอนหลักสูตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก อาจารย์พิเศษ
นักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต องค์กรวิชาชีพ หรือผู้เกี่ยวข้อง

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 แผน ก แบบ ก 2 ศึกษาชุดวิชา ตามที่กำหนดในหลักสูตร และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย โดย
ได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 สอบวิทยานิพนธ์ผ่านและส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามรูปแบบที่
มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือได้รับการ
ยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม
(Proceedings)

3.2 แผน ข ศึกษาชุดวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00
สอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผ่านและส่งเล่มการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ตามที่สาขาวิชากำหนด

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ และเข้าใจระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเข้าใจหลักสูตรและบทบาทของคณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชา

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 มีการจัดอบรมให้ความรู้ พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติแก่คณาจารย์ใหม่ทุกคน ในการผลิตชุดวิชา ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้

- 1) อบรมการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์
- 2) อบรมบรรณาธิการชุดวิชา
- 3) อบรมการจัดการเรียนการสอน เช่น การสอนผ่านสื่อต่างๆ
- 4) อบรมการวัดและประเมินผลในระบบการสอนทางไกล
- 5) อบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2.1.2 มีการทำงานเป็นทีมในรูปคณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา ดังนั้น คณาจารย์ใหม่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับคณาจารย์อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

2.2.1 สนับสนุนให้คณาจารย์เข้าร่วมอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย ร่วมทั้งการเข้าร่วมประชุม เสนอผลงานทางวิชาการทั้งในและนอกประเทศ

2.2.2 สนับสนุนให้อาจารย์เพิ่มคุณวุฒิ

2.2.3 สนับสนุนให้อาจารย์ทำการวิจัย เพื่อพัฒนาวิชาการวิชาชีพ

2.2.4 สนับสนุนให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการ วิชาชีพแก่สังคม

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การบริหารหลักสูตร

1.1 มีอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งมีคุณวุฒิและจำนวนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ สกอ. กำหนด ทำหน้าที่ บริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประเมินหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ปรับปรุงค่านิยมด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ 5 ปี ติดตามบัณฑิตและผู้ใช้หลักสูตร และรายงานผลการใช้หลักสูตรรายภาคเรียนต่อมหาวิทยาลัย และรายปีต่อสกอ.

1.2 มีการพิจารณากลับกรองการดำเนินงานหลักสูตรในรูปคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการประจำสาขาวิชา คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำสาขาวิชา สภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัย

1.3 มีคณะกรรมการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก ดำเนินการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4 มีคณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชา ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก กำหนดโครงสร้างเนื้อหาวิชา วางแผนการผลิตชุดวิชา ออกแบบกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล

1.5 มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี

2. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน

2.1 การบริหารงบประมาณ

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตได้รับการจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยทั้งงบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณ ทั้งจากงบประมาณเงินรายได้ และคอกผลจากเงินกองทุนเป็นการเฉพาะ ในการจัดซื้อทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุดอย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

2.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มีความพร้อมด้านทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลาย เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจัดระบบการให้บริการห้องสมุดออกเป็น 2 ระดับ คือ

1) ระดับมหาวิทยาลัย มีสำนักบรรณสารสนเทศทำหน้าที่เป็นห้องสมุดกลาง จัดหาหนังสือจำนวน 6,152 ชื่อเรื่อง วิทยานิพนธ์ จำนวน 279 ชื่อเรื่อง รายงานการวิจัย จำนวน 195 ชื่อเรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 13 ชื่อเรื่อง รวม 6,639 ชื่อเรื่อง วารสารด้านเศรษฐศาสตร์ ภาษาไทย จำนวน 18 ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ จำนวน 82 ชื่อเรื่อง วารสารอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 225 ชื่อเรื่อง และฐานข้อมูลออนไลน์จำนวน 16 ฐาน รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศในรูปดิจิทัล โดยมีจุดให้บริการทั้งที่ส่วนกลาง และผ่านเครือข่ายการให้บริการห้องสมุดสาขา ณ ห้องสมุดศูนย์วิทยพัฒนาของมหาวิทยาลัย จำนวน 10 แห่งทั่ว

ประเทศ ทั้งนี้จัดให้มีฐานข้อมูลกลางของทรัพยากรสารสนเทศที่ให้บริการในห้องสมุดทุกแห่งผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บริการนำส่งเอกสารแก่นักศึกษาทั้งทางอิเล็กทรอนิกส์และไปรษณีย์ บริการยืมระหว่างห้องสมุดกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ 24 แห่ง บริการยืมระหว่างกัน (reciprocal borrowing) กับกลุ่มห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคจำนวน 20 แห่งทั่วประเทศ รวมทั้งบริการพื้นฐานข้อมูลทางวิชาการในสาขาต่างๆ

2) ระดับท้องถิ่น โดยสำนักบรรณสารสนเทศร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กรุงเทพมหานคร และกรมราชทัณฑ์ เพื่อการจัดตั้งศูนย์บริการในระดับท้องถิ่น คือ ศูนย์บริการการศึกษาเฉพาะกิจมม มสธ. ในห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดทั่วประเทศ ห้องสมุดประชาชนของกรุงเทพมหานคร และห้องสมุดเรือนจำ/ทัณฑสถาน นอกจากนั้นยังมีความร่วมมือกับโรงเรียนมหาวิทยาลัย จังหวัดสงขลา และหอสมุดศรีมั่งคณาภิเษก วังไกลกังวล ในการจัดตั้งศูนย์วิทยบริการบัณฑิตศึกษา ศูนย์ดังกล่าวให้บริการเอกสารการสอนของมหาวิทยาลัย และสื่อการสอนอื่นๆ แก่นักศึกษาในท้องถิ่นและเขตพื้นที่ให้บริการ รวมทั้งบริการพื้นฐานที่สำคัญ

2.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศเพิ่มเติมในห้องสมุด นอกจากนั้นยังสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบห้องสมุดดิจิทัล เพื่อขยายขอบเขตการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศแก่นักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลให้กว้างขวางขึ้น

ในส่วนของสำนักบรรณสารสนเทศ ได้จัดตั้งคณะทำงานเลือกสรรสื่อการศึกษา ซึ่งมีผู้แทนจากสาขาวิชาทั้งหมด และให้คณาจารย์จากสาขาวิชา สำนัก และเจ้าหน้าที่จากทุกหน่วยงานได้เสนอรายชื่อทรัพยากรสารสนเทศ เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ยิ่งกว่านั้นยังมีการศึกษาความต้องการของคณาจารย์เป็นประจำทุกปี

ในส่วนบริการห้องสมุด ได้จัดช่องทางขอใช้บริการที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบวิทยุ โทรทัศน์ โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และผ่านเว็บของห้องสมุด ที่นักศึกษาสามารถติดต่อและขอใช้บริการได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะบริการช่วยค้นคว้า และบริการพื้นฐานข้อมูลทางวิชาการ และจัดบริการนำส่งเอกสารแก่นักศึกษาทั้งทางอิเล็กทรอนิกส์และทางไปรษณีย์

ในด้านห้องสมุดดิจิทัล มีส่วนที่ให้บริการแก่นักศึกษาทุกระดับ ได้พัฒนาทรัพยากรสารสนเทศทางวิชาการในรูปแบบดิจิทัล เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของมหาวิทยาลัย เอกสารการสอนชุดวิชาของมหาวิทยาลัยฉบับก่อนการปรับปรุงครั้งล่าสุด เอกสารด้านนันทวิศึกษา เป็นต้น สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ได้จัดบริการพื้นฐานข้อมูลทางวิชาการที่หลากหลายในสาขาที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นฐานข้อมูลบรรณานุกรม ฐานข้อมูลเอกสารฉบับเต็ม หนังสือและวารสารอิเล็กทรอนิกส์ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย เป็นต้น

โดยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั่วประเทศสามารถเข้าใช้ผ่านบัญชีของนักศึกษาในระบบบริการอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย

2.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

มีคณะกรรมการเลือกสรรสื่อการศึกษา ของสำนักบรรณสารสนเทศ ทำหน้าที่คัดเลือกและประสานงานการจัดซื้อทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท เพื่อให้บริการในระบบห้องสมุด และประเมินความเพียงพอ จากความต้องการใช้ของคณาจารย์ และนักศึกษา ทั้งในด้านระบบห้องสมุดในระดับต่างๆ และห้องสมุดดิจิทัล ขณะเดียวกัน ยังมีการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการของห้องสมุดเป็นประจำทุกปี

3. การบริหารคณาจารย์

3.1 การรับอาจารย์ใหม่

3.1.1 กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช โดยคำนึงถึงคุณวุฒิการศึกษา ความรู้ และประสบการณ์ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของสาขาวิชา

3.1.2 มีกระบวนการรับสมัครอาจารย์ใหม่ โดยกองการเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

3.1.3 มีกระบวนการสอบคัดเลือกอาจารย์ใหม่ ทั้งภาคฝึกปฏิบัติ และสัมภาษณ์ความเหมาะสมกับตำแหน่งตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

3.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร ในรูปของคณะกรรมการต่างๆ ดังนี้

คณะกรรมการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร มีหน้าที่ จัดทำหัวข้อต่างๆ ตามแนวทางการจัดทำเอกสารหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีหน้าที่ ดังนี้

1) จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณา วางแผน ติดตาม ทบทวน การดำเนินงานหลักสูตร

2) บริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

3) พิจารณาจัดทำแผนการผลิตชุดวิชาในภาพรวมของหลักสูตร โดยประสานงานกับคณะกรรมการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการกลุ่มผลิตหรือปรับปรุงชุดวิชา คณะกรรมการบริหารชุดวิชา (คบ.ช.) ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี และคณะกรรมการผลิตหรือปรับปรุงและบริหารชุดวิชาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา รวมทั้งการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ. 3) และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ. 4) (ถ้ามี) เพื่อเสนอสาขาวิชาและสภาวิชาการ

4) ประเมิน วิเคราะห์ รวบรวม และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ดังนี้

(1) รายงานรายการการศึกษาต่อสาขาวิชาและสภาวิชาการ ได้แก่ รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (มคอ. 5) รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ. 6) (ถ้ามี)

(2) รายงานรายปีการศึกษาต่อสาขาวิชาและสภาวิชาการ ได้แก่ รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ. 7)

- (3) รายงานผลการประเมินหลักสูตรรอบ 5 ปี ต่อสาขาวิชา สภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัย
- 5) ติดตามบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต โดยใช้ผลการประเมินจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
- 6) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการประเมิน
- 7) ปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี
- 8) หน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชา มีหน้าที่ ดังนี้

- 1) กำหนดโครงสร้างเนื้อหาวิชาเป็นหน่วยการสอน 15 หน่วย โดยแบ่งเนื้อหาเป็นตอนและวางแผนการผลิต แล้วเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาทราบ
- 2) พิจารณาให้ความเห็นชอบในสัดส่วนการผลิตเนื้อหาวิชาในกรณีที่มีผู้ผลิตหลายคนในแต่ละหน่วยและให้ความเห็นชอบการนำผลงานทางวิชาการของผู้ทรงคุณวุฒิอื่นมาใช้ประกอบชุดวิชาที่รับผิดชอบการผลิต
- 3) กำหนดผู้รับผิดชอบการผลิตเนื้อหาวิชาแต่ละหน่วยการสอน
- 4) พิจารณากำหนดรายละเอียดของสื่อปฏิสัมพันธ์
- 5) พิจารณาความเหมาะสมในการใช้สื่อโสตทัศน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเสริมอื่นๆ ประกอบชุดวิชาที่รับผิดชอบ
- 6) พิจารณาให้ความเห็นชอบการแบ่งเนื้อหาวิชาในระดับหัวเรื่องที่ได้รับผิดชอบการผลิตเสนอมา
- 7) พิจารณารายละเอียดของแนวการศึกษาดำเนินการที่ผู้รับผิดชอบการผลิตเสนอ โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกันระหว่างวัตถุประสงค์และกิจกรรมการศึกษา
- 8) พิจารณาเนื้อหาของประมวลสาระชุดวิชาตามที่ได้รับผิดชอบการผลิตเสนอ โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกับแนวการศึกษาและวัตถุประสงค์ของชุดวิชา
- 9) วินิจฉัยปัญหาทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชุดวิชาที่รับผิดชอบ
- 10) รายงานความก้าวหน้าในการผลิตชุดวิชาที่รับผิดชอบต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาเป็นรายเดือน
- 11) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตชุดวิชาที่รับผิดชอบตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชามอบหมาย
- 12) วางแผนการจัดการเรียนการสอนประจำภาคการศึกษาของชุดวิชาที่รับผิดชอบ
- 13) พิจารณาเสนอรายชื่ออาจารย์สัมนาเสริมและสัมนาเข้มประจำชุดวิชา
- 14) พิจารณาเสนอรายละเอียดขั้นตอนในการวัดและประเมินผลการศึกษาระหว่างการเรียนการสอนได้
- 15) พิจารณาจัดทำรายงานการประเมินผลการใช้ชุดวิชาที่รับผิดชอบต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา
- 16) รายงานสถานภาพในการบริหารชุดวิชาที่รับผิดชอบต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำ

สาขาวิชาเป็นระยะๆ

17) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารชุดวิชาที่รับผิดชอบตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชามอบหมาย

คณะกรรมการปรับปรุงและบริหารชุดวิชา มีหน้าที่ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์เนื้อหาสาระที่จะปรับปรุงและกำหนดสัดส่วนในการปรับปรุงชุดวิชาระดับบัณฑิตศึกษา
- 2) เสนอผู้ปรับปรุงและผู้ร่วมปรับปรุงชุดวิชาระดับบัณฑิตศึกษาแต่ละหน่วย
- 3) พิจารณาปรับปรุงสื่อหลักและสื่อเสริมที่เกี่ยวข้องกับชุดวิชาระดับบัณฑิตศึกษาที่ทำการปรับปรุงให้มีความเหมาะสม ทันสมัยและสอดคล้องกัน
- 4) พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับรายละเอียดการสัมมนาเสริม/เข้มชุดวิชาระดับบัณฑิตศึกษาต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา
- 5) พิจารณาความเหมาะสมในวิธีการ ขั้นตอน และเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการสัมมนาเสริม/เข้ม ระหว่างเรียนและการสอบไล่
- 6) จัดทำรายงานผลการปรับปรุงชุดวิชาระดับบัณฑิตศึกษาต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาเป็นประจำทุกเดือน
- 7) บริหารชุดวิชาตามแนวปฏิบัติเช่นเดียวกับคณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชาระดับบัณฑิตศึกษา

3.3 การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ

มีเกณฑ์การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่เป็นผู้มีประสบการณ์ตรง หรือ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือไม่ต่ำกว่าปริญญาโทที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์เทียบเท่าอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษามาร่วมในคณะกรรมการผลิต/ปรับปรุงและบริหารชุดวิชา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ สอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

4. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

4.1 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

มหาวิทยาลัยมีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของบุคลากรสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานตำแหน่ง เช่น สำนักพิมพ์ สำนักบริการการศึกษา สำนักคอมพิวเตอร์ ฯลฯ ตามนโยบาย “รวมบริการประสานภารกิจ” ของมหาวิทยาลัย

4.2 การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

มหาวิทยาลัยมีการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนเป็นประจำทุกปี

5. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

5.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และอื่นๆ แก่นักศึกษา

5.1.1 มีระบบการให้คำปรึกษาทางวิชาการ โดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบตอบปัญหาและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาผ่านช่องทางที่หลากหลาย ได้แก่ จดหมาย โทรศัพท์ มาพบด้วยตนเอง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และกระดานสนทนาบนอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

5.1.2 มีการวิเคราะห์และสรุปปัญหา/ข้อคำถามของนักศึกษา เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำสาขาวิชาพิจารณาแก้ไขปัญหาในภาพรวม

5.1.3 มีระบบการสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษาทั้งในระดับหลักสูตรและระดับชุดวิชาในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา เอกสาร วีซีดี สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แผนการสอนประจำชุดวิชาและประจำหน่วยการสอน เป็นต้น

5.1.4 มีการจัดปฐมนิเทศแก่นักศึกษา โดยคณาจารย์ และสื่อในรูปแบบอื่นๆ เช่น คู่มือ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ซีดี วีซีดี เว็บไซต์ Webcasting เป็นต้น

5.1.5 มีการจัดบริการสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม อบรมเข้ม ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา

5.2 การอุทธรณ์ของนักศึกษา

เมื่อมหาวิทยาลัยพิจารณาและมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยในเรื่องใดแล้ว หากนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยนั้น ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง หรือคำวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

6. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

6.1 การประเมินผลผลิตของหลักสูตร

6.1.1 มีผลการศึกษาเพื่อประเมินความพึงพอใจของนายจ้าง/ผู้ประกอบการ หรือผู้ใช้บัณฑิต

6.1.2 มีผลการศึกษาดูตามการทำงานของบัณฑิต และความพึงพอใจของบัณฑิตแต่ละหลักสูตร

6.2 ประเด็นอื่นๆ

6.2.1 มีการสมัครเป็นสมาชิก สมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย

6.2.2 มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อเรียนรู้ร่วมกัน กับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมี บันทึกความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กับ สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2554

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓
2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)	✓	✓	✓
3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓
4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 หลังสิ้นสุดภาคการศึกษา ภายใน 60 วัน หลังสอบไล่	✓	✓	✓
5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 90 วัน หลังสอบไล่	✓	✓	✓
6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓
7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓
8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓
9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓
10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนา วิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓
11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/ บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0		✓	✓
12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5 จาก คะแนนเต็ม 5.0			✓

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอน จากการประเมินสารสนเทศของชุดวิชา และประเมินจากผลการสอนชุดวิชา ประกอบด้วย

- 1) ผลการประเมินเนื้อหา สื่อ กิจกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล โดยคณะกรรมการกลุ่มผลิต/ปรับปรุง/บริหารชุดวิชา
- 2) ผลการประเมินเนื้อหา สื่อ กิจกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล โดยผู้เรียน

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

เนื่องจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจัดระบบการเรียนการสอนด้วยระบบการศึกษาทางไกล โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น การประเมินทักษะของอาจารย์เกี่ยวกับกลยุทธ์การสอน ได้ดังนี้

- 1) ประเมินทักษะการสอนผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ทักษะการผลิตชุดวิชา ทักษะการเขียนเอกสารการสอน เป็นต้น
- 2) ประเมินทักษะการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การสอนผ่านรายการวิทยุกระจายเสียง การสอนผ่านรายการวิทยุโทรทัศน์ การสอนผ่าน online และ e-Learning เป็นต้น
- 3) ประเมินทักษะการสอนแบบเผชิญหน้า (ถ้ามี) เช่น การสอนเสริม การสัมมนาเสริม การฝึกปฏิบัติเสริมทักษะ การอบรมเข้ม เป็นต้น

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

มหาวิทยาลัยมีการประเมินคุณภาพหลักสูตรในภาพรวม (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 5 ด้าน) โดยสำรวจข้อมูลจากกลุ่มบุคคล ดังนี้

- นักศึกษาปีสุดท้ายที่เข้ารับการอบรมเข้มชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ/บัณฑิตใหม่ (ถ้ามี)
- ผู้ใช้บัณฑิต / ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก / ผู้ประเมินภายนอก

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามตัวบ่งชี้ในหมวดที่ 7 ข้อ 7 โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงาน อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วยทรงคุณวุฒิในสาขาเดียวกัน อย่างน้อย 1 คน ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

4. การทบทวนผลการประเมินและการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

จากสารสนเทศเกี่ยวกับผลการประเมินประสิทธิผลการสอน การประเมินหลักสูตรในภาพรวม และการประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร กรณีพบปัญหาจะมีการปรับปรุงการดำเนินการ เช่น กรณีชุดวิชาที่มีเนื้อหาบางส่วน สื่อ และวิธีการวัดและประเมินไม่ทันสมัย จะจัดทำเอกสารหรือสื่อเพิ่มเติม จัดส่งให้กับนักศึกษา หรือจัดสอนหรือทำกิจกรรมเพิ่มเติมในการอบรมประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนชุดวิชาที่มีนักศึกษาสอบตกมาก มีการให้จัดทำกิจกรรมเพิ่มเติมและตรวจให้คะแนนโดยนำคะแนนไปรวมกับผลการสอบปลายภาค นอกจากนี้มีการปรับรูปแบบการสอนเสริมจากการสอนเสริมปกติ เป็นสอนเสริมแบบเข้ม หรือสอนเสริมผ่านสื่อ หรือจัดอบรมเข้มให้กับนักศึกษา (ในระดับบัณฑิตศึกษามีการจัดสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม ซึ่งจะเอื้อให้อาจารย์สามารถปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหา กลยุทธ์การสอนให้แก่นักศึกษาได้ทุกครั้งที่มีการเปิดสอนในภาคการศึกษาถัดไป)

นอกจากนี้ ได้มีการจัดทำแผนการปรับปรุงหลักสูตรไว้ในแผนปฏิบัติการ โดยต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 5 ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และผู้บัณฑิต

รายนามคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

(ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

ที่ 1257/2551 ลงวันที่ 30 เมษายน 2551)

1. ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ วัฒนสุติกุล	กรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เพียบพร้อม	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สมจินต์ สันถวัณท์	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.ศิริ การเจริญดี	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ กังวานพรศิริ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพล หนูศรี	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.พพนธ์ อุทยานนท์	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์จรินทร์ เทศวานิช	กรรมการและเลขานุการ
10. เจ้าหน้าที่สำนักวิชาการ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ภาคผนวก ข ผลการประชุมคณะกรรมการพิจารณารายงานการวิจัยสถาบันเรื่อง
การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ครั้งที่ 1/2561 วันที่ 15 มกราคม 2561

ภาคผนวก ข ผลการประชุมคณะกรรมการพิจารณารายงานการวิจัยสถาบันเรื่อง การประเมินหลักสูตร
 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ครั้งที่ 1/2561 วันที่ 15 มกราคม 256

ผลการประชุมคณะกรรมการพิจารณารายงานการวิจัยสถาบันเรื่อง
 การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ครั้งที่ 1/2561
 วันที่ 15 มกราคม 2561

ณ ห้องประชุม 2006 อาคารวิชาการ 3 ชั้น 2

คณะกรรมการได้พิจารณารายงานการวิจัยสถาบันเรื่อง “การประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช” ผลการพิจารณามีดังนี้

ผลการพิจารณาในภาพรวม

1. ปก ให้ปรับตามแบบฟอร์ม (ดั่งแนบ)
2. ให้เพิ่มบทสรุปสำหรับผู้บริหาร
3. ให้เพิ่มบทคัดย่อภาษาอังกฤษ (Abstract)
4. ให้ปรับวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ตรงกันในทุกแห่งที่กล่าวถึง
5. ให้แนบหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่เพื่อให้เห็นภาพว่าหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่ เป็นอย่างไร
 ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตร จำนวนชุดวิชา เนื้อหาแต่ละชุดวิชา ส่วนการวัดผลประเมินตามรูปแบบและ
 หลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย
6. ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือการวิจัยในภาคผนวก
7. ตรวจสอบความถูกต้องของการพิมพ์ เช่น หน้า ค (บรรทัดที่ 3 จากล่าง) คำว่า พยายาม หน้า 1
 (บรรทัดที่ 5 จากล่าง) คำว่า มีคุณคุณลักษณะ เป็นต้น

ผลการพิจารณาในรายละเอียด

1. ให้เพิ่มบทสรุปสำหรับผู้บริหาร
2. บทคัดย่อ
 - 2.1 บทคัดย่อภาษาไทยให้ปรับความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A4
 - 2.2 วัตถุประสงค์การวิจัยปรับให้เหมือนในเนื้อหาที่ปรับใหม่
 - 2.3 ให้เพิ่มบทคัดย่อภาษาอังกฤษ (Abstract)
3. สารบัญ ให้ปรับเรียงข้อมูลส่วนต้นใหม่ ดังนี้
 บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ/คำนำ

สารบัญ

สารบัญตาราง

4. บทที่ 1 บทนำ

4.1 **วัตถุประสงค์การวิจัย** ยังไม่เห็นภาพว่าจะได้ร่างหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่อย่างไร
ดังนั้นที่ประชุมเห็นควรให้ปรับวัตถุประสงค์ใหม่ ดังนี้

4.1.1 วัตถุประสงค์ข้อ 1) เพื่อประเมินหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในด้าน ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตร
และผลการใช้หลักสูตร (ทั้งนี้ให้นักวิจัยยุบรวมวัตถุประสงค์การวิจัย (เดิม) ข้อ 1) - 4) มาไว้ภายใต้วัตถุประสงค์ที่
ปรับใหม่

4.1.2 วัตถุประสงค์ข้อ 2) เพื่อปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในด้านวัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา
หลักสูตร เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน และวิธีการจัดกระบวนการเรียนการสอน

4.1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย “ข้อ 5) (เดิม) เพื่อประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรโดยหน่วยงาน
สนับสนุน” ควรตัดออก เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ให้นักวิจัยพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

4.2 นิยามศัพท์/นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

4.2.1 นิยามศัพท์ข้อ 3) กระบวนการใช้หลักสูตร ให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจาก
หน่วยงานสนับสนุนไม่ใช่ผู้ใช้หลักสูตร

4.2.2 นิยามศัพท์ข้อ 4) คณะกรรมการบริหารชุดวิชา และ ข้อ 5 ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้
บัณฑิต/นายจ้าง ให้ตัดออกทั้ง 2 ข้อ เนื่องจากได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 แล้ว

4.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (หน้า 4) ให้ปรับเป็น ประโยชน์ที่ได้รับ

5. บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

5.1 หน้า 5 ย่อหน้าแรก ระบุว่า เนื้อหาในบทที่ 2 ประกอบด้วย 3 ส่วน แต่ในเนื้อหา มี 4 ส่วน
ให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

5.2 ข้อ 2.1 ความหมาย องค์ประกอบ และความสำคัญของการประเมินหลักสูตร ให้เพิ่ม
รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร รูปแบบประเมินหลักสูตรมีอะไรบ้าง และใช้รูปแบบใดในการ
ประเมินหลักสูตร

5.3 ข้อ 2.2 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ให้ขยายความเพิ่มเติม

6. บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

6.1 ชื่อบท วิธีการดำเนินการวิจัย ให้แก้เป็น วิธีดำเนินการวิจัย

6.2 ข้อ 3.1 รูปแบบการวิจัย (หน้า 13)

6.2.1 ย่อหน้าแรก ข้อความที่ระบุว่า “การวิจัยเรื่องโครงการศึกษาแนวทางเพิ่มจำนวน นักศึกษาระดับปริญญาตรี....” ให้ปรับแก้ชื่อเรื่องให้ตรงกับเรื่องที่ทำการวิจัย

6.2.2 ย่อหน้าแรก ข้อความที่ระบุว่า ...เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ให้แก้ เป็น การวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research)

6.3 ข้อ 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (หน้า 13) ให้แก้เป็น ข้อ 3.2 ผู้ให้ข้อมูล

6.3.1 ข้อ 1) ประชากร (หน้า 13) ให้แก้เป็น ข้อ 1) ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยใครบ้าง จำนวนเท่าไร

6.3.2 หน้า 13 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานสนับสนุน จำนวน 11 คน ให้นักวิจัย พิจารณาอีกครั้งหนึ่งเนื่องจากไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

6.3.3 ข้อ 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล (หน้า 16) ให้ปรับใหม่ โดยไม่ต้องแยกเป็น ข้อ 3.5.1 และข้อ 3.5.2 ทั้งนี้ให้เขียนเป็นความเรียงว่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์

6.3.4 เนื่องจากเป็นการวิจัยประเมินผล ดังนั้นควรมีเกณฑ์การประเมินผลด้วย

7. บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ให้ปรับใหม่ โดยให้นำเสนอตารางข้อมูล พร้อมการบรรยายตาราง และในการบรรยายตาราง ควรระบุว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินหรือไม่

7.2 ขาดการเสนอ (ร่าง) โครงสร้างหลักสูตรปรับปรุง/หลักสูตรใหม่

7.3 หน้า 18 ย่อหน้าแรก บรรทัดแรก ข้อความที่ระบุว่า...ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ให้แก้ คำที่ขีดเส้นใต้เป็น ผู้ให้ข้อมูล และให้แก้ไขในที่อื่นที่กล่าวถึงด้วย

7.4 หน้า 41-51 ตั้งแต่ ข้อ 4.2.6 ผลการประเมินกระบวนการ...โดยหน่วยงานสนับสนุนของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ควรตัดออกทั้งหมด เนื่องจากไม่ได้เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

8. บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

8.1 ให้นักวิจัยปรับตามบทที่ 4 ที่ปรับใหม่

8.2 หน้า 59-61 ข้อ 5) บทบาทของหน่วยงาน....ควรตัดออก

8.3 หน้า 63 ย่อหน้าแรก ควรตัดออก

9. ภาคผนวก ให้นักวิจัยตรวจสอบเครื่องมือแต่ละชุดให้สอดคล้องกัน เช่น หน้า 88 ภาคผนวก 4 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า) แต่ในรายละเอียดของแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นต้น

10. การแก้ไข ให้ปรับแก้ไขภายใน 120 วันนับตั้งแต่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา โดยส่งรายงานฉบับแก้ไข ให้ฝ่ายวิจัยสถาบัน จำนวน 7 ชุด และมอบฝ่ายเลขานุการจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณารายงานฉบับแก้ไข อีกครั้งหนึ่ง

ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัย

- ค-1 แบบสอบถามสำหรับประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา
- ค-2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา วิชาเอกเศรษฐศาสตร์: ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ค-3 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ : ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
- ค-4 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า) : ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ค-5 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า : วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ค-6 แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต: ความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ค-7 แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิต/ตัวบัณฑิตเอง: ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ค-8 แบบสอบถามสำหรับหน่วยงานสนับสนุน: ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการเรียนการสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ค-9 ประเด็นคำถามสนทนากลุ่ม

ภาคผนวก ค-1

**แบบสอบถามสำหรับประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา: ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประเมินหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้เพื่อการวางแผนปรับปรุงหลักสูตร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา และความคิดเห็นเกี่ยวกับคำอธิบายและวัตถุประสงค์ชุดวิชาที่รับผิดชอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและสื่อการสอน

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆที่เกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร การใช้และการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

ชื่อ-นามสกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ.....

ประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา.....

การปรับปรุงคำอธิบายชุดวิชา และวัตถุประสงค์ชุดวิชา

(.....) ไม่มีการปรับปรุงจากของเดิม

(.....) มีการปรับปรุงจากของเดิม

คำอธิบายชุดวิชาที่ปรับปรุง.....

.....

วัตถุประสงค์ชุดวิชาที่ปรับปรุง.....

.....

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

ท่านคิดว่ากระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน

ท่านคิดว่าสื่อการสอนที่ใช้อยู่ในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ความคิดเห็นอื่นๆ และข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร

ท่านคิดว่าในการจัดการเรียนการสอนการดำเนินการใช้หลักสูตรที่ผ่านมามีปัญหา/อุปสรรค ในเรื่องใดและอย่างไรบ้าง

.....

ท่านมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จะปรับปรุงใหม่ในด้านใดและอย่างไรบ้าง

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค-2

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา วิชาเอกเศรษฐศาสตร์: ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมิน จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา / ปรับปรุงหลักสูตร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริง หรือตามความคิดเห็นของท่าน
2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 6 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา
 - ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ
 - ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร
 - ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาวิชาโดยรวมที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม)

ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ที่มีลำดับคะแนน 5 อันดับ (5 4 3 2 1) นั้นจัดลำดับคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

1.1 เพศ (.....) ชาย (.....) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 อาชีพ ตำแหน่ง.....

1.4 หัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาของนักศึกษา

ชื่อ ตำแหน่ง

ที่อยู่.....

..... โทรศัพท์

1.5 วุฒิการศึกษาที่นักศึกษาใช้ในการสมัครเข้าศึกษา

ปริญญาตรี (โปรดระบุ)

สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

2.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

ท่านเห็นว่าสื่อการสอนประเภทต่างๆ ต่อไปนี้มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่อยู่ในหลักสูตรมากน้อยเพียงใด

สื่อการสอน	ความเหมาะสมของสื่อ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
e – learning					
DVD					
MP3					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					
.....					

2.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ มีมากน้อยเพียงใด

สื่อ/การสอน	ประโยชน์ที่ได้รับ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
การสัมมนาเสริม					
บทเรียน e-learning					
DVD					
MP3					
การสร้างเครือข่ายระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					
.....					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

การที่ท่านเข้ารับการศึกษาในหลักสูตร ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่างๆของหลักสูตร ตลอดจนการจัดแบ่ง
โปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม
และความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมมากน้อยเพียงใด

ประเด็น	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทาง เศรษฐศาสตร์					
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค อย่างเป็นระบบ					
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับมอบ					
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความ ต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ					
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและ คุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่					
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษา ที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา					
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม					
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม					
11. คุณภาพการสอนโดยรวม					

[illegible]

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

การเข้ารับการศึกษาศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ที่ผ่านมา ท่านมีปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรในประเด็นต่างๆ อย่างไรบ้าง

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.สื่อการสอน - ประมวลสาระชุดวิชา (โปรดระบุ ✓ หน้าชุดวิชา 60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง		
.....60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์		
.....60723 เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร		
.....60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม		
.....60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร		
.....60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน		
.....60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ		
.....60795 วิทยานิพนธ์		
.....60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ		
.....60796 การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์		
- เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)		
- แนวการศึกษา		
- DVD		

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
- MP3		
2. การสัมมนาเสริม/การบริการที่เกี่ยวข้อง - การสัมมนาเสริม		
- e – learning		
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....		
3. เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตร (โปรดระบุชุดวิชา)		
4.การให้บริการอื่นๆ (โปรดระบุ)		

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม - โปรดระบุชุดวิชา)

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค-3

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ : ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมิน จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา / ปรับปรุงหลักสูตร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริง หรือตามความคิดเห็นของท่าน
2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 6 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา
 - ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร
 - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ
 - ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร
 - ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาวิชาโดยรวมที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม)

ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ที่มีลำดับคะแนน 5 อันดับ (5 4 3 2 1) นั้นจัดลำดับคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

1.1 เพศ (.....) ชาย (.....) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 อาชีพ ตำแหน่ง.....

1.4 หัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาของนักศึกษา

ชื่อ ตำแหน่ง

ที่อยู่.....

..... โทรศัพท์

1.5 วุฒิการศึกษาที่นักศึกษาใช้ในการสมัครเข้าศึกษา

ปริญญาตรี (โปรดระบุ)

สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

2.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

ท่านเห็นว่าสื่อการสอนประเภทต่างๆ ต่อไปนี้มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่อยู่ในหลักสูตรมากน้อยเพียงใด

สื่อการสอน	ความเหมาะสมของสื่อ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
e – learning					
DVD					
MP3					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					
.....					

2.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ มีอย่างน้อยเพียงใด

สื่อ/การสอน	ประโยชน์ที่ได้รับ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
การสัมมนาเสริม					
บทเรียน e-learning					
DVD					
MP3					
การสร้างเครือข่ายระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

การที่ท่านเข้ารับการศึกษาในหลักสูตร ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่างๆของหลักสูตร ตลอดจนการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม และความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมมากน้อยเพียงใด

ประเด็น	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์					
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ					
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ					
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่					
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา					
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม					
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม					
11. คุณภาพการสอนโดยรวม					

[illegible]

ชุดวิชาในหลักสูตร	ผลที่ได้รับ														
	ความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและเครื่องมือทาง เศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ชุดวิชา					ความสามารถในการ วิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ ที่ได้รับจากการศึกษาชุด วิชา					การนำความรู้ที่ได้รับจาก ชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ใน การปฏิบัติงานและการ ประกอบอาชีพ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
60795 วิทยานิพนธ์															
60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ															
60796 การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ มหาดบัณฑิตเศรษฐศาสตร์															

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

การเข้ารับการศึกษานี้ในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจที่ผ่านมา ท่านมีปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรในประเด็นต่างๆ อย่างไรบ้าง

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.สื่อการสอน - ประมวลสาระชุดวิชา (โปรดระบุ หน้าชุดวิชา)		
.....60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง		
.....60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและ การวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์		
.....60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม และการจัดการอุตสาหกรรม		
.....60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ใน องค์กร		
.....60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการ จัดการทางการเงิน		

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
.....60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ		
.....60730 เศรษฐศาสตร์การจัดการและ การประยุกต์		
.....60731 การบริหารความเสี่ยงของ องค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์		
.....60795 วิทยานิพนธ์		
.....60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ		
.....60796 การอบรมเข้มเสริม ประสบการณ์หาค้นคว้าอิสระ		
- เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)		
- DVD		
- MP3		
2. การสัมมนาเสริม/การบริการที่ เกี่ยวข้อง - การสัมมนาเสริม		
- e – learning		
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....		
3. เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตร (โปรดระบุชุดวิชา)		

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
4.การให้บริการอื่นๆ (โปรดระบุ)		

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม - โปรดระบุชุดวิชา)

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค-4

แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า : วิชาเอกเศรษฐศาสตร์) :

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมิน จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา / ปรับปรุงหลักสูตร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริง หรือตามความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่รับจากการสอนและสื่อการสอน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาวิชาโดยรวมที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม)

ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ที่มีลำดับคะแนน 5 อันดับ (5 4 3 2 1) นั้นจัดลำดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศิษย์เก่า

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 อาชีพ ตำแหน่ง

1.4 หัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่า

ชื่อ ตำแหน่ง

ที่อยู่.....

..... โทรศัพท์

1.5 วุฒิการศึกษาที่ศิษย์เก่าใช้ในการสมัครเข้าศึกษา

ปริญญาตรี (โปรดระบุ)

สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

2.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

ท่านเห็นว่าสื่อการสอนประเภทต่างๆ ต่อไปนี้มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่อยู่ในหลักสูตรมากน้อยเพียงใด

สื่อการสอน	ความเหมาะสมของสื่อ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
e – learning					
DVD					
MP3					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					
.....					

2.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ มีมากน้อยเพียงใด

สื่อ/การสอน	ประโยชน์ที่ได้รับ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
การสัมมนาเสริม					
บทเรียน e-learning					
DVD					
MP3					
การสร้างเครือข่ายระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

การที่ท่านเข้ารับการศึกษาในหลักสูตร ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่างๆของหลักสูตร ตลอดจนการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม และความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมมากน้อยเพียงใด

ประเด็น	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์					
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ					
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ ท้นต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ					
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่					
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา					
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม					
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม					
11. คุณภาพการสอนโดยรวม					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

การที่ท่านเข้ารับการศึกษาในหลักสูตร ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่างๆของหลักสูตร ตลอดจนการจัดแบ่ง
โปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม
และความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมมากน้อยเพียงใด

ประเด็น	$\bar{x}$	sd
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลัก วิชาการทางเศรษฐศาสตร์		
2. สามารถนำหลักวิชาการทาง เศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
3. สามารถนำหลักวิชาการทาง เศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ		
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะใน การวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งใน ระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็น ระบบ		
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มี วิสัยทัศน์ ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ		
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่ สอดคล้องกับความต้องการต่อการ พัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ		
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มี จริยธรรมและคุณธรรมในการ ปฏิบัติหน้าที่		

ประเด็น	$\bar{x}$	sd
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่ง โปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการ ลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา		
9. ความทันสมัยของเนื้อหาใน หลักสูตรโดยรวม		
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของ หลักสูตรโดยรวม		
11. คุณภาพการสอนโดยรวม		

ชุดวิชาในหลักสูตร	ผลที่ได้รับ														
	ความรู้ความเข้าใจทฤษฎีและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับชุดวิชา					ความสามารถในการวิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชา					การนำความรู้ที่ได้รับจากชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง															
60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์															
60723 เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร															
60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม															
60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร															
60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน															
60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ															
60795 วิทยานิพนธ์															
60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ															
60796 การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ มหับัณฑิตเศรษฐศาสตร์															

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

การเข้ารับการศึกษาศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ที่ผ่านมา ท่านมีปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรในประเด็นต่างๆ อย่างไรบ้าง

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.สื่อการสอน - ประมวลสาระชุดวิชา (โปรดระบุ หน้าชุดวิชา)		
.....60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง		
.....60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์		
.....60723 เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร		
.....60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม		
.....60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร		
.....60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน		
.....60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ		
.....60795 วิทยานิพนธ์		
.....60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ		
.....60796 การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์		
- เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)		
- แนวการศึกษา		
- DVD		

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
- MP3		
2. การสัมมนาเสริม/การบริการที่เกี่ยวข้อง - การสัมมนาเสริม		
- e – learning		
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....		
3. เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตร (โปรดระบุชุดวิชา)		
4.การให้บริการอื่นๆ (โปรดระบุ)		

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม - โปรดระบุชุดวิชา)

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค-5

แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต (ศิษย์เก่า : วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตร ข้อมูลที่ได้รับจากการประเมิน จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนา / ปรับปรุงหลักสูตร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริง หรือตามความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาวิชาโดยรวมที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม)

ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหลักสูตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรและผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆ ที่มีลำดับคะแนน 5 อันดับ (5 4 3 2 1) นั้นจัดลำดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับศิษย์เก่า

1.1 เพศ (.....) ชาย (.....) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 อาชีพ ตำแหน่ง.....

1.4 หัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่า

ชื่อ ตำแหน่ง

ที่อยู่.....

..... โทรศัพท์

1.5 วุฒิกการศึกษาที่ศิษย์เก่าใช้ในการสมัครเข้าศึกษา

ปริญญาตรี (โปรดระบุ)

สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

2.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

ท่านเห็นว่าสื่อการสอนประเภทต่างๆ ต่อไปนี้มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่อยู่ในหลักสูตรมากนักน้อยเพียงใด

สื่อการสอน	ความเหมาะสมของสื่อ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
e – learning					
DVD					
MP3					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					
.....					

2.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ มีมากน้อยเพียงใด

สื่อ/การสอน	ประโยชน์ที่ได้รับ				
	5	4	3	2	1
ประมวลสาระชุดวิชา					
แนวการศึกษา					
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)					
การสัมมนาเสริม					
บทเรียน e-learning					
DVD					
MP3					
การสร้างเครือข่ายระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน					
อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

การที่ท่านเข้ารับการศึกษาในหลักสูตร ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่างๆของหลักสูตร ตลอดจนการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม และความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมมากน้อยเพียงใด

ประเด็น	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์					
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ					
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ					
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่					
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา					
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม					
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม					
11. คุณภาพการสอนโดยรวม					

[illegible]

ชุดวิชาในหลักสูตร	ผลที่ได้รับ														
	ความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและเครื่องมือทาง เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับ ชุดวิชา					ความสามารถในการ วิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจ ที่ได้รับจากการศึกษาชุด วิชา					การนำความรู้ที่ได้รับจาก ชุดวิชาไปประยุกต์ใช้ใน การปฏิบัติงานและการ ประกอบอาชีพ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
60795 วิทยานิพนธ์															
60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ															
60796 การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ มหาดบัณฑิตเศรษฐศาสตร์															

ตอนที่ 5 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการศึกษาในหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตร

การเข้ารับการศึกษานี้ในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจที่ผ่านมา ท่านมีปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรในประเด็นต่างๆ อย่างไรบ้าง

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1.สื่อการสอน - ประมวลสาระชุดวิชา (โปรดระบุ หน้าชุดวิชา)		
.....60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง		
.....60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและ การวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์		
.....60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม และการจัดการอุตสาหกรรม		
.....60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ใน องค์กร		
.....60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการ จัดการทางการเงิน		

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
.....60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ		
.....60730 เศรษฐศาสตร์การจัดการและ การประยุกต์		
.....60731 การบริหารความเสี่ยงของ องค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์		
.....60795 วิทยานิพนธ์		
.....60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ		
.....60796 การอบรมเข้มเสริม ประสบการณ์หาค้นคว้าอิสระ		
- เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)		
- DVD		
- MP3		
2. การสัมมนาเสริม/การบริการที่ เกี่ยวข้อง - การสัมมนาเสริม		
- e – learning		
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....		
3. เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตร (โปรดระบุชุดวิชา)		

ประเด็น	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
4.การให้บริการอื่นๆ (โปรดระบุ)		

ตอนที่ 6 อื่นๆ (เช่น เนื้อหาที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม - โปรดระบุชุดวิชา)

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค-6

แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต: ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต

1. ชื่อ-สกุล บัณฑิต รหัสนักศึกษา
2. หลักสูตรหลักเศรษฐศาสตรบัณฑิต ☐ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ ☐ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
3. ปีที่สำเร็จการศึกษา
4. ชื่อหน่วยงาน
สถานที่ตั้ง
- e-mail address
- โทรศัพท์..... โทรสาร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร (ที่ได้รับการประเมิน) อันจะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประเมินหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้เพื่อการวางแผนปรับปรุงหลักสูตร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต)
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความรู้จากวิชาที่มีในหลักสูตร
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตตามคุณลักษณะของบัณฑิต
ที่พึงประสงค์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ความหมายของระดับความคิดเห็น

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมืออย่างดีของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

- ชื่อ-สกุล (ผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้บัณฑิต)
- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี
- ตำแหน่งงานในปัจจุบัน.....
- ชื่อหน่วยงาน
- สถานที่ตั้ง
- e-mail address
- โทร. โทรสาร
- ประเภทของนายจ้างหรือสถานประกอบการ
☐ หน่วยงานของรัฐ ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ บริษัทเอกชน
☐ เกษตรกร ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานร่วมกับบัณฑิต (ผู้รับประเมิน)
☐ น้อยกว่า 6 เดือน ☐ 6 เดือนถึง 1 ปี ☐ มากกว่า 1 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร		ตอบสนองความต้องการ ของตลาดแรงงานและสังคม				
ข้อที่	รายละเอียด	5	4	3	2	1
1	ผลิตมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2	เสริมสร้างความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับธุรกิจอย่างเป็นระบบ					
3	พัฒนามหาบัณฑิตให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทนต่อเหตุการณ์ มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่					
4	พัฒนาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก่สังคม รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน					

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุง / เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความรู้จากวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณาถึงประโยชน์ของความรู้ที่บรรจุอยู่ในชุดวิชาของหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ว่าถ้าบัณฑิตในหน่วยงานของท่านได้มีความรู้ความเข้าใจด้านต่างๆ ต่อไปนี้จะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้กับการดำเนินงานของหน่วยงานของท่านมากน้อยเพียงใด

ความรู้ด้านต่างๆ	ประโยชน์ที่มีต่อองค์กรของท่าน				
	5	4	3	2	1
1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ (จุลภาค และมหภาค)					
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์					
3. เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรเกษตร					
4. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม					
5. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร					
6. เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน					
7. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ					
8. เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ					
9. เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์					
10. การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์					
11. ประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์					
12. ประสบการณ์ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

คำชี้แจง โปรดพิจารณาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของท่านว่า หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว บัณฑิตมีคุณลักษณะเหล่านี้มากน้อยเพียงใด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับที่	ข้อความ	คุณลักษณะของบัณฑิตตามความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
	1.1 มีความซื่อสัตย์ สุจริต					
	1.2 มีความขยันหมั่นเพียร					
	1.3 มีความพอเพียงและมีวินัย					
	1.4 มีเจตคติที่เหมาะสม					
	1.5 มีวัฒนธรรม คุณธรรม และศีลธรรมอันดี					
	1.6 มีจรรยาบรรณวิชาชีพ					
2	ด้านความรู้และประสบการณ์					
	2.1 มีความรอบรู้ในศาสตร์ที่ศึกษา					
	2.2 มีความรู้รอบในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง					
	2.3 มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้สู่การใช้ประโยชน์					
3	ด้านความคิดและแก้ปัญหา					
	3.1 มีความสามารถในการคิดเชิงระบบ					
	3.2 มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา					
	3.3 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
	3.4 มีความสามารถในการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างดี					
4	ด้านความรับผิดชอบ					
	4.1 มีความรับผิดชอบต่อตนเอง					
	4.2 มีความรับผิดชอบต่อองค์กร					
	4.3 มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมทุกระดับ					
	4.4 มีจิตอาสา และจิตสาธารณะ					
5	ด้านมนุษยสัมพันธ์					
	5.1 มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น					
	5.2 มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
	5.3 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					

ลำดับที่	ข้อความ	คุณลักษณะของบัณฑิตตามความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี					
	6.1 มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารด้านการพูด อ่าน เขียนที่ดี					
	6.2 มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย					
	6.3 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
	6.4 มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน					
	6.5 มีความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอผลการศึกษวิเคราะห์					
7	ด้านทักษะการศึกษาทางไกล และสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง					
	7.1 มีความสามารถในการศึกษด้วยตนเองได้					
	7.2 มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ					
	7.3 มีความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร					

ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และให้ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ

1. ท่านเห็นว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชแล้วมีความรู้และทักษะการทำงานเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

2. ตามความคิดเห็นของท่าน บัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในด้านใดบ้าง

(เรียงลำดับจากหมายเลข 1, 2, ... โดยให้หมายเลขที่ 1 เป็นจุดที่ท่านมีความเห็นมากที่สุด)

2.1 จุดเด่น/จุดแข็ง ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- ☐ มีคุณธรรม จริยธรรม
- ☐ มีความรอบรู้และมีประสบการณ์
- ☐ คิดเป็น แก้ปัญหาได้
- ☐ มีความรับผิดชอบ
- ☐ มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ☐ มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ทักษะการศึกษาทางไกลและ

สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

2.2 จุดที่ควรพัฒนาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- ☐ มีคุณธรรม จริยธรรม
- ☐ มีความรอบรู้และมีประสบการณ์
- ☐ คิดเป็น แก้ปัญหาได้
- ☐ มีความรับผิดชอบ
- ☐ มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ☐ มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ทักษะการศึกษาทางไกลและ

สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

3. คุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น/คาดหวังต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....

.....

.....

.....

5. ท่านจะสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านหรือผู้ที่ท่านรู้จักมาเรียนที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หรือไม่

() สนับสนุน

() ไม่สนับสนุน

เนื่องจาก

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์

.....

.....

.....

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
9/9 หมู่ 9 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

-พับครึ่ง-

ภาคผนวก ค-7

แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้นักศึกษา/ตัวบัณฑิตเอง:
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประเมินหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้เพื่อการวางแผนปรับปรุงหลักสูตร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (บัณฑิต)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ความหมายของระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสม หรือมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมืออย่างดีของท่าน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิต (ตัวมหาบัณฑิตเอง)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาบัณฑิต

1. ชื่อ-สกุล มหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา

2. หลักสูตรหลักเศรษฐศาสตรบัณฑิต ☐ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ ☐ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

3. ปีที่สำเร็จการศึกษา

4. ที่อยู่

.....

.....

e-mail address

โทรศัพท์..... โทรสาร

1. ชื่อ-สกุล บัณฑิต

2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี

3. หลักสูตรหลักเศรษฐศาสตรบัณฑิต ☐ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ ☐ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

4. ปีที่สำเร็จการศึกษา

5. ที่อยู่

.....

e-mail address

โทร. โทรสาร

6. ลักษณะของอาชีพ (โปรดระบุ)

ปัจจุบัน ระยะเวลา.....

อดีต ระยะเวลา.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554

คำชี้แจง โปรดพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันว่าตอบสนองความต้องการของท่านมากน้อยเพียงใด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร		ตอบสนองความต้องการ ของตลาดแรงงานและสังคม				
ข้อที่	รายละเอียด	5	4	3	2	1
1	ผลิตมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2	เสริมสร้างความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับธุรกิจอย่างเป็นระบบ					
3	พัฒนามหาบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ ทนต่อเหตุการณ์ มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่					
4	พัฒนาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก่สังคม รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน					

ถ้าท่านเห็นว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวควรมีการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงให้สามารถสนองความต้องการของท่านในปัจจุบันและในอนาคตให้มากขึ้นนั้น ควรมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความรู้จากวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณาถึงประโยชน์ของความรู้ที่บรรจุอยู่ในชุดวิชาของหลักสูตรที่ในปัจจุบัน ว่าที่ท่านมีความรู้ความเข้าใจวิชาต่างๆ ต่อไปนี้ (ที่ได้เรียน) มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้กับการประกอบอาชีพ หรือการปฏิบัติงานของตัวมหาบัณฑิตเองมากน้อยเพียงใด

วิชา	ประโยชน์ที่มีต่อองค์กรของท่าน				
	5	4	3	2	1
1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง (จุลภาค และมหภาค)					
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์					
3. เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร					
4. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม					
5. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร					
6. เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน					
7. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ					
8. เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ					
9. เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์					
10. การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์					
11. ประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์					
12. ประสบการณ์ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ					

จากวิชาต่างๆที่มีอยู่ในหลักสูตรในปัจจุบันนั้น ท่านคิดว่าเนื้อหาของวิชาต่างๆควรเน้นในเรื่องใดเป็นพิเศษ หรือ เพิ่มวิชาด้านเศรษฐศาสตร์อื่นๆ เพื่อให้มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานงานได้มากขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และให้ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ

1. ท่านเห็นว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชแล้วท่านมีความรู้และทักษะการทำงานเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

2. ตามความคิดเห็นของท่าน มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในด้านใดบ้าง

(เรียงลำดับจากหมายเลข 1, 2, ... โดยให้หมายเลขที่ 1 เป็นจุดที่ท่านมีความเห็นมากที่สุด)

2.1 จุดเด่น/จุดแข็ง ของมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- ☐ มีคุณธรรม จริยธรรม
- ☐ มีความรอบรู้และมีประสบการณ์
- ☐ คิดเป็น แก้ปัญหาได้
- ☐ มีความรับผิดชอบ
- ☐ มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ☐ มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ทักษะการศึกษาทางไกลและ

สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

อื่นๆ

.....

.....

2.2 จุดที่ควรพัฒนาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุโขทัยวิทยาธรมาธิราช

- ☐ มีคุณธรรม จริยธรรม
- ☐ มีความรอบรู้และมีประสบการณ์
- ☐ คิดเป็น แก้ปัญหาได้
- ☐ มีความรับผิดชอบ
- ☐ มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- ☐ มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ทักษะการศึกษาทางไกลและ

สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

อื่นๆ

.....

.....

3. คุณลักษณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุโขทัยวิทยาธรมาธิราชที่จำเป็น/คาดหวังต่อการประกอบอาชีพ/ปฏิบัติงานของท่าน (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุโขทัยวิทยาธรมาธิราช (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

5. ท่านจะสนับสนุนผู้ที่ท่านรู้จักมาเรียนเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุโขทัยวิทยาธรมาธิราชหรือไม่

() สนับสนุน

() ไม่สนับสนุน

เนื่องจาก

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ค-8

แบบสอบถามสำหรับหน่วยงานสนับสนุน: ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนการเรียนการสอนหลักสูตร
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. 2554 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประเมินหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้เพื่อการวางแผนปรับปรุงหลักสูตร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

สำหรับประเด็นคำถามประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานสนับสนุนในการเรียนการสอนและให้บริการการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของมธ. ความคิดเห็นในการให้บริการปัญหาอุปสรรคในส่วนของตนเองและที่สะท้อนจากนักศึกษา และข้อเสนอแนะการให้บริการการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน.....

ตำแหน่งที่รับผิดชอบงานของหน่วยงานในปัจจุบัน.....

2. หน่วยงานของท่านเข้าไปสนับสนุนในการเรียนการสอนและให้บริการการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของมธ. อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. บทบาทหน้าที่หน่วยงานท่านรับผิดชอบและเข้าไปเกี่ยวข้องที่ผ่านมาเห็นว่ามีเหมาะสมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษามากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. การทำหน้าที่ของหน่วยงานของท่านในกรณีดังกล่าว มีปัญหาอุปสรรคในด้านใดและอย่างไรบ้าง เช่น เกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง กฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนจากหน่วยงานภายใน มสธ. เอง ปัญหาด้านบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ปัญหาอุปสรรคที่ได้รับสะท้อนจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาผ่านหน่วยงานของท่าน หรือที่รับรู้มา มีเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6.ข้อเสนอแนะเพื่อให้การให้บริการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมีสัมฤทธิ์ผลในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น มีเรื่องใดบ้าง เช่น การสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม การสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การผลิต/จัดส่งสื่อสิ่งพิมพ์ การให้บริการติดต่อด้านต่างๆ (ทั้งที่เป็นส่วนของหน่วยงานท่านเอง และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องของมสธ.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์

-
- This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

-
- This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

- [illegible]

ภาคผนวก ง สรุปผลความคิดเห็น

ภาคผนวก ง -1

ผลการศึกษาจากความคิดเห็นนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

1.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

สื่อการสอน	$\bar{x}$	sd
ประมวลสาระชุดวิชา	4.3556	0.61
แนวการศึกษา	4.3111	0.70
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	3.8864	0.72
e – learning	4.0000	0.69
DVD	3.3000	1.04
MP3	3.1795	1.07
อื่นๆ (โปรดระบุ)		

1.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่าน

รูปแบบ ต่างๆ

สื่อ/การสอน	$\bar{x}$	sd
ประมวลสาระชุดวิชา	4.5556	0.50
แนวการศึกษา	4.3043	0.55
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	3.7391	0.61
การสัมมนาเสริม	4.4348	0.62
บทเรียน e-learning	4.1818	0.69
DVD	3.3714	0.97
MP3	3.1951	1.05
การสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษาด้วยกัน	4.1463	0.88
อื่นๆ (โปรดระบุ)		

3. ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ประเด็น	$\bar{x}$	sd
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์	4.3696	0.49
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.3478	0.53
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.2609	0.53
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ	4.1087	0.67
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ	4.1304	0.50
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	4.3043	0.70
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่	4.1739	0.61
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเลียนในแต่ละภาคการศึกษา	3.9348	0.57
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม	4.0435	0.56
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม	4.1591	0.53
11.คุณภาพการสอนโดยรวม	4.1667	0.51

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร

ชุดวิชาในหลักสูตร	ผลที่ได้รับ					
	ความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและเครื่องมือ ทางเศรษฐศาสตร์ที่ เกี่ยวกับชุดวิชา		ความสามารถในการ วิเคราะห์ธุรกิจ/ เศรษฐกิจที่ได้รับจาก การศึกษา ชุดวิชา		การนำความรู้ที่ได้รับ จากชุดวิชาไป ประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานและการ ประกอบอาชีพ	
	$\bar{x}$	sd	$\bar{x}$	sd	$\bar{x}$	sd
60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	4.1087	0.57	3.9348	0.53	3.9130	0.69
60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและ การวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	3.6087	0.68	3.5217	0.62	3.4565	0.69
60723 เศรษฐศาสตร์เกษตรและการ จัดการทรัพยากรการเกษตร	4.0000	0.76	4.0000	0.76	3.9091	0.87
60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการ จัดการอุตสาหกรรม	3.5556	1.51	3.3000	1.42	3.5000	1.35
60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร	3.9412	0.65	4.0606	0.66	4.1515	0.67
60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการ จัดการทางการเงิน	4.0952	0.48	4.1220	0.46	3.9750	0.62
60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ	4.0400	0.61	3.9130	0.42	4.0769	0.48
60795 วิทยานิพนธ์	4.0000	0.82	4.0000	0.82	3.8571	0.90
60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ	4.0000	0.72	3.8857	0.72	3.9189	0.76
60796 การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ มหาดบัณฑิตเศรษฐศาสตร์	3.9333	0.46	3.9375	0.44	4.0000	0.53

ภาคผนวก ง - 2

ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

1.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

สื่อการสอน	$\bar{x}$	sd
ประมวลสาระชุดวิชา	4.3478	0.49
แนวการศึกษา	4.3043	0.56
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	3.6522	0.78
e – learning	3.7826	0.74
DVD	3.3750	0.96
MP3	3.3750	1.02
อื่นๆ (โปรดระบุ)		
.....		

1.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ

สื่อ/การสอน	$\bar{x}$	sd
ประมวลสาระชุดวิชา	4.2917	0.46
แนวการศึกษา	4.2083	0.66
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	3.7917	0.72
การสัมมนาเสริม	4.3750	0.65
บทเรียน e-learning	4.0000	0.78
DVD	3.5263	1.07
MP3	3.6190	1.07
การสร้างเครือข่ายระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน	4.0476	0.59
อื่นๆ (โปรดระบุ)		

3. ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ประเด็น	$\bar{x}$	sd
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์	4.4167	0.58
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.2381	0.70
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.2381	0.44
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ	3.9048	0.62
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ ทนต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ	4.0476	0.59
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	4.0952	0.70
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่	4.1429	0.65
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเลียนในแต่ละภาคการศึกษา	4.1905	0.51
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม	4.0952	0.83
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม	4.0476	0.74
11.คุณภาพการสอบโดยรวม	4.0000	0.82

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร

ชุดวิชาในหลักสูตร	ผลที่ได้รับ					
	ความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีและเครื่องมือ ทางเศรษฐศาสตร์ที่ เกี่ยวกับชุดวิชา		ความสามารถในการ วิเคราะห์ธุรกิจ/ เศรษฐกิจที่ได้รับจาก การศึกษาชุดวิชา		การนำความรู้ที่ได้รับ จากชุดวิชาไป ประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานและการ ประกอบอาชีพ	
	$\bar{x}$	sd	$\bar{x}$	Sd	$\bar{x}$	sd
60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	4.1250	0.74	4.0417	0.62	4.0417	0.62
60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณและ การวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	3.8750	0.68	3.8333	0.70	3.7500	0.79
60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและ การจัดการอุตสาหกรรม	4.3333	0.49	4.1818	0.75	4.2000	0.63
60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ใน องค์กร	4.2727	0.65	4.1818	0.60	4.1818	0.87
60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและการ จัดการทางการเงิน	4.1250	0.62	4.0000	0.63	4.1875	0.66
60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ	4.0000	0.00	4.0000	0.00	4.0000	0.00
60730 เศรษฐศาสตร์การจัดการและ การประยุกต์	4.2174	0.42	4.0833	0.58	4.0833	0.65
60731 การบริหารความเสี่ยงของ องค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์	4.4286	0.51	4.1429	0.53	4.0714	0.62
60795 วิทยานิพนธ์	4.5000	0.58	4.5000	0.58	4.5000	0.58
60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ	4.1364	0.99	4.0909	0.97	4.1429	1.11
60796 การอบรมเสริมประสบการณ์ มหาบัณฑิต	3.7333	1.03	3.8000	0.94	3.6429	1.08

ภาคผนวก ง - 3

ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากศิษย์เก่าเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1.ความเหมาะสมของสื่อการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนและสื่อการสอน

1.1. ความเหมาะสมของสื่อการสอน

ท่านเห็นว่าสื่อการสอนประเภทต่างๆ ต่อไปนี้มีความเหมาะสมต่อการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่อยู่ในหลักสูตรมากน้อยเพียงใด

สื่อการสอน	sd	$\bar{x}$
ประมวลสาระชุดวิชา	4.6000	0.55
แนวการศึกษา	4.0000	1.00
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	4.0000	1.00
e – learning	3.0000	1.22
DVD	3.5000	1.91
MP3	3.3333	2.08
อื่นๆ (โปรดระบุ)		
.....		
.....		

1.2 ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการศึกษาในหลักสูตร โดยการสอน การสัมมนาเสริม และสื่อการสอนผ่านรูปแบบต่างๆ

สื่อ/การสอน	$\bar{x}$	sd
ประมวลสาระชุดวิชา	5.0000	0.00
แนวการศึกษา	4.2000	0.84
เอกสารเพิ่มเติม (Supplement)	4.0000	1.00
การสัมมนาเสริม	4.8000	0.45
บทเรียน e-learning	2.8000	1.10
DVD	3.0000	1.41
MP3	2.5000	2.12
การสร้างเครือข่ายระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน	3.4000	1.52
อื่นๆ (โปรดระบุ)		
.....		
.....		

3 .ความคิดเห็นต่อภาพรวมของหลักสูตร

ประเด็น	$\bar{x}$	sd
1. ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์	4.8000	0.45
2. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.6000	0.55
3. สามารถนำหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.8000	0.84
4. ทำให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึกทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคอย่างเป็นระบบ	4.0000	0.71
5. ทำให้สามารถพัฒนาภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ ทันต่อเหตุการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ	3.2000	1.30
6. ได้รับความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการต่อการพัฒนาหน่วยงาน/การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	3.6000	0.55
7. ทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่	2.8000	1.30
8. ความเหมาะสมของการจัดแบ่งโปรแกรมการศึกษาที่จัดให้มีการลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา	3.8000	1.30
9. ความทันสมัยของเนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม	3.8000	0.84
10. ความพึงพอใจต่อคุณภาพของหลักสูตรโดยรวม	4.4000	0.55
11. คุณภาพการสอนโดยรวม	4.2000	0.45

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการศึกษาชุดวิชาต่างๆในหลักสูตร

ชุดวิชาในหลักสูตร	ผลที่ได้รับ					
	ความรู้ความเข้าใจทฤษฎี และเครื่องมือทาง เศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับชุด วิชา		ความสามารถในการ วิเคราะห์ธุรกิจ/เศรษฐกิจที่ ได้รับจากการศึกษาชุดวิชา		การนำความรู้ที่ได้รับจากชุด วิชาไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานและการประกอบ อาชีพ	
	$\bar{x}$	sd	$\bar{x}$	sd	$\bar{x}$	sd
60721 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	4.4000	0.55	3.2000	1.64	3.8000	0.45
60722 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ และการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	3.4000	1.34	3.5000	1.29	3.0000	1.22
60723 เศรษฐศาสตร์เกษตรและ การจัดการทรัพยากรการเกษตร	5.0000	0.00	4.0000	0.00	4.0000	0.00
60724 เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม และการจัดการอุตสาหกรรม	4.5000	0.71	4.5000	0.71	4.5000	0.71
60725 เศรษฐศาสตร์ทรัพยากร มนุษย์ และการจัดการทรัพยากร มนุษย์ในองค์กร	3.0000	0.00	3.000	0.00	3.0000	0.00
60726 เศรษฐศาสตร์การเงินและ การจัดการทางการเงิน	4.5000	0.58	3.5000	0.58	3.2500	1.71
60728 เศรษฐศาสตร์ระหว่าง ประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ	4.0000	1.00	3.6667	0.58	3.6667	0.58
60730 เศรษฐศาสตร์การจัดการ และการประยุกต์	5.0000	0.00	3.0000	0.00	5.0000	0.00
60731 การบริหารความเสี่ยงของ องค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์	4.0000	0.00	4.0000	0.00	4.0000	0.00
60795 วิทยานิพนธ์	4.7500	0.50	4.8000	0.45	4.7500	0.50
60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ	5.0000	0.00	5.0000	0.00	5.0000	0.00
60796 การอบรมเข้มเสริม ประสบการณ์มหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์	3.4000	0.55	2.8000	0.84	2.8000	1.00

ภาคผนวก ง – 4

ผลการศึกษาจากความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา/ผู้ใต้บังคับบัญชาเกี่ยวกับหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
ข้อที่	รายละเอียด	$\bar{X}$	S.D.
1	ผลิตมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.1250	0.64
2	เสริมสร้างความรู้ความสามารถของบัณฑิตให้มีความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับธุรกิจอย่างเป็นระบบ	4.2500	0.71
3	พัฒนามหาบัณฑิตให้เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทันท่วงทีเหตุการณ์ มีจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่	4.3750	0.74
4	พัฒนาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สนองความต้องการแก่สังคม รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน	4.5000	0.53

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของความรู้จากวิชาที่มีในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ประโยชน์ของความรู้จากชุดวิชาต่างๆ	$\bar{X}$	S.D.
1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	3.8750	0.99
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	3.7500	1.04
3. เศรษฐศาสตร์เกษตรและการจัดการทรัพยากรการเกษตร	3.3333	1.03
4. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม	3.5714	0.53
5. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร	3.7143	0.76
6. เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	4.2857	0.49
7. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ	3.2857	0.76
8. เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ	3.3333	0.82
9. เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์	3.7143	0.49
10. การบริหารความเสี่ยงขององค์กรและการจัดการเชิงกลยุทธ์	3.7500	0.89
11. ประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์	3.6667	1.03
12. ประสบการณ์ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ	3.6250	0.52

ภาคผนวก ง – 5

ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากผู้บังคับบัญชา/ผู้ใช้งานเกี่ยวกับ

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ลำดับที่	ข้อความ	$\bar{X}$	SD
1	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.4444	0.55
2	ด้านความรู้และประสบการณ์	3.7500	0.50
3	ด้านความคิดและแก้ปัญหา	4.0000	0.82
4	ด้านความรับผิดชอบ	4.5625	0.56
5	ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.5000	0.68
6	ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี	4.5333	0.66
7	ด้านทักษะการศึกษาทางไกล และสามารถศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	4.7778	0.38

ภาคผนวก ง – 6

ผลการศึกษาจากความคิดเห็นจากประธานคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนการสอนและสื่อการสอน

1) โดยทางด้านความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นมีประธานชุดวิชา 4 ชุดวิชา คือ ชุดวิชา เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน และเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ ต่างมีความเห็นตรงกันว่าในการจัดการสอนนั้นควรมีการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าเป็นหลัก ส่วนการใช้สื่อการสอน ผ่านระบบ e-learning ควรเป็นสื่อเสริม

2) ทางด้านเนื้อหาของบางชุดวิชา (เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม และเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร) ยังมีประเด็นที่ควรมีการปรับปรุงให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และคำอธิบายชุดวิชา ในขณะเดียวกันบางชุดวิชาที่มีเนื้อหาในเชิงเศรษฐศาสตร์มากขึ้นควรมีการปรับปรุง และที่สำคัญเนื้อหาของชุดวิชานอกจากให้มีสอดคล้องกับองค์ความรู้ของชุดวิชานั้นๆแล้ว ควรมีเนื้อหาให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำวิจัย (วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ) และนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้

3) การเรียนการสอนในวิชาเชิงปริมาณการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ที่เป็นอยู่ยังไม่ค่อยมีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถคิดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/IS ได้เท่าที่ควร แม้ว่าเนื้อหาของชุดวิชาดังกล่าวมีส่วนของการทำวิจัยไว้ด้วย ดังนั้นควรมีการปรับปรุงในประเด็นดังกล่าว

ปัญหา/อุปสรรค และความคิดเห็นอื่นๆ

1) การใช้หลักสูตรที่มีจำนวนครั้งของการใช้การสอนผ่านระบบ e-learning มีมากเกินไป ในขณะที่สัมมนาเสริมแบบปกติ (แบบเผชิญหน้า) มีน้อยเกินไปทำให้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาของนักศึกษา เพราะการสอบเผชิญหน้าทำให้นักศึกษากับอาจารย์ และระหว่างนักศึกษาด้วยกันสามารถพบปะกันมากขึ้น นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะในการนำเสนองาน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้มากขึ้น

2) นักศึกษามีปัญหาในการกำหนดหัวข้อทำวิทยานิพนธ์/IS ซึ่งเป็นการยากสำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยทำวิจัยมาก่อน

3) นักศึกษาบางส่วนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นในการสัมมนาเสริม และความตั้งใจในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร

1) ในกรณีที่มีการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ไม่ควรใช้ชุดวิชาวิเคราะห์เชิงปริมาณฯ เป็นวิชาแกน แต่ควรใช้วิชาสถิติเป็นวิชาแกนแทน นอกจากนี้เนื้อหาของชุดวิชาในหลักสูตรควรเป็นวิชาที่เน้นการนำไปใช้หรือประยุกต์มากกว่าวิชาทางด้านแนวคิดหรือทฤษฎี รวมทั้งการมีจุดขายหรือจุดเด่นที่แตกต่างของหลักสูตรเมื่อเทียบกับหลักสูตรทางเศรษฐศาสตร์ของสถาบันอื่นเพื่อให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง

2) เพื่อแก้ปัญหาที่นักศึกษายังมีจุดอ่อนในการกำหนดหรือตั้งหัวข้อการวิจัย ควรมีสอดแทรกกิจกรรมโดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือการให้กิจกรรมที่มอบหมายให้กับนักศึกษาตลอดตั้งหัวข้อวิจัย และส่งมาให้อาจารย์ โดยการให้คะแนน (ถ้าสามารถทำได้) เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาส่งหัวข้อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระมาก่อนที่จะมาสัมมนาเข็มครั้งที่ 1 และการลดเวลาการบรรยาย (lecture) เกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิจัยลง และให้เวลากับอบรมเชิงปฏิบัติการของการนำเสนอหัวข้อให้มากขึ้น ถ้าเป็นไปได้น่าจะให้นักศึกษาทุกคนนำเสนอหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์/IS ในช่วงของการจัดอบรม

ภาคผนวก จ หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหัณทิต (หลักสูตรปรับปรุง พ. ศ. 2559)

ภาคผนวก จ – 1

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
หลักสูตรปรับปรุง พ. ศ. 2559

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

(ชื่อภาษาไทย) เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
(ชื่อภาษาอังกฤษ) Master of Economics Program

2. ชื่อปริญญาและแขนงวิชา

(ชื่อเต็มภาษาไทย) เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
(อักษรย่อภาษาไทย) ศ.ม.
(ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ) Master of Economics
(อักษรย่อภาษาอังกฤษ) M. Econ.

3. วิชาเอก

- 1) วิชาเอกเศรษฐศาสตร์
- 2) วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

36 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท

5.2 ภาษาที่ใช้

- ☒ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทย
☐ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทยและใช้เอกสาร/ตำราในวิชาของหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ
☐ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาต่างประเทศ (ระบุภาษา).....

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

- ☒ เป็นหลักสูตรของสถาบันโดยเฉพาะ
- ☐ เป็นหลักสูตรความร่วมมือกับ.....

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

- ☒ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 กำหนดเปิดสอน ภาคต้น ปีการศึกษา 2560
- ปรับปรุงจากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554
 - สภาวิชาการให้ความเห็นชอบหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 18/2559 เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2559
 - สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 15/2559 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2559

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ปีการศึกษา 2561

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 8.1 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ
- 8.2 นักธุรกิจ
- 8.3 ผู้บริหารงานองค์กร
- 8.4 พนักงานธุรกิจเอกชน/องค์กรระหว่างประเทศ/องค์กรพัฒนาเอกชน
- 8.5 นักวิชาการ/นักวิจัย

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ชื่อ – สกุล	รหัสประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา	
						สถาบัน	ปี
1	รศ.ดร.	นายพอพันธ์ อุยยานนท์	x-xxxx-xxxx 9-06-3	Ph.D.	Economics	University of New England,Australia	2540
				ศ.ม.	เศรษฐศาสตร์ (ศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2529
				ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2525
2	รศ.ดร.	นายมนูญ ไต้ะยามา	x-xxxx-xxxx 9-12-2	D.B.A.	Economics	University of Strathclyde,United Kingdom	2543
				M.A.	Development Studies	Institute of Social Studies, Netherlands	2529
				ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์ระหว่าง ประเทศ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2522
3	รศ.ดร.	นายสมบัติ พันธุ์วิศิษฐ์	x-xxxx-xxxx 5-77-1	ปร.ด.	พัฒนาสังคมและการจัด การสิ่งแวดล้อม	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2555
				วท.ม.	เศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2536
				พบ.ม.	พัฒนาการเศรษฐกิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒน- บริหารศาสตร์	2535
				กศ.บ.	ฟิสิกส์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ (วิทยาเขตบางเขน)	2525
4	รศ.ดร.	นางอรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์	x-xxxx-xxxx 3-85-7	Ph.D.	Land Economics	University of Cambridge, United Kingdom	2536
				M.A.	Rural Development	University of East Anglia, United Kingdom	2526
				B.A.	Politics and Sociology	University of York, United Kingdom	2523
5	อ.ดร.	นางสาวเรวดี จรุงรัตน์พงศ์	x-xxxx-xxxx 5-79-9	Ph.D.	Asia Pacific Studies	Ritsumeikan Asia Pacific University, Japan	2555
				M.Sc.	Environmental Management	National University of Singapore, Singapore	2546
				พบ.ม.	พัฒนาการเศรษฐกิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2539
				วท.บ.	สถิติ (เกียรตินิยม)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ	2536

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชตั้งอยู่ที่ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จัดการเรียนการสอนในระบบการศึกษาทางไกล โดยไม่มีชั้นเรียนปกติ แต่จัดให้มีการสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม อบรมเข้มเสริม ประสพการณ์หาบัณฑิตหรือประสบการณ์วิชาชีพหาบัณฑิต และจัดสอบ ณ สถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น ที่ทำการมหาวิทยาลัย ศูนย์วิทยพัฒนา ศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด และศูนย์บริการการศึกษาเฉพาะกิจในภูมิภาคที่นักศึกษามีภูมิลำเนา

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์และการพัฒนาเศรษฐกิจในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนและมีความเป็นพลวัตมากขึ้น เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจมีข้อจำกัดจากปัจจัยต่างๆ มากขึ้นทั้งจากปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายนอกประเทศ รวมทั้งเป็นเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วยิ่งทำให้เศรษฐกิจโลกมีความมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด พึ่งพาและขึ้นต่อกันมากขึ้น เมื่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของโลกเปลี่ยนแปลงไปในประเทศใดประเทศหนึ่งจะมีผลกระทบต่อประเทศอื่นอย่างรวดเร็ว การพัฒนาประเทศต้องอาศัยองค์ความรู้ทั้งในเชิงทฤษฎี ประสพการณ์และการประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ประเทศไปสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ตลอดจนสังคมโดยรวมได้รับผลประโยชน์ของการพัฒนาดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนากำลังคนในประเทศให้มีความรอบรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ในระดับสูง เพื่อเพิ่มศักยภาพที่เกี่ยวข้องในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างพลวัตได้

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและโลกาภิวัตน์ทำให้สังคมและวัฒนธรรมในประเทศต่างๆ ของโลกเปลี่ยนแปลงไป โดยประเทศที่กำลังพัฒนาจะรับวัฒนธรรมจากประเทศทางด้านตะวันตกซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งส่งผลทำให้ค่านิยม ความคิด การปฏิบัติของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป สังคมในประเทศต่างๆ ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของโลกาภิวัตน์ทำให้สังคมในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายในด้านความคิด วิธีการดำรงชีพ และอาชีพของคนในสังคมเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการที่สังคมไทยกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ ยิ่งจะทำให้ทิศทางและรูปแบบการพัฒนาประเทศ รวมทั้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงตามบริบทที่เปลี่ยนไปด้วย

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี โดยสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องปรับและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยคำนึงถึงการนำวิชาความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ ตลอดจนการปฏิบัติงานท่ามกลางบริบทที่เปลี่ยนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

เปิดโอกาสทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างกว้างขวางในการจัดการเรียน

การสอนโดยใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนการสอนได้ทั่วประเทศ รวมทั้งดำเนินการพัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในสาขาวิชาอื่นของสถาบัน

13.1 ชุดวิชา/รายวิชาที่ต้องเรียนจากสาขาวิชาอื่น

- ไม่มี

13.2 ชุดวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนให้สาขาวิชาหรือหลักสูตรอื่นต้องเรียน

- ไม่มี

13.3 การบริหารจัดการ

- ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มุ่งใช้ระบบการศึกษาทางไกลในการให้บริการการศึกษาแก่กำลังคนในภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไปที่สนใจในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้และเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ทั้งด้านเศรษฐศาสตร์จุลภาคและเศรษฐศาสตร์มหภาค ที่เน้นทั้งทางด้านแนวคิดทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบวิชาชีพโดยการบูรณาการกับศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการใช้ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงลึกอย่างเป็นระบบและใช้ทักษะทางเศรษฐศาสตร์ที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนการมีความสามารถในการวิจัยที่ใช้รอบความคิดทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาและสามารถสร้างสรรค์งานวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาซึ่งกำลังคนที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงานและประเทศชาติต่อไป

1.2 ความสำคัญ

เนื่องจากทั้งในปัจจุบันและอนาคตประเทศไทยต้องเผชิญกับสภาพการณ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ จากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีอย่างเป็นเชิงพลวัต แม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมีความพยายามให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง แต่มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถทำให้ประเทศสามารถหลุดพ้นจากกับดักดังกล่าวในระยะเวลาที่เหมาะสมได้ เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจเริ่มมีข้อจำกัดจากปัจจัยต่างๆ และไม่สามารถขยายตัวได้ในอัตราสูงดังเช่นในอดีตและตามศักยภาพของระบบเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ โดยมีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ด้านปัจจัยภายในประเทศโดยเฉพาะปัจจัยด้านเศรษฐกิจนั้นการพึ่งพาตลาดภายในประเทศมีข้อจำกัดด้านอุปสงค์ ในขณะที่โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคการอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น แต่ผลิตภาพของปัจจัยการผลิตยังไม่อยู่ในระดับที่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มผลิตภาพของปัจจัยการผลิตและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการศึกษาเป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้มีปัญหาคณภาพของคนทุกกลุ่มวัย การขาดแคลนกำลังคนที่มีความสามารถ

ทั้งการศึกษาและการวิจัยที่นำไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ประกอบกับ โครงสร้างประชากรกำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต แม้ว่ารูปแบบการพัฒนาที่มีความเป็นเมืองและวิธีการดำเนินชีวิตที่เป็นสังคมเมืองมากขึ้นแต่ยังมีความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ สิทธิพลและถือครองทรัพย์สิน และการเข้าถึงการบริการภาครัฐที่มีคุณภาพระหว่างคนกลุ่มต่างๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศที่ผันผวนรุนแรงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งส่งผลต่อผลิตภาพการผลิตของภาคการผลิตและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ส่วนทางด้านต่างประเทศ ที่ผ่านมามีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งภาวะเศรษฐกิจโลกเป็นสำคัญ ในขณะที่ ตลาดมีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น และอยู่ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้น มีการเปลี่ยนแปลงของศูนย์กลางพลัง อำนาจเศรษฐกิจโลกที่มาสู่ภูมิภาคเอเชียมากขึ้น การเกิดตลาดเกิดใหม่และตลาดการเงินโลกไร้พรมแดน รูปแบบ การค้าที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีเฉพาะกลุ่มและมีการร่วมมือทางเศรษฐกิจกันภายในกลุ่มมากขึ้น การรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจที่หลากหลายแต่มีการแข่งขันเข้มข้นและมีมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มมากขึ้น ใน ขณะที่ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เองมีการเปิดเสรีทางด้านเศรษฐกิจในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศยิ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วและมากขึ้น และการค้าการลงทุนระหว่าง ประเทศสมาชิกในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยกันเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ ทันสมัยในหลากหลายสาขาอย่างก้าวกระโดด โดยเทคโนโลยีและทุนจะเอื้อประโยชน์ต่อคนที่มีทักษะสูง การเกิด สาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆที่ผสมผสานใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา คนสามารถเข้าถึงข้อมูล องค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด ตลอดจนมีการสั่นไหวของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่ผสมผสานกับวัฒนธรรม ท้องถิ่นซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและพฤติกรรมการบริโภค รวมทั้งนี้ยังมีการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ประเทศไทยต้องนำมาพิจารณาประกอบในการดำเนินการในส่วนที่ เกี่ยวข้อง

จากปัจจัยต่างๆที่กล่าวมาจะเห็นว่าปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทำให้ ในปัจจุบันประเทศไทยมีแนวทางการพัฒนาประเทศเพื่อไปสู่ความมั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้การดำเนินงานทั้ง ในภาครัฐและเอกชนสามารถดำเนินการไปท่ามกลางสภาพแวดล้อมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีการแข่งขันกันมากขึ้นดังที่ กล่าวมาแล้ว ทำให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาครัฐต้องคำนึงถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต มีความเป็นธรรมและทั่วถึงไปยังคนกลุ่มต่างๆ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และให้มีความยั่งยืนในการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการภาครัฐที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งยุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศที่สำคัญของไทยที่มุ่งให้ประเทศหลุดพ้นจากประเทศกับดักประเทศรายได้ปานกลาง คือ “ไทยแลนด์ 4.0” โดยให้ภาคส่วนต่างๆทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาปรับใช้ในการขับเคลื่อน กิจกรรมต่างๆให้มากขึ้น ในขณะที่ภาคธุรกิจเองที่มีการแข่งขันกันมากขึ้นแต่ก็มีการร่วมมือเป็นพันธมิตรกันมากขึ้น เช่นเดียวกัน เป้าหมายการดำเนินงานของภาคธุรกิจไม่ใช่มุ่งแสวงหากำไรเพียงอย่างเดียวแต่ก็ต้องคำนึงความ รับผิดชอบต่อชุมชนและสังคมด้วย และมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนธุรกิจและสร้าง ความสามารถในการแข่งขันกันอย่างแพร่หลายและเข้มข้นขึ้น

จากสภาพแวดล้อมต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างเป็นพลวัตนั้น ในการขับเคลื่อนประเทศทั้งในองค์กรภาครัฐและเอกชนจึงจำเป็นต้องมีกำลังคนและแรงงานที่มีทักษะสูง และมีทักษะหลายด้านโดยเฉพาะบุคลากรในระดับกลางและผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูงในการวิเคราะห์ วิจัยและมีความคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์มีลักษณะที่สอดคล้องกับกำลังคนในลักษณะดังกล่าว รวมทั้งการมีกำลังคนของประเทศในอนาคตต้องมีความรู้ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ในขณะเดียวกันทางกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ที่ให้หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันการศึกษาต่างๆมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนการศึกษาของชาติ ที่มุ่งผลิตนักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยที่จะให้กำลังคนที่ผลิตขึ้นนั้นมีความสามารถในการบุกเบิกและแสวงหาความรู้ใหม่โดยอิสระและสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางงานวิชาการ สามารถบูรณาการเชื่อมโยงศาสตร์ตนเองเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นๆได้อย่างต่อเนื่อง เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและในการพัฒนาสังคมประเทศชาติต่อไปด้วย

ในการนี้สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดที่มีการผลิตบุคลากรทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ในช่วงที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติที่เปลี่ยนแปลงไป โดยในระดับบัณฑิตศึกษาได้มีการพัฒนาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ ฉบับ พ.ศ. 2542 และได้เปิดรับนักศึกษาครั้งแรกในปีการศึกษา 2544 ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวในปี 2549 และ 2550 เป็นหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2550 ที่ประกอบด้วย 2 วิชาเอก คือ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ และวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ดังกล่าวที่เป็นหลักสูตร 6 หน่วยกิต จากเดิม 5 หน่วยกิต โดยเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 เพื่อให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยสามารถเทียบโอนหรือศึกษาต่อโดยมีเกณฑ์เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทั่วไป และในปี 2554 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นมา ซึ่งจากสภาพการณ์ที่กล่าวมาแล้วสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ได้มีความตระหนักในการผลิตกำลังคนในระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของสังคมและประเทศชาติดังที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับประกาศของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2559 เพื่อใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป

1.3 วัตถุประสงค์

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะดังนี้

13.1.1 เป็นกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถและทักษะทางเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน และสามารถสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

13.1.2 มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำงานเป็นทีม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาเชิงลึกทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับจุลภาคและธุรกิจอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล

13.1.3 มีความสามารถในทางวิชาการทางด้านเศรษฐศาสตร์ผ่านกระบวนการวิจัย เพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาและสร้างสรรค์งานวิชาการทางด้านเศรษฐศาสตร์และที่เกี่ยวข้อง

13.1.4 มีความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ มีทักษะและความสามารถนำหลักวิชาดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและประกอบอาชีพโดยการรู้จักบูรณาการเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

13.1.5 ความเป็นผู้นำ มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ มีค่านิยมที่ดีต่อตนเอง องค์กร สังคม และประเทศชาติ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

2.1 แผนการพัฒนา/ ปรับปรุง	2.2 กลยุทธ์	2.3 หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
มิติที่ 1 ผู้เรียน เช่น 1) มีการปรับเปลี่ยนวิธีจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน	1.1) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	1.1.1) ผลการเรียนรู้แต่ละชุดวิชาในรายงานตาม มคอ. 3, 5, และการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับหลักสูตรประจำปีการศึกษา
2) มีการจัดเนื้อหาสาระเพิ่มเติมตามองค์ความรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	2.1) สำรวจความต้องการของผู้เรียน 2.2) การประเมินเอกสารการสอน	2.1.1) ผลการสำรวจความต้องการของผู้เรียน 2.2.1) ผลการประเมินเอกสารการสอน
มิติที่ 2 ผู้ใช้บัณฑิต เช่น 1) มีการติดตามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	1.1) สำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	1.1.1) รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
2) มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	2.1) มีการจัดประชุมคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร	2.1.1) รายงานการประชุม
มิติที่ 3 อื่นๆ เช่น 1) ความสอดคล้องของหลักสูตรกับนโยบายรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	1.1) การจัดวิพากษ์หลักสูตรเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการระดมความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ	1.1.1) ผลการวิพากษ์หลักสูตร/ ผลการประชุมระดมความคิดเห็น/ รายงานการประชุม

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกล โดยจัดสาระของหลักสูตรเป็นชุดวิชาที่บูรณาการเนื้อหาสาระและประสบการณ์ต่างๆ ของชุดวิชาที่มีความสัมพันธ์กันเข้าใจด้วยกันอย่างมีระบบในรูปของชุดการสอนเรียกว่า “ชุดวิชา” ซึ่งแต่ละชุดวิชามีค่าไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต วิชาของหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ชุดวิชาหนึ่งแบ่งหน่วยการสอนออกเป็น 15 หน่วย แต่ละหน่วยการสอนใช้เวลาศึกษาประมาณ 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาเป็นระบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่งมี 2 ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ในภาคการศึกษาปกติแต่ละภาค นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิตแต่ไม่เกิน 12 หน่วยกิต แต่นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนได้ 18 หน่วยกิต ตามที่สาขาวิชากำหนดเป็นรายกรณี ส่วนในภาคการศึกษาพิเศษนักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ ไม่เกิน 6 หน่วยกิต จนกว่าจะครบจำนวนหน่วยกิตตามหลักสูตรในสาขาวิชาที่ศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 6 ปีการศึกษา นับจากวันเปิดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในหลักสูตรนี้

ระบบการศึกษาทางไกลที่มหาวิทยาลัยใช้เป็นระบบการเรียนการสอนที่เอื้อให้นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าห้องเรียนตามปกติ แต่ใช้วิธีการศึกษาโดยผ่านสื่อการสอนต่างๆ ดังนี้

1.1.1 การศึกษาจากสื่อหลัก

สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเนื้อหาสาระ มโนคติ กิจกรรมและวิธีปฏิบัติทั้งหมดของชุดวิชา ประกอบด้วย

1) แนวการศึกษา เป็นเอกสารคู่มือการเรียนการสอนของชุดวิชา ประกอบด้วย ส่วนแนะนำ ขอบข่าย วัตถุประสงค์ และวิธีศึกษา หรือส่วนที่เป็นสาระปฐมนิเทศชุดวิชา ส่วนที่เป็นแผนการสอนประจำหน่วยการสอน สาระสังเขปและกิจกรรม และส่วนที่เป็นข่าวสาร รายละเอียดกิจกรรม บทความอ้างอิง หรือสื่อสิ่งพิมพ์ที่จำเป็นและเหมาะสม

2) ประมวลสาระชุดวิชา เป็นเนื้อหาสาระในส่วนที่ทดแทนการบรรยาย ความเห็น ผลงานและจุดยืนของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของชุดวิชา จัดพิมพ์เป็นตำราชุดตามปกติ ชุดวิชาละ 15 เรื่อง หรือหลายเล่มตามความเหมาะสม แต่ละเรื่องมีเนื้อหาสาระที่จะต้องใช้เวลาศึกษาประมาณ 6-18 ชั่วโมง

3) แผนกิจกรรมการศึกษาประจำชุดวิชา เป็นเอกสารคู่มือแนะแนวประกอบกิจกรรมการศึกษาของนักศึกษาตลอดภาคการศึกษา โดยนักศึกษาจะต้องศึกษาแผนกิจกรรมการศึกษาประจำชุดวิชาก่อนดำเนินกิจกรรมการศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดต่างๆ ได้แก่ โครงสร้างของเนื้อหาชุดวิชา การเตรียมตัวของนักศึกษา การดำเนินการศึกษา งานที่กำหนดให้ทำ การส่งงาน การเสนอผลงาน การประเมินผลการเรียน การสัมมนาเข้ม ตารางการศึกษาชุดวิชา ตารางการศึกษาประจำสัปดาห์ และแบบฟอร์มรายงาน เป็นต้น

1.1.2 การศึกษาจากสื่อเสริม เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาเนื้อหาและทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มเติมนอกเหนือจากสื่อหลัก ประกอบด้วย

1) การเรียนการสอนออนไลน์ เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์บนเครือข่าย ปฐมนิเทศชุดวิชา รายละเอียดชุดวิชา ปฏิทินการศึกษา การมอบหมายกิจกรรม การตรวจกิจกรรมและข้อมูลย้อนกลับ การตอบคำถาม และการสัมมนาเสริมออนไลน์

2) บทเรียนออนไลน์ (ถ้ามี) เสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ในรูปแบบการสรุปเสริมเพิ่มเติม

3) ดีวีดีประจำชุดวิชา (ถ้ามี) เสนอเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ในรูปแบบกรณีศึกษา หรือเสริมเนื้อหา

1.1.3 การศึกษาจากแหล่งค้นคว้าและแหล่งวิทยาการต่างๆ ภายใต้การให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

1.1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ได้แก่ การปฐมนิเทศเชิงปฏิบัติการบัณฑิตศึกษา การสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า การสัมมนาเข้ม การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต/ประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิต/ประสบการณ์วิชาชีพประกาศนียบัตรบัณฑิต และการฝึกอบรม/การฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรกำหนด

1.2 การจัดการศึกษาภาคพิเศษ

ไม่มี

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

- ภาคต้น 15 กันยายน ถึง 20 มกราคม ของทุกปี
- ภาคปลาย 15 มีนาคม ถึง 20 กรกฎาคม ของทุกปี

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์หรือสาขาวิชาอื่นๆ หรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือ

2) เป็นผู้ที่สภาวิชาการพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับเข้าศึกษา โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการรักษามาตรฐานบัณฑิตศึกษา

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า	2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ ข้อจำกัดของนักศึกษา
1) ความไม่คุ้นเคยกับระบบการศึกษาทางไกล	1.1) ก่อนเรียนมีการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ในรูปการประชุมเชิงปฏิบัติการที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเข้าร่วม 1.2) มีการให้สื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์การปฐมนิเทศแก่นักศึกษาทุกคน 1.3) มีการให้ข้อมูล ข่าวสาร คำแนะนำวิธีการแก้ปัญหาการเรียนตั้งแต่ก่อนเรียน ระหว่างเรียน ในสื่อสิ่งพิมพ์/สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น คู่มือ นักศึกษา เป็นต้น 1.4) มีการให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ แก่นักศึกษาโดยตรงจากนักแนะแนว การศึกษาและอาชีพประจำฝ่ายแนะแนว การศึกษา สำนักบริการการศึกษา สำนัก บัณฑิตศึกษา สำนักวิชาการ คณาจารย์ของ สาขาวิชา และศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. 10 ศูนย์ทั่วประเทศ
2) การปรับตัวในการเรียน	2.1) จัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ในรูปการประชุมเชิงปฏิบัติการที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเข้าร่วม 2.2) จัดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา 2.3) มีช่องทางการติดต่อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนหลายช่องทางเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษา ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร อินเทอร์เน็ต ไลน์ และ การติดต่อโดยตรง ที่มหาวิทยาลัย หรือศูนย์วิทย์พัฒนา มสธ. ทั่วประเทศ เป็นต้น

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า	2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ ข้อจำกัดของนักศึกษา
3) ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ และคณิตศาสตร์และสถิติ	3.1) จัดอบรมเสริมพื้นฐานและ จัดสื่อ (ซีดี) สำหรับเตรียมความพร้อมด้านวิธีเรียนและด้านเนื้อหาหรือให้ความรู้พื้นฐานแก่นักศึกษา
4) ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	4.1) มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และการไปนำเสนอผลงานวิจัยแก่นักศึกษา
5) การให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษา	5.1) มีช่องทางการติดต่อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนหลายช่องทางเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษา ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร อินเทอร์เน็ต ไปรษณีย์ และการติดต่อโดยตรงที่มหาวิทยาลัยหรือศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. ทั่วประเทศ เป็นต้น 5.2) มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษาด้วยกันในพื้นที่บริการของศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. เพื่อสร้างเสริม สร้างสรรค์ และสนับสนุนการเรียนด้วยตนเองซึ่งกันและกันโดยมีอาจารย์ประจำสาขาวิชาเป็นที่ปรึกษา
2.3.2 ปัญหาซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของหลักสูตร	2.4.2 กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหลักสูตร
1) เนื้อหาวิชาในหลักสูตรโดยเฉพาะวิชาแกนมีความยาก เพราะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐศาสตร์และคณิตศาสตร์และสถิติที่ดีพอสมควร	1.1) มีการจัดอบรมเสริมพื้นฐานและจัดทำสื่อ (ซีดี) สำหรับการเตรียมความพร้อมความรู้พื้นฐานทั้งวิชาเศรษฐศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์และสถิติให้นักศึกษาของหลักสูตรเมื่อเริ่มเข้าศึกษา
2) ไม่มีวิธีการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์เป็นการเฉพาะ แต่มีเนื้อหาวิธีการวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของชุดวิชา “การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์” ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถมีความรู้ความเข้าใจในหลักและวิธีการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ได้อย่างเต็มที่ สำหรับใช้ในการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.1) มีการกำหนดให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์สำหรับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนชุดวิชา “การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์” 2.2) มีการมอบหมายให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเขียนข้อเสนอการทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระผ่านระบบ e-Learning ก่อนนักศึกษาเข้ารับการสัมมนาเข้มชุดวิชาวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้า ครั้งที่ 1 2.3) มีการจัดอบรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระแก่นักศึกษาตามความสนใจ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนักศึกษาที่คาดว่าจะเข้าศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา เป็นระยะเวลา 5 ปีการศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 ถึงปีการศึกษา 2564

(หน่วย : คน)

จำนวนนักศึกษา		ปีการศึกษา				
		2560	2561	2562	2563	2564
นักศึกษาใหม่	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์	25	25	25	25	25
	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	25	25	25	25	25
นักศึกษาเดิม	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์	-	20	30	40	40
	วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	-	20	30	40	40
รวม		50*	90*	110*	130*	130*
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา		-	-	-	-	-
- วิชาเอกเศรษฐศาสตร์		-	10	20	10	10
- วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ		-	10	20	10	10
รวม		-	20	40	40	40

* ตัวเลขประมาณการ

หมายเหตุ 1) จำนวนอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษาปริญญาโท ตามเกณฑ์ภาระงานที่กำหนด ดังนี้

แผน ก 1:10

แผน ข 1:15

2) จำนวนนักศึกษาที่ออกกลางคัน (Drop Out) 18 ราย (ข้อมูลกองแผนงาน)

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ

(หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2560	2561	2562	2563	2564
ค่าบำรุงการศึกษา	350,000	510,000	590,000	670,000	670,000
ค่าลงทะเบียน	2,100,000	3,300,000	3,060,000	3,660,000	3,660,000
รวมรายรับ	2,450,000	3,810,000	3,650,000	4,330,000	4,330,000

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย

(หน่วย : บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2560	2561	2562	2563	2564
ก. งบดำเนินการ					
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	295,620	313,357	332,159	352,088	373,213
2. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	3,078,900	3,218,580	1,812,740	2,382,580	2,382,580
3. รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย	153,945	160,929	90,637	119,129	119,129
รวม (ก)	3,528,465	3,692,866	2,235,536	2,853,797	2,874,922
ข. งบลงทุน					
ค่าครุภัณฑ์					
รวม (ข)					
รวม (ก) + (ข)	3,528,465	3,692,866	2,235,536	2,853,797	2,874,922
จำนวนนักศึกษา	50	90	110	130	130
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา	70,569	41,032	20,323	21,952	22,115

ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา 12,148.47 บาทต่อปี

2.7 ระบบการศึกษา

- ☐ แบบชั้นเรียน
☒ แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
☐ แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
☐ แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (e-Learning)
☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อนเมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้สามารถเทียบโอนหน่วยกิต และรายวิชาได้ ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ว่าด้วยการเทียบผลการศึกษา และเทียบประสบการณ์ พ.ศ.2556

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตรต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาสอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2558 ดังนี้

แผน ก แบบ ก 2 ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ก. หมวดวิชาเฉพาะ	4	ชุดวิชา (24 หน่วยกิต)
ข. วิทยานิพนธ์		(12 หน่วยกิต)
ค. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต		(ไม่นับหน่วยกิต)

แผน ข ตลอดหลักสูตรศึกษาไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ก. หมวดวิชาเฉพาะ	5	ชุดวิชา (30 หน่วยกิต)
ข. การศึกษาค้นคว้าอิสระ	1	ชุดวิชา (6 หน่วยกิต)
ค. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต		(ไม่นับหน่วยกิต)

3.1.3 ชุดวิชา

1) ความหมายของรหัสชุดวิชา

เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนโยบายปรับปรุงรหัสชุดวิชาจากเดิมตัวเลข 5 หลัก เป็นตัวเลข 8 หลัก ดังนั้น ความหมายของรหัสชุดวิชาจึงมี 2 รูปแบบ ดังนี้

ก. รหัสชุดวิชาตัวเลข 5 หลัก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีประกาศเรื่อง การกำหนดรหัสชุดวิชา ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2534 กำหนดรหัสชุดวิชาต่างๆ ดังนี้

ให้ชุดวิชาต่างๆ มีรหัสประจำชุดวิชาเป็นเลข 5 หลัก โดยมีความหมาย ดังนี้

สองหลักแรก	เป็นรหัสบอกสาขาวิชา แขนงวิชา และวิชาเอก
หลักที่สาม	เป็นรหัสบอกระดับชั้นของชุดวิชา
หลักที่สี่และห้า	เป็นรหัสบอกลำดับของชุดวิชา

การกำหนดรหัสหลักที่สามให้มีความหมาย ดังนี้

0 หมายถึง	ชุดวิชาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
1 หมายถึง	ชุดวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
2 หมายถึง	ชุดวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2
3 หมายถึง	ชุดวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3
4 หมายถึง	ชุดวิชาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4

- 5 หมายถึง ชุติวารระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และเป็นชุติวารที่
โอนเทียบหน่วยกิตเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท หรือ
หลังปริญญาโทไม่ได้
- 6 หมายถึง ชุติวารระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และเป็นชุติวารที่
โอนเทียบหน่วยกิตเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท หรือ
หลังปริญญาโทได้
- 7 หมายถึง ชุติวารระดับปริญญาโท
- 8 หมายถึง ชุติวารในหลักสูตรหลังปริญญาโท
- 9 หมายถึง ชุติวารระดับปริญญาเอก

ข. รหัสชุติวารตัวเลข 8 หลัก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช มีประกาศเรื่อง การกำหนดรหัสมาตรฐานข้อมูลต่างๆ ของ
มหาวิทยาลัย พ.ศ.2554 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2554 กำหนดรหัสชุติวารต่างๆ ดังนี้

หลักที่ 1 หมายถึง ระดับการศึกษา

รหัสระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา
0	สัมฤทธิ์บัตร
1	ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา
2	ปริญญาตรี
3	สัมฤทธิ์บัตรบัณฑิต
4	ประกาศนียบัตรบัณฑิต
5	ปริญญาโท
6	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
7	ปริญญาเอก
8	Post Doctoral Diploma
9	อื่นๆ

หลักที่ 2 - 3 หมายถึง หลักที่ 2 - 3 ของรหัสสาขาวิชา

หลักที่ 4 หมายถึง แขนงวิชาหรือเทียบเท่า

หลักที่ 5 หมายถึง หมวดวิชา

รหัสหมวดวิชา	ชื่อหมวดวิชา
1	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
2 *	หมวดวิชาแกน
3 *	หมวดวิชาเฉพาะ/บังคับ/เลือก/เลือกเสรี
4	ดุซกฏินพนธ์/วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ
5	การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์/ประสบการณ์วิชาชีพ (ทุกระดับการศึกษา)

* กรณีซุติวิชานั้ณอยู่ในหมวดวิชาแกนของหลักสูตรหนึ่ง แต่อยู่ในหมวดวิชาเฉพาะของอีกหนึ่งหลักสูตรจะใช้รหัสหมวดวิชาแกน

หลักที่ 6 - 8 หมายถึง ลำดับซุติวิชา

2) ความหมายของกำหนดเวลาการศึกษา

มหาวิทยาลัยกำหนดเวลาที่นักศึกษาควรใช้ในการศึกษาซุติวิชาแต่ละซุติวิชาในแต่ละสัปดาห์ เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาของตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยแต่ละซุติวิชาจะมีกำหนดเวลาแตกต่างกันตามเนื้อหาสาระ และวัตถุประสงค์ของซุติวิชา แต่ทั้งนี้เวลาศึกษาทั้งหมดจะรวมกันได้ประมาณ 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยกระจายเวลาสำหรับแต่ละกิจกรรมตามที่ระบุเป็นสัญลักษณ์ดังนี้

6 (อ - ส - ป - ก) = 18 ชั่วโมง หมายถึง

6 หมายถึง 6 หน่วยกิต

อ หมายถึง การศึกษาจากสื่อหลัก คือ สื่อสิ่งพิมพ์ ตามที่หลักสูตรกำหนด

สื่อสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วย ประมวลสาระซุติวิชา หรือหนังสือทดแทน หรือเอกสารคัดสรร แหล่งความรู้ คัดสรรหรือตำราเรียนด้วยตนเอง หรือหนังสือชุดความรู้ และแนวการศึกษา แผนกิจกรรมการศึกษาซุติวิชา รวมทั้งสื่ออื่นๆ ที่เป็นสื่อประจำซุติวิชา เช่น ซีดีเสียง/ ดีวีดี/ ซีดีมัลติมีเดียประจำซุติวิชา (ถ้ามี) เป็นต้น ทั้งนี้ ใช้เวลาประมาณ 12-14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ส หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ และเอกสารแนะนำ ใช้เวลาประมาณ 0-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ป หมายถึง การทำกิจกรรมภาคปฏิบัติ การสัมมนาเข้ม การอบรมเข้มประสบการณ์วิชาชีพ ใช้เวลาประมาณ 0-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตามที่สภาวิชาชีพ/ องค์กรวิชาชีพกำหนด

ก หมายถึง การศึกษาจากสื่อและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ คือ การสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า /หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้เวลาประมาณ 0-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

โดยการจัดการเรียนการสอน มีรูปแบบ ดังนี้

รูปแบบ สำหรับชุดวิชาที่กำหนดให้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ร้อยละ 25 ดังนี้

6 (14-2-0-2) = 18 ชั่วโมง หมายถึง

6 = 6 หน่วยกิต

14 = ศึกษาจากสื่อหลัก คือ สื่อสิ่งพิมพ์ ตามที่หลักสูตรกำหนด

สื่อสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วย ประมวลสาระชุดวิชา หรือหนังสือทดแทน หรือเอกสารคัดสรร แหล่งความรู้ คัดสรรหรือตำราเรียนด้วยตนเอง หรือหนังสือชุดความรู้ และแนวการศึกษา แผนกิจกรรมการศึกษาชุดวิชา รวมทั้งสื่ออื่นๆ ที่เป็นสื่อประจำชุดวิชา เช่น ซีดีเสียง/ ดีวีดี/ ซีดีมัลติมีเดียประจำชุดวิชา (ถ้ามี) เป็นต้น ใช้เวลาประมาณ 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2 = ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ และเอกสารแนะนำ ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

0 = ไม่มีกิจกรรมภาคปฏิบัติ การสัมมนาเข้ม การอบรมเข้มประสบการณ์วิชาชีพ หรือตามที่สภาวิชาชีพ/ องค์กรวิชาชีพกำหนด

2 = ศึกษาจากสื่อและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ คือ การสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า / หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3) ชื่อชุดวิชา

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์

แผน ก แบบ ก 2

ก. หมวดวิชาเฉพาะ 4 ชุดวิชา (24 หน่วยกิต)

วิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

60721 (50602001) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6 (14-2-0-2)

Advanced Economic Theory

60722 (50602002) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)

Quantitative Analysis and Research for Economists

วิชาเฉพาะด้าน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต) โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

60723 (50603101) เศรษฐศาสตร์เกษตร และเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6 (14-2-0-2)

Agricultural Economics and Natural Resources and Environmental Economics

60724 (50603102) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)

Industrial Economics and Industrial Management

- 60725 (50603103) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร 6 (14-2-0-2)
Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization
- 60726 (50603104) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)
Monetary Economics and Financial Management
- 60727 (50603105) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ 6 (14-2-0-2)
Public Economics and Public Policy
- 60728 (50603106) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 6 (14-2-0-2)
International Economics and International Business
- 60729 (50603107) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาและประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย 6 (14-2-0-2)
Development Economics and Contemporary Issues

ข. วิทยานิพนธ์

- 60795 (50604001) วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต)
Thesis

ค. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต (ไม่นับหน่วยกิต)

- 60796 (50605001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
Graduate Professional Experience in Economics
เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ โดยมีการประเมินผลการอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิตสะสม

แผน ข

ก. หมวดวิชาเฉพาะ 5 ชุดวิชา (30 หน่วยกิต)

วิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

- 60721 (50602001) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6 (14-2-0-2)
Advanced Economic Theory
- 60722 (50602002) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)
Quantitative Analysis and Research for Economists

วิชาเฉพาะด้าน 3 ชุดวิชา (18 หน่วยกิต) โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

- 60723 (50603101) เศรษฐศาสตร์เกษตร และเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6 (14-2-0-2)
Agricultural Economics and Natural Resources and Environmental Economics

- 60724 (50603102) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)
Industrial Economics and Industrial Management
- 60725 (50603103) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร 6 (14-2-0-2)
Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization
- 60726 (50603104) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)
Monetary Economics and Financial Management
- 60727 (50603105) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ 6 (14-2-0-2)
Public Economics and Public Policy
- 60728 (50603106) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 6 (14-2-0-2)
International Economics and International Business
- 60729 (50603107) เศรษฐศาสตร์การ发展和ประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย 6 (14-2-0-2)
Development Economics and Contemporary Issues

ข. การศึกษาค้นคว้าอิสระ

- 60794 (50604002) การศึกษาค้นคว้าอิสระ (6 หน่วยกิต)
Independent Study

ค. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้า

(ไม่นับหน่วยกิต)

- 60796 (50605001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาค้นคว้าเศรษฐศาสตร์
Graduate Professional Experience in Economics
เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ โดยมีการ
ประเมินผลการอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิตสะสม

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

แผน ก แบบ ก 2

ก. หมวดวิชาเฉพาะ 4 ชุดวิชา (24 หน่วยกิต)

วิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

- 60721 (50602001) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6 (14-2-0-2)
Advanced Economic Theory

- 60722 (50602002) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)
Quantitative Analysis and Research for Economists

วิชาเฉพาะด้าน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

บังคับ 1 ชุดวิชา

- 60730 (50603201) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์ 6 (14-2-0-2)
Managerial Economics and Applications

และเลือก 1 ชุดวิชาจากชุดวิชาต่อไปนี้

60724 (50603102) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6 (14-2-0-2)

Industrial Economics and Industrial Management

60725 (50603103) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร

6 (14-2-0-2)

Human Resource Economics and Human Resource

Management in Organization

60726 (50603104) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6 (14-2-0-2)

Monetary Economics and Financial Management

60728 (50603106) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ 6 (14-2-0-2)

International Economics and International Business

60731 (50603202) การจัดการเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงขององค์กร 6 (14-2-0-2)

Strategic Management and Organization Risk Management

ข. วิทยานิพนธ์

60795 (50604001) วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต)

Thesis

ค. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต

(ไม่นับหน่วยกิต)

60796 (50605001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์

Graduate Professional Experience in Economics

เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ โดยมีการ
ประเมินผลการอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิตสะสม

แผน ข

ก. หมวดวิชาเฉพาะ 5 ชุดวิชา

(30 หน่วยกิต)

วิชาแกน 2 ชุดวิชา (12 หน่วยกิต)

60721 (50602001) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง

6 (14-2-0-2)

Advanced Economic Theory

60722 (50602002) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ 6 (14-2-0-2)

Quantitative Analysis and Research for Economists

วิชาเฉพาะด้าน 3 ชุดวิชา (18 หน่วยกิต)

บังคับ 1 ชุดวิชา

60730 (50603201) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์

6 (14-2-0-2)

Managerial Economics and Applications

และเลือก 2 ชูติวิชาจากชูติวิชาต่อไปนี้

60724 (50603102)	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม	6 (14-2-0-2)
	Industrial Economics and Industrial Management	
60725 (50603103)	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร	6 (14-2-0-2)
	Human Resource Economics and Human Resource Management in Organization	
60726 (50603104)	เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	6 (14-2-0-2)
	Monetary Economics and Financial Management	
60728 (50603106)	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ	6 (14-2-0-2)
	International Economics and International Business	
60731 (50603202)	การจัดการเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	6 (14-2-0-2)
	Strategic Management and Organization Risk Management	

ข. การศึกษาค้นคว้าอิสระ

60794 (50604002)	การศึกษาค้นคว้าอิสระ	(6 หน่วยกิต)
	Independent Study	

ค. การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต

(ไม่นับหน่วยกิต)

60796 (50605001)	การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์	
	Graduate Professional Experience in Economics	
	เป็นการอบรมเข้มที่เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ โดยมีการประเมินผลการอบรมเข้ม แต่ไม่นำผลมาคิดหน่วยกิตสะสม	

3.1.4 แผนการศึกษา

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์

แผน ก แบบ ก 2

ปีที่ 1 ภาคต้น

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60721 (50602001)	ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	6(14-2-0-2)
------------------	-------------------------	-------------

ชูติวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชูติวิชา โดยเลือกจากชูติวิชาต่อไปนี้

60723 (50603101)	เศรษฐศาสตร์เกษตร และเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6(14-2-0-2)
------------------	---	-------------

60726 (50603104)	เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	6(14-2-0-2)
------------------	--	-------------

60727 (50603105)	เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ	6(14-2-0-2)
------------------	-----------------------------------	-------------

ปีที่ 1 ภาคปลาย

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60722 (50602002)	การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	6(14-2-0-2)
------------------	---	-------------

ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

60724 (50603102) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการ
อุตสาหกรรม 6(14-2-0-2)

60725 (50603103) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร 6(14-2-0-2)

60728 (50603106) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่าง
ประเทศ 6(14-2-0-2)

60729 (50603107) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาและประเด็นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย 6(14-2-0-2)

ปีที่ 2 ภาคต้น

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60795 (50604001) วิทยานิพนธ์ (6 หน่วยกิต)

ปีที่ 2 ภาคปลาย

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60795 (50604001) วิทยานิพนธ์ (6 หน่วยกิต)

60796 (50605001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ (ไม่นับหน่วยกิต)

แผน ข

ปีที่ 1 ภาคต้น

หน่วยกิต(กำหนดเวลาการศึกษา)

60721 (50602001) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง 6(14-2-0-2)

ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

60723 (50603101) เศรษฐศาสตร์เกษตร และเศรษฐศาสตร์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6(14-2-0-2)

60726 (50603104) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน 6(14-2-0-2)

60727 (50603105) เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ 6(14-2-0-2)

ปีที่ 1 ภาคปลาย

หน่วยกิต(กำหนดเวลาการศึกษา)

60722 (50602002) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับ
นักเศรษฐศาสตร์ 6(14-2-0-2)

ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้ 6(14-2-0-2)

60724 (50603102) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม 6(14-2-0-2)

60725 (50603103) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากร
มนุษย์ในองค์กร 6(14-2-0-2)

60728 (50603106) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่าง
ประเทศ 6(14-2-0-2)

60729 (50603107) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาและประเด็นปัญหาเศรษฐกิจ
ร่วมสมัย 6(14-2-0-2)

ปีที่ 2 ภาคต้น

หน่วยกิต(กำหนดเวลาการศึกษา)

60794 (50604002) การศึกษาค้นคว้าอิสระ (6 หน่วยกิต)

ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

60723 (50603101)	เศรษฐศาสตร์เกษตร และเศรษฐศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6(14-2-0-2)
60726 (50603104)	เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	6(14-2-0-2)
60727 (50603105)	เศรษฐศาสตร์ภาครัฐและนโยบายสาธารณะ	6(14-2-0-2)

ปีที่ 2 ภาคปลาย

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60796 (50605001)	การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์	(ไม่นับหน่วยกิต)
------------------	--	------------------

วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

แผน ก แบบ ก 2

ปีที่ 1 ภาคต้น

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60721 (50602001)	ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	6(14-2-0-2)
60730 (50603201)	เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์	6(14-2-0-2)

ปีที่ 1 ภาคปลาย

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60722 (50602002)	การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับ นักเศรษฐศาสตร์	6(14-2-0-2)
------------------	---	-------------

ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้

60724 (50603102)	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการ อุตสาหกรรม	6(14-2-0-2)
60725 (50603103)	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร	6(14-2-0-2)
60726 (50603104)	เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	6(14-2-0-2)
60728 (50603106)	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่าง ประเทศ	6(14-2-0-2)

60731 (50603202)	การจัดการเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงของ องค์กร	6 (14-2-0-2)
------------------	---	--------------

ปีที่ 2 ภาคต้น

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60795 (50604001)	วิทยานิพนธ์	(6 หน่วยกิต)
------------------	-------------	--------------

ปีที่ 2 ภาคปลาย

หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)

60795 (50604001)	วิทยานิพนธ์	(6 หน่วยกิต)
60796 (50605001)	การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์	(ไม่นับหน่วยกิต)

แผน ข

ปีที่ 1 ภาคต้น		หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)
60721 (50602001)	ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	6(14-2-0-2)
60730 (50603201)	เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์	6(14-2-0-2)
ปีที่ 1 ภาคปลาย		หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)
60722 (50602002)	การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับ นักเศรษฐศาสตร์	6(14-2-0-2)
ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้		
60724 (50603102)	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการ อุตสาหกรรม	6(14-2-0-2)
60725 (50603103)	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร	6(14-2-0-2)
60728 (50603106)	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่าง ประเทศ	6(14-2-0-2)
ปีที่ 2 ภาคต้น		หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)
60794 (50604002)	การศึกษาค้นคว้าอิสระ	(6 หน่วยกิต)
ชุดวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะ 1 ชุดวิชา โดยเลือกจากชุดวิชาต่อไปนี้		
60726 (50603104)	เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	6(14-2-0-2)
60731 (50603202)	การจัดการเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยง ขององค์กร	6(14-2-0-2)
ปีที่ 2 ภาคปลาย		หน่วยกิต (กำหนดเวลาการศึกษา)
60796 (50605001)	การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์	(ไม่นับหน่วยกิต)

3.1.5 คำอธิบายชุดวิชา

รายละเอียดปรากฏตามที่ระบุในภาคผนวก ก

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง คุณสมบัติของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ที่	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ชื่อ – สกุล	รหัสประจำตัว ประชาชน	คุณสมบัติ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา		ภาระงานการเป็นคณะกรรมการบริหาร ชุดวิชาในหลักสูตรนี้ (ชุดวิชา/ปีการศึกษา)
						สถาบัน	ปี	
1	รศ.ดร.	นายพอพันธ์ อุยยานนท์	x-xxxx-xxxx 9-06-3	Ph.D.	Economics	University of New England,Australia	2540	1 ชุดวิชา 60721 (50602001)
				ศ.ม.	เศรษฐศาสตร์ (ศึกษาเป็น ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2529	
				ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2525	
2	รศ.ดร.	นายมนูญ โตะยามา	x-xxxx-xxxx 9-12-2	D.B.A.	Economics	University of Strathclyde, United Kingdom	2543	4 ชุดวิชา 60721 (50602001) 60724 (50603102) 60725 (50603103) 60794 (50604002)
				M.A.	Development Studies	Institute of Social Studies, Netherlands	2529	
				ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2522	
3	รศ.ดร.	นายสมบัติ พันธุ์วิศิษฐ์	x-xxxx-xxxx 5-77-1	ปร.ด.	พัฒนาสังคมและ การจัดการ สิ่งแวดล้อม	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2555	4 ชุดวิชา 60721 (50602001) 60723 (50603101) 60730 (50603201) 60796 (50605001)
				วท.ม.	เศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2536	
				พบ.ม.	พัฒนาการ เศรษฐกิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2535	
				กศ.บ.	ฟิลิกส์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ (วิทยาเขตบางเขน)	2525	
4	รศ.ดร.	นางอรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์	x-xxxx-xxxx 3-85-7	Ph.D.	Land Economics	University of Cambridge, United Kingdom	2536	3 ชุดวิชา 60721 (50602001) 60723 (50603101) 60795 (50604001)
				M.A.	Rural Development	University of East Anglia, United Kingdom	2526	
				B.A.	Politics and Sociology	University of York, United Kingdom	2523	

ที่	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ – สกุล	รหัสประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษา		ภาระงานการเป็นคณะกรรมการ บริหารชุดวิชาในหลักสูตรนี้ (ชุดวิชา/ปีการศึกษา)
						สถาบัน	ปี	
5	อ.ดร.	นางสาวเรวดี จรุงรัตนพงศ์	x-xxxx-xxxx 5-79-9	Ph.D.	Asia Pacific Studies	Ritsumeikan Asia Pacific University, Japan	2555	1 ชุดวิชา 60729 (50603107)
				M.S.	Environmental Management	National University of Singapore, Singapore	2546	
				พบ.ม.	พัฒนาการเศรษฐกิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2539	
				วท.บ.	สถิติ (เกียรตินิยม)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2536	

3.2.2 อาจารย์ประจำสาขาวิชา

รองศาสตราจารย์รัฐวิชัย จิวสวัสดิ์

วท.บ., ศ.บ., ค.ม. (สถิติการศึกษา), ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศรีสุขใส

ศ.บ., วท.ม. (เศรษฐศาสตร์), บธ.ม. (บริหารธุรกิจ), Ph.D. (Economics) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ

วท.บ., บธ.ม. (บริหารธุรกิจ), พบ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ), Ph.D. (Economics) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรัชญ์ ปราบปรปักษ์

ศศ.บ., พบ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะศิริ เรืองศรีมัน

ศ.บ., วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชณี โตอาจ

ศ.บ. (เกียรตินิยม) , M.A. (Economics) University of Missouri Columbia, U.S.A.

อาจารย์ ดร.วสุ สุวรรณวิท

วศ.บ., บธ.ม. (บริหารธุรกิจ) , Ph.D. (Economics) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาจารย์พิชญ์ จงวัฒนากุล

วศ.บ., ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ภูตินันท์ อติพิยางกูร

ศ.บ., ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานต่างๆ เป็นอาจารย์พิเศษ โดยความเห็นชอบจากสภาวิชาการ ปฏิบัติหน้าที่ใน 3 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมผลิตชุดวิชาในคณะกรรมการผลิตหรือปรับปรุงชุดวิชา
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมในการสัมมนาเสริม/สัมมนาเข้มชุดวิชา/ประสบการณ์วิชาชีพ
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม

M.S. (Economics) University of Illinois

ศาสตราจารย์ ดร. ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	Ph.D. (Economics) University of Georgia
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ กังวานพรศิริ	Ph.D. (Monetary Economics) University of Hawaii
รองศาสตราจารย์ ดร.โกเมน จิรัฐกุล	Ph.D. (Economics) Texas A&M University
รองศาสตราจารย์จรินทร์ เทศวานิช	กศ.บ. (เกียรตินิยม), ศ.ม. (พัฒนาเศรษฐกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
	วปอ. รุ่นที่ 43 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
รองศาสตราจารย์ ดร.จุไร ทัพวงษ์	Ph.D. (Economics) West Virginia University
รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พิพัฒนศิริ	Ph.D. (Development Studies) University of Pittsburgh
รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท โกสลากร	Ph.D. (Economics) University of Utah
เพิ่มพูนวิวัฒน์	
รองศาสตราจารย์ ดร.ชยันต์ ตันติวิศาการ	Ph.D. (Economics) The University of British Columbia
รองศาสตราจารย์ ดร.ชลัยพร อมรวัฒนา	Ph.D. (Economics) Oklahoma State University
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย	Ph.D. (Resources and Environmental Economics) University of Wyoming
รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ศกุนตะลักษณ์	Ph.D. (Regional and Urban Economics) University of Iowa.
รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชุกิ	Ph.D. (Ag. Econ.) Kyoto University
รองศาสตราจารย์ ดร.พรเพ็ญ วรสีทา	Ph.D. (Development Economics) University of Notre Dame
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ วิบูลชิตกุล	Ph.D. (Economics) University of Pennsylvania
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ วงศ์วิภานนท์	Ph.D. (Economics) University of Hawaii
รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี โสคติยานุรักษ์	Ph.D. (Economics) University of Minnesota
รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ตังทางธรรม	พณ.บ. (เกียรตินิยม) Dip. in Development Finance, M.A., Ph.D. (Economics) University of Hawaii
รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์	Ph.D. (Agri.Economics) University of Nebraska at Lincoln
รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองไร โตกฤษณะ	Ph.D. (Economics) University of Hawaii
รองศาสตราจารย์ ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์	Ph.D.(Finance and Economics) Wharton School University of Pennsylvania
รองศาสตราจารย์ ดร. สมจินต์ สันถรรักษ์	Ph.D. (Economics) Indiana University
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก (คัมพันธ์)	Ph.D. (Major-International Business) University of South Carolina
ภาสกรจรัส	
รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ อรพินท์	Ph.D. (Agr.Policy) Kyoto University
รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ มีทรัพย์หลาก	พบ.ด.(รัฐประศาสนศาสตร์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เพียบพร้อม	Ph.D. (Agricultural Economics) Michigan State University
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์	Doctorat de 3e cycle es Sciences Economiques University de Paris I-Panthéon Sorbonne
รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราชภูริเนียม	ปร.ด (ประชากรและการพัฒนา) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมศักดิ์ ศิลประชาววงศ์	Ph.D. (Economics) The University of Memphis
รองศาสตราจารย์รัชฎาพร เลิศโกคานนท์	ศ.บ., พบ.ม. พัฒนาการเศรษฐกิจ (เศรษฐศาสตร์การเงิน) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์สุภาสินี ตันติศรีสุข	ศ.บ., ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์อรรธนา แยม่นวล	วท.บ., วท.ม. (การจัดการทรัพยากร), พบ.ม. (พัฒนาการเศรษฐกิจ) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณา จันทสม	D.B.A. (Finance) United States International University
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวรรณ พลวิชัย	Ph.D. (Applied Statistics and Research Methods) University of Northern Colorado
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิมิตร นนทพันธุ์หาญ	Ph.D. (Monetary Economics) Purdue University
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา ชานีวิทย์กรณ์	Ph.D. (Economics) University of Illinois Chicago
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรจิต ลักษณะสุด	Ph.D. (Economics) North Carolina State University
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอม หุვენันท์	D.B.A. (Business Administration) Indiana University
อาจารย์ ดร.กนก คติการ	Ph.D. (Ag.Econ.) University of Kentucky
อาจารย์ ดร.ขวัญใจ อังตระกูล	Ph.D. (Economics) University of Hawaii
อาจารย์ ดร.ชนิกา เจริญวงษ์	Ph.D. (Business-Administration) University of Memphis
อาจารย์ ดร.ธนาพันธุ์ ศิวโมกษธรรม	Ph.D. (Engineering Mgt) University of Missouri Rolla
อาจารย์ ดร.นิทัศน์ ภัทรโยธิน	Ph.D. (Economics) Iowa State University
อาจารย์ ดร.พรเพ็ญ สดศรีชัย	Ph.D. (Economics) Australian National University (ANU), Canberra
อาจารย์ ดร.พิชัย คณิชาภรณ์	Ph.D.(Economics) University of Pennsylvania
อาจารย์ ดร.วิทยา ปิ่นทอง	Ph.D. (Finance) Indiana University
อาจารย์ ดร.ศิริ การเจริญดี	Ph.D. (Monetary Economics) Monash University
อาจารย์ ดร.สรศาสตร์ สุขเจริญสิน	D.B.A. (Finance) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ ดร.วชิรา อารมย์ดี	Ph.D. (Economics) University of Georgia

อาจารย์ ดร.อดิศร โจนพันธุ์

อาจารย์กฤษฎา อุทยานิน

อาจารย์จระพล โพบุคดี

Ph.D. (Economics) University of Kansas

ศ.ม., MSc. (Fiscal Studies)

University of Bath

Ph.D. (Economics) Candidate, University of
Pennsylvania

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือฝึกปฏิบัติเสริมทักษะวิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา)

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ภาคสนามโดยเฉพาะ แต่ได้จัดการฝึกปฏิบัติในส่วนที่จำเป็นไว้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ ในการเรียนการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ จะได้จัดประสบการณ์ ในการประยุกต์หลักการและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ การวางแผนการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาในทางเศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลอง การพัฒนาตนเองให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม การใช้กิจการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และการเป็นผู้นำ การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

กรณีศึกษาและโครงการที่เกี่ยวข้องทางด้านเศรษฐศาสตร์

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

วิทยานิพนธ์

- 1) สามารถเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่สนใจศึกษาหรือการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์
- 2) มีทักษะในการนำแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการที่ได้จากการศึกษาจากชุดวิชาต่างๆ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องใช้ในการศึกษาค้นคว้า สามารถสำรวจและวิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์
- 3) สามารถศึกษาค้นคว้าและพัฒนาทางด้านเศรษฐศาสตร์ และ/หรือหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเป็นพิเศษ
- 4) สามารถออกแบบการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์
- 5) มีความรู้และทักษะในการเขียนและเสนอโครงการวิทยานิพนธ์
- 6) สามารถพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์
- 7) สามารถรวบรวม วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์
- 8) สามารถนำเสนอและสอบปกป้องวิทยานิพนธ์
- 9) สามารถเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์
- 10) สามารถเขียนรายงานการวิจัยเพื่อการเผยแพร่

การศึกษาค้นคว้าอิสระ

- 1) สามารถเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่สนใจศึกษา
- 2) มีทักษะในการนำแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการที่ได้จากการศึกษาจากชุดวิชาต่างๆ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 3) สามารถศึกษาค้นคว้าและพัฒนาทางด้านเศรษฐศาสตร์ และ/หรือหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเป็นพิเศษ

5.3 ช่วงเวลา: แผน ก วิทยานิพนธ์

ปีที่ 2 ภาคต้นและภาคปลาย

แผน ข การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ปีที่ 2 ภาคต้น

5.4 จำนวนหน่วยกิต: แผน ก วิทยานิพนธ์

12 หน่วยกิต

แผน ข การศึกษาค้นคว้าอิสระ

6 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

5.5.1 อบรมนักศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

5.5.2 คู่มือแนวปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์

5.5.3 นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกันกำหนดหัวข้องานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าอิสระ

5.5.4 ให้คำปรึกษาและติดตามการทำงานของนักศึกษา

5.5.5 เตรียมเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สำหรับทำงานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าอิสระ

5.6 กระบวนการประเมินผล ดำเนินการประเมินผลและกลไกการทวนสอบมาตรฐาน ดังนี้

5.6.1 ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำกรณีวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

5.6.2 ประเมินผลสรุปการทำงานของนักศึกษา จากการติดตามการทำงานผลงานที่เกิดในแต่ละขั้นตอน และรายงานโดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และประธานชุดวิชา

5.6.3 ประเมินคุณภาพการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษารอง

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

1.1 คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาในระบบทางไกล	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1) การมีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	1.1) การสอนสอดแทรกในชุดวิชาโดยการนำสถานการณ์ ที่เป็นปัจจุบัน มาเป็นตัวอย่างให้มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เป็นวิกฤตเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อให้เกิดการรับรู้ การตระหนักรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ 1.2) การใช้กรณีศึกษา ในการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ วิชาชีพนหาบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้นักศึกษาได้สามารถนำหลักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์แก้ปัญหา และตัดสินใจ วางแผน และความรู้ความเข้าใจภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี และเพื่อให้มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่
2) การมีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ	2.1) การสอนสอดแทรกการมีวินัยและความรับผิดชอบ ในการศึกษาด้วยตนเองในชุดวิชา โดยให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะวิเคราะห์ สังเคราะห์พฤติกรรมกระทำของตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีวินัย และความรับผิดชอบในการบริหารเวลา ทั้งในด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม 2.2) การมอบหมายงาน และการกำหนดตารางเวลา โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษารับผิดชอบงานต่างๆ ทั้งด้านการเรียน ด้านส่วนตัวและสังคม วางแผนงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งกำหนดตารางเวลาและปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

1.1 คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาในระบบทางไกล	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
3) การเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.1) ศึกษาสื่อหลัก และสื่อเสริมด้วยตนเอง 3.2) การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศและแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยอาจารย์จะช่วยเหลือในการแนะแนวแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.1) การจัดกิจกรรมและเวทีให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ 4.2) การมอบหมายให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติในการจัดการประชุมสัมมนา สัมมนาปฏิบัติการ การประชุม
5) การทำงานเป็นทีม	5.1) การสอนในกลุ่มที่จำนวนนักศึกษาไม่มาก โดยมอบหมายให้นักศึกษาทำงานกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำกลุ่มและบทบาทของสมาชิกกลุ่มอย่างครบถ้วน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมมือกันในการทำงานเป็นทีม
1.2 คุณลักษณะพิเศษเฉพาะหลักสูตร	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1) การใช้กรอบแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจในเชิงลึก	1.1) การทำกิจกรรมโดยการตั้งประเด็นปัญหาเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ ที่ต้องใช้กรอบการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์
2) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์	2.1) การสอนในกลุ่มมีการฝึกให้นักศึกษาใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ อาทิ คณิตศาสตร์ สถิติ และเศรษฐมิติ เพื่อใช้ในการตัดสินใจและการวิเคราะห์ข้อมูล

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนี้

คุณธรรม จริยธรรมพื้นฐานของบัณฑิต ได้แก่

- 1) การเคารพกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ
- 2) ความมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์สุจริต และเสียสละ
- 3) ความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคมและวิชาชีพ
- 4) การเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

คุณธรรม จริยธรรมตามวิชาชีพแต่ละสาขาวิชา

- 5) มีความตระหนักในความสำคัญของบทบาทหน้าที่ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ผ่านกระบวนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เช่น การปฏิบัติตามแผนการสอน การเข้าห้องสอบ การส่งกิจกรรมประจำชุดวิชาตามกำหนด การเข้ารับการสัมมนาเสริม/สัมมนาเข้ม และการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น
- 2) มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมไว้ในเนื้อหาสาระของเอกสารการสอน/กิจกรรมในชุดวิชาที่เป็นชุดฝึกปฏิบัติ และชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ รวมทั้งการฝึกปฏิบัติเสริมทักษะต่าง ๆ
- 3) มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมไว้ในกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษา กิจกรรมชมรมนักศึกษา และกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) ประเมินจากพฤติกรรมของนักศึกษาในการดำเนินการตามกระบวนการเรียนการสอนและการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย โดยการสังเกต ข้อมูลสถิติ รายงานผลการประเมินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น
- 2) ประเมินจากคะแนนความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมที่บรรจุในเนื้อหาของเอกสารการสอน ซึ่งเป็นการประเมินพื้นฐานความรู้ที่ถูกต้องอันนำไปสู่การเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม
- 3) ประเมินจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การปลูกป่า การบริจาคโลหิต ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือเสียสละ การยกย่องศิษย์เก่าศิษย์ปัจจุบันที่ทำความดี เป็นต้น

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ปรัชญา หลักการหรือทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาวิชาของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เป็นระบบ และทันสมัย
- 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์
- 3) สามารถนำความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหา ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ แนวทางในการแก้ปัญหา และการตัดสินใจที่เหมาะสมและต่อ ยอดองค์ความรู้

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจัดการเรียนการสอนในระบบการสอนทางไกล โดยนักศึกษาศึกษาจากสื่อหลักและสื่อเสริม หรือศึกษาด้วยระบบ e-Learning โดยมีกรรมการผลิตหรือปรับปรุงชุดวิชาและคณะกรรมการบริหารชุดวิชา ซึ่งประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา กรรมการด้านการออกแบบระบบการสอน และมีการปรับปรุงชุดวิชาทุกๆ 5 ปี เพื่อให้เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม และเทคโนโลยี
- 2) จัดให้มีการเรียนจากกรณีศึกษา หรือกิจกรรมท้ายเรื่อง โดยการสอดแทรกกรณีศึกษา/กิจกรรมในเอกสารการสอน รวมทั้งจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง ในชุดฝึกปฏิบัติเสริมทักษะ ชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพต่างๆ หรือการเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรบรรยายเฉพาะเรื่อง

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้โดยเครื่องมือที่มีความเป็นมาตรฐานในการสร้าง โดยคณะกรรมการออกข้อสอบในแต่ละชุดวิชาประกอบด้วย คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหา และอาจารย์ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา โดยอาจารย์ด้านเนื้อหาต้องผ่านการฝึกอบรมเทคนิคการวัดและประเมินผลในระบบการสอนทางไกล มีการจัดทำแผนผังการสร้างข้อสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทุกหน่วย ในการประเมินผล การเรียนรู้ด้านความรู้ จัดแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

- 1) การประเมินผลก่อนเรียน เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้ของนักศึกษาด้วยตนเอง โดยการทำแบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน และมีเฉลยคำตอบไว้ให้นักศึกษาตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง
- 2) การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการทำกิจกรรมท้ายเรื่อง และการทำแบบประเมินผลตนเองหลังเรียน ภายหลังจากการศึกษาแต่ละหัวเรื่อง และแต่ละหน่วยการเรียน โดยได้จัดทำแนวการตอบไว้ให้ในแต่ละกิจกรรมท้ายเรื่อง และมีการจัดทำเฉลยคำตอบของแบบประเมินผลตนเองหลังเรียนไว้ให้นักศึกษาตรวจสอบด้วยตนเอง นอกจากนี้ในบางชุดวิชาได้จัดให้มีกิจกรรมประจำชุดวิชาเพิ่มเติม มีการให้คะแนนและนำคะแนนไปรวมกับคะแนนสอบปลายภาค
- 3) การประเมินผลหลังเรียน เป็นการสอบปลายภาคทุกชุดวิชา โดยจัดให้มีการสอบพร้อมกันทั่วประเทศ

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาควบคู่ไปกับความรู้และคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพ/วิชาชีพและพึ่งพาตนเองได้ โดยนักศึกษาจะมีคุณสมบัติที่เป็นทักษะทางปัญญา ดังนี้

- 1) มีทักษะในการสืบค้น รวบรวมข้อมูลสารสนเทศ ศึกษาวิเคราะห์ ประเมินสารสนเทศ และสรุปประเด็นต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและการพัฒนาได้
- 2) มีทักษะในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา และทักษะในการตัดสินใจ
- 3) สามารถประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ มีทักษะที่จำเป็นตามวิชาชีพที่หลักสูตรกำหนด

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การใช้กรณีศึกษา/กิจกรรมในเอกสารการสอนที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ
- 2) การฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษาในระหว่างการจัดฝึกอบรม

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

การประเมินตามสภาพจริง โดยการสอบ การสังเกตในระหว่างการทำกิจกรรม การพูดคุยสัมภาษณ์ การตรวจผลงานจากการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น การนำเสนอหรือการรายงานผลงาน การทำกิจกรรมฝึกทักษะเสริมทักษะ การเข้าอบรมประสบการณ์วิชาชีพต่างๆ

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นักศึกษาที่จบหลักสูตรจะต้องเข้าสู่อุปการประกอบอาชีพ/วิชาชีพ ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ร่วมงาน ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ต้องมีการประสานงานกับหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ดังนั้น นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1) มีความสามารถในการเป็นผู้นำหรือผู้ร่วมทีมทำงานที่ดี เพื่อเอื้ออำนวยให้การแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ มีความราบรื่นและรวดเร็ว มีทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการประสานงานกับบุคคลกลุ่มในระดับต่างๆ ได้
- 2) มีความคิดริเริ่มในการนำเสนอประเด็นและการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและกลุ่ม
- 3) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและของวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
- 4) มีความรับผิดชอบในงานของตนเองและงานของกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

การสอนผ่านสื่อ สอดแทรกทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ ในเนื้อหาวิชาหรือสื่ออื่นๆ ที่ใช้ในการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ในกรณีที่เป็นชุดวิชาฝึกปฏิบัติหรือประสบการณ์วิชาชีพให้ใช้บทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ทักษะการคิดแก้ปัญหาในกิจกรรมการฝึกอบรม และในกิจกรรมของชมรมนักศึกษา

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินผลโดยการทดสอบความรู้ด้วยการสอบปลายภาค แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน หลังเรียน กิจกรรมท้ายเรื่อง การสังเกตในระหว่างการทำกิจกรรม การพูดคุยสัมภาษณ์ การปฏิบัติของนักศึกษา และสังเกตพฤติกรรมในกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อสังเกตภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมในกลุ่ม ความคิดริเริ่ม ความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) สามารถวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาค้นคว้าและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยเลือกและประยุกต์เทคนิควิธีทางสถิติและคณิตศาสตร์ได้อย่างเหมาะสม

2) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การแปลความหมาย และการนำเสนอข้อมูลได้

3) มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย และ/หรือ ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเลือกใช้รูปแบบและสื่อในการนำเสนอที่เหมาะสมกับสถานการณ์และกลุ่มผู้ฟัง

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) สอดแทรกข้อมูลตัวเลขในเนื้อหาวิชาต่างๆ รวมทั้งสอดแทรกเนื้อหาที่กระตุ้นให้เห็นความสำคัญของทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสภาพปัจจุบัน

2) เพิ่มตัวอย่างข้อมูลตัวเลขในการฝึกปฏิบัติและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประมวลผลและแปลความหมายเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

3) เพิ่มกิจกรรมการฝึกทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในชุดวิชาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ เช่น ชุดวิชาฝึกปฏิบัติเสริมทักษะต่างๆ หรือชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ

4) สอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ รวมทั้งจัดให้มีการสื่อสารอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กระดานสนทนา เป็นต้น

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการทดสอบด้านการวิเคราะห์ตัวเลขและแปลความ

1) ประเมินผลโดยการทดสอบความรู้ด้วยการสอบปลายภาค แบบประเมินผลตนเองก่อนเรียน หลังเรียน กิจกรรมท้ายเรื่อง ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การแปล การตีความหมายข้อมูล

2) ประเมินโดยการสังเกตจากการทำกิจกรรมการฝึกทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชุดวิชาที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

3) ประเมินจากจำนวนและระยะเวลาการเข้าใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (บทเรียน กระดานสนทนา e-Learning) และการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสื่อสารอย่างมีปฏิสัมพันธ์

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่ชุดวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

ชุดวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้			3.ทักษะทางปัญญา			4.ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5.ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
60721 (50602001) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	●	●
60722 (50602002) การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	●	●	●			●		○	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
60723 (50603101) เศรษฐศาสตร์เกษตร และเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	●	●	●	○	○	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●
60724 (50603102) เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการจัดการอุตสาหกรรม	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●
60725 (50603103) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●
60726 (50603104) เศรษฐศาสตร์การเงินและการจัดการทางการเงิน	●	●	○	○	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	○	○	○
60727 (50603105) เศรษฐศาสตร์การคลังและนโยบายสาธารณะ	○	●	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	●
60728 (50603106) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และธุรกิจระหว่างประเทศ	●	●	○	○	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	○	○	○
60729 (50603107) เศรษฐศาสตร์การพัฒนาระดับต้นปัญหาเศรษฐกิจร่วมสมัย	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○
60730 (50603201) เศรษฐศาสตร์การจัดการและการประยุกต์	●	○	○	○	○	●	○	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●
60731 (50603202) การจัดการเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงขององค์กร	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○
60794 (50604002) การศึกษาค้นคว้าอิสระ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
60795 (50604001) วิทยานิพนธ์	●	●	●	○	○	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●
60796 (50605001) การอบรมเข้มเสริมประสบการณ์กับบัณฑิตเศรษฐศาสตร์	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

1.1 การวัดผลการศึกษา

แผน ก แบบ ก 2 ประเมินผลการศึกษาจากผลงานที่ได้มอบหมายให้ทำการสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หรือประสบการณ์วิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

1.1.1 การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา เป็นการสอบประจำภาคการศึกษา เพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้ในชุดวิชา ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่น โดยนักศึกษาจะต้องสอบชุดวิชาทุกชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ เว้นแต่ชุดวิชานั้นได้ถอนอย่างถูกต้องตามประกาศมหาวิทยาลัย

1.1.2 การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบเพื่อประเมินผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา หลักสูตรปริญญาโท แผน ก ประกอบด้วย การตรวจประเมินคุณภาพผลงาน การทดสอบความรู้ของนักศึกษา ด้วยวิธีการสอบปากเปล่า กระทำโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จำนวนไม่เกิน 4 คน ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปกป้องวิทยานิพนธ์โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา และถือว่าสอบผ่านวิทยานิพนธ์เมื่อคณะกรรมการสอบทั้งคณะมีมติเป็นเอกฉันท์ให้สอบผ่าน นักศึกษามีสิทธิสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ไม่เกิน 2 ครั้ง

1.1.3 การเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาบัณฑิตหรือประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิต เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทจะต้องเข้ารับการอบรม เพื่อพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ส่งเสริมภาวะผู้นำ รวมทั้งการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาวิชาชีพ ในภาคการศึกษาสุดท้าย ก่อนสำเร็จการศึกษาหรือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

แผน ข ประเมินผลการศึกษาจากผลงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมทั้งการเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์ หรือประสบการณ์วิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

1.1.4 การสอบชุดวิชาประจำภาคการศึกษา เป็นการสอบประจำภาคการศึกษา เพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้ในชุดวิชา ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่น โดยนักศึกษาจะต้องสอบชุดวิชาทุกชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ เว้นแต่ชุดวิชานั้นได้ถอนอย่างถูกต้องตามประกาศมหาวิทยาลัย

1.1.5 การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนและการสอบปากเปล่า หรือเป็นการสอบข้อเขียนอย่างเดียว สำหรับนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ข เพื่อวัดความสามารถในการบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษาไปแล้วของนักศึกษา โดยนักศึกษามีสิทธิสอบประมวลความรู้เมื่อสอบผ่านชุดวิชาครบตามหลักสูตรหรือกำลังศึกษาชุดวิชาในภาคการศึกษาสุดท้าย และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 การสอบให้สอบข้อเขียนเป็นหลัก ส่วนการสอบปากเปล่าเพิ่มเติมให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา การสอบประมวลความรู้ภาคข้อเขียนประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ภาคทฤษฎี และภาคประยุกต์ โดยมีระยะเวลาในการสอบรวมกันไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง กระทำโดยคณะกรรมการสอบประมวลความรู้แยกตามหลักสูตรหรือแขนงวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเป็น

ผู้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชา นักศึกษามีสิทธิสอบประมวลความรู้ไม่เกิน 2 ครั้ง

1.1.6 การสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ เป็นการสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจในการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ข ประกอบด้วย การตรวจประเมินคุณภาพผลงานการทดสอบความรู้ของนักศึกษาด้วยวิธีการสอบปากเปล่า และการประชุมพิจารณาผลงานของกรรมการ กระทำโดยคณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวนไม่เกิน 2 คน คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้ง และถือว่าสอบผ่านการศึกษาค้นคว้าอิสระ เมื่อคณะกรรมการสอบทั้งคณะมีมติเป็นเอกฉันท์ให้สอบผ่าน นักศึกษามีสิทธิสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระไม่เกิน 2 ครั้ง

1.1.7 การเข้ารับการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์หาบัณฑิตหรือประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิต เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทจะต้องเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ส่งเสริมภาวะผู้นำ รวมทั้งการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาวิชาชีพ ในภาคการศึกษาสุดท้าย ก่อนสำเร็จการศึกษาหรือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.2 การประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลการศึกษาของแต่ละชุดวิชา ให้กระทำเป็นสัญลักษณ์ซึ่งมีความหมายและค่าคะแนนต่อหน่วยกิต ดังนี้

อักษรระดับคะแนน	ความหมาย	คะแนนต่อหน่วยกิต
A	ผลการประเมินขั้นดีเยี่ยม (Excellent)	4.0
B+	ผลการประเมินขั้นดีมาก (Very Good)	3.5
B	ผลการประเมินขั้นดี (Good)	3.0
C+	ผลการประเมินขั้นค่อนข้างดี (Fairly Good)	2.5
C	ผลการประเมินขั้นพอใช้ (Fair)	2.0
D	ผลการประเมินขั้นอ่อน (Poor)	1.0
F	ผลการประเมินขั้นตก (Failed)	0

นักศึกษาที่ได้รับระดับคะแนนต่ำกว่า 2.0 ถือว่าสอบไม่ผ่าน ต้องลงทะเบียนเรียนชุดวิชานั้นใหม่ ผลการศึกษาอาจแสดงได้ด้วยสัญลักษณ์อื่น ดังนี้

P (Passed)	สอบผ่านสำหรับการประเมินผลที่ไม่คิดคะแนน
U (Unsatisfactory)	สอบไม่ผ่านสำหรับการประเมินผลที่ไม่คิดคะแนน
I (Incomplete)	การประเมินผลไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่ได้ดำเนินกิจกรรมครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
IP (In Progress)	ผลการประเมินความก้าวหน้าตามจำนวนหน่วยกิตที่ได้รับการประเมินในภาคการศึกษานั้น
W (Withdrawn)	การยกเลิก ใช้ในกรณีที่นักศึกษาขอถอนชุดวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้แล้วภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
N (Not Graded and Credited)	ไม่นับคะแนน
SP (Suspended)	ผลสอบของชุดวิชาที่ลงทะเบียนเพื่อยกระดับคะแนน

ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยมีการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับชุดวิชา และระดับหลักสูตร

ระดับชุดวิชา

2.1 ทวนสอบโดยคณะกรรมการผลิต/ปรับปรุงและบริหารชุดวิชา พิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน

2.2 มีการประเมินข้อสอบ โดยคณาจารย์จากสำนักทะเบียนและวัดผล

2.3 มีคณะกรรมการตรวจข้อสอบ กรณีข้อสอบอัตนัย

ระดับหลักสูตร

2.4 มีการติดตามบัณฑิตด้านภาวะการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจของบัณฑิตในการนำความรู้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิต ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2.5 มีการประเมินเมื่อครบรอบการเปิดสอนหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก อาจารย์พิเศษ นักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต องค์กรวิชาชีพ หรือผู้เกี่ยวข้อง

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 แผน ก แบบ ก 2 ศึกษาชุดวิชาตามที่กำหนดในหลักสูตร และข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว

3.2 แผน ข ศึกษาชุดวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ และเข้าใจระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเข้าใจหลักสูตรและบทบาทของคณะกรรมการผลิตหรือปรับปรุงชุดวิชาและคณะกรรมการบริหารชุดวิชา

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 มีการจัดอบรมให้ความรู้ พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติแก่คณาจารย์ใหม่ทุกคน ในการผลิตชุดวิชา ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้

- 1) อบรมการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์
- 2) อบรมบรรณาธิการชุดวิชา
- 3) อบรมการจัดการเรียนการสอน เช่น การสอนผ่านสื่อต่างๆ
- 4) อบรมการวัดและประเมินผลในระบบการสอนทางไกล
- 5) อบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2.1.2 มีการทำงานเป็นทีมในรูปคณะกรรมการผลิตหรือปรับปรุงชุดวิชา ดังนั้น คณาจารย์ใหม่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับคณาจารย์อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

2.2.1 สนับสนุนให้คณาจารย์เข้าร่วมอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการเข้าร่วมประชุม เสนอผลงานทางวิชาการทั้งในและนอกประเทศ

2.2.2 สนับสนุนให้อาจารย์เพิ่มคุณวุฒิ

2.2.3 สนับสนุนให้อาจารย์ทำการวิจัย เพื่อพัฒนาวิชาการวิชาชีพ

2.2.4 สนับสนุนให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการ วิชาชีพแก่สังคม

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การประกันคุณภาพของหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	กระบวนการหรือผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	หมายเหตุ
1. การกำกับมาตรฐาน	การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร บัณฑิตศึกษา เกณฑ์ 11 ข้อ ดังนี้ ข้อ 1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร ข้อ 2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร ข้อ 3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ข้อ 4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ข้อ 5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ข้อ 6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ข้อ 7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ข้อ 8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ข้อ 9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ข้อ 10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ข้อ 11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	กระบวนการหรือผลการดำเนินงาน ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	หมายเหตุ
2. บัณฑิต 3. นักศึกษา 4. อาจารย์ 5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน 6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	ใช้ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์ AUN-QA (3 rd Version)	AUN 1 Expected Learning Outcomes AUN 2 Programme Specification AUN 3 Programme Structure and Content AUN 4 Teaching and Learning Approach AUN 5 Student Assessment AUN 6 Academic Staff Quality AUN 7 Support Staff Quality AUN 8 Student Quality and Support AUN 9 Facilities and Infrastructure AUN 10 Quality Enhancement AUN 11 Output	การประเมินผลตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพให้ทุกหลักสูตรจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับหลักสูตรผ่านระบบ STOU QA Online เป็นประจำทุกปีการศึกษา

2. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓
2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)	✓	✓	✓
3) มีรายละเอียดของชุดวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกชุดวิชา	✓	✓	✓
4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 หลังสิ้นสุดภาคการศึกษา ภายใน 60 วัน หลังสอบไล่	✓	✓	✓
5) จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา เพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ทุกปีการศึกษา	✓	✓	✓
6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของชุดวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓
7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน SAR ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา ปีที่แล้ว		✓	✓
8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓
9) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓
10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓
11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/ บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0		✓	✓
12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จาก คะแนนเต็ม 5.0			✓

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอน จากการประเมินสารสนเทศของชุดวิชา และประเมินจากผลการสอนชุดวิชา ประกอบด้วย

1.1.1 ผลการประเมินเนื้อหา สื่อ กิจกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล โดยคณะกรรมการผลิต/ปรับปรุง/บริหารชุดวิชา

1.1.2 ผลการประเมินเนื้อหา สื่อ กิจกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล โดยผู้เรียน

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

เนื่องจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจัดระบบการเรียนการสอนด้วยระบบการศึกษาทางไกล โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น การประเมินทักษะของอาจารย์เกี่ยวกับกลยุทธ์การสอน ได้ดังนี้

1.2.1 ประเมินทักษะการสอนผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ทักษะการผลิตชุดวิชา ทักษะการเขียนเอกสารการสอน เป็นต้น

1.2.2 ประเมินทักษะการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การสอนผ่านรายการวิทยุกระจายเสียง การสอนผ่านรายการวิทยุโทรทัศน์ การสอนผ่าน online และ e-Learning เป็นต้น

1.2.3 ประเมินทักษะการสอนแบบเผชิญหน้า (ถ้ามี) เช่น การสัมมนาเข้ม การสัมมนาเสริม การอบรมเข้ม เป็นต้น

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

มหาวิทยาลัยมีการประเมินคุณภาพหลักสูตรในภาพรวม (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 5 ด้าน) โดยสำรวจข้อมูลจากกลุ่มบุคคล ดังนี้

2.1 นักศึกษาปีสุดท้ายที่เข้ารับการอบรมเข้มชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ/บัณฑิตใหม่ (ถ้ามี)

2.2 ผู้ใช้บัณฑิต / ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก / ผู้ประเมินภายนอก

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามเกณฑ์ สกอ. โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

4. การทบทวนผลการประเมินและการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

จากสารสนเทศเกี่ยวกับผลการประเมินประสิทธิภาพการสอน การประเมินหลักสูตรในภาพรวม และการประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร กรณีพบปัญหาจะมีการปรับปรุงการดำเนินการ เช่น กรณีชุดวิชาที่มีเนื้อหาบางส่วน สลือ และวิธีการวัดและประเมินไม่ทันสมัย จะจัดทำเอกสารหรือสื่อเพิ่มเติม จัดส่งให้กับนักศึกษา หรือจัดสอนหรือทำกิจกรรมเพิ่มเติมในการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์มหาดบัณฑิตหรืออบรมเข้มประสบการณ์วิชาชีพมหาดบัณฑิต และยังมีการจัดสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม ซึ่งจะเอื้อให้อาจารย์สามารถปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหา กลยุทธ์การสอนให้นักศึกษาได้ทุกครั้งที่มีการเปิดสอนในภาคการศึกษาถัดไป

นอกจากนี้ ได้มีการจัดทำแผนการปรับปรุงหลักสูตรไว้ในแผนปฏิบัติการ โดยต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 5 ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้ใช้บัณฑิต

รายนามคณะกรรมการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
(คำสั่งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ที่ 3420/2558 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2558)

1. ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ วิบูลชิตกุล	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ เพียบพร้อม	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.ศิริ การเจริญดี	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ พันธวิศิษฐ์	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.พอพันธ์ อูยานนท์	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.มนูญ โต๊ะยามา	กรรมการและเลขานุการ
10. เจ้าหน้าที่สำนักวิชาการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
11. เจ้าหน้าที่หน่วยเลขานุการกิจ	ผู้ช่วยเลขานุการ